

Benchmarking parków technologicznych w Polsce

Wyniki badania

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

Warszawa 2008

Opracował zespół ECORYS Polska w składzie:

Paulina Fabrowska
Daniel Kozdęba
Marta Mackiewicz
Beata Michorowska
Anna Moniszka
Anna Szerenos
Piotr Tamowicz
Dorota Węclawska
Elżbieta Wojnicka

Współpraca:

Piotr Kosiński

Redakcja:

Marta Mackiewicz

Korekta techniczna:

Dorota Tomczak

© Copyright by Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2008

ISBN 978-83-926842-1-3

Projekt graficzny i skład:

Piotr Korsiński, Tomasz Stefański
piktogram polska | www.piktogram.com

Druk i oprawa:

Wydawnictwo Instytutu Technologii Eksploatacji w Radomiu
26-600 Radom, ul. Pułaskiego 6/10

Publikacja powstała w ramach projektu Benchmarking parków technologicznych w Polsce finansowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.
Kierownik projektu: Radosław Piontek

Spis treści

Wstęp	5
1. Rola parków technologiczno-naukowych	7
2. Podstawowe pojęcia i definicje	9
3. Cele badania	11
4. Metodologia badania i źródła danych	12
4.1. Zakres i etapy badania.....	12
4.2. Ranking	13
4.3. Źródła danych	16
5. Parki technologiczno-naukowe – praktyka funkcjonowania	17
5.1. Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny.....	18
5.2. Dolnośląski Park Technologiczny.....	24
5.3. Elbląski Park Technologiczny.....	27
5.4. Gdański Park Naukowo-Technologiczny.....	30
5.5. KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny.....	34
5.6. Krakowski Park Technologiczny	37
5.7. LG Park Technologiczny.....	40
5.8. LOTOS Park Technologiczny.....	43
5.9. Lubelski Park Naukowo-Technologiczny.....	45
5.10. Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny.....	49
5.11. Nickel Technology Park Poznań.....	53
5.12. Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny.....	58
5.13. Opolski Park Naukowo-Technologiczny.....	61
5.14. Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach.....	63
5.15. Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Sp. z o.o.	69
5.16. Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej.....	73
5.17. Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie”	77
5.18. Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park	81
5.19. Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej.....	83
5.20. Park Przemysłowy Police.....	88
5.21. Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny	92
5.22. Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny.....	95
5.23. Pomorski Park Naukowo-Technologiczny.....	99
5.24. Poznański Park Naukowo-Technologiczny.....	106
5.25. Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach.....	113
5.26. Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny.....	117
5.27. Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Sp. z o.o.....	121
5.28. Świętokrzyski park technologiczny.....	125
5.29. Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny.....	129
5.30. Toruński Park Technologiczny.....	133

5.31. Warszawski Park Technologiczny.....	139
5.32. Wrocławski Park Technologiczny.....	144
6. Badanie przedsiębiorstw zlokalizowanych w parkach – wyniki analizy.....	152
7. Ranking parków technologicznych w Polsce.....	158
8. Najlepsze praktyki krajowe.....	172
8.1. Organizacja i zarządzanie	172
8.2. Lokatorzy parku.....	172
8.3. Oferta parku.....	173
8.4. Transfer i komercjalizacja technologii.....	173
8.5. Efektywność działania	174
8.6. Promocja i komunikacja.....	174
8.7. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami.....	175
9. Najlepsze praktyki zagraniczne – studia organizacji i działania parków.....	176
Parki Technologiczne w regionie Asturia w Hiszpanii.....	176
Park Naukowo Technologiczny Berlin Adlershof – Miasto Nauki, Gospodarki i Mediów.....	182
Park Przemysłowy Frankfurt – Höchst.....	186
Park naukowy Manchesteru (Manchester Science Park – MSP).....	189
Technopolis Oulu.....	192
10. Wnioski i rekomendacje.....	198
Literatura.....	206

Wstęp

Benchmarking jest metodą poszukiwania racjonalnych sposobów działania oraz najlepszych rozwiązań w funkcjonowaniu badanych organizacji w celu ich twórczego naśladowania przez inne podmioty. Praktyki uznane za najlepsze stają się wówczas pożądanym standardem.

Benchmarking parków technologicznych pozwala na zlokalizowanie parków funkcjonujących sprawniej od innych oraz na ocenę przyczyn sukcesu jednych i porażki drugich. W efekcie przeprowadzonego benchmarkingu, powinien zostać uruchomiony proces wdrażania strategii i procedur uznanych za najskuteczniejsze, które pozwolą na lepsze wypełnianie funkcji parków technologicznych, a w konsekwencji przyczynią się do skuteczniejszego wspierania innowacyjnych przedsiębiorstw zlokalizowanych w parkach obecnie oraz w przyszłości. Skuteczne funkcjonowanie parków, poprzez stymulowanie innowacyjności przedsiębiorstw, może odegrać istotną rolę w tworzeniu sieci innowacyjnych oraz w podnoszeniu konkurencyjności regionów, w których parki są zlokalizowane.

Analiza funkcjonowania parków technologicznych w Polsce umożliwia także wyciąganie wniosków istotnych dla władz administracyjnych, a dotyczących rodzaju uzasadnionego wsparcia dla polskich parków technologicznych oraz firm działających na ich terenie.

Ze względu na pionierski charakter prowadzonych badań, uzyskanie podstawowych informacji o funkcjonowaniu parków technologicznych w Polsce, przeprowadzenie benchmarkingu oraz zidentyfikowanie najlepszych praktyk było możliwe dzięki zaangażowaniu się kierownictwa parków oraz firm w nich zlokalizowanych. Autorzy składają podziękowania wszystkim osobom, które zgodziły się na udział w badaniach.

1. Rola parków technologiczno-naukowych

Parki technologiczne to zorganizowane kompleksy gospodarcze, których główną funkcją jest wspieranie rozwoju przedsiębiorstw działających w branżach innowacyjnych oraz oferujących zaawansowane technologicznie produkty i usługi. Parki realizują to zadanie m.in. poprzez zapewnianie firmom przestrzeni biurowej i produkcyjnej wraz z niezbędną infrastrukturą oraz oferowanie szeregu usług wspierających ich działalność. Ważnym elementem tego wsparcia jest pośredniczenie w kontaktach między środowiskiem naukowym a biznesowym oraz dostarczanie usług doradczych związanych z transferem i komercjalizacją wiedzy. Zadania te są szczególnie istotne z punktu widzenia rozwoju innowacyjności małych i średnich przedsiębiorstw, których potencjał i wiedza są niewystarczające, aby wprowadzać innowacje samodzielnie. Park technologiczny, działając na styku biznesu i sfery badawczo-rozwojowej, ma szansę stanowić efektywne narzędzie dyfuzji nowych technologii, przyczyniając się do rozwoju firm, a w efekcie również – do powstawania nowych miejsc pracy. W zależności od skali prowadzonej działalności, efekty takich działań widoczne mogą być w wymiarze lokalnym lub regionalnym.

Pierwszym polskim parkiem był Poznański Park Naukowo-Technologiczny utworzony w 1995 roku. Instytucje te są więc na polskim gruncie zjawiskiem stosunkowo nowym. Natomiast jednym z pierwszych parków technologicznych na świecie i pierwszym, który zrobił światową karierę, jest park powołany w 1951 r. przy Uniwersytecie Stanforda. Dał on początek znanej powszechnie Dolinie Krzemowej w USA. Jednak sama koncepcja parków technologicznych sięga czasów nieco wcześniejszych, bowiem źródeł instytucji tego typu dopatrywać się można już w idei dystryktów przemysłowych Alfreda Marshalla. Podobnie jak tam, ważną rolę odgrywa tu bowiem koncentracja wielu podmiotów obok siebie, wywołująca efekty synergiczne i prowadząca do wzajemnego przenikania się czynników społecznych i ekonomicznych.

Polskie ustawodawstwo definiuje pojęcie parku technologicznego w Ustawie o finansowym wspieraniu inwestycji jako zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą techniczną, utworzony w celu dokonywania przepływu wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi a przedsiębiorcami, na którym oferowane są przedsiębiorcom, wykorzystującym nowoczesne technologie, usługi w zakresie: doradztwa w tworzeniu i rozwoju przedsiębiorstw, transferu technologii oraz przekształcania wyników badań naukowych i prac rozwojowych w innowacje technologiczne, a także tworzenie korzystnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez korzystanie z nieruchomości i infrastruktury technicznej na zasadach umownych¹.

Warto w tym miejscu zauważyć, że terminem 'park technologiczny' określa się zwyczajowo podmioty różnego rodzaju, w tym parki badawcze, naukowe, naukowo-badawcze, naukowo-technologiczne, przemysłowo-technologiczne, technopole itp.². Mimo wielu podobieństw parki technologiczne są grupą instytucji bardzo zróżnicowanych. Wynika to z profilu branżowego parku, systemu zarządzania parkiem, skali działalności, uwarunkowań regionalnych itp. Jednym z istotnych czynników jest także to, czy park został utworzony w otoczeniu szkoły wyższej, czy z inicjatywy samorządu lokalnego bądź instytucji otoczenia biznesu, a co za tym idzie, w jakim

¹ Ustawa z dn. 20.03.2002 r o finansowym wspieraniu inwestycji, Dz.U. Nr 41, 2002, poz. 363, nr 141, art. 2, p. 15, poz. 1177 oraz Dz.U. Nr 159, 2003, poz. 1537.

² K.B. Matusiak *Parki technologiczne. Instytucjonalne wspieranie przedsiębiorczości, procesów innowacyjnych i rozwoju regionalnego*, Fl. Łódź 1995.

stopniu stanowi pomost między światami: nauki i biznesu. Stąd też podział na 2 zasadnicze kategorie parków:

- parki naukowe (badawcze) – tworzone z inicjatywy środowisk naukowych, silnie powiązane z konkretną uczelnią i ukierunkowane na wspieranie procesu komercjalizacji badań na niej realizowanych (np. Cambridge Science Park, Park Technologiczny Uniwersytetu w Dortmundzie),
- technopole – rozwijane z inicjatywy władz publicznych, łączące kluczowych aktorów lokalnego środowiska innowacyjnego, zorientowane na pozyskiwanie inwestorów zewnętrznych i skupienie potencjału badawczego w regionie (np. Research Triangle Park)³.

Przyjmuje się, że spotykane na całym świecie parki zawierają się pomiędzy 2 powyższymi modelami⁴.

Na potrzeby niniejszego opracowania zastosowano rozróżnienie między parkami naukowo-technologicznymi a parkami przemysłowymi. W praktyce bowiem duża część parków objętych badaniem łączy funkcje: parku technologicznego i naukowego, będąc jednocześnie instytucjami o silnych powiązaniach ze środowiskiem naukowym i zorientowanych na promowanie działań badawczych, a także wpierających przedsiębiorczość (inkubacja) oraz wdrożenia. Istnieje także grupa parków o profilu wyraźnie przemysłowym, skupiona na działaniach związanych z pozyskiwaniem inwestorów i udostępnianiem im infrastruktury niezbędnej do prowadzenia działalności gospodarczej, w dużo mniejszym stopniu realizująca zadania związane z transferem wiedzy z nauki do biznesu.

³ G. Benko, *Geografia technopolii*, PWN, Warszawa 1993.

⁴ K.B. Matusiak, *Park Technologiczny*, w: *Innowacje i transfer technologii. Słownik pojęć*. Portal Innowacji <http://www.pi.gov.pl/upload/dokumenty/sloownik/sloownik.html>.

2. Podstawowe pojęcia i definicje

PARK TECHNOLOGICZNY – zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą znajdującą się na nich, utworzony w celu dokonywania przepływu wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi a przedsiębiorcami. Na terenie parku technologicznego oferowane są przedsiębiorcom wykorzystującym nowoczesne technologie usługi w zakresie doradztwa w tworzeniu i rozwoju firmy, transferu technologii i przekształcanie wyników prac badawczych w innowacje technologiczne. Park umożliwia także przedsiębiorcom korzystanie z nieruchomości i infrastruktury technicznej na zasadach umownych⁵. Podstawowym elementem działalności parku technologicznego jest zapewnienie warunków umożliwiających ścisłą współpracę między lokalnymi ośrodkami naukowymi a przedsiębiorstwami zorientowanymi innowacyjnie⁶.

PARK NAUKOWY – instytucja zarządzana przez specjalistów, których głównym celem jest promowanie kultury innowacyjnej oraz konkurencyjności instytutów naukowo-badawczych i firm zrzeszonych w parku. Park zarządza procesem przepływu wiedzy i technologii między uczelniami, instytucjami naukowo-badawczymi i przedsiębiorstwami. Sprzyja również powstawaniu i rozwojowi firm innowacyjnych, oferując możliwość inkubacji i wsparcie procesów tworzenia firm typu spin-off⁷. Park naukowy pełni funkcje zbliżone do parku technologicznego, jednak produkcja w nim prowadzona ogranicza się do produkcji prototypowej.

PARK PRZEMYSŁOWY – zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą techniczną, umożliwiający prowadzenie działalności gospodarczej na preferencyjnych warunkach⁸. Polskie parki przemysłowe mają przede wszystkim przyciągać inwestorów tworzących nowe miejsca pracy, co przyczynić się ma do amortyzacji skutków restrukturyzacji przemysłu.

BRANŻE WYSOKIEJ TECHNIKI – produkcja statków powietrznych i kosmicznych (NACE 35.3), produkcja wyrobów farmaceutycznych (NACE 24.4), produkcja maszyn biurowych i komputerów (NACE 30), produkcja sprzętu i urządzeń radiowych, telewizyjnych i komunikacyjnych (NACE 32), produkcja instrumentów medycznych, precyzyjnych i optycznych, zegarów i zegarków (NACE 33)⁹.

BRANŻE ŚREDNIO-WYSOKIEJ TECHNIKI – produkcja maszyn i aparatury elektrycznej, gdzie indziej niesklasyfikowana (NACE 31), produkcja pojazdów mechanicznych, przyczep i naczep (NACE 34), produkcja wyrobów chemicznych, bez produkcji wyrobów farmaceutycznych (NACE 24 bez 24.4), produkcja lokomotyw kolejowych i tramwajowych oraz taboru kolejowego i tramwajowego, produkcja motocykli i rowerów, produkcja pozostałego sprzętu transportowego gdzie indziej niesklasyfikowana (NACE 35.2, 35.4, 35.5), produkcja maszyn i urządzeń gdzie indziej niesklasyfikowana (NACE 29)¹⁰.

⁵ Na podstawie *Ustawy z 29 sierpnia 2003 o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji oraz ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.*

⁶ *Zwiększanie innowacyjności gospodarki w Polsce do 2006 roku*, Ministerstwo Gospodarki, 1999.

⁷ Definicja przyjęta przez zarząd Międzynarodowego Stowarzyszenia Parków Naukowych (IASP), <http://www.iasp.ws/publico/jsp/herramientas/lstHerramienta.jsp?cp=1&id=1&chm=120&ca=-1&cu=-1&v=1&cdp=-1&ch=120&cd=91>.

⁸ Na podstawie *Ustawy z 29 sierpnia 2003 o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji oraz ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.*

⁹ Według *OECD 1997 classification of manufacturing sector by level of technology.*

¹⁰ Według *OECD 1997 classification of manufacturing sector by level of technology.*

FIRMA SPIN-OFF (FIRMA ODPARYSKOWA) – przedsiębiorstwo utworzone w celu wykorzystania w praktyce własności intelektualnej, która została wytworzona przez pracowników ośrodków naukowych i jednostek badawczych. Firmą spin-off może być podmiot utworzony z inicjatywy pracowników naukowych, których celem jest komercjalizacja wyników badań prowadzonych na uczelni wyższej lub nowy podmiot gospodarczy utworzony przez publiczną jednostkę badawczą i/lub naukową¹¹.

FIRMA START-UP – przedsiębiorstwo założone przez studentów i/lub absolwentów uczelni wyższych¹².

LOKATOR STRATEGICZNY – w niniejszym raporcie rozumiany jest jako podmiot wynajmujący od parku znaczną powierzchnię użytkową po cenach komercyjnych, którego profil działalności jest istotny z punktu widzenia specjalizacji parku i tworzenia środowiska przyjaznego dla rozwoju i transferu innowacji.

POMOC PUBLICZNA – przysporzenie korzyści finansowych określone przedsiębiorcy w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez niego, zaburzające warunki konkurencji lub grożące ich zaburzeniem poprzez zmianę poziomu kosztów produkcji, przekładającą się na wzmocnienie pozycji firmy w porównaniu z jej rynkową konkurencją. Pomocą publiczną jest pomoc spełniająca łącznie 4 warunki:

- pochodzi ze środków publicznych,
- sprawia, że przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- ma charakter selektywny i uprzywilejowuje określonych przedsiębiorców lub produkcję określonych dóbr,
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między krajami członkowskimi Unii Europejskiej.

CENTRUM TRANSFERU TECHNOLOGII – jednostka doradcza nienastawiona na zysk, szkoleniowa i informacyjna działająca na rzecz różnych podmiotów, zarówno po stronie popytu (firmy), jak i podaży technologii i innowacji (JBR, uczelnie wyższe), mająca na celu wsparcie procesu komercjalizacji wiedzy oraz transferu technologii i innowacji¹³.

INKUBATOR TECHNOLOGICZNY – jednostka, która zapewnia początkującym przedsiębiorcom z sektora MŚP pomoc w uruchomieniu i prowadzeniu firm oferujących produkt lub usługę powstałą w wyniku wdrożenia nowej technologii. Inkubator technologiczny łączy ofertę lokalową z usługami wspierającymi rozwój firm oraz transfer i komercjalizację technologii. Wsparcie obejmować może preferencyjne stawki czynszu, dostęp do infrastruktury badawczej, dostęp do sieci biznesowych, pośredniczenie w kontaktach ze środowiskiem naukowym czy doradztwo (finansowe, prawne, organizacyjne, technologiczne itp.). Głównym celem działalności inkubatora technologicznego jest pomoc nowo powstałej, innowacyjnej firmie w osiągnięciu dojrzałości i zdolności do samodzielnego funkcjonowania na rynku¹⁴.

¹¹ M. Mackiewicz, M. Gomułka, *Działalność firm odparyskowych (spin-off)*, w: Weresa M. (red.), *Transfer wiedzy z nauki do biznesu. Doświadczenia regionu Mazowsze*, Szkoła Główna Handlowa, Warszawa 2007.

¹² M. Weresa, *Formy i metody powiązań nauki i biznesu*, w: Weresa M. (red.), *Transfer wiedzy z nauki do biznesu. Doświadczenia regionu Mazowsze*, Szkoła Główna Handlowa, Warszawa 2007.

¹³ M. Dzierżanowski, S. Szulika, P. Tamowicz, E. Wojnicka, *Analiza stanu i kierunków rozwoju parków naukowo-technologicznych, inkubatorów technologicznych i centrów transferu technologii w Polsce, Raport końcowy z badań*, IBnGR, Warszawa 2005.

¹⁴ K.B. Matusiak, (red.) *Innowacje i transfer technologii – słownik pojęć*, PARP, Warszawa 2005.

3. Cele badania

Parki technologiczne w Polsce stają się powoli coraz bardziej popularnym narzędziem wspierania rozwoju obszarów, na których są zlokalizowane poprzez wspieranie przedsiębiorczości, poprawę innowacyjności firm oraz tworzenie ram dla współpracy w ramach „złotego trójkąta”, czyli współpracy administracji publicznej z firmami i z ośrodkami naukowymi.

Mając na uwadze dążenie do stopniowego zwiększenia roli parków technologicznych w tworzeniu innowacyjnych firm i wysokiej jakości miejsc pracy oraz w podnoszeniu konkurencyjności i innowacyjności gospodarki regionów (m.in. poprzez zwiększanie skuteczności pomocy oferowanej parkom z funduszy strukturalnych i innych źródeł publicznych), cele badania zostały nakierowane na stworzenie podstawowej bazy informacji o parkach technologicznych w Polsce.

Dokonana została swego rodzaju inwentaryzacja parków technologicznych w Polsce, która będzie stanowić bazę wyjściową do dalszych, bardziej pogłębionych badań, ukierunkowanych już na konkretne przedsięwzięcia. Badanie miało na celu dostarczenie podstawowej wiedzy na temat tego, jaki model parku technologicznego jest przeważający, jaki udział parków rzeczywiście funkcjonuje i prowadzi działalność zgodną z funkcjami tego typu instytucji, jakie są perspektywy tych instytucji.

Parki technologiczne w Polsce powstawały w różnych warunkach i różne cele przyświecały ich inicjatorom, różne też były wobec nich oczekiwania. Dlatego dokonanie inwentaryzacji i ustalenie stanu wyjściowego było jednym z podstawowych celów badania. Kolejnym etapem pozwalającym na uporządkowanie zebranych danych i informacji było przeprowadzenie benchmarkingu parków technologicznych. Benchmarking i określenie pozycji konkurencyjnej parków może w przyszłości służyć poprawie ich konkurencyjności, m.in. poprzez identyfikację obszarów, w których konieczne jest wsparcie słabszych czy nowo powstających parków. Celem badania było także wskazanie dobrych praktyk, które mogą zostać zastosowane przez parki w celu poprawy skuteczności ich działania.

4. Metodologia badania i źródła danych

Niniejsza publikacja jest pierwszą próbą dokonania benchmarkingu parków technologicznych w Polsce i została opracowana w celu rozpoczęcia dyskusji na temat metodologii benchmarkingu, racjonalnego projektowania parków technologicznych oraz działań zmierzających do poprawy efektywności ich funkcjonowania.

Pionierski charakter badania, zróżnicowanie zakresu i stosunkowo mało informacji na temat działalności parków wymagało stworzenia bazy zawierającej zbliżony zestaw danych, stanowiącej podstawę do dalszej klasyfikacji parków i szerzej zakrojonych badań w kolejnych edycjach rankingu. Zastosowanie jednolitej metodologii dla wszystkich parków w pierwszej edycji było podyktowane chęcią zobrazowania ewolucji parków w kolejnych edycjach rankingu i zapewnienia porównywalności danych w kolejnych latach.

4.1. Zakres i etapy badania

Badaniem objęte zostały 32 parki, których lokalizacja została zaprezentowana na poniższej mapie.

Mapa 1. Rozmieszczenie badanych parków technologicznych

Źródło: opracowanie własne

Badanie benchmarkingowe składało się z następujących etapów:

- 1) zebrania wszystkich dostępnych danych o parkach technologicznych w Polsce,
- 2) badań terenowych i bezpośrednich wywiadów indywidualnych przeprowadzonych w instytucjach zarządzających parkiem,
- 3) badań firm zlokalizowanych w parkach (zarówno w formie wywiadów prowadzonych na podstawie kwestionariusza ankietowego, jak i ankiet mailowych i wywiadów telefonicznych),
- 4) analiz SWOT przeprowadzonych dla każdego parku przez panel ekspertów,
- 5) opracowania rankingu polskich parków technologicznych,
- 6) zidentyfikowania najlepszych praktyk krajowych i zagranicznych.

Na wszystkich 3 etapach, badanie dotyczyło 8 obszarów funkcjonowania parków technologicznych:

- organizacja i zarządzanie,
- infrastruktura i zasoby,
- lokatorzy parku,
- oferta parku,
- transfer i komercjalizacja technologii,
- efektywność działania,
- promocja i komunikacja,
- otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami.

4.2. Ranking

Punktem wyjścia do stworzenia listy rankingowej parku było 45 wskaźników pogrupowanych w 8 obszarach funkcjonowania parków.

Organizacja i zarządzanie	
	Horyzont czasowy strategii (liczba lat) Strategia współpracy z naukowcami (wskaźnik binarny) Wdrożone normy i procedury zarządzania jakością (wskaźnik binarny) Jakość zarządzania (średnia z ocen wystawionych przez firmy zlokalizowane w parku) Wskaźniki monitorowania realizacji celów (wskaźnik binarny) Liczba partnerów parku
Infrastruktura i zasoby	
zasoby finansowe	Stosunek wartości pomocy publicznej do przychodów ogółem Udział dochodów z tytułu wynajmu powierzchni biurowej w całkowitych dochodach parku Udział wydatków na działalność B+R w wydatkach ogółem Udział wydatków inwestycyjnych w wydatkach ogółem
zasoby ludzkie	Udział pracowników z wykształceniem wyższym technicznym w ogólnej liczbie zatrudnionych Udział pracowników z tytułem naukowym doktora i wyżej w ogólnej liczbie zatrudnionych Udział pracowników parku będących jednocześnie pracownikami uczelni wyższych w ogólnej liczbie zatrudnionych Dynamika zatrudnienia w latach 2004-2007 (%%)

infrastruktura	<p>Stosunek powierzchni obecnie wykorzystywanej do całkowitej powierzchni parku</p> <p>Stosunek powierzchni gotowej do użytkowania do powierzchni całkowitej parku</p> <p>Obecność inkubatora (wskaźnik binarny)</p> <p>Istnienie laboratoriów (wskaźnik binarny)</p> <p>Eksperymentatoria lub inne centra kreatywności dla dzieci i młodzieży w parku</p>
Lokatorzy parku	
	<p>Udział firm innowacyjnych w całkowitej liczbie firm zlokalizowanych w parku</p> <p>Udział firm spin-off w liczbie firm zlokalizowanych w parku ogółem</p> <p>Udział firm prowadzących działalność B+R w liczbie firm zlokalizowanych w parku ogółem</p> <p>Wielkość firm funkcjonujących w parku (średnia liczba pracowników)</p> <p>Pochodzenie firm funkcjonujących w parku (stosunek firm pochodzących z regionu do firm pochodzących spoza regionu i zagranicznych)</p>
Oferta parku	
	<p>Liczba typów usług oferowanych przez park</p> <p>Udział usług oferowanych bezpłatnie lub częściowo odpłatnie w ogólnej liczbie usług oferowanych w parku</p> <p>Dynamika liczby szkoleń oferowanych przez park</p>
Transfer i komercjalizacja technologii	
	<p>Obecność funkcji proinnowacyjnych np. funkcje centrum transferu technologii oferowane przez park lub jednostkę na terenie parku (wskaźnik binarny)</p> <p>Liczba godzin szkoleń z zakresu transferu technologii itp. dla lokatorów i potencjalnych lokatorów zrealizowanych w ciągu roku</p> <p>Liczba zgłoszeń znaków towarowych dokonanych przez przedsiębiorstwa i instytucje zlokalizowane w parku (w wyniku współpracy z parkiem)</p> <p>Liczba zgłoszeń patentowych dokonanych przez przedsiębiorstwa i instytucje zlokalizowane w parku w wyniku współpracy z parkiem w Urzędzie Patentowym RP, EPO (Europejskim Urzędzie Patentowym) oraz w USPTO (w Stanach Zjednoczonych)</p>
Efektywność działania	
	<p>Stosunek wartości środków pozyskanych z Unii Europejskiej (lub jako granty z innych organizacji międzynarodowych) do przychodów ogółem</p> <p>Udział środków pozyskanych na rozwój infrastruktury technicznej w ostatnich 3 latach w wydatkach inwestycyjnych z ostatnich 3 lat ogółem</p> <p>Dynamika nowych zgłoszeń do parku w latach 2004-2007</p> <p>Dynamika zatrudnienia w firmach zlokalizowanych w parku w latach 2004-2007</p>
Promocja i komunikacja	
	<p>Liczba wyników wyszukiwania stron internetowych, na których pojawia się nazwa parku</p> <p>Strona internetowa parku (istnienie bądź brak, ocena ekspertów)</p> <p>Liczba odwiedzin stron WWW parku</p> <p>Katalogi promocyjne i inne materiały (ocena przez ekspertów)</p> <p>Liczba pracowników odpowiedzialnych za promocję parku (liczba pełnych etatów)</p>
Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami	
	<p>Liczba sieci i organizacji branżowych, do których przynależy park</p> <p>Liczba organizacji eksperckich współpracujących z parkiem (uniwersytety, instytucje badawcze, politechniki, instytucje edukacyjne, firmy konsultingowe, agencje rozwoju, itd.)</p> <p>Średnia liczba partnerów uczestniczących w projektach realizowanych przez park</p> <p>Liczba projektów realizowanych przez park technologiczny w partnerstwie z innymi instytucjami</p> <p>Liczba uczestników szkoleń i konferencji organizowanych przez park</p>

Ranking tworzony był trójstopniowo. Pierwszy ranking (pomocniczy) został stworzony na podstawie wszystkich istniejących obserwacji dla danego parku, a podział na klasy został dokonany na podstawie obliczenia odległości od wartości minimalnej dla danej zmiennej w procentach różnicy wartości minimalnej i maksymalnej. Przyjęto metodę opartą na średnich ważonych w danym obszarze. Drugi ranking pomocniczy powstał poprzez obliczenie wartości wskaźników tylko na podstawie zmiennych, które dostępne były dla wszystkich parków (co oznacza, że wzięte pod uwagę zostały jedynie te zmienne, dla których istniał kompletny zestaw).

Dla każdego z obszarów stworzono wskaźnik subsyntetyczny, obliczony jako średnia ważona wskaźników w danym obszarze. Wagi wyznaczono proporcjonalnie do liczby obserwacji, które były dostępne dla danej zmiennej – im więcej brakujących obserwacji dla danego wskaźnika, tym jego waga jest niższa.

Kolejnym krokiem było obliczenie wartości średnich w danych klasach (średnia arytmetyczna wskaźników obliczonych w danym obszarze) i uzupełnienie nimi wartości brakujących obserwacji. Powstał w ten sposób trzeci ranking pomocniczy.

Następnie policzono korelację pomiędzy rankingami pomocniczymi. Wysoka korelacja rang pozwala na przyjęcie założenia, że uzupełnianie brakujących informacji wartościami szacowanymi nie zniekształca rankingu w stopniu istotnym statystycznie. Takie założenie było podstawą do wyboru jednej z opisanych wcześniej metod. Zdecydowano się na metodę pośrednią, czyli liczenie rang przy uzupełnianiu brakujących obserwacji wartościami średnimi dla danej klasy z rankingu pomocniczego przy jednoczesnym zastosowaniu wag. Wagi przyjęte proporcjonalnie do liczby obserwacji, które były dostępne dla danej zmiennej, pozwalają na ograniczenie wpływu wartości szacowanych na ostateczny wynik. W wyniku tego zabiegu szczególnie mocno został ograniczony wpływ danych finansowych oraz liczby wejść na stronę parku dla ostatecznej pozycji parku w rankingu.

Wskaźnik syntetyczny jest średnią arytmetyczną wskaźników subsyntetycznych. Parki podzielono na 5 klas, przy czym w poszczególnych klasach nie jest prezentowana kolejność parków na liście rankingowej, przedstawione zostały w kolejności alfabetycznej.

Do obliczenia wskaźników subsyntetycznych stosowane były wskaźniki liczone na podstawie danych uzyskanych z kwestionariuszy, tylko w przypadku jednego – subiektywnego wskaźnika oceny jakości strony internetowej konieczne było zastosowanie odrębnej metodologii. Została ona opisana w kolejnym podrozdziale.

Ocena stron internetowych

Ocenie zostały poddane strony internetowe parków technologicznych objętych badaniem. Nie wszystkie parki prowadzą własne strony internetowe. W takiej sytuacji ocenie podlegały podstrony np. w ramach stron samorządowych, agencji rozwoju regionalnego, firm. Do badania wybierano podstronę najbogatszą w informacje.

Wybrane kryteria obejmowały zarówno informacje istotne z punktu widzenia lokatora parku, jak i pozostałych podmiotów. Strony ocenione zostały według 4 głównych kryteriów:

1. Informacje dla potencjalnych lokatorów – przede wszystkim dostępne pomieszczenia, zaplecze techniczne, korzyści płynące z działalności w parku.

2. Oferta parku na zewnątrz – możliwość uzyskania informacji o dostępnych salach konferencyjnych, szkoleniach i innych usługach dla podmiotów zewnętrznych wraz z cennikiem.
3. Materiały do pobrania, newsletter – możliwość pobrania różnego rodzaju publikacji, raportów, wniosków, ofert, materiałów promocyjnych.
4. Informacje o lokatorach parku – informacje takie jak nazwa firmy, dane kontaktowe, branża, link do strony firmy itp.

Punkty dla tych kategorii przyznawano według skali trzystopniowej:

- 1 pkt – gdy na stronie pojawiała się wzmianka na dany temat,
- 3 pkt – jeśli znaleźć można było ogólne informacje,
- 5 pkt – w przypadku szczegółowych informacji.

Tak przyjęta skala punktowa umożliwiała wskazanie zróżnicowania w jakości prowadzonych stron. Ponadto w badaniu uwzględniono takie elementy, jak aktualność strony, liczba odwiedzin i obecność Biuletynu Informacji Publicznej. Na tych stronach, gdzie nie podawano ostatniej aktualizacji uwzględniona została data ostatniej publikacji w Aktualnościach. Dodatkowym wskaźnikiem była liczba linków do stron traktujących o poszczególnych parkach technologicznych.

4.3. Źródła danych

Kalkulacja wskaźników subsyntetycznych oraz wskaźnika syntetycznego, na podstawie których opracowane zostały rankingi parków, dokonana została na podstawie danych pochodzących z następujących źródeł:

- bezpośrednio wywiady indywidualne przeprowadzone w instytucjach zarządzających parkiem (na podstawie kwestionariusza diagnostycznego),
- badania firm zlokalizowanych w parkach (zarówno w formie wywiadów prowadzonych na podstawie kwestionariusza ankietowego, jak i ankiet mailowych i wywiadów telefonicznych),
- informacje publikowane na stronach internetowych parków oraz PAIIZ,
- materiałów promocyjnych parków,
- inne opracowania i publikacje, których lista znajduje się w spisie literatury.

W przypadku 2 parków zebrane informacje pochodzą jedynie z dostępnych publikacji i stron internetowych lub z ankiet czy wywiadów przeprowadzonych z firmami, ponieważ w przypadku Parku Technologicznego LOTOS kierownictwo nie wyraziło zgody na uczestnictwo w badaniu, a w przypadku Opolskiego Parku Technologicznego nie wypełniono ankiety ze względu na zmiany organizacyjne.

Charakterystyka branżowa regionów została opracowana na podstawie informacji o potencjale gospodarczym województw opublikowanych na stronie Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych. Dane statystyczne odnośnie liczby podmiotów gospodarczych i jednostek naukowo-badawczych w województwach pochodzą z Banku Danych Regionalnych GUS za rok 2006.

5. Parki technologiczno-naukowe – praktyka funkcjonowania

Mimo dużej różnorodności zarówno w stopniu rozwoju badanych instytucji (od projektu po zaawansowane przedsięwzięcia), jak i ich faktycznej działalności (badana zbiorowość to zarówno parki technologiczno-naukowe, jak i parki przemysłowe czy parki będące w rzeczywistości skupiskami firm) oraz formy własności (instytucje publiczne i prywatne), w niniejszym rozdziale wszystkie parki zaprezentowane zostały według ujednoczonego schematu. Trzeba mieć jednak na uwadze, że uzyskanie informacji o podobnym zakresie dla wszystkich parków nie było z wymienionych przyczyn możliwe. Pominięcie któregoś z obszarów funkcjonowania parku oznacza, że park nie prowadzi żadnej działalności w danym zakresie lub informacje nie mogły być udostępnione.

W poniższej macierzy dokonano próby klasyfikacji badanych parków. Trzeba jednak mieć na uwadze fakt, że w przypadku niektórych parków klasyfikacja nie mogła być jednoznaczna ze względu na zbyt wczesny etap rozwoju parku. Przepuszczalnie charakter niektórych parków (szczególnie tych znajdujących się jeszcze w fazie projektu) będzie podlegać ewolucji, a w miarę rozwoju parku będą pojawiać się nowe funkcje. Należy też mieć na uwadze, że część parków klasyfikowana była na podstawie założeń co do ich funkcjonowania, a nie rzeczywistej działalności.

Tabela 1. Klasyfikacja parków według profilu i etapu rozwoju

	Parki w fazie planowania (niefunkcjonujące)	Parki w fazie wstępnego rozwoju	Parki rozwinięte	Parki wysoko rozwinięte
Park naukowo-technologiczny	<ul style="list-style-type: none"> – Dolnośląski Park Technologiczny – KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny – Lubelski Park Naukowo-Technologiczny – Opolski Park Naukowo-Technologiczny – Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park – Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny – Świętokrzyski park technologiczny 	<ul style="list-style-type: none"> – Gdański Park Naukowo-Technologiczny – Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny – Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” – Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny – Szczeciński Park Naukowo Technologiczny – Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny – Warszawski Park Technologiczny 	<ul style="list-style-type: none"> – Nickel Technology Park Poznań – Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej – Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach 	<ul style="list-style-type: none"> – Pomorski Park Naukowo-Technologiczny – Poznański Park Naukowo-Technologiczny – Toruński Park Technologiczny – Wrocławski Park Technologiczny

<p>Park przemysłowy</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Elbląski Park Technologiczny – Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny – Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” 	<ul style="list-style-type: none"> – Park Przemysłowy Police – Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach 	<ul style="list-style-type: none"> – LOTOS Park Technologiczny – Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej – Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny 	<ul style="list-style-type: none"> – Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny – Krakowski Park Technologiczny
<p>Forma nieokreślona</p>			<ul style="list-style-type: none"> – LG Park Technologiczny 	

Źródło: Opracowanie własne

W dalszej części rozdziału prezentujemy szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych parków zebrane w wyniku badania.

5.1. Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny

5.1.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo-Technologiczny
Typ parku	Park przemysłowy
Podmiot zarządzający	Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo-Technologiczny Sp. z o.o.
Dane kontaktowe	ul. Ciepłownicza 5, 97-400 Bełchatów Prezes Zarządu: tel./faks +48 44 733 11 20 Pion Transferu Technologii tel. +48 44 7 33 01 12, faks +48 44 733 11 65 Pion Badawczo-Wdrożeniowy tel./faks +48 44 733 11 20 bkppt@ppt.belchatow.pl
Strona internetowa	http://www.ppt.belchatow.pl

5.1.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie łódzkim w 2006 roku swoją działalność prowadziło 241,2 tys. podmiotów gospodarczych. Działalność przedsiębiorstw produkcyjnych obejmuje głównie produkcję odzieży, tkanin, artykułów spożywczych, napojów, mebli i gotowych wyrobów metalowych oraz wyprawianie i barwienie skór. Dużą dynamiką rozwoju wyróżniają się: przemysł farmaceutyczny oraz produkcja materiałów budowlanych. Istotne znaczenie dla gospodarki regionu odgrywa Piotrkowsko-Bełchatowski Okręg Przemysłowy m.in. z Kopalnią Węgla Brunatnego Bełchatów oraz Elektrownią Bełchatów.

W województwie łódzkim w 2006 roku działało 76 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 7% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce. Pod względem liczby jed-

nostek naukowo-badawczych przypadających na 1000 podmiotów gospodarczych województwo zajęło 4 miejsce w kraju.

5.1.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Belchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Sp. z o.o. (BKPPPT) funkcjonuje od marca 2003 r. Inicjatorem przedsięwzięcia była gmina miejska Belchatów. Udziałowcami BKPPPT Sp. z o.o. są samorzady terytorialne (Starostwo Powiatowe w Belchatowie, gmina miejska Belchatów, gmina Kluki, gmina Rząśnia), Fundacja Rozwoju Gminy Kleszczów, przedsiębiorstwa (BOT Elektrownia „Belchatów” S.A., Kopalnia Węgla Brunatnego „Belchatów” S.A.) oraz Politechnika Łódzka. Struktura udziałowców przedstawia się następująco:

- urząd miasta – 32,3%,
- Agencja Rozwoju Regionalnego – 23,3%,
- przedsiębiorstwa – 22,2%,
- uczelnia wyższa – 22,2%.

Misją parku jest przełamanie monokulturowego charakteru belchatowskiego przemysłu, doprowadzenie do gospodarczego wzrostu regionu i zmniejszenia bezrobocia, poprzez kreowanie i rozwijanie przemysłu zaawansowanych technologii, wspieranie transferu i komercjalizacji technologii, stymulowanie procesów innowacyjnych oraz szeroko rozumianej przedsiębiorczości.

Celem BKPPPT Sp. z o.o. jest pobudzanie lokalnej przedsiębiorczości i kreowanie nowych miejsc pracy przez zapewnienie przedsiębiorcom korzystnych warunków do prowadzenia działalności gospodarczej dzięki efektywnemu zarządzaniu majątkiem produkcyjnym oraz świadczeniu usług infrastrukturalnych i doradczych, a także stworzenie atrakcyjnych lokalnych warunków do podejmowania działalności gospodarczej i inwestowania także dla inwestorów zewnętrznych.

Na pytanie o główne cele działalności parku zostały wskazane: promocja przedsiębiorczości wśród naukowców, zapewnienie dogodnych warunków rozwojowych firmom technologicznym, wsparcie rozwoju gospodarczego regionu, umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu, przyspieszenie procesów komercjalizacji wiedzy oraz promocja regionu.

Zakres czasowy przyjętej strategii rozwojowej parku to lata 2006-2012. Do 2012 r. park zamierza osiągnąć następujące mierzalne cele strategiczne:

- powierzchnia inkubatora – 10.000 m²,
- utworzenie 23 nowych miejsc pracy w parku,
- wprowadzenie 45 nowych przedsiębiorstw do parku,
- pozyskanie 4 nowych inwestorów ulokowanych w strefie,
- wprowadzenie 11 nowych produktów, 19 innowacji, 2 technologii przez przedsiębiorstwa funkcjonujące w parku,
- środki zainwestowane przez przedsiębiorstwa zewnętrzne w rozwój parku w wysokości ok. 2 - 2,6 mln zł;
- pozyskanie środków finansowych na rozwój infrastruktury społecznej i technologicznej parku – ok. 7 mln zł.

W parku prowadzony jest monitoring osiągniętych sukcesów, realizacji celów zawartych w strategii rozwojowej oraz rozwoju firm – lokatorów parku. Ankietowane firmy (zlokalizowane parku) wysoko oceniają jakość zarządzania parkiem.

Park działa w formie spółki z o.o. na zasadach non-profit. W umowie spółki figuruje zapis, iż spółka do 2012 r. będzie przeznaczać cały zysk na cele rozwojowe.

BKPPT Sp. z o.o. posiada w swojej ofercie tereny inwestycyjne, świadczy usługi doradcze, informacyjne i szkoleniowe w ramach KSU. Ponadto wynajmuje powierzchnię w ramach Inkubatora Technologicznego oraz świadczy usługi azotonasiarczania gazowego oraz nanoszenia warstwy na implanty medyczne. Park nie ma określonej specjalizacji branżowej. Docelowo nastawiony jest na rozwój takich branż jak ICT, elektronika i telekomunikacja.

5.1.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park zajmuje powierzchnię 383.722 ha, w tym część uzbrojona i gotowa do użytkowania stanowi 68% (260,3 ha). Powierzchnia wykorzystywana przez park wynosi 59,3 ha, a jej udział w powierzchni całkowitej parku – 15%. Powierzchnia działek inwestycyjnych stanowi 83% powierzchni całkowitej parku (319,6 ha) zaś tereny rekreacyjne i zielone – 52% (198,9 ha). Na działalność B+R przeznaczone są 2 ha (1%) powierzchni parku. Projekt architektoniczny zagospodarowania przestrzeni parku jest w trakcie tworzenia. Powierzchnia biurowa całkowita parku wynosi 190 m². Powierzchnia biurowa parku jest wykorzystana w 100% i w całości przeznaczona pod wynajem.

Zasoby kadrowe

W 2005 r. zatrudnienie w parku wynosiło 5,5 etatu zaś w 2006 r. – 10 etatów. W 2007 r. w podmiocie zarządzającym parkiem zatrudnionych było w sumie 14 osób (12 etatów na umowę o pracę i 2 osoby zatrudnione na umowę zlecenie), z czego 2 stanowią kadrę zarządzającą, a 3 osoby – personel administracyjny i techniczny. Wśród zatrudnionych osób 2 osoby mają tytuł naukowy doktora i są jednocześnie pracownikami uczelni wyższych, a 2 osoby zatrudnione w parku mają wykształcenie wyższe techniczne.

Zasoby finansowe

Kapitał założycielski spółki wynosi 7.710 tys. zł. Szacuje się, iż wartość pomocy publicznej uzyskanej w ostatnich 3 latach przez park wynosi ok. 3,8 mln zł, z czego ok. 60% (2,33 mln zł) przeznaczona była na rozbudowę infrastruktury. Około 12% (470 tys. zł) środków z pomocy publicznej wydatkowane było na działalność usługową, zaś 6% (219 tys. zł) – na pomoc doradczą.

W strukturze przychodów największy udział (ok. 62%) mają środki pochodzące z funduszy Unii Europejskiej lub granty z innych organizacji międzynarodowych. Przychód z najmu stanowi ok. 6% przychodów parku, natomiast inne opłaty od firm-lokatorów – 2%. Dotacje (subsydia) z budżetu JST lub z budżetu państwa stanowią 20% udziału w strukturze przychodów, zaś kredyty i pożyczki – ok. 10%.

W strukturze kosztów parku 29% udziału mają wynagrodzenia, 22% – koszty zakończonych prac rozwojowych, w całości związanych z przemysłem wysokiej techniki, a ok. 0,3% – koszty promocji.

5.1.5. Lokatorzy parku

W parku zlokalizowane są 32 firmy. Przedsiębiorstwa zaczęły funkcjonować w parku w 2007 r. Wśród firm działających w parku wyróżnić można 1 firmę – inwestora strategicznego oraz 1 firmę zagraniczną. 1 firma działa w sektorze średnio-wysokiej techniki, a wysoką technikę reprezentuje 6 firm lokatorskich (19%). Spośród 32 przedsiębiorstw zlokalizowanych w parku 7 firm można uznać za innowacyjne (ok. 22%). Firmy innowacyjne, w odróżnieniu od pozostałych firm w parku, prowadzą własną działalność badawczo-rozwojową. Ścisłe powiązania z uczelnią mają 2 przedsiębiorstwa działające w parku – tzw. firmy spin-off (6%). Zdecydowaną większość lokatorów parku stanowią przedsiębiorstwa krajowe (88%). W parku funkcjonuje 1 lokalne przedsiębiorstwo strategiczne, 2 firmy z regionu i 1 firma z zagranicy.

W latach 2005-2007 odnotowano 13 nowych zgłoszeń do Inkubatora: 3 zgłoszenia w 2006 r. i 10 zgłoszeń w 2007 r. Do tej pory inkubator opuściły 3 firmy. Przeciętny czas przebywania w Inkubatorze można oszacować na 6 miesięcy. Przedsiębiorstwa zlokalizowane w Inkubatorze działającym w parku to w zdecydowanej większości firmy lokatorskie (9 firm); jedynie jedna firma to tzw. firma strategiczna.

5.1.6. Oferta parku

Park ma w swojej ofercie 11 rodzajów usług; 64% z nich oferuje swoim lokatorom bezpłatnie. Należą do nich:

- obsługa prawna,
- doradztwo technologiczne (z opcją częściowo odpłatnie i po cenach rynkowych),
- doradztwo z zakresu zarządzania (z opcją po cenach rynkowych),
- szkolenia personelu (z opcją po cenach rynkowych),
- pomoc w zdobywaniu finansowania (venture capital, kredyty) (z opcją po cenach rynkowych),
- doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami.

Park oferuje częściowo odpłatnie 5 typów usług (45% spośród oferowanych przez park): doradztwo technologiczne, przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP) i badania zdolności patentowej, pomoc w tworzeniu i uruchamianiu nowych firm technologicznych, przygotowywanie analiz rynku oraz promocja, reklama i marketing. Park oferuje po cenach rynkowych 5 typów usług (45% spośród oferowanych przez park).

Ankietowane firmy (zlokalizowane w parku) wysoko oceniają stopień dopasowania oferty parku do ich potrzeb. Bardzo dobrze i dobrze firmy oceniają obsługę prawną, doradztwo technologiczne oraz doradztwo z zakresu zarządzania, a także przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP), badania zdolności patentowej, pomoc w tworzeniu i uruchamianiu firmy oraz przygotowywanie analiz rynku.

W ramach parku działają Centrum Transferu Technologii, Inkubator Przedsiębiorczości oraz Inkubator Technologiczny. Dostępne są sale konferencyjne i dydaktyczne. Ponadto w parku funkcjonują 2 pioniry:

- 1) Pion Transferu Technologii, w ramach którego oferowane są:
- tereny inwestycyjne,
 - wynajem powierzchni w ramach inkubatora technologicznego,
 - usługi informacyjne,
 - usługi szkoleniowe,
 - usługi doradcze ogólne,
 - usługi doradcze proinnowacyjne.

- 2) Pion Badawczo-Wdrożeniowy, w ramach którego oferowane są:
- technologia azotonasiarczania,
 - technologia nanoszenia warstwy diamentów na implanty medyczne.

5.1.7. Transfer i komercjalizacja technologii

W parku działa Centrum Transferu Technologii. W ramach realizowanych szkoleń dla lokatorów i potencjalnych lokatorów park przeprowadził w 2007 r. jedno szkolenie z transferu technologii. Z przeprowadzonych badań wynika, iż do tej pory w wyniku współpracy z parkiem firmy lokatorskie zgłosiły 4 znaki towarowe i dokonały 1 zgłoszenia patentowego do Europejskiego Urzędu Patentowego (EPO) w 2007 r.

5.1.8. Efektywność działania

W ostatnich 3 latach na rozwój infrastruktury technicznej park pozyskał w formie grantów czy dotacji w sumie 2,33 mln zł – 12% (285 tys. zł) w 2006 r. i 88% (2.048 tys. zł) w 2007 r. Udział tych środków w wydatkach inwestycyjnych parku z ostatnich 3 lat ogółem (ok. 3,1 mln zł) wynosi 75%.

W okresie 2005-2007 w parku ulokowały się w sumie 32 firmy – wszystkie w 2007 r. W 2005 r. i 2006 r. w parku nie ulokowała się w parku żadna firma. W latach 2005-2007 odnotowano 13 nowych zgłoszeń do Inkubatora: 3 zgłoszenia w 2006 r. i 10 zgłoszeń w 2007 r. Do tej pory Inkubator opuściły 3 firmy.

5.1.9. Promocja i komunikacja

Do działań związanych z promocją parku oddelegowana jest jedna osoba (1 etat). Park promuje się w różnorodny sposób, poprzez:

- wystawiennictwo na targach,
- foldery informacyjne,
- ogłoszenia w serwisach internetowych,
- udział w konferencjach,
- ogłoszenia w gazetach branżowych.

W 2007 r. ofertę parku prezentowano na 12 konferencjach lub seminariach. Park ma własną stronę internetową: <http://www.ppt.belchatow.pl>, na którą w ciągu ostatniego roku odnotowano 44.073 wejść. Strona internetowa parku jest estetyczna i zawiera wiele istotnych i aktualnych informacji dotyczących działalności parku, choć trudno dotrzeć do informacji najbardziej istotnych z punktu widzenia firm, czyli do oferty parku.

Przy wyszukiwaniu stron internetowych w serwisie www.google.com dla zapytania „Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Sp. z o.o.” pojawia się ok. 101 wyników.

5.1.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

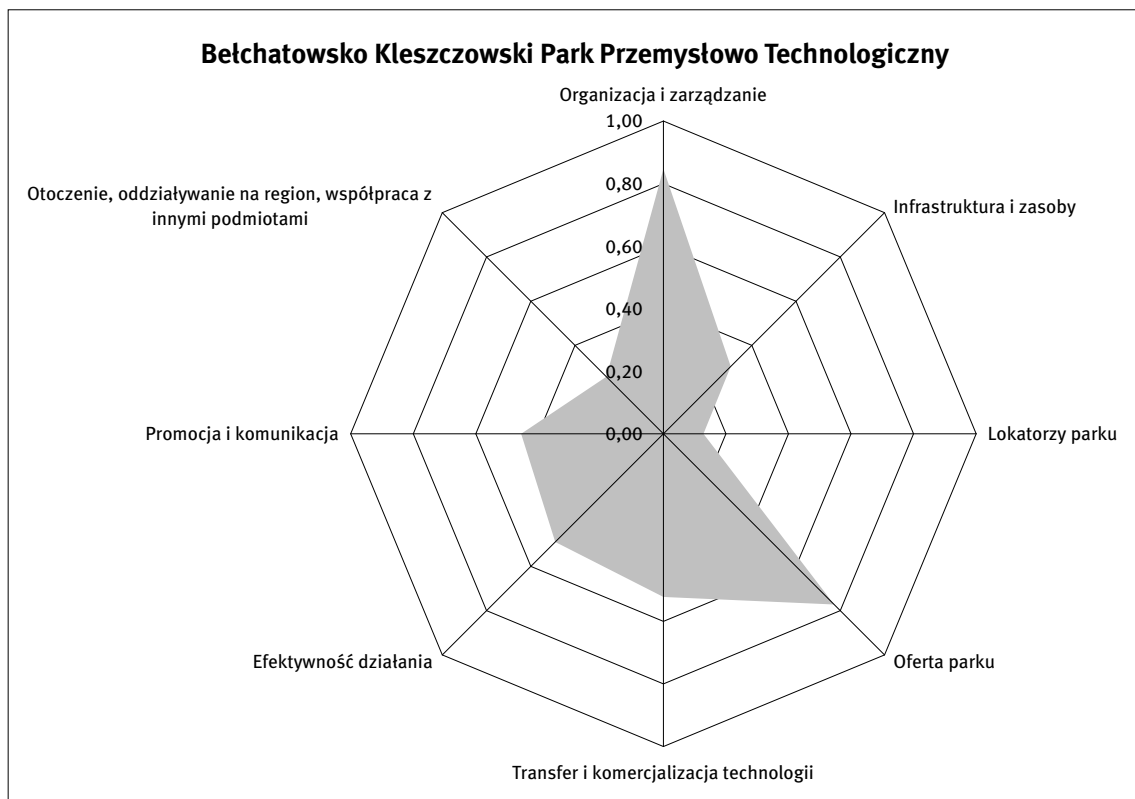
Park należy do sieci KSU (Krajowy System Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw), KSI (Krajowa Sieć Innowacji), SOOIPP (Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce) oraz do Powiatowej Izby Przemysłowej.

Najsilniejsze powiązania park ma z instytucjami rządowymi i samorządowymi, szkołami wyższymi oraz niezależnymi ekspertami (park współpracuje z 4 szkołami i z 20 ekspertami). Od momentu zaistnienia park otrzymał wsparcie ze strony władz samorządowych w postaci: finansowania działalności (subwencje, dotacje), ulg podatkowych, wsparcia merytorycznego i zarządzania oraz promocji parku.

Pod względem intensywności i użyteczności współpracy na drugim miejscu plasują się parki technologiczne (w liczbie 4) oraz firmy konsultingowe (4). Współpracę z instytucjami badawczo-rozwojowymi oraz centrami transferu technologii park ocenia jako średnio-intensywną; słabsze powiązania park posiada z agencjami rozwoju regionalnego (z wyjątkiem RIF).

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntetycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 1. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.2. Dolnośląski Park Technologiczny

5.2.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Dolnośląski Park Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Dolnośląska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
Dane kontaktowe	ul. Wysockiego 10, 58-300 Wałbrzych tel. +48 74 888 0 916 faks +48 74 842 35 66
Strona internetowa	http://www.darr.pl/oparku.php

5.2.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie dolnośląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 303 tys. podmiotów gospodarczych. 43% podmiotów zarejestrowanych było w podregionie jeleniogórsko-wałbrzyskim, 31% we Wrocławiu. Najlepiej rozwiniętymi branżami przemysłu na Dolnym Śląsku są: elektromaszynowa, elektroniczna, maszyn elektrycznych, pojazdów mechanicznych, energetyczna, budownictwo, przemysł chemiczny i spożywczy. Głównymi produktami eksportowymi regionu są: maszyny i urządzenia energetyczne, wyroby hutnicze metali nieżelaznych, środki transportu samochodowego, meble i wyroby stolarskie, wyroby wyciskane i ciągnione z metali nieżelaznych i ich stopów, odzież i bielizna osobista z tkanin, maszyny i urządzenia elektroenergetyczne, środki transportu szynowego.

W województwie dolnośląskim w 2006 roku funkcjonowało 81 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 7% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.2.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Inicjatywa utworzenia parku powstała w Dolnośląskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. (DARR) Sygnatariuszami porozumienia o stworzeniu parku były DARR, gmina Szczawno Zdrój, miasto Wałbrzych, Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego oraz Politechnika Wrocławska. Prace związane z przygotowaniem parku realizowane są w DARR przez Zespół Parku Technologicznego, w ramach 2 projektów (inwestycyjnego i doradczego) współfinansowanych z SPO WKP (działanie 1.3.). Oficjalne otwarcie parku planowane jest na wrzesień 2008 roku.

Misją parku jest wzmocnienie konkurencyjności regionu poprzez wspieranie przedsiębiorczości opartej na wiedzy oraz współpracy z regionalnymi centrami badań i rozwoju. Preferowane branże to motoryzacja, budownictwo, informatyka, elektronika, telekomunikacja oraz medycyna uzdrowiskowa. Ważnymi celami są także pobudzanie aktywności zawodowej regionalnej społeczności i poprawa spójności ekonomicznej mikroregionu z pozostałą częścią Dolnego Śląska, Polski i regionami Unii Europejskiej.

5.2.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park zlokalizowany jest na terenie 2 sąsiadujących ze sobą miast: Wałbrzycha i Szczawna-Zdroju.

Teren parku obejmuje 37 ha, z czego 20 ha powierzchni przeznaczonej jest na działki inwestycyjne. Na pozostałym terenie trwa obecnie budowa budynku Centrum Badań i Rozwoju, w którym znaleźć się mają centrum konferencyjne, inkubator przedsiębiorczości, laboratorium, hala warsztatowo-produkcyjna oraz biuro DARR wraz z administracją parku. Zakończenie prac budowlanych planowane jest na maj 2008 r.

Zasoby kadrowe

W Dolnośląskiej Agencji Rozwoju Regionalnego zatrudnionych jest 25 osób, z czego 7 z wykształceniem wyższym technicznym. W ciągu ostatnich 3 lat poziom zatrudnienia w spółce pozostawał bez zmian.

Zasoby finansowe

Ze względu na fakt, że Dolnośląski Park Technologiczny jest projektem prowadzonym przez DARR i nie ma odrębnej osobowości prawnej, dostępne dane finansowe dotyczą agencji, nie zaś samego parku. Znaczna część przychodów spółki pochodzi z funduszy i grantów UE i innych organizacji międzynarodowych. Na potrzeby Dolnośląskiego Parku Technologicznego spółka pozyskała środki z Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw (działanie 1.3 – tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju firm): 118 tys. zł na pomoc doradczą oraz 9.610 tys. zł na rozbudowę infrastruktury parku.

5.2.5. Lokatorzy parku

W parku nie są obecnie zlokalizowane żadne firmy. Do agencji wpływają już jednak zgłoszenia od przedsiębiorców zainteresowanych przeniesieniem działalności na teren Dolnośląskiego Parku Technologicznego.

5.2.6. Oferta parku

Docelowo w parku ma się znaleźć centrum konferencyjne, inkubator przedsiębiorczości oferujący umeblowane i wyposażone pomieszczenia biurowe, laboratorium (zostanie wyposażone na późniejszym etapie, kiedy będą już znane profile firm zainteresowanych jego wykorzystaniem) oraz hala warsztatowo-produkcyjna dla firm, które chciałyby przeprowadzać wdrożenia.

Park oferować będzie ponadto różnorodne usługi, m.in. doradztwo technologiczne, obsługę prawną, doradztwo w zakresie pozyskiwania finansowania, szkolenia, pośrednictwo w kontaktach między biznesem a środowiskiem naukowym, przygotowywanie analiz rynku, prowadzenie baz danych. W dużej części działalność ta pokrywa się z usługami już oferowanymi przez Dolnośląską Agencję Rozwoju Regionalnego.

5.2.7. Transfer i komercjalizacja technologii

W zakresie wspierania transferu technologii, Dolnośląski Park Technologiczny planuje rozwijać współpracę z Centrum Transferu Technologii działającym przy Politechnice Wrocławskiej.

5.2.8. Efektywność działania

Pomimo że park nie rozpoczął jeszcze działalności, są już pierwsze zgłoszenia firm zainteresowa-

nych ulokowaniem swojej siedziby na terenie parku oraz skorzystaniem z oferty inkubatora. Na obecnym etapie nie jest możliwa ocena efektywności działania parku.

5.2.9. Promocja i komunikacja

Prowadzona dotychczas promocja parku nie wymagała angażowania dodatkowych środków – opierała się głównie na wcześniejszych kontaktach przedsiębiorców (potencjalnych lokatorów) z agencją. Ponadto, podczas seminariów i konferencji organizowanych przez agencję w związku z innymi projektami, prezentowano także powstający park technologiczny. Tablica informacyjna na terenie budowy obiektu Centrum Badań i Rozwoju wzbudziła zainteresowanie lokalnej społeczności, co zaowocowało serią artykułów na temat powstającego parku w prasie lokalnej i regionalnej. Park reklamowany jest także w gazetach branżowych i serwisach internetowych.

Na stronach internetowych DARR przygotowano sekcję poświęconą parkowi technologicznemu (43.473 wejścia w ciągu ostatniego roku), na której dostępne są informacje na temat prowadzonej inwestycji, planowanej oferty parku itp. Zapytanie „Dolnośląski Park Technologiczny” daje niewielką ilość zwrotów z Google (15) – co wynika zapewne z faktu, że nazwa parku była zmieniana (Park Technologiczny w Szczawnie Zdroju i w Wałbrzychu, T-park). Ostatecznie zdecydowano się na nazwę Dolnośląski Park Technologiczny – obecnie przygotowywane jest nowe logo parku oraz profesjonalna strona internetowa.

5.2.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

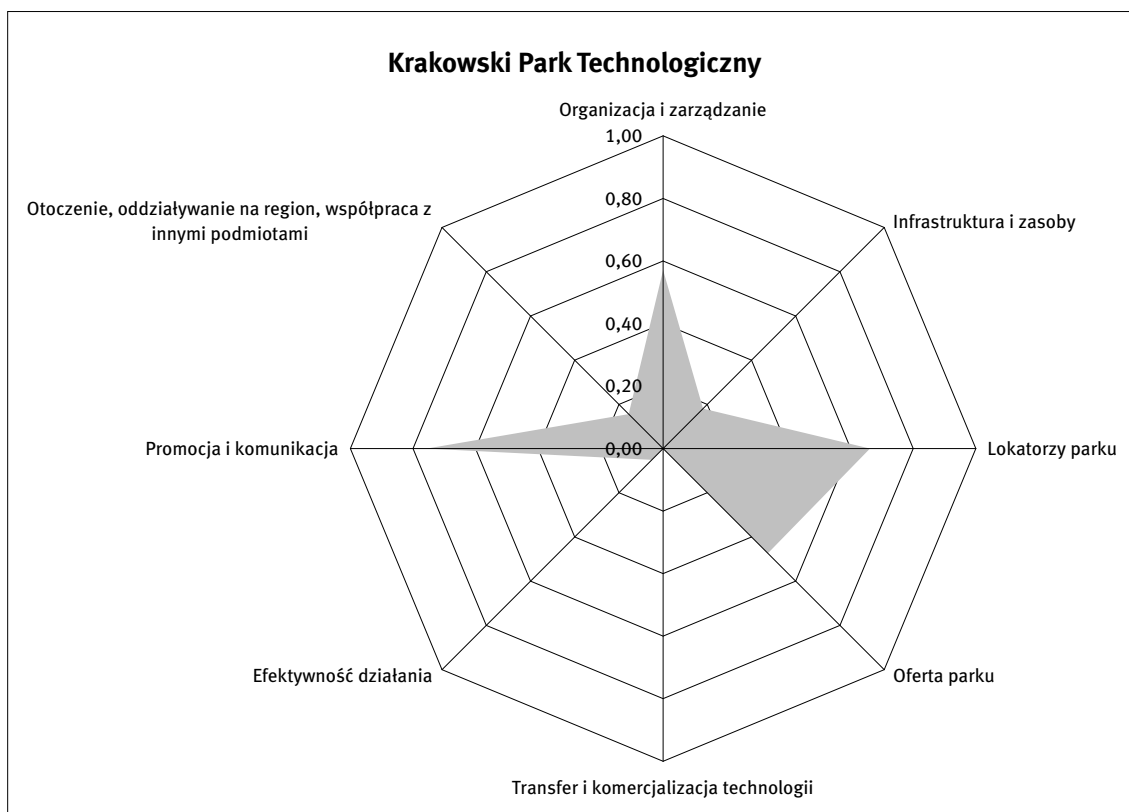
Park znajduje się w pobliżu Wałbrzyskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, jednak tereny strefy przeznaczone są głównie dla dużych inwestorów (koncernów), natomiast park nastawiony jest na firmy mniejsze, zatem oferty te nie będą stanowić względem siebie konkurencji, a będą się dopełniać. W pobliżu parku znajduje się także specjalna strefa ekonomiczna małej przedsiębiorczości w Kamiennej Górze, z którą pomysłodawcy parku chcieliby w przyszłości współpracować.

Ponieważ parkiem zarządza agencja rozwoju regionalnego, korzysta ona z kontaktów, które nawiązała podczas realizacji innych projektów. Chęć przeniesienia działalności do parku zgłaszają np. przedsiębiorstwa, które wcześniej korzystały z usług świadczonych przez agencję. Agencja jest również członkiem sieci Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz b2europe, zrzeszającym instytucje otoczenia biznesu. Intensywnie współpracuje także ze Stowarzyszeniem Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce. W przyszłości park zamierza rozwijać współpracę z Centrum Transferu Technologii przy Politechnice Wrocławskiej, która jest jednym z sygnatariuszy listu intencyjnego w sprawie utworzenia parku.

Park dolnośląski w pewnym zakresie korzysta z doświadczeń parków we Wrocławiu, Poznaniu i Bełchatowie. Przedstawiciele Dolnośląskiego Parku Technologicznego zaznaczają jednak, że doświadczenia innych parków często nie mają praktycznego przełożenia na potrzeby i uwarunkowania panujące w Wałbrzychu. Spośród parków zagranicznych, korzystano z doświadczeń parków na Krecie, parku w Barcelonie, Coventry, Sheffield, Oulu i Reykjaviku.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 2. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.3. Elbląski Park Technologiczny

5.3.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Elbląski Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park przemysłowy (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Urząd Miejski w Elblągu, Wydział Strategii i Funduszy Unijnych
Dane kontaktowe	ul. Łączności 1, 82-300 Elbląg tel. +48 55 239 33 16 ue@umelblag.pl
Strona internetowa	http://www.ept.elblag.eu

5.3.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie warmińsko-mazurskim w 2006 roku zarejestrowanych było 111 tys. podmiotów gospodarczych, z czego 46% w podregionie olsztyńskim. Przemysł regionu opiera się głównie na takich dziedzinach, jak: przemysł drzewny, produkcja opon, maszyn i urządzeń oraz produkcja mebli. W województwie warmińsko-mazurskim działa jedynie 1% wszystkich jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami) w kraju.

5.3.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Pomysłodawcą utworzenia parku jest gmina Elbląg. Projekt jest obecnie na etapie opracowywania studium wykonalności. Teren parku ma być włączony do obszaru Warmińsko-Mazurskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Docelowo zarządzanie parkiem najprawdopodobniej zostanie powierzone spółce kapitałowej ze 100% udziałem Gminy Elbląg. Misja i strategia parku jeszcze nie zostały zdefiniowane ani zatwierdzone przez władze miasta.

5.3.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park będzie zlokalizowany na rozległym obszarze starego poligonu wojskowego w dzielnicy Modrzewina. Teren ten ma powierzchnię 67 hektarów (670 tys. m²). W kwietniu 2006 r. rozpoczęto pierwsze prace inwestycyjne polegające na rekultywacji terenu oraz budowie dróg dojazdowych i wewnętrznych. Całość tego terenu zostanie uzbrojona do końca 2012 roku. Prawie 90% terenu będą stanowiły działki inwestycyjne (na sprzedaż lub dzierżawę). Na terenie parku ma powstać Centrum Biznesu, Rozwoju i Innowacji dysponujące powierzchnią 4,8 tys. m² pod wynajem. Do obszaru parku bezpośrednio przylega działka o powierzchni 36 hektarów, na której będzie zlokalizowane pole golfowe mające stanowić zaplecze rekreacyjne dla pracowników firm zlokalizowanych w parku.

Zasoby kadrowe

W prace nad utworzeniem parku zaangażowana jest grupa około 6 osób z kilku komórek merytorycznych Urzędu Miasta.

Zasoby finansowe

Uzyskano dotację w wysokości 200 tys. na sporządzenie studium wykonalności. Obecnie park dysonuje budżetem inwestycyjnym w wysokości 62 mln (środki SPO WKP) przeznaczonym na rozbudowę infrastruktury. Park nie generuje przychodów z dzierżawy lub sprzedaży usług.

5.3.5. Lokatorzy parku

Na terenie parku nie funkcjonują jeszcze firmy lokatorzy. Obecnie Urząd Miasta podpisał około 11 listów intencyjnych z firmami zainteresowanymi zakupem lub dzierżawą działek (powierzchni) na terenie parku.

5.3.6. Oferta parku

Oferta usługowa parku dla firm lokatorów nie została jeszcze sprecyzowana. Zostanie ona dopasowana do profilu sektorowego lokatorów (najprawdopodobniej będą to technologie informatyczne – software dla samorządów, np. systemy informacji przestrzennej – informatyka w zakresie wzornictwa przemysłowego dla meblarstwa, technologie stosowane w odlewnictwie metali, meblarstwo).

5.3.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Na terenie parku ma być utworzone centrum transferu technologii.

5.3.8. Efektywność działania

Park nie podjął jeszcze działalności operacyjnej.

5.3.9. Promocja i komunikacja

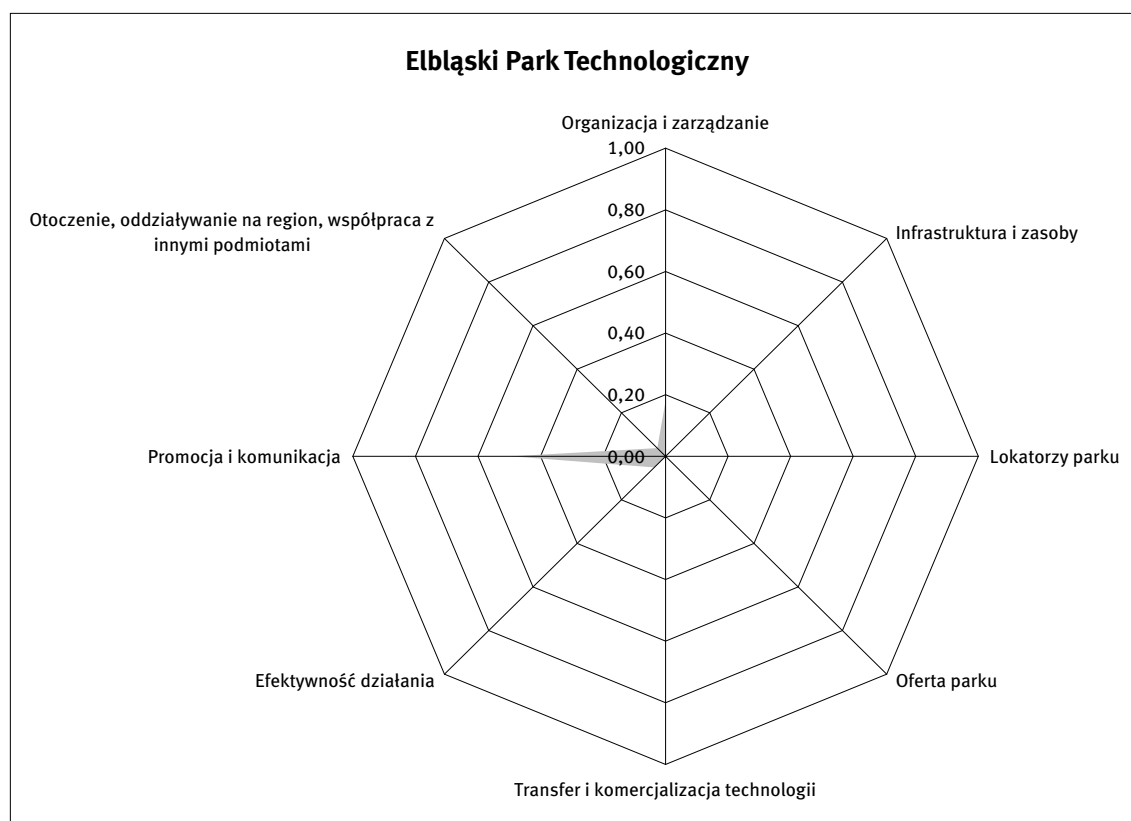
Park ma własną stronę internetową. Wyszukiwarka Google odnajduje bezpośrednio odwołanie do parku na 44 stronach. Działaniami promocyjnymi parku zajmują się pracownicy Urzędu Miasta. Park promowany jest za pomocą prezentacji na seminariach i konferencjach oraz materiałów reklamowych.

5.3.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

W celu nadania projektowi wiarygodności i zbudowania bazy merytorycznej gmina nawiązała kontakty z wieloma instytucjami mogącymi wspierać projekt: Politechnika Gdańska, Elbląska Uczelnia Humanistyczno-Ekonomiczna, Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, Instytut Technologii Drewna, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, Instytut Informatyki Stosowanej, Instytut Ochrony Środowiska. Władze miasta utrzymują też intensywne kontakty z zagranicznymi parkami technologicznymi: Ronneby Soft Center (Szwecja), White Horse Park/ Trowbridge (Anglia) oraz KITC w Kaliningradzie (Rosja).

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntezy przedstawia poniższy wykres.

Wykres 3. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.4. Gdański Park Naukowo-Technologiczny

5.4.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Gdański Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Pomorska Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A.
Dane kontaktowe	ul. Trzy Lipy 3, 80-172 Gdańsk tel. +48 58 306 35 31

5.4.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie pomorskim w 2006 roku zarejestrowanych było 229 tys. podmiotów gospodarczych. W podregionie Gdańsk-Gdynia-Sopot swoją działalność prowadziło 43% ogólnej liczby podmiotów gospodarczych z województwa. Rozwój przemysłu w regionie opiera się na branżach, takich jak przemysł stoczniowy, rafineryjny, maszynowy, transport i usługi portowe. Przemysł stoczniowy, który stanowi potencjał gospodarczy województwa, po restrukturyzacji stał się konkurencyjną dziedziną gospodarki.

W województwie pomorskim w 2006 roku działały 53 jednostki naukowo-badawcze (łącznie z uczelniami), co stanowiło 5% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.4.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Gdański Park Naukowo-Technologiczny jest projektem realizowanym przez Pomorską Specjalną Strefę Ekonomiczną (PSSE) przy wsparciu Samorządu Województwa Pomorskiego, Gminy Gdańsk oraz Politechniki Gdańskiej. Pierwszy element funkcjonalny parku (inkubator technologiczny) został uruchomiony z początkiem roku 2006. Parkiem zarządza grupa pracowników PSSE z poszczególnych komórek merytorycznych. Wsparcie doradcze dla projektu oferowane jest przez fundację BRAINET.

Park nie osiągnął jeszcze pełnej funkcjonalności. W roku 2006 prowadzone były prace modernizacyjne w obiektach kubaturowych prowadzące do uruchomienia Inkubatora oraz umożliwiające przyjęcie pierwszych lokatorów strategicznych (THYSSENKRUPP, ZENSAR). Obecnie – w oparciu o środki z SPO WKP – trwają dalsze prace budowlane (rozbudowa pomieszczeń w celu stworzenia pracowni technicznych, laboratoriów, sal konferencyjnych). Gdański Park jest kluczowym elementem wdrażania Regionalnej Strategii Innowacji dla Województwa Pomorskiego oraz strategii rozwoju regionu pod nazwą „metropolia wiedzy”.

Misją parku jest stworzenie najlepszych warunków dla rozwoju nowopowstających małych i średnich firm innowacyjnych, opierających swój sukces rynkowy na wiedzy; zapewnienie optymalnej lokalizacji dla firm, jednostek badawczo-rozwojowych i związanych z ich działaniem usług; ułatwianie kontaktów i współpracy naukowcom, utalentowanym absolwentom oraz liderom nowoczesnego przemysłu i firmom high-tech. Celem parku jest stworzenie miejsca przenikania się nauki, innowacyjnej gospodarki i przedsiębiorczości. Mierzalne cele określone na najbliższe lata to pozyskanie do końca 2009 r. co najmniej 15 firm lokatorów, około 25 mikrofirm w ramach Inkubatora Technologicznego oraz osiągnięcie zatrudniania w tych firmach na poziomie 324 osób (do końca 2009 r.).

Park nie ma jeszcze dokładnie sprecyzowanego profilu sektorowego. Można jednak z dużym prawdopodobieństwem zakładać, iż będą to usługi informatyczne (ICT), biotechnologia oraz inżynieria materiałowa. Park ma ambicje stać się ośrodkiem wspierania innowacji w obszarach zaawansowanych technologii.

5.4.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park zlokalizowany jest w centralnej części Gdańska dobrze skomunikowanej z głównymi dzielnicami mieszkaniowymi, lotniskiem, a także niedaleko Politechniki Gdańskiej i Gdańskiej Akademii Medycznej. Na cele parku przeznaczona została nieruchomości po dawnych Zakładach Graficznych, gdzie obecnie trwają intensywne prace budowlane. Całkowita powierzchnia znajdująca się w dyspozycji parku to około 1,8 hektara (teren ten jest w pełni uzbrojony); powierzchnia gotowa do użytku to około 4,4 tys. m²; powierzchnia biurowa pod wynajem to około 1,4 tys. m² z czego obecnie użytkowanych jest 69% powierzchni.

W ramach parku działa już inkubator technologiczny; w najbliższej przyszłości planowane jest powiększenie inkubatora, oddanie do użytku centrum szkoleniowo-konferencyjnego oraz sal/pracowni laboratoryjnych i technicznych. W parku ma znajdować się także siedziba Centrum Zaawansowanych Technologii Pomorza oraz Pomorskiego Centrum Innowacji – jednostki wdrażającej Regionalną Strategię Innowacji.

Zasoby kadrowe

Działalnością parku kieruje grupa około 6 pracowników różnych komórek merytorycznych Pomorskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. 3 osoby z tego zespołu mają wyższe wykształcenie techniczne.

Zasoby finansowe

Park dysponuje obecnie budżetem inwestycyjnym o wartości około 19,7 miliona zł pochodzącym praktycznie w całości z programu operacyjnego SPO WKP. Dodatkowym źródłem zasobów finansowych są przychody z dzierżawy powierzchni biurowej dla lokatorów strategicznych (THYSENKRUPP, ZENSAR). Rok 2006 zamknął się stratą w wysokości około 0,8 mln zł, która w roku następnym uległa obniżeniu (dzięki nieznacznemu wzrostowi przychodów i spadkowi kosztów) do poziomu 0,3 mln zł. Głównym źródłem przychodów jest dochód z najmu powierzchni biurowych.

Projekt Gdański Park Naukowo-Technologiczny etap III został przeniesiony z listy rezerwowej na listę podstawową kluczowych projektów Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Projekt stanowi kontynuację działań współfinansowanych w ramach działania 1.3 SPO WKP.

5.4.5. Lokatorzy parku

Na terenie parku zlokalizowanych jest 2 lokatorów strategicznych (przedstawicielstwa korporacji zagranicznych). W ramach Inkubatora funkcjonuje 12 firm, w tym 2 mają charakter firm akademickich (spin-off) założonych przez pracowników Politechniki Gdańskiej. Firmy te łącznie zatrudniają około 125 osób (z tym, że najwięcej zatrudnionych przypada na firmę THYSENKRUPP). Firmy działające w parku należą głównie do sektora usług IT. Żadna z firm nie prowadzi własnej działalności B+R. Park prowadzi rozmowy z dużymi firmami z branży ICT na temat ulokowania na swoim terenie ich centrów badawczo-rozwojowych¹⁵.

5.4.6. Oferta parku

Oferta usługowa parku nie została jeszcze dokładnie zdefiniowana. Dopiero po uruchomieniu pozostałych funkcjonalności parku określony zostanie zakres usług świadczonych na rzecz lokatorów oraz zasady finansowania tych usług. Obecnie park dostarcza lokatorom Inkubatora powierzchnię biurową wraz z mediami oraz podstawową pomoc doradczą związaną z założeniem firmy i jej ulokowaniem w parku. Stawki za wynajem powierzchni kwotowane są poniżej stawek rynkowych. Obecność na terenie parku fundacji BRAINET pozwala na świadczenie na rzecz lokatorów doradztwa technologicznego.

5.4.7. Transfer i komercjalizacja technologii

W parku w roku 2008 ma zostać uruchomione regionalne centrum transferu technologii. Obecnie żadna z firm lokatorów nie prowadzi działalności B+R mogącej skutkować komercjalizacją technologii.

¹⁵ www.mrr.gov.pl.

5.4.8. Efektywność działania

Obecnie ze względu na początkową fazę działania parku trudno wiarygodnie oszacować poziom jego efektywności. Poprawiający się wynik finansowy może wskazywać na poprawę relacji przychodów do kosztów. Park nie prowadzi jeszcze dokładnego monitoringu działalności jednakże jest poddany precyzyjnym wymogom sprawozdawczym zdefiniowanym przez Agencję Rozwoju Przemysłu (chodzi tu o raportowanie na temat działalności PSSE, której elementem jest park).

5.4.9. Promocja i komunikacja

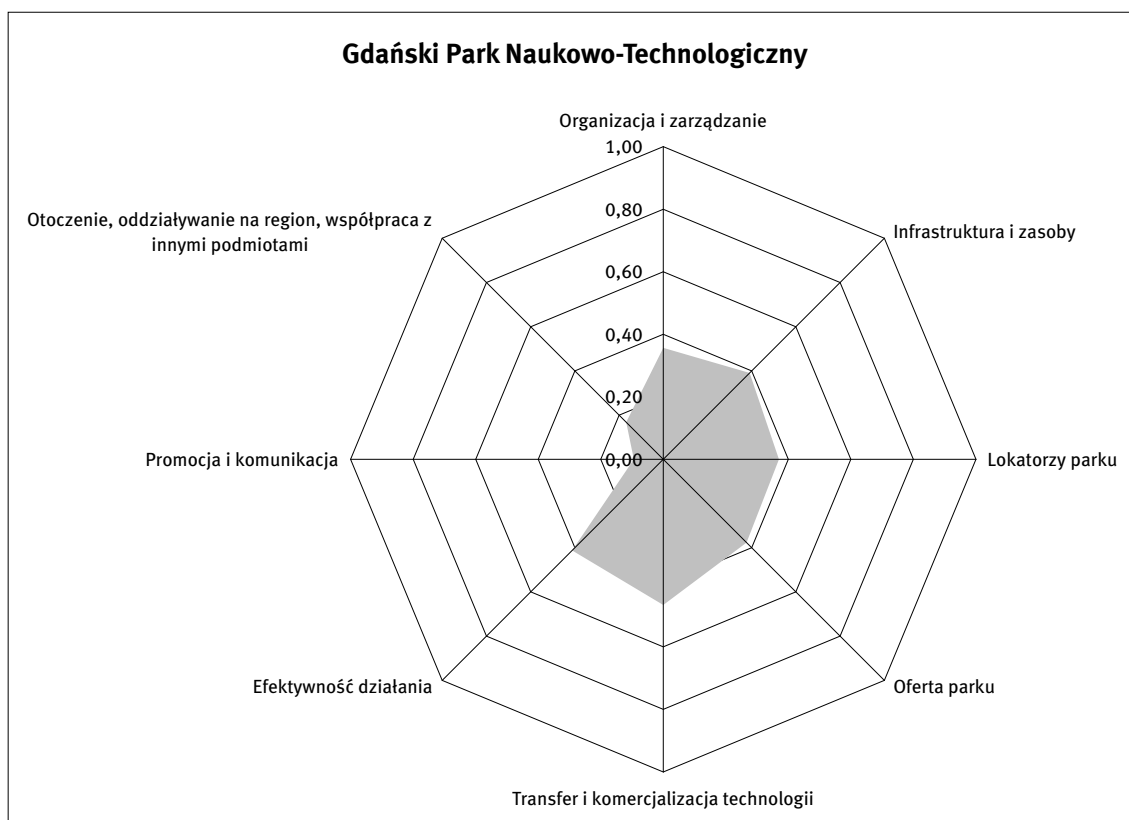
Park nie ma jeszcze własnej strony www. Informacja o parku dostępna jest na stronach: PSSE (strefa.gda.pl) oraz PAIZ. Mimo braku własnej strony odniesienia do nazwy parku pojawiają się na 70 stronach internetowych. Promocja parku polega na prezentacji jego oferty i planów na różnych konferencjach i seminariach (w roku 2007 było to około 12 konferencji).

5.4.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park utrzymuje bliskie kontakty merytoryczne z parkiem technologicznym w Turku (Finlandia) oraz wiodącymi parkami krajowymi (Wrocław, Poznań). Stopień oddziaływania na region jest jak na razie znikomy. Współpraca z instytucjami naukowymi jest na wczesnym etapie rozwoju.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 4. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.5. KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny

5.5.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	KGHM Letia Legnicki Park Technologiczny S.A.
Typ parku	Park technologiczny (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	KGHM Letia Legnicki Park Technologiczny S.A.
Dane kontaktowe	ul. Złotoryjska 194, 59-220 Legnica tel. +48 76 74 75 440 faks +48 76 74 75 444 sekretariat@kghm.letia.pl
Strona internetowa	http://www.letia.pl

5.5.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie dolnośląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 303 tys. podmiotów gospodarczych. Najlepiej rozwiniętymi branżami przemysłu na Dolnym Śląsku są: elektromaszynowa, elektroniczna, maszyn elektrycznych, pojazdów mechanicznych, energetyczna, budownictwo, przemysł chemiczny i spożywczy. Duże znaczenie dla ma przemysł wydobywczy, przede wszystkim eksploatacja rud miedzi i srebra w Legnicko-Głogowskim Okręgu Miedziowym, węgla brunatnego w Bogatyni, także kamieni drogowych budowlanych, glin ogniotrwałych oraz gazu ziemnego. Głównymi produktami eksportowymi regionu są: maszyny i urządzenia energetyczne, wyroby hutnicze metali nieżelaznych, środki transportu samochodowego, meble i wyroby stolarskie, wyroby wyciskane i ciągnięte z metali nieżelaznych i ich stopów, odzież i bielizna osobista z tkanin, maszyny i urządzenia elektroenergetyczne, środki transportu szynowego. W województwie dolnośląskim w 2006 roku funkcjonowało 81 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 7% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.5.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny S.A. utworzony został w roku 2007 z inicjatywy KGHM PM S.A., Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego oraz Politechniki Wrocławskiej. Większościowym akcjonariuszem spółki zarządzającej parkiem jest KGHM PM S.A. Legnicki Park Technologiczny został powołany w celu utworzenia atrakcyjnego obszaru do prowadzenia działalności gospodarczej umożliwiającego rozwój przedsiębiorstw opartych na nowych technologiach. Park ma wyróżniać się nowoczesną infrastrukturą, preferencyjnymi stawkami opłat za korzystanie z niej oraz profesjonalnymi usługami pomocniczymi. Strategia parku obejmuje okres do roku 2012.

5.5.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Zgodnie z planami, powierzchnia parku objąć ma łącznie ok. 150 ha. Obecnie jednak spółka KGHM Letia nie jest jeszcze właścicielem gruntów, które docelowo mają stać się terenami parku. Tymczasowa siedziba KGHM Letia znajduje się w budynku na terenie kompleksu Huty Miedzi 'Legnica'. Docelowo, administracja parku ma przenieść się do budynku biurowego na terenie tego sa-

mego kompleksu, po jego gruntownej modernizacji. W tym samym obiekcie planuje się także przygotowanie pomieszczeń biurowych dla firm zainteresowanych przeniesieniem swojej działalności do parku. W 2008 roku powierzchnia biurowa pod wynajem wyniesie 4.000 m². Budynek jednak, podobnie jak planowane tereny inwestycyjne parku, nie należy jeszcze do spółki. Ponadto, planuje się budowę kolejnego obiektu biurowego na potrzeby form zlokalizowanych w parku KGHM Letia.

Zasoby kadrowe

KGHM Letia Legnicki Park Technologiczny S.A. zatrudnia 8 pracowników. 2 osoby stanowią kadrę zarządzającą parkiem. Jedna osoba zajmuje się badaniami i rozwojem. Spośród pracowników spółki 1 osoba jest jednocześnie pracownikiem uczelni wyższej, 1 osoba ma stopień naukowy doktora, a 2 osoby mają wykształcenie wyższe o profilu technicznym.

5.5.5. Lokatorzy parku

W chwili obecnej w parku nie są zlokalizowane żadne firmy. Jednak już na tym etapie do parku zgłaszają się przedsiębiorstwa zainteresowane przeniesieniem do niego swojej działalności (w 2007 r. 8 firm zainteresowanych było ofertą inkubatora, a 11 – możliwościami kupna lub dzierżawy gruntów i wynajęcia powierzchni biurowej). Park KGHM Letia podpisał list intencyjny z Avista Media dotyczący wspólnej budowy centrum telemarketingowego na terenie Legnickiego Parku Technologicznego. Poza przygotowaniem infrastruktury, spółki mają współpracować przy pozyskiwaniu pracowników centrum, organizowaniu szkoleń pracowników i kontaktach z Powiatowym Urzędem Pracy w Legnicy¹⁶.

5.5.6. Oferta parku

Na obecnym etapie oferta parku jest dopiero przygotowywana. Zgodnie z założeniami, oferta ma być szeroka i będzie obejmować dzierżawę/sprzedaż terenów inwestycyjnych, wynajem powierzchni biurowej, usługi doradcze (m.in. doradztwo technologiczne, pośrednictwo w kontaktach sfery nauki i biznesu, pomoc przy poszukiwaniu ekspertów zagranicznych, pomoc w zdobywaniu finansowania), wynajem laboratoriów, udostępnianie sal konferencyjnych i dydaktycznych oraz inkubację firm technologicznych.

5.5.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Obecnie park nie prowadzi działalności w tym zakresie, ale planowane jest uruchomienie inkubatora przedsiębiorczości akademickiej oraz centrum transferu technologii, które będzie pełnić funkcję brokera technologii wspomagającego wdrażanie wyników prac badawczych oraz obrót patentami i licencjami.

5.5.8. Efektywność działania

Ze względu na fakt, iż park nie rozpoczął jeszcze swojej statutowej działalności, jedynym miernikiem efektywności może być liczba zgłoszeń i zapytań od firm zainteresowanych współpracą z parkiem. W pierwszym roku działalności spółki chęć przeniesienia działalności do parku wyraziło 19 podmiotów.

¹⁶ http://media.netpr.pl/notatka_87166.html.

5.5.9. Promocja i komunikacja

Promocja parku prowadzona jest z wykorzystaniem różnorodnych narzędzi. Legnicki Park Technologiczny prezentowany jest w folderach informacyjnych, gazetach branżowych oraz podczas różnego rodzaju konferencji i seminariów. Informacja o ofercie rozsyłana jest także bezpośrednio do przedsiębiorstw, które park chciałby pozyskać jako swoich lokatorów. Za promocję parku odpowiedzialnych jest 2 pracowników spółki.

Strona internetowa parku dostępna jest pod adresem <http://www.letia.pl/>. Witryna zawiera podstawowe informacje na temat spółki zarządzającej parkiem, planów dotyczących funkcjonowania i oferty parku oraz dane kontaktowe. Obecnie (luty 2008) prowadzone są prace nad rozbudową zawartości i funkcjonalności strony oraz zmianą jej wyglądu. Po wpisaniu hasła „Legnicki park technologiczny” wyszukiwarka Google zwraca 37 wyników.

5.5.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Legnicki Park Technologiczny KGHM Letia zrzeszony jest w Stowarzyszeniu Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce. Jest również członkiem konsorcjum w sprawie platformy współpracy z Grupą Kapitałową KGHM Polska Miedź S.A., zrzeszającego około 30 podmiotów (uczelnie, jednostki naukowe, jednostki badawczo-rozwojowe) zainteresowanych wspólną realizacją prac badawczych i rozwojowych na potrzeby oraz we współpracy z Grupą Kapitałową KGHM Polska Miedź S.A. Konsorcjum ma na celu zintensyfikowanie realizacji projektów badawczych i rozwojowych w obszarach doskonalenia technologii górniczych i hutniczych, ochrony środowiska, poprawy warunków i bezpieczeństwa pracy oraz przedsięwzięć ukierunkowanych na rozwijanie nowych technologii.

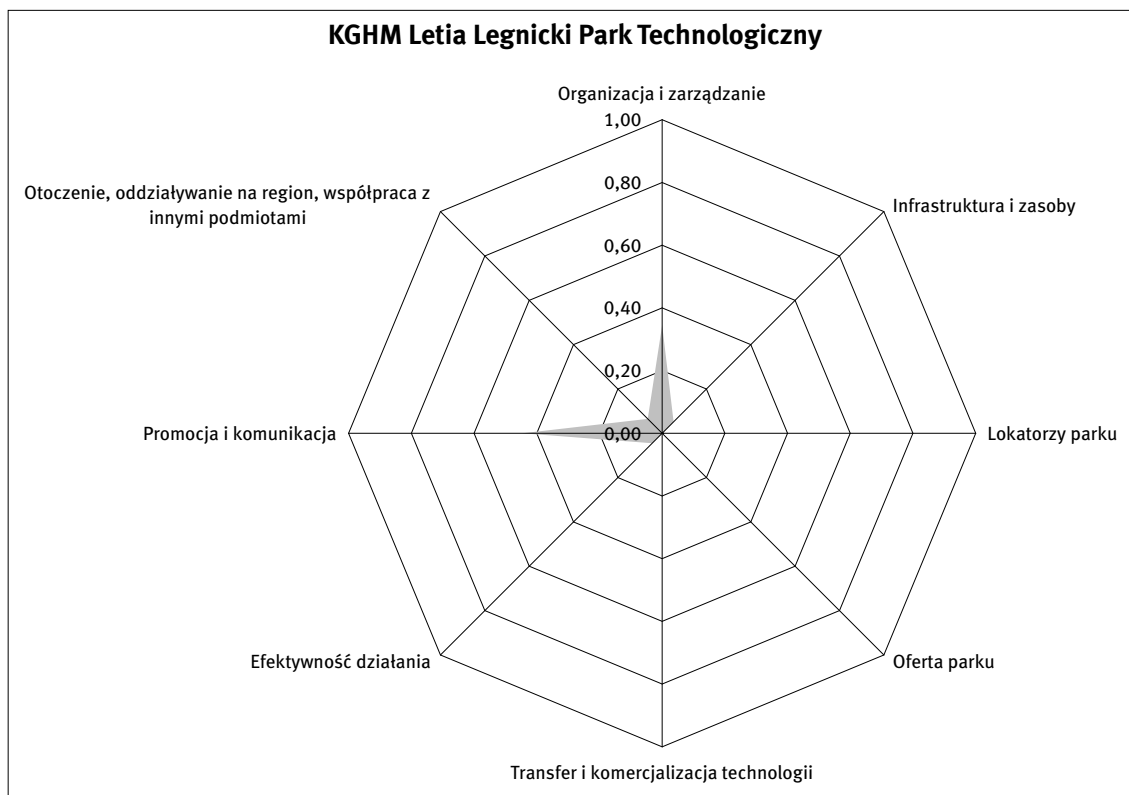
W styczniu 2008 park zawarł umowę z 2 regionalnymi szkołami wyższymi: Państwową Wyższą Szkołą Zawodową im. Witelona w Legnicy i Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Głogowie, dotyczącą wspólnego utworzenia Legnickiego Inkubatora Przedsiębiorczości Akademickiej. Współpraca ta ma na celu stworzenie warunków umożliwiających realizowanie pomysłów biznesowych studentów i pracowników uczelni a w efekcie transfer wyników prac naukowych do gospodarki. Docelowo Inkubator zapewni studentom i pracownikom uczelni powierzchnię biurową i produkcyjno-warsztatową na specjalnych warunkach finansowych. Lokatorzy inkubatora będą mieli także dostęp do sprzętu laboratoryjnego i pakietu usług doradczych, takich jak doradztwo ekonomiczno-prawne, opieka naukowa i biznesowa, obsługa organizacyjna¹⁷. Zadaniem uczelni będzie rozpropagowanie idei inkubatora wśród środowiska naukowego i wyselekcjonowanie najlepszych pomysłów biznesowych. KGHM Letia udostępni natomiast niezbędną infrastrukturę.

Ponadto, park KGHM Letia współpracuje z agencją rozwoju regionalnego oraz z firmą konsultingową. I to właśnie współpracę z tym ostatnim partnerem przedstawiciel parku wskazał jako najbardziej użyteczną.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntezytycznymi przedstawia poniższy wykres.

¹⁷ <http://fakty.lca.pl/wiadomosci/more/12829>.

Wykres 5. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.6. Krakowski Park Technologiczny

5.6.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Krakowski Park Technologiczny
Typ parku	Park przemysłowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Krakowski Park Technologiczny Sp. z o.o.
Dane kontaktowe	Al. Jana Pawła II 37, 31-864 Kraków tel. +48 12 640 19 44 faks +48 12 640 19 45
Strona internetowa	http://www.sse.krakow.pl/

5.6.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W 2006 roku w Małopolsce działalność gospodarczą prowadziło 289 tys. podmiotów gospodarczych. W Krakowie i podregionie krakowskim zarejestrowanych było 72% ogólnej liczby jednostek gospodarczych z województwa. Największą rolę w przemyśle regionu odgrywają sektory: spożywczy, w tym tytoniowy, a także sektory obuwniczy, elektromaszynowy, chemiczny, petrochemiczny i metalowy. Coraz mniejsze znaczenie odgrywa przemysł ciężki. Prężnie natomiast rozwijają się branże wysokich technologii. Województwo małopolskie jest najważniejszym w Polsce producentem kabli, komputerów i wyrobów tytoniowych, odgrywa też istotną rolę na rynku produktów farmaceutycznych, poligrafii, paliw, a także wyrobów spożywczych.

Małopolska pod względem bezwzględnej liczby jednostek naukowo-badawczych oraz liczby jednostek naukowo-badawczych przypadających na 1000 podmiotów gospodarczych uplasowała się na 3. miejscu w Polsce. W 2006 roku działało tu 96 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 9% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.6.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Krakowski Park Technologiczny (KPT) powstał w 1998 roku i posiada status specjalnej strefy ekonomicznej (SSE). Udziałowcami spółki są: Urząd Wojewódzki Województwa Małopolskiego, Urząd Marszałkowski, gmina miejska Kraków, Uniwersytet Jagielloński, Politechnika Krakowska, Akademia Górniczo-Hutnicza.

Park jest nastawiony na specjalizację informatyczną, którą udaje mu się realizować. Większość z firm zlokalizowanych w parku jest związanych z ICT.

Do celów strategicznych parku zalicza się¹⁸:

- inspirowanie powstawania innowacyjnych przedsiębiorstw technologicznych,
- usprawnianie transferu technologii,
- komercjalizację rezultatów badań naukowych krakowskich wyższych uczelni i instytucji badawczych,
- inicjowanie współpracy między przemysłem i środowiskiem akademickim.

Krakowski Park Technologiczny jest jednocześnie spółką zarządzającą SSE. Nie ma formalnego rozgraniczenia między działalnością Strefy i KPT.

5.6.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park zajmuje powierzchnię 299 ha w kilku miejscach Krakowa i okolic. Na działkach inwestorzy budują własne budynki biurowe i produkcyjne. Park udostępnia również sale konferencyjne.

W 2008 r. zostanie uruchomiony inkubator technologiczny. Na utworzenie inkubatora KPT otrzymał dofinansowanie w ramach SPO WKP (działanie 1.3), a całkowity koszt projektu wynosi ok. 15 mln zł. Budynek będzie miał powierzchnię 4000 m², gdzie znajdować się będą biura wyposażone w sprzęt biurowy (a niektóre również w stanowiska komputerowe) oraz sala konferencyjna.

Zasoby kadrowe

W parku zatrudnionych jest 14 osób, z czego 5 osób to kadra zarządzająca, a 2 osoby zajmują się promocją parku.

5.6.5. Lokatorzy parku

Obecnie w parku znajduje się 8 firm. 15 kolejnych firm działa na terenie SSE. 5 spośród firm zwią-

¹⁸ <http://www.sse.krakow.pl/>.

zanych z parkiem to duże przedsiębiorstwa o znaczeniu strategicznym dla parku zatrudniające powyżej 250 pracowników.

W inkubatorze będzie ulokowanych ok. 20 firm, które będą mogły przebywać tam od 2 do 3 lat. Obecnie 3 firmy zostały już przyjęte i czekają na zakończenie prac budowlanych.

5.6.6. Oferta parku

Obecnie park oferuje 6 rodzajów usług, wszystkie bezpłatnie. KPT pomaga w przygotowaniu wniosków do programów wspierających innowacyjność, wspiera tworzenie nowych firm technologicznych, pośredniczy w kontaktach między przedsiębiorcami a naukowcami oraz między przedsiębiorcami a ich potencjalnymi klientami. Świadczy również usługi z zakresu promocji i przygotowania analiz rynkowych.

Po uruchomieniu inkubatora KPT rozszerzy ten zakres m.in. o obsługę prawną i organizację szkoleń. W ramach parku działa punkt konsultacyjny.

5.6.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Funkcje transferowe parku ograniczają się obecnie do prowadzenia projektu finansowanego ze ZPORR, działanie 2.6, opisanego poniżej. Wraz z otwarciem inkubatora, który z założenia ma być nakierowany na firmy technologiczne typu start-up, nastąpi rozwój funkcji transferu technologii.

5.6.8. Efektywność działania

Oprócz projektu budowy inkubatora KPT realizuje również 3 inne projekty finansowane z SPO WPK działanie 1.3, ze ZPORR działanie 2.6 oraz z 6. Programu Ramowego. W ramach SPO WPK realizowany jest projekt promujący KPT oraz podnoszący kompetencje pracowników parku, w szczególności w zakresie zarządzania inkubatorem. Kolejny projekt finansowany jest ze ZPORR, działanie 2.6 i polega na prowadzeniu preinkubatora. W ramach projektu park współpracuje z Akademią Górniczo-Hutniczą i Politechniką Krakowską. Projekt obejmuje stworzenie sieci współpracy pomiędzy studentami, naukowcami i przedsiębiorcami poprzez akcje informacyjno-promocyjne, warsztaty oraz konkurs na biznesplan. Projekty realizowane w ramach 6. RP dotyczą koordynacji strategii Badań, Rozwoju i Innowacji (RDI) oraz Regionalnej Strategii Innowacji w Małopolsce.

5.6.9. Promocja i komunikacja

Park ma stronę internetową, która dostarcza podstawowych informacji na temat parku. Liczba zwrotów z wyszukiwarki Google po wpisaniu nazwy parku wynosi 431. Park promuje się również na targach oraz konferencjach, wydaje foldery informacyjne oraz ogłasza się w serwisach branżowych.

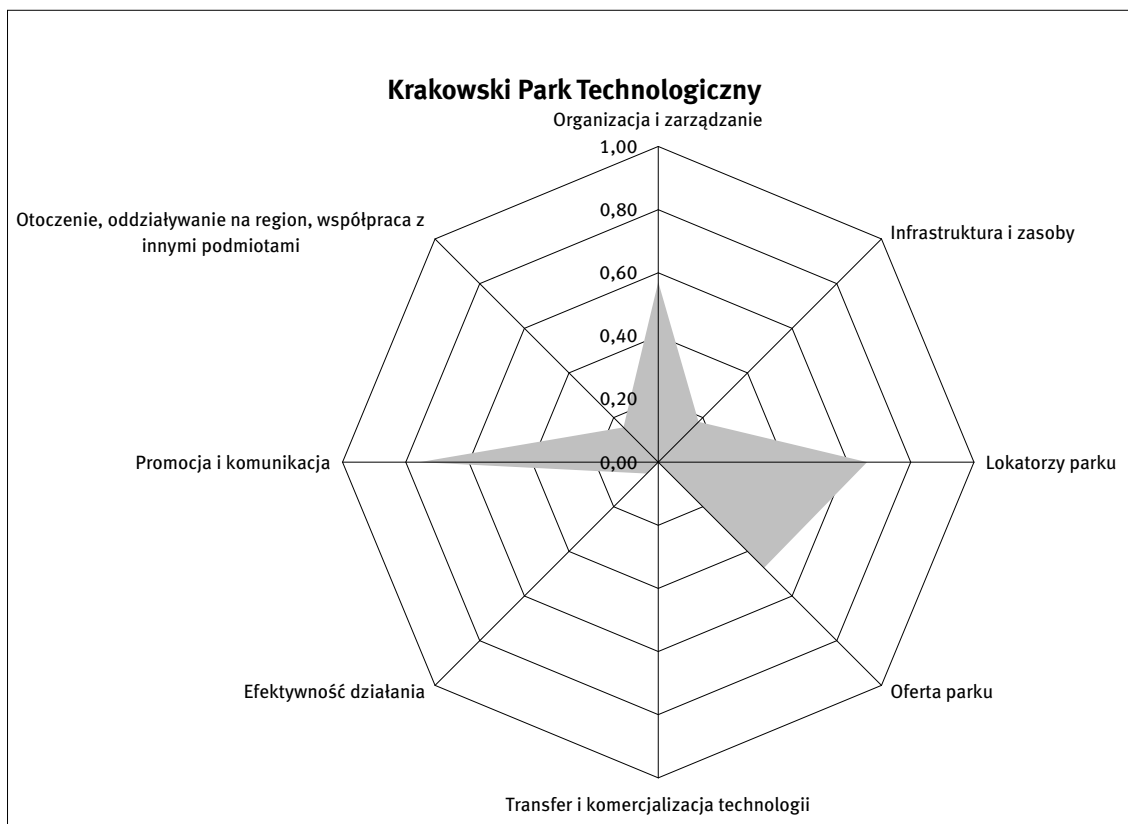
5.6.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

KPT pełni istotną rolę w przyciąganiu inwestorów do regionu. Dzięki SSE park jest atrakcyjnym miejscem do inwestowania. Firmy ulokowane w parku zapewniają wiele miejsc pracy, szczególnie młodym absolwentom wydziałów informatycznych. Jednocześnie park zamierza bardziej koncentrować się na małych firmach poprzez otwarcie inkubatora.

Park współpracuje z 3 regionalnymi szkołami wyższymi. Jest też stowarzyszony w SOOIPP.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntetycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 6. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.7. LG Park Technologiczny

5.7.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	LG Park Technologiczny
Typ parku	Klaster firm
Podmiot zarządzający	Brak
Dane kontaktowe	Biskupice Podgórne ul. LG Electronics 1-2, 55-040 Kobierzyce tel. +48 71 79 29 400 faks +48 71 79 29 405

5.7.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie dolnośląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 303 tys. podmiotów gospodarczych. 43% podmiotów zarejestrowanych było w podregionie jeleniogórsko-wałbrzyskim, 31% we Wrocławiu. Głównymi produktami eksportowymi regionu są: maszyny i urządzenia

energetyczne, wyroby hutnicze metali nieżelaznych, środki transportu samochodowego, meble i wyroby stolarskie, wyroby wyciskane i ciągnione z metali nieżelaznych i ich stopów, odzież i bielizna osobista z tkanin, maszyny i urządzenia elektroenergetyczne, środki transportu szynowego. W województwie dolnośląskim w 2006 roku funkcjonowało 81 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 7% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.7.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Za datę powstania parku technologicznego LG można uznać 23 stycznia 2006 r., kiedy została podpisana umowa inwestycyjna LG Electronics z Agencją Rozwoju Przemysłu. Oficjalne otwarcie parku miało miejsce 30 maja 2007 r.

Park nie pełni funkcji parku technologicznego ani parku przemysłowego. Nie oferuje usług typowych dla parków technologicznych, a jego zadaniem nie jest tworzenie warunków do innowacji, rozwoju nowych technologii czy transferu i komercjalizacji. Nie jest zarządzany przez instytucję powołaną do tego celu. Park jest zbiorem spółek powiązanych z LG Electronics, które ze sobą współpracują, mającym raczej charakter klastra niż parku technologiczno-przemysłowego. Fakt braku instytucji zarządzającej sprawia, że park jako całość nie ma wspólnej strategii dla wszystkich firm zlokalizowanych na jego terenie.

Park jako całość nastawiony jest na produkcję telewizorów LCD i lodówek na rynek europejski. Firmy należące do parku produkują podzespoły, które wykorzystywane są do montażu produktu finalnego. Celami parku jako całości są więc zwiększenie jakości produktów, zwiększenie produkcji i obniżenie jej kosztów.

5.7.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park LG mieści się ok. 15 km od centrum Wrocławia. Teren parku jest wynajmowany od Agencji Rozwoju Przemysłu i zajmuje łączną powierzchnię 2,57 mln m². Tereny, na których znajdują się budynki należące do firm zlokalizowanych w parku, są dzierżawione przez nie bezpośrednio od Agencji Rozwoju Przemysłu. Agencja dodatkowo zarządza infrastrukturą wspólną dla wszystkich mieszkańców parku np. drogami dojazdowymi czy siecią wodociągową.

Zasoby kadrowe

Park nie ma własnych zasobów kadrowych, bowiem podmiot zarządzający parkiem nie istnieje. Ogólnie, we wszystkich firmach składających się na park, pracuje ok. 1.200 osób. Ustalenie rzeczywistej wielkości zatrudnienia jest trudne ze względu na fakt, że każda z firm na terenie parku prowadzi własny nabór pracowników. Plany do roku 2011 zakładają zwiększenie zatrudnienia w parku do 11.600 pracowników¹⁹.

¹⁹ Podane za http://www.impel.com.pl/cliparts/Napisali_o_nas/06_11_2006_-_Biznes_Wroclawski_Koreanski_kontrakt_Impela.pdf.

5.7.5. Lokatorzy parku

Na terenie parku zlokalizowanych jest 9 firm:

- LG Electronics (zajmowana powierzchnia 397.000 m²),
- LG Philips LCD (zajmowana powierzchnia 661.160 m²),
- LG Chem (zajmowana powierzchnia 92.562 m²),
- LG Innotek (zajmowana powierzchnia 46 281 m²)²⁰,
- Heesung,
- Dong Seo Display,
- Dong Yang Electronics,
- Stadion,
- POS-PPE.

Firmy te produkują podzespoły, które później składane są na finalny produkt – telewizory LCD i lodówki. Rozmieszczenie tych firm podyktowane jest względami logistycznymi i ekonomicznymi.

5.7.6. Oferta parku

Brak centralnego zarządzania i fakt, że park składa się z firm produkujących podzespoły do finalnej produkcji sprawia, że nie istnieje specjalna oferta skierowana do jego lokatorów. Park ukierunkowany jest wyłącznie na produkcję i wszystkie działania są jej podporządkowane.

5.7.7. Promocja i komunikacja

Nikt nie jest zatrudniony przy promocji parku jako całości. Poszczególne firmy mające w nim swoje siedziby zatrudniają własnych specjalistów od promocji. Specjaliści ci uzgadniają ze sobą działania promocyjne na rzecz firm zebranych pod szyldem Park Technologiczny LG. W 2007 r. jednak wydano ok. 100 tys. zł na promocję parku w postaci patronatu nad imprezami plenerowymi.

Park nie ma własnej strony internetowej. Wyszukiwarka Google.com daje 32 zwroty z opisu "Park Technologiczny LG".

5.7.8. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

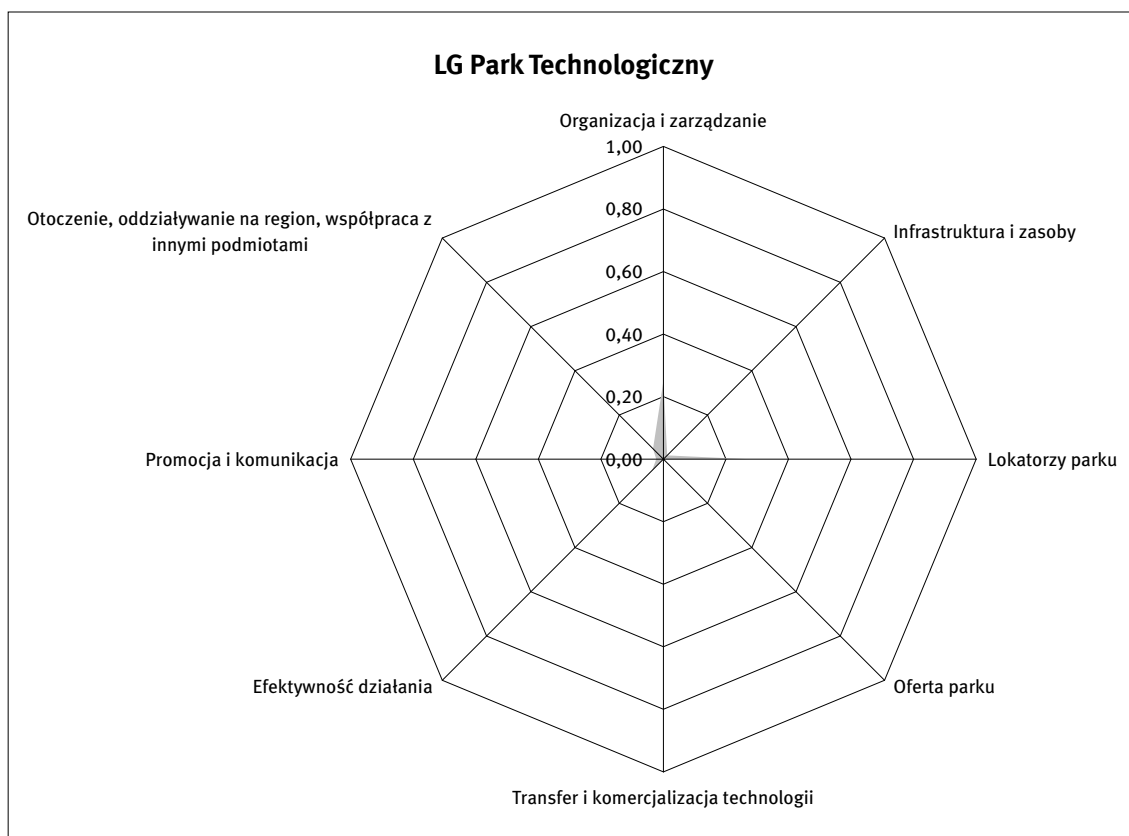
Park technologiczny LG jest jednym z większych pracodawców w rejonie Wrocławia. Do roku 2011 planowane inwestycje mają wynieść ogółem 807 mln euro, zaś planowane zatrudnienie 11.600 pracowników.

Oprócz firm powiązanych z LG w tej samej aglomeracji – Podsferze Wrocław-Kobierzyce – znajduje się także fabryka należąca do firmy Toshiba. Część firm należących do Parku Technologicznego LG sprzedaje jej produkowane przez siebie podzespoły.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntezytycznymi przedstawia poniższy wykres.

²⁰ Dane ze strony internetowej LG Electronics http://pl.lge.com/ir/html/ABboards.do?action=read&group_code=AB&list_code=PRE_MENU&seq=5330&page=4&target=pressreleases_read.jsp.

Wykres 7. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.8. LOTOS Park Technologiczny

5.8.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	LOTOS Park Technologiczny
Typ parku	Park przemysłowy
Podmiot zarządzający	LOTOS Park Technologiczny Sp. z o.o.
Dane kontaktowe	ul. 3 Maja 101, 38-200 Jasło tel. +48 13 446 66 70 faks +48 13 446 66 71
Strona internetowa	http://www.lotos.pl/lotosparktechnologiczny/

5.8.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie podkarpackim w 2006 roku zarejestrowanych było 140 tys. podmiotów gospodarczych, z czego 58% w podregionie rzeszowsko-tarnobrzeskim. Największą rolę w gospodarce regionu odgrywa przemysł chemiczny, w tym farmaceutyczny, przemysł mineralny, elektromaszynowy, naftowy, szklarski, hutniczo-metalurgiczny. Najważniejsze w regionie ośrodki przemysłowe to Rzeszów, Mielec i Stalowa Wola (przemysł elektromaszynowy) oraz Jasło, Dębica i Nowa Sarzyna (przemysł chemiczny).

W województwie podkarpackim w 2006 roku działały 54 jednostki naukowo-badawcze (łącznie z uczelniami), co stanowiło 5% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce. Pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych przypadających na 1000 podmiotów gospodarczych województwo zajęło 2. miejsce w kraju.

5.8.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

LOTOS Park Technologiczny (LPT) powstał w 2005 roku w celu restrukturyzacji rafinerii znajdujących się w okolicach Jasła, Gorlic oraz Czechowic, tzw. rafinerii południowych. Po przejęciu ich przez Grupę LOTOS SA w 2005 roku, park stał się odpowiedzią na trudną sytuację społeczną (głównie w Gorlicach w związku z upadłością Rafinerii „Glimar”).

Specjalizacja parku zawiązana jest z przemysłem chemicznym, przemysłem przetwórczym i uszlachetniającym, przemysłem materiałów drewnopochodnych, przemysłem przetwórstwa tworzyw sztucznych oraz recyklingiem wyrobów AGD .

5.8.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park położony jest na 21 hektarach w wyżej wymienionych lokalizacjach. Posiada 17 budynków w Jasle. Są to głównie magazyny i budynki biurowe, ale również warsztaty i laboratoria. W Czechowicach znajduje się kolejnych 17 budynków, głównie magazynowych. Łączna powierzchnia wszystkich budynków wynosi ok. 16.000 m². Budynki należały wcześniej do rafinerii. Spółka jest właścicielem wszystkich gruntów, na których zlokalizowany jest park.

Zasoby kadrowe

Park zatrudnił część pracowników upadających rafinerii. Oznacza to, że osoby te zatrudnione są przez LPT, ale mogą zostać oddelegowane do pracy w innych spółkach grupy LOTOS.

5.8.5. Oferta parku

Park świadczy usługi w zakresie: outsourcingu procesów produkcyjnych, produkcji komponentów, montażu, pakowania, konfekcjonowania, wynajmu powierzchni magazynowych i hal, doboru pracowników za pośrednictwem Agencji Pracy Tymczasowej i Agencji Pośrednictwa Pracy oraz outsourcingu usług (m.in. finansowo-księgowych, kadrowo-płacowych, doradczych i innych).

5.8.6. Promocja i komunikacja

Park ma stronę internetową, na której zamieszczone są informacje na temat oferty. Ogłasza się również w serwisach internetowych. Wyszukiwarka Google.com daje 58 zwrotów po wpisaniu nazwy parku.

5.9. Lubelski Park Naukowo-Technologiczny

5.9.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Lubelski Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Sp. z o.o. Park Naukowo-Technologiczny Województwa Lubelskiego S.A.
Dane kontaktowe	Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Sp. z o.o. ul. Doświadczalna 4 , 20-280 Lublin tel/faks: +48 81 479 09 17 lpnt@lpnt.lublin.pl Park Naukowo-Technologiczny Województwa Lubelskiego S.A ul. Jasna 8, 20-077 Lublin tel. +48 81 534 61 00, faks +48 81 531 85 48 jmomot@pntwl.lublin.pl
Strona internetowa	http://www.lpnt.lublin.pl , http://www.pntwl.lublin.pl

5.9.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W 2006 roku w województwie lubelskim zarejestrowanych było 150 tys. podmiotów gospodarczych. Poza przemysłem spożywczym istotne znaczenie w gospodarce regionu odgrywają: przemysł chemiczny (nawozy sztuczne, melamina i inne artykuły chemii ciężkiej, odczynniki i barwniki), wydobywczy (Kopalnia Węgla Kamiennego w Bogdance), materiałów budowlanych, drzewny, maszynowy, jak również samochodowy i lotniczy. Na Lubelszczyźnie w 2006 roku swoją działalność prowadziły 42 jednostki naukowo-badawcze (łącznie z uczelniami), co stanowiło 4% wszystkich jednostek funkcjonujących w kraju.

5.9.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Lubelski Park Naukowo-Technologiczny zarządzany jest przez 2 spółki. Wynika to z nieporozumień, do których doszło przy tworzeniu spółek zarządzających i przy podziale głosów na walnym zgromadzeniu udziałowców, co spowodowało w konsekwencji wycofanie się udziałowca (Lubelskiej Akademii Rolniczej) posiadającego grunty, na których miał zostać zlokalizowany park.

Jako pierwsza (w 2003 roku) powstała spółka Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Sp. z o.o. (LPNT Sp. z o.o.). Jej udziałowcami są:

- Politechnika Lubelska (21%),
- Samorząd Województwa Lubelskiego (21%),
- Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (21%),
- gmina miejska Lublin (21%),
- Akademia Medyczna w Lublinie (2,67%),
- Akademia Rolnicza w Lublinie (2,67%),
- Instytut Agrofizyki im. Bohdana Dobrzańskiego Polskiej Akademii Nauk w Lublinie (2,67%),
- Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach (2,67%),

- Lubelski Fundusz Kapitałowy Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie (2,67%),
- Przedsiębiorstwo Państwowe "FS-Holding" Korporacja Finansowo – Przemysłowa w Lublinie (2,67%).

W 2005 roku powołano spółkę Park Naukowo-Technologiczny Województwa Lubelskiego S.A. (PNTWL S.A.). Jej udziałowcami są: Akademia Rolnicza w Lublinie (72,4%) oraz Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego (27,6%).

Spółki podzieliły między siebie kompetencje zarządzania parkiem. Obrazuje je poniższa tabela.

Tabela 2. Podział zadań pomiędzy PNTWL S.A. a LPNT Sp. z o.o.

Zadania realizowane przez PNTWL S.A.	Zadania realizowane przez LPNT Sp. z o.o.
1. Zarządzanie i administrowanie budynkiem parku.	1. Współpraca parku z centrami technologicznymi.
2. Pozyskiwanie środków finansowych na funkcjonowanie parku jako całości.	2. Pozyskiwanie środków finansowych na realizację badań prowadzonych w centrach technologicznych.
3. Kontynuowanie rozpoczętej inwestycji i pozyskiwanie środków na finansowanie tego przedsięwzięcia.	3. Pozyskiwanie środków finansowych na wyposażenie laboratoriów.
4. Poszukiwanie i pozyskiwanie inwestorów strategicznych.	4. Ukierunkowywanie badań prowadzonych w CT pod względem możliwości komercjalizacji wyników.
5. Planowanie działalności strategicznej i operacyjnej całego parku.	5. Pomoc Centrum Technologicznym w komercjalizacji wyników prowadzonych badań.
6. Współpraca, w celu wymiany doświadczeń, z parkami działającymi na terenie Polski oraz z organizacjami skupiającymi PNT w Polsce i na świecie (np. IASP).	6. Poszukiwanie podmiotów zainteresowanych zleceniem Centrum Technologicznym przeprowadzenia badań.
7. Prowadzenie selekcji lokatorów parku pod kątem możliwości realizacji za ich pośrednictwem celów parku i możliwości osiągnięcia efektu synergii.	7. Organizowanie współpracy pomiędzy Centrami Technologicznymi w celu poszukiwania wspólnych obszarów badań.
	8. Prowadzenie współpracy z uczelniami i ośrodkami B+R działającymi w regionie.

Źródło: Materiały zamieszczone na stronie PNTWL S.A.: <http://www.pntwl.lublin.pl>

Obie spółki deklarują podobne cele. Dotyczą one budowania partnerstwa między lubelskim biznesem i nauką, promowanie przedsiębiorczości wśród naukowców, komercjalizacja wiedzy. Specjalizacja parku jest związana z Centrami Technologicznymi, które działają przy parku: Centrum Biotechnologii (UMCS), Centrum Elektroniki, Optoelektroniki i Teleinformatyki (Politechnika Lubelska), Centrum Ochrony Środowiska (Politechnika Lubelska).

5.9.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park ma być zlokalizowany na działce o powierzchni 4 ha, której właścicielem jest PNTWL S.A. Na niej Urząd Marszałkowski buduje kompleks budynków, który następnie ma wnieść aportem do spółki PNTWL S.A. Inwestycja jest podzielona na kilka etapów. Ukończenie pierwszego segmentu, na który składa się w 90% powierzchnia laboratoryjna i w 10% powierzchnia biurowa, jest planowane na IV kwartał 2008 roku.

Park bezpośrednio sąsiaduje ze specjalną strefą ekonomiczną (podstrefą w ramach SSE Mielec). Ustalono z władzami Lublina, że na terenie bezpośrednio przyległym do parku będą lokowane firmy zajmujące się wysoką technologią, które mogą być zainteresowane ofertą parku. Planowane jest również objęcie fragmentu działki parku specjalną strefą ekonomiczną, w celu zwiększenia jego atrakcyjności inwestycyjnej.

Zasoby kadrowe

W LPNT Sp. z o.o. zatrudnionych jest 8 osób. 6 osób jest jednocześnie pracownikami uczelni wyższej, a 2 pracowników ma tytuł naukowy doktora lub wyższy. 4 osoby bezpośrednio zajmują się działalnością B+R. W latach 2005-2007 zatrudnienie wzrosło z 2 do 8 osób. Druga spółka zarządzająca, PNTWL S.A., zatrudnia 2 osoby. Zadania spółki są w tej chwili ograniczone do szukania lokatorów i bieżącego zarządzania spółką. Zakładany jest wzrost zatrudnienia po przekazaniu budynków parku.

Zasoby finansowe

Przychody LPNT Sp. z o.o. w 70% pochodzą ze środków Unii Europejskiej, a w ok. 30% są to przychody z usług świadczonych dla firm. Główne koszty obejmują wynagrodzenia pracowników oraz wynagrodzenia ekspertów zewnętrznych.

PNTWL S.A. uzyskało finansowanie w ramach projektów doradczych z SPO WKP (działanie 1.3) oraz ZPORR (działanie 2.6) w wysokości 1 mln zł.

5.9.5. Lokatorzy parku

W tej chwili park nie posiada lokatorów. Powierzchnia laboratoryjna, która ma zostać ukończona w 2008 roku, ma zostać wynajęta uczelniom lubelskim. Planowane jest również uruchomienie inkubatora. Reszta powierzchni ma być wynajmowana firmom.

5.9.6. Oferta parku

Planowane laboratoria mają być prowadzone przez uczelnie wyższe i związane z nimi wcześniej wspomniane centra technologiczne. Laboratoria mają być wysoko specjalistyczne i działać na zasadach komercyjnych, świadcząc usługi dla wszystkich zainteresowanych podmiotów. Laboratoria mają zajmować się m. in. certyfikacją żywności.

W ramach realizowanych projektów LPNT Sp. z o.o. świadczy obecnie usługi związane z doradz-

twem technologicznym oraz z zakresu zarządzania. Pomaga we wprowadzaniu na rynek nowych produktów oraz przy eksporcie i poszukiwaniu partnerów zagranicznych. Pośredniczy w kontaktach między naukowcami a przedsiębiorcami. Część z tych usług jest świadczona bezpłatnie, inne częściowo odpłatnie.

5.9.7. Transfer i komercjalizacja technologii

W tej chwili transferem wiedzy zajmuje się jedynie LPNT Sp. z o.o., która realizuje projekt finansowany w ramach ZPORR (działanie 2.6). Jego celem jest budowa systemu wsparcia dla instytucji naukowo-badawczych w regionie lubelskim w zakresie komercjalizacji wyników badań naukowych z udziałem przedsiębiorstw i inwestorów finansowych. W ramach projektu opracowane są procedury oraz metody komercjalizacji wiedzy, przygotowuje się pracowników instytucji badawczych do pełnienia roli ekspertów wewnętrznych do spraw komercjalizacji wiedzy oraz prowadzi się seminaria na temat tworzenia firm akademickich (start-up).

Kolejny projekt LPNT Sp. z o.o., finansowany ze ZPORR (również działanie 2.6) dotyczy przygotowania i opublikowania ofert technologicznych naukowców lubelskich w Krajowej Sieci Innowacji oraz Innovation Relay Centre. Realizowany jest również projekt dotyczący ochrony praw własności intelektualnej. W ramach tych 3 projektów w 2007 r. przeprowadzonych zostało 10 szkoleń dla naukowców i przedsiębiorców z zakresu transferu technologii.

5.9.8. Efektywność działania

O dużej efektywności działania LPNT Sp. z o.o. świadczy fakt, że prowadzi wyżej wspomniane projekty. Zajmuje się również kontaktami z Centrami Technologicznymi.

PNTWL S.A. prowadzi 2 projekty. Jeden finansowany jest z SPO WKP działanie 1.3 i dotyczy podnoszenia kompetencji w zarządzaniu Lubelskim Parkiem Naukowo-Technologicznym. Drugi finansowany jest ze ZPORR (działanie 2.6) i polega na wdrożeniu Regionalnego Portalu Gospodarczego.

Spółki bezpośrednio nie są zaangażowane w procesy inwestycyjne na działce parku. Zajmuje się tym Urząd Marszałkowski. Inwestycja przeciąga się – według wstępnych założeń pierwszy segment miał być oddany pod koniec 2006 roku.

5.9.9. Promocja i komunikacja

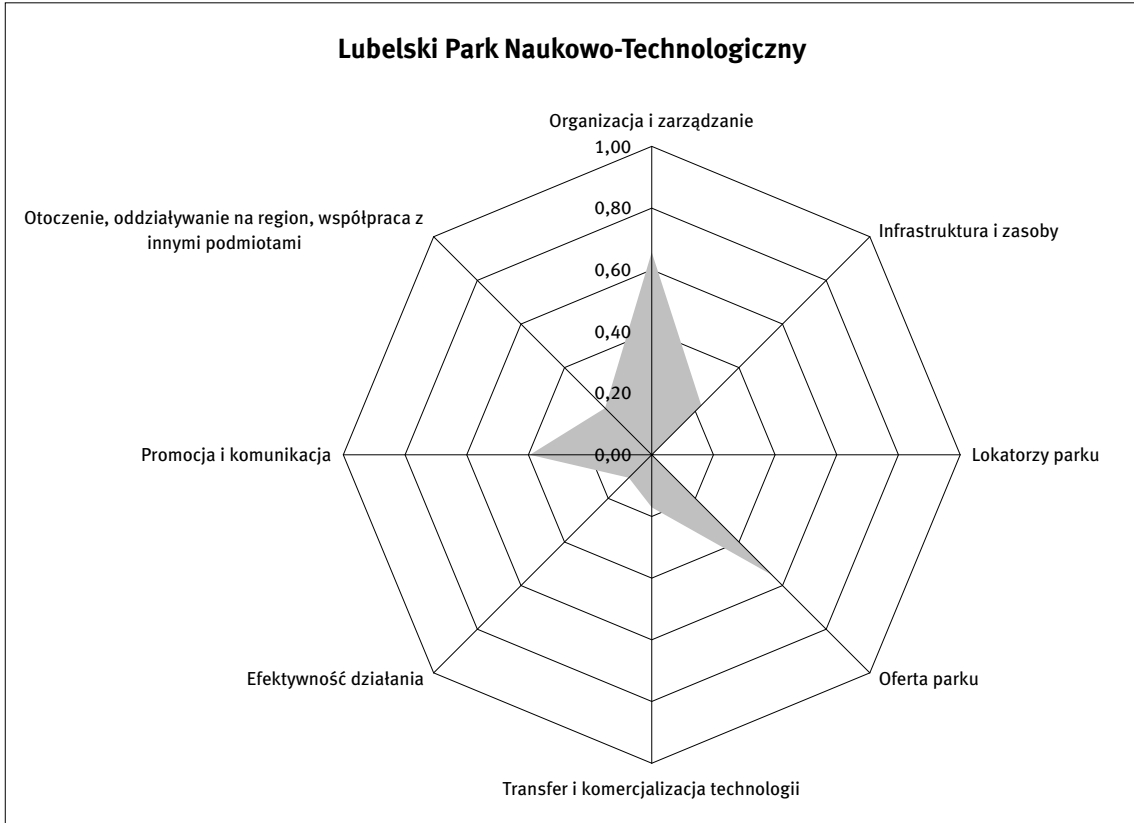
Obie spółki prowadzą działania promocyjne w ramach realizowanych projektów. Pierwsza spółka zatrudnia 1 osobę zajmującą się promocją. Promocja opiera się głównie na wydawaniu folderów informacyjnych oraz udziale w konferencjach i seminariach (5 razy w ciągu ostatniego roku). Natomiast PNTWL S.A. wydaje foldery, ogłasza się w serwisach internetowych oraz prezentuje się na konferencjach (8 razy w ciągu ostatniego roku). Wyszukiwarka Google.com daje 16 zwrotów po wpisaniu nazwy „Lubelski Park Naukowo-Technologiczny”.

5.9.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Przedstawiciele obu spółek deklarują dobrą współpracę, której sprzyja podział kompetencji. Obie spółki przystąpiły do porozumienia parków technologicznych województw Polski wschodniej, w ramach którego wymieniają doświadczenia w związku z dofinansowaniem, które mają

otrzymać z Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej.
Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsynte-
tycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 8. Wartości wskaźników subsyntezytnych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.10. Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny

5.10.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny sp. z o.o.
Dane kontaktowe	ul. Dubois 114/116, 93-465 Łódź tel. +48 42 684 44 44 faks +48 42 684 50 00 biuro@technopark.lodz.pl
Strona internetowa	http://www.technopark.lodz.pl

5.10.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie łódzkim w 2006 roku swoją działalność prowadziło 241 tys. podmiotów gospo-

darczych. Udział jednostek gospodarczych zarejestrowanych w podregionach w ogólnej liczbie przedsiębiorstw prezentuje się następująco: w Łodzi – 39%, w podregionie łódzkim – 35%, w piotrkowsko-skierniewickim – 26%. Działalność przedsiębiorstw produkcyjnych obejmuje głównie produkcję odzieży, tkanin, artykułów spożywczych, napojów, mebli i gotowych wyrobów metalowych oraz wyprawianie i barwienie skór. Dużą dynamiką rozwoju wyróżniają się: przemysł farmaceutyczny oraz produkcja materiałów budowlanych.

W województwie łódzkim w 2006 roku działało 76 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 7% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce. Pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych przypadających na 1000 podmiotów gospodarczych województwo zajęło 4. miejsce w kraju.

5.10.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Łódzki Regionalny Park Naukowo-Technologiczny został zlokalizowany w pobliżu drogi krajowej E75 do Katowic oraz w sąsiedztwie portu lotniczego, na obrzeżach miasta. Jedną z najważniejszych części Technoparku jest otwarty w październiku 2007 Łódzki Inkubator Technologiczny.

Park powstał w 2003 roku z inicjatywy Urzędu Miasta Łodzi. Obecnie do grona udziałowców należą także: województwo łódzkie, Uniwersytet Łódzki, Politechnika Łódzka, Uniwersytet Medyczny, Łódzkie Centrum Handlowe „Zajazdowa” S.A. oraz Łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa, jednakże ciągle 95,87% udziałów należy do miasta Łódź. Działania parku wspiera Komitet Naukowy – będący instytucją opiniodawczo-doradczą.

Cele strategiczne na najbliższy rok to uzyskanie 100% wypełnienia obecnej powierzchni biurowej w inkubatorze oraz jego dalsza rozbudowa, a także zbudowanie laboratorium certyfikującego. Jednostka zarządzająca parkiem w 2008 r. planuje wdrożenie norm zarządzania jakością.

5.10.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park dysponuje na własność częściowo zabudowanym terenem o powierzchni 13,8 ha, przy czym przygotowana do wykorzystania jest jedynie powierzchnia biurowa w inkubatorze – 509 m² powierzchni użytkowej przy całkowitej powierzchni biurowej równej 1100 m². Wykorzystanie oferowanej powierzchni przez firmy sięga dwóch trzecich. Pozostała część parku, przeznaczona na inwestycje i działalność B+R zostanie oddana do użytku po planowanej rewitalizacji całości terenu. W 2007 r. 18 firm wyraziło chęć wynajęcia powierzchni inwestycyjnej w parku.

Rozbudowa inkubatora technologicznego zwiększy jego powierzchnię do 5000 m². Dodatkowo, poza laboratorium certyfikującym, w Łódzkim Regionalnym Parku Naukowo Technologicznym powstanie w przyszłości centrum kreatywności dla dzieci i młodzieży.

Zasoby kadrowe

W jednostce zarządzającej parkiem zatrudnionych jest 5 osób (jeszcze w 2006 roku była to tylko 1 osoba), z czego kadra zarządzająca to 2 osoby. Firma nie zatrudnia pracowników administracyjnych i technicznych.

Zasoby finansowe

Projekt parku otrzymał dotację w ramach działania 1.3. ZPORR, z których to środków wybudowano obecną infrastrukturę parku. Na okres programowania 2007-2013 projekt rozbudowy parku znalazł się na listach indykatywnych Regionalnego Programu Operacyjnego oraz Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

Większość przychodów parku stanowiły środki pochodzące z funduszy UE lub innych organizacji międzynarodowych. Park ponosił w ostatnich 3 latach znaczne straty (w 2007 roku w porównaniu z 2006 zdecydowanie się one zmniejszyły, ale pozostały na wysokim poziomie). W celu ich zmniejszenia prowadzone są rozmowy z władzami samorządowymi w sprawie umorzenia podatku od nieruchomości.

5.10.5. Lokatorzy parku

Do parku przyjmowane są firmy spełniające ustalone kryteria związane z innowacyjnością (wdrażające nowoczesne technologie, oferujące zaawansowane technologicznie produkty lub usługi, poszukujące pomocy przy komercjalizacji technologii, współpracujące z uczelniami lub prowadzące własną działalność B+R), natomiast nie ma ograniczeń co do branży przemysłu, w której działają.

Pierwsze firmy pojawiły się w parku w 2007 roku. Działalność na terenie parku rozpoczęło wówczas 14 firm (2 firmy nie otrzymały zgody) oraz jedno stowarzyszenie (SOOIPP). Firmy te (poza jednym wyjątkiem) spełniają kryteria technologiczne stawiane przez zarządzających parkiem i są firmami innowacyjnymi. Wśród lokatorów znajduje się firma spin-off i 7 firm start-up. Jedna z firm prowadzi na terenie parku własną działalność B+R. Wszystkie 14 firm to mikroprzedsiębiorstwa zatrudniające najwyżej 9 osób. Zdecydowana większość przedsiębiorstw (11) wywodzi się z Łodzi i najbliższej okolicy.

5.10.6. Oferta parku

Park oferuje swoim lokatorom szeroki wachlarz usług, który jednak nie jest jeszcze dobrze znany poszczególnym firmom. Część usług oferowana jest po cenach rynkowych, część jest dofinansowana, natomiast najmniej jest usług bezpłatnych. Najistotniejsze z nich to pomoc przy promocji, reklamie i marketingu oraz przy eksporcie i poszukiwaniu partnerów zagranicznych.

5.10.7. Transfer i komercjalizacja technologii

W ramach wsparcia komercjalizacji technologii park jeszcze nie rozwinął swojej działalności. W jednym przypadku park sam zakupił nową technologię od firmy-lokatora (rozwiązanie informatyczne).

5.10.8. Efektywność działania

Efektywność działania parku trudno jest określić, ponieważ faktycznie funkcjonuje on krótko (właściwie od czasu otwarcia inkubatora w październiku 2007 r.), ale firmy w nim zlokalizowane nastawione są bardzo optymistycznie do przyszłej współpracy. Niektóre mają już pozytywne doświadczenia wynikające z działania w parku.

5.10.9. Promocja i komunikacja

Promocją parku zajmuje się 1 etatowy pracownik, park promowany jest za pomocą większości najpopularniejszych środków, takich jak: wystawiennictwo na targach, foldery informacyjne, ogłoszenia w serwisach internetowych, gazetach branżowych oraz poprzez udział w konferencjach. Park ma własną stronę internetową <http://www.technopark.lodz.pl>, którą od października 2007 (otwarcie inkubatora) odwiedziło już ok. 17.000 osób. Po wprowadzeniu do wyszukiwarki Google.com nazwy parku otrzymuje się 80 zwrotów.

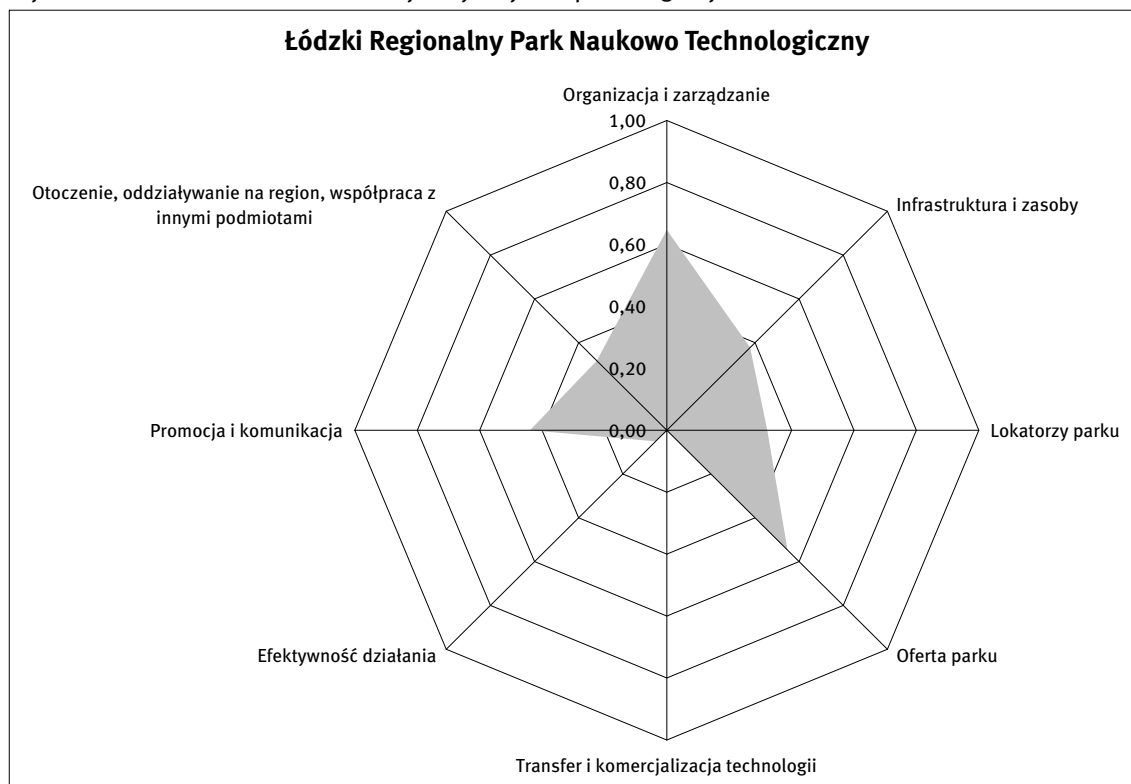
5.10.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park prowadzi sformalizowaną współpracę z 3 szkołami wyższymi z Łodzi (Politechniką, Uniwersytetem i Uniwersytetem Medycznym), a współpraca ta jest oceniana raczej dobrze. Nieco słabiej wypada współpraca parku z 2 centrami transferu technologii, niezależnymi ekspertami i firmami konsultingowymi, natomiast najgorzej oceniona została współpraca z 3 innymi parkami technologicznymi i agencją rozwoju regionalnego. Największe znaczenie ma jednak współpraca z 3 instytucjami rządowymi i samorządowymi.

Park jest członkiem 3 sieci współpracy: Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce (SOOIPP), klastra zaawansowanych technologii energetycznych, klastra Ecoenergia i mediaklastra.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 9. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.11. Nickel Technology Park Poznań

5.11.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Nickel Technology Park Poznań
Typ parku	Park technologiczny
Podmiot zarządzający	Nickel Technology Park Poznań Sp. z o. o.
Dane kontaktowe	ul. Krzemowa 1, Złotniki, 62-002 Suchy Las tel. +48 61 65 85 499 faks +48 61 65 85 498, 842 06 25 biuro@ntpp.pl
Strona internetowa	http://www.ntpp.pl

5.11.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W Wielkopolsce w 2006 roku zarejestrowanych było 345 tys. podmiotów gospodarczych. W Poznaniu i podregionie poznańskim zarejestrowanych było 62% ogólnej liczby jednostek gospodarczych z województwa. Do branż znaczących w województwie należą: produkcja pojazdów mechanicznych, przemysł odlewniczy, farmaceutyczny, meblarski, sprzętu oświetleniowego i gospodarstwa domowego, ceramiczny i szklarski, wyrobów z tworzyw sztucznych dla budownictwa, oponiarski, włókienniczy i odzieżowy. Istotne znaczenie dla gospodarki regionu ma górnictwo węgla brunatnego, hutnictwo i wytwarzanie energii w okręgu konińskim.

Województwo wielkopolskie pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych uplasowało się na 4. miejscu w Polsce. Swoją działalność prowadziło tu 88 (łącznie z uczelniami), co stanowiło 8% wszystkich jednostek w kraju.

5.11.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Nickel Technology Park Poznań powstał na mocy porozumienia w sprawie utworzenia i zarządzania NTPP Sp. z o.o., zawartego z partnerami niefinansowymi projektu, reprezentującymi świat polityki, nauki i biznesu. Sygnatariuszami porozumienia są:

- Molecular Research Center Inc., Cincinnati, Ohio, USA,
- Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Poznaniu,
- Katedra Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego Akademii Rolniczej im. A. Ciszewskiego,
- Akademia Ekonomiczna w Poznaniu,
- Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A.,
- Przedsiębiorstwo Techniczno-Budowlane Nickel Sp. z o.o.,
- Nickel Development Sp. z o.o.,
- DOMDATA Sp. z o.o.,
- Urząd Marszałkowski,
- gmina Suchy Las.

Założycielem parku była spółka Nickel Technology Park Poznań Sp. z o.o. Udziałowcami parku są w 100% przedsiębiorcy. Park działa w formie spółki z o.o. na zasadach non-profit. Park posiada specjalizację branżową; nastawiony jest na rozwój branży IT.

Misją NTPP jest stworzenie nowoczesnej oferty, zgodnej ze standardami Unii Europejskiej, pozwalającej przedsiębiorcom na strategiczne, długofalowe i korzystne społecznie prowadzenie i rozwijanie działalności gospodarczej. Celem parku jest stworzenie sieci elastycznych, uniwersalnych powiązań pomiędzy firmami zlokalizowanymi na terenie parku oraz do przełamywania barier współpracy przedsiębiorców z placówkami naukowo-badawczymi. W długiej perspektywie działalność parku ma przyczynić się do pobudzenia lokalnej przedsiębiorczości, ożywienia aktywności gospodarczej regionu oraz wzrostu efektywności współpracy międzyregionalnej.

Główne cele działalności parku to: promocja przedsiębiorczości wśród naukowców, zapewnienie dogodnych warunków rozwojowych firmom technologicznym, wsparcie rozwoju gospodarczego regionu, umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu, przyspieszenie procesów komercjalizacji wiedzy oraz promocja regionu.

Strategia rozwojowa parku obejmuje lata 2008-2012. Do najważniejszych mierników realizacji celów strategicznych należą:

- wielkość sprzedaży usług,
- wielkość przychodów z najmu powierzchni biurowej i magazynowo-produkcyjnej,
- liczba zrealizowanych projektów związanych z innowacyjnymi przedsięwzięciami,
- rozwój działalności klastra motoryzacyjnego oraz powstanie centrum transferu technologii,
- wzrost zatrudnienia.

W parku prowadzony jest monitoring osiągniętych sukcesów, realizacji celów zawartych w strategii rozwojowej oraz rozwoju firm – lokatorów parku. Park nie prowadzi monitoringu firm wychodzących z parku.

Park ma sformalizowaną strategię współpracy z instytucjami naukowymi. Park posiada również ciało opiniodawczo-doradcze w formie Rady Programowej. Rada Programowa Nickel Technology Park Poznań ma za zadanie wytyczanie kierunków rozwoju NTPP, zwłaszcza w zakresie nowoczesnych technologii, metod organizacji biznesu oraz przedsiębiorczości.

Park wdrożył Zintegrowany System Zarządzania wg norm PN-EN ISO 9001:2001, PN-EN ISO 14001:2005 oraz PN-N – 18001:2004. Ankietowane firmy (zlokalizowane w parku) wysoko oceniają jakość zarządzania parkiem.

Do najbardziej istotnych wydarzeń w historii parku można zaliczyć:

- uzyskanie dotacji unijnej współfinansowanej z SPO-WKP, za którą została wybudowana infrastruktura parku,
- pozyskanie strategicznego najemcy Business Consulting Center Sp. z o.o. zajmującego się wdrożeniami oraz outsourcingiem systemu SAP,
- dalszy rozwój oraz pozyskanie w ciągu krótkiego czasu kolejnych strategicznych klientów: 7milowy Sp. z o.o., Exact Software Sp. z o.o. Digitalcenter, MikrofilmCenter, Magellan Software SA,
- wstąpienie do Klubu Partnera Akademii Ekonomicznej w Poznaniu²¹,
- powstanie Wielkopolskiego Klastra Motoryzacyjnego. Podstawowym celem organizacji klastrów jest wspieranie wielkopolskiej branży motoryzacyjnej poprzez intensyfikację wzajemnej współpracy przedsiębiorstw należących do niej, a także identyfikacja potrzeb przedsiębiorstw w zakresie nowych technologii oraz inicjowanie badań, które prowadzone będą przez planowane Centrum Badawczo – Rozwojowe,

²¹ Klub Partnera Akademii Ekonomicznej to prestiżowe grono wiodących przedsiębiorstw i instytucji ważnych dla gospodarki Wielkopolski i kraju. Jest ramową płaszczyzną współpracy, służącą podejmowaniu i rozwojowi różnorodnych inicjatyw mających na względzie wspólny interes Partnerów.

- otrzymanie prestiżowej nagrody polskiego biznesu – Regional Forbes Executive Award 2006 – jako najlepsza inwestycja roku na terenie województwa wielkopolskiego,
- NTPP został Laureatem IV edycji konkursu Solidny Przedsiębiorca 2008 organizowanego przez Media Projekt Sp. z o.o.,
- budowa II biurowca na terenie parku ze środków własnych NTPP – stworzenie korzystnych warunków do rozpoczęcia działalności gospodarczej, zwłaszcza przedsiębiorstw nastawionych na rozwój innowacyjnych produktów i technologii oraz wdrażania innowacji organizacyjnej.

W ciągu 2008 roku planowane jest:

- powstanie pierwszego przyzakładowego przedszkola w Wielkopolsce,
- zakończenie budowy drugiego biurowca,
- uruchomienie projektu Business Angels, mającego na celu pomoc finansową, lokalizacyjną lub zarządczą firmom typu start-up.

5.11.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park zajmuje powierzchnię wielkości 33 ha, w tym część uzbrojona, gotowa do użytkowania i zarazem wykorzystywana obecnie przez park, stanowi 19% (6,22 ha). Powierzchnia działek inwestycyjnych stanowi 94% powierzchni całkowitej parku (31 ha), natomiast na działalność B+R przeznaczona jest 30% (10 ha) powierzchni parku. Projekt architektoniczny zagospodarowania przestrzeni parku jest w trakcie tworzenia.

Powierzchnia biurowa całkowita parku wynosi 3.600 m². Jest wykorzystana w 100% i w całości przeznaczona pod wynajem. W parku działa Inkubator Przedsiębiorczości. W ramach parku funkcjonują sale konferencyjne/dydaktyczne. W 2008 roku planowane jest uruchomienie laboratoriów, eksperymentatorów, centrów kreatywności dla dzieci i młodzieży oraz nowych sal konferencyjnych/dydaktycznych.

Zasoby kadrowe

W podmiocie zarządzającym parkiem zatrudnionych jest 8 osób, z czego 1 osoba należy do kadry zarządzającej, a 1 – osoba do personelu administracyjnego i technicznego. Żadna z zatrudnionych osób nie ma tytułu naukowego doktora ani nie pracuje na uczelni wyższej. Zatrudnienie w parku wzrosło w latach 2005-2007 33-krotnie. Na koniec 2005 r. w parku zatrudnione były 4 osoby, na koniec 2006 r. – 23 osoby, zaś na koniec 2007 r. – 133 osoby.

Zasoby finansowe

Wartość pomocy publicznej uzyskanej w ostatnich 3 latach przez park wynosi ok. 22.363 tys. zł, z czego ok. 97% (21.640,8 tys. zł) przeznaczona było na rozbudowę infrastruktury, zaś ok. 3% (722,2 tys. zł) – na pomoc doradczą. W 2005 r. na rozwój infrastruktury technicznej park pozyskał w formie grantów lub dotacji w sumie 21.640,8 tys. zł.

5.11.5. Lokatorzy parku

W strukturze lokatorów parku przeważają firmy strategiczne (62,5%). Udział firm lokatorskich wynosi 31,25%.

W 2005 r. w parku nie funkcjonowało jeszcze żadne przedsiębiorstwo. W 2007 r. w parku zlokalizowanych było już 16 firm. Łączne zatrudnienie w firmach zlokalizowanych w parku w 2006 r. wynosiło 300 osób, zaś w 2007 – 500 osób. Na 16 przedsiębiorstwach funkcjonujących w parku w 2007 r. – 10 (ok. 63%) firm można określić mianem innowacyjnych. Własną działalność B+R prowadzą 4 przedsiębiorstwa. 2 znaczące firmy zlokalizowane w parku to firmy konsultingowe, specjalizujące się we wdrażaniu systemu SPRINT (7milowy Sp. z o.o) oraz systemów SAP (Business Consulting Center Sp. z o.o.). W parku funkcjonuje między innymi firma produkująca oprogramowanie biznesowe dla firm (Exact Software Poland sp. z o.o.), przedsiębiorstwo zajmujące się archiwizacją dokumentów w systemie analogowym i cyfrowym (Mikrofilm Center – Digital Center) oraz firma specjalizująca się w pełnej obsłudze informatycznej firm (LST – NET).

Wszystkie firmy zlokalizowane w parku reprezentują sektor MŚP, z czego 94% stanowią małe przedsiębiorstwa (w tym połowa to mikroprzedsiębiorstwa). Wśród firm lokatorskich funkcjonuje 5 mikroprzedsiębiorstw, 10 – małych firm i 1 średnia firma. Wszystkie firmy funkcjonujące w parku stanowią firmy lokalne.

W latach 2005-2007 odnotowano 16 nowych zgłoszeń do wynajęcia powierzchni – 10 zgłoszeń w 2006 r. i 6 zgłoszeń w 2007 r. Żadne z przedsiębiorstw nie opuściło do tej pory parku, stąd też niemożliwe jest oszacowanie przeciętnego czasu przebywania firmy w parku.

5.11.6. Oferta parku

Park ma w swojej ofercie 13 rodzajów usług; 54% z nich oferuje swoim lokatorom bezpłatnie. Należą do nich:

- obsługa prawna,
- doradztwo z zakresu zarządzania,
- pomoc w zdobywaniu finansowania (venture capital, kredyty),
- doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów,
- prowadzenie baz danych przedsiębiorstw,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami, a ich potencjalnymi klientami,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami.

Park oferuje częściowo odpłatnie 4 typy usług (31% spośród oferowanych przez park): szkolenia personelu, przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP) i badania zdolności patentowej, obsługa księgowa oraz promocja/reklama/marketing. Ponadto po cenach rynkowych park przygotowuje analizy rynku.

Ankietowane firmy (zlokalizowane w parku) wysoko oceniają stopień dopasowania oferty parku do ich potrzeb. Spośród usług oferowanych przez park „bardzo dobrze” firmy oceniają obsługę prawną, zaś „raczej dobrze”: doradztwo technologiczne, doradztwo z zakresu zarządzania, doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów, pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a ich potencjalnymi klientami, pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami oraz promocję, reklamę i marketing.

5.11.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Z przeprowadzonych badań wynika, iż do tej pory w wyniku współpracy z parkiem żadna z firm lokatorskich nie złożyła zgłoszenia patentowego w Urzędzie Patentowym RP, EPO czy też w USPTO. Żaden z lokatorów parku nie dokonał również żadnych zgłoszeń znaków towarowych.

5.11.8. Efektywność działania

W 2005 r. na rozwój infrastruktury technicznej park pozyskał w formie grantów czy dotacji w sumie 21.640,8 tys. zł (w 2006 r. i 2007 r. park nie pozyskał z powyższych źródeł żadnych środków). W okresie 2005-2007 w parku ulokowało się w sumie 16 firm – 15 firm w 2006 r. i 1 przedsiębiorstwo w 2007 r. Zatrudnienie w powyższych firmach wynosiło w 2006 r. 300 osób, zaś w 2007 r., po przyjęciu do parku 1 nowej firmy, wzrosło o 67% (do 500).

5.11.9. Promocja i komunikacja

Przy promocji parku zatrudniona jest 1 osoba (1 etat). Na cele promocyjne w latach 2005-2007 park przeznaczył w sumie 290 tys. zł, z czego 55% (160 tys. zł) w 2007 r. Park promuje się w różnorodny sposób, poprzez:

- wystawiennictwo na targach,
- foldery informacyjne,
- ogłoszenia w serwisach internetowych,
- udział w konferencjach,
- ogłoszenia w gazetach branżowych.

W 2007 r. ofertę parku prezentowano na 10 konferencjach, seminariach itp. Park ma własną stronę internetową: <http://www.ntpp.pl>. W ciągu ostatniego roku odnotowano ok. 10.000 wejść. Strona internetowa, w ocenie eksperta, jest przejrzysta, estetyczna i zawiera wiele istotnych i aktualnych informacji dotyczących działalności parku. Przy wyszukiwaniu stron internetowych w serwisie www.google.com dla zapytania „Nickel Technology Park Poznań” pojawia się ok. 135 wyników.

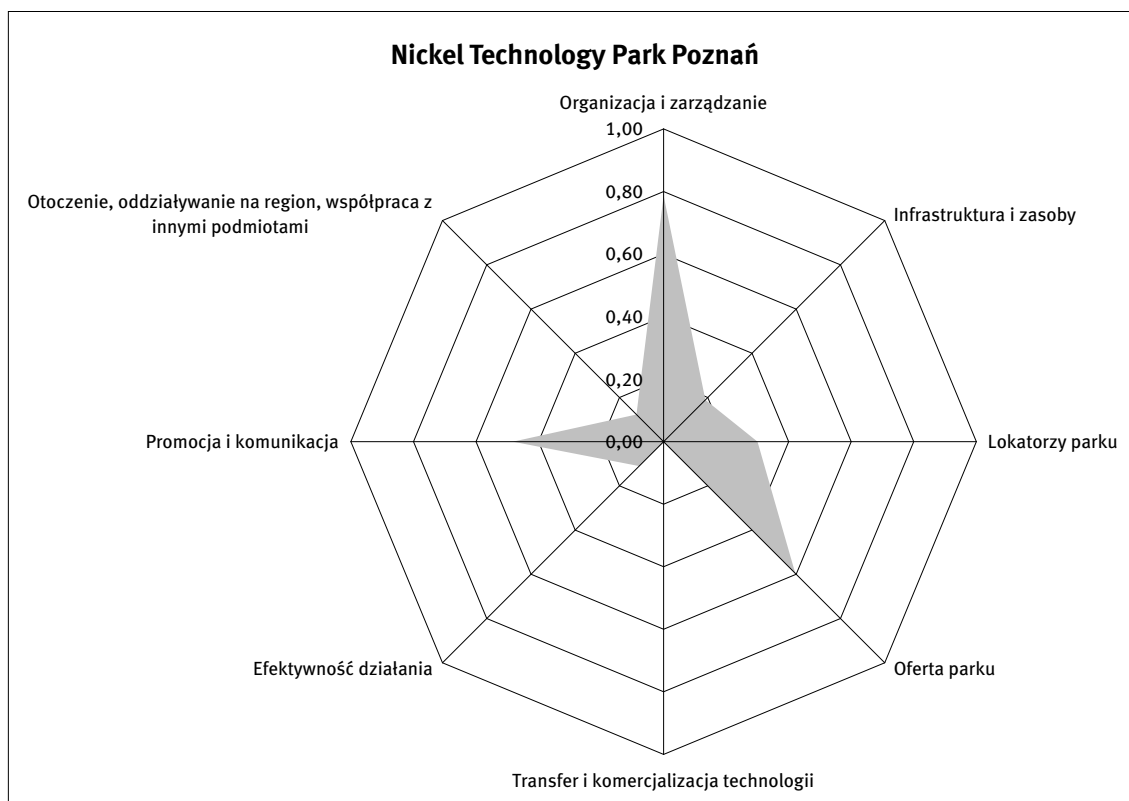
5.11.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park należy do Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce. Park ma najsilniejsze powiązania ze szkołami wyższymi, niezależnymi ekspertami, instytucjami rządowymi i samorządowymi oraz firmami konsultingowymi. Na pytanie o intensywność i użyteczność współpracy park wymienił powyższe instytucje na pierwszym miejscu – jako najbardziej znaczące. Park współpracuje z 3 szkołami wyższymi, 2 niezależnymi ekspertami, 4 instytucjami rządowymi i samorządowymi oraz z 3 firmami konsultingowymi. Ze strony władz samorządowych park uzyskał wsparcie w postaci promocji parku.

Pod względem intensywności i użyteczności współpracy na 2. miejscu plasują się agencje rozwoju regionalnego; z 2 agencjami park posiada dość silne powiązania.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 10. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.12. Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny

5.12.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park przemysłowy (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Urząd Miejski w Olsztynie, Wydział Obsługi Funduszy Europejskich
Dane kontaktowe	pl. Jana Pawła II nr 1, 10-101 Olsztyn tel. +48 89 521 37 93

5.12.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie warmińsko-mazurskim w 2006 roku zarejestrowanych było 111 tys. podmiotów gospodarczych, z czego 46% w podregionie olsztyńskim. Przemysł regionu opiera się głównie na takich dziedzinach, jak: przemysł drzewny, produkcja opon, maszyn i urządzeń oraz produkcja mebli. W województwie warmińsko-mazurskim działa najmniejszy odsetek jednostek naukowo-badawczych (liczonych łącznie z uczelniami) – jedynie 1% wszystkich jednostek w kraju.

5.12.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park jest obecnie w fazie opracowywania studium wykonalności oraz studium funkcjonalnego. Pomysłodawcą projektu jest gmina Olsztyn. W prace nad utworzeniem parku zaangażowało się konsorcjum następujących instytucji (list intencyjny): gmina Olsztyn, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Samorząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Warmińsko-Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego. Po opracowaniu stosownej dokumentacji podjęte zostaną decyzje co do prawno-organizacyjnej formuły działania parku (rozważany jest wariant utworzenia spółki). Obecnie zarządzanie projektem prowadzone jest przez komórki organizacyjne Urzędu Miasta.

Strategia parku jeszcze nie została określona. Najprawdopodobniej będzie ona ukierunkowana na „tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju województwa”. Wśród celów szczegółowych najprawdopodobniej znajdują się takie zapisy, jak: zwiększanie innowacyjności i konkurencyjności przedsiębiorstw działających na terenie parku, umożliwianie osiągania korzyści z transferu technologii, stworzenie warunków do prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej, dywersyfikacja aktywności gospodarczej.

Specjalizacja sektorowa parku zostanie najprawdopodobniej dopasowana do obecnej struktury gospodarczej regionu i lokalnego sektora B+R: przemysł drzewny, meblarski, biotechnologia, ICT, geodezja satelitarna.

5.12.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Obecnie park jeszcze nie posiada infrastruktury materialnej. Rozważane są 4 lokalizacje (w tym jedna w bezpośredniej bliskości Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego); każda z nich zapewnia wystarczającą przestrzeń rozwojową dla parku. Dla wszystkich tych lokalizacji są już gotowe lub są w trakcie zatwierdzania plany zagospodarowania przestrzennego. W przyszłości planowane jest uruchomienie wszystkich elementów funkcjonalnych parku – tj. inkubator, laboratoria i pracownie techniczne, sale konferencyjne, pomieszczenia biurowe, centrum obsługi dla lokatorów.

Zasoby kadrowe

Ze względu na fakt, że park nie posiada jeszcze własnej struktury organizacyjnej, prace nad projektem prowadzone są przez pracowników Urzędu Miasta.

Zasoby finansowe

Obecne prace projektowe finansowane są w ramach kosztów budżetu gmin (koszty pracowników zaangażowanych przy organizacji parku) oraz ze środków funduszy strukturalnych. Z tego ostatniego źródła pozyskano ok. 400 tys. zł na sporządzenie dokumentacji parku (studia wykonalności, funkcjonalne, itd.); na cele budowy infrastruktury gmina uzyskała dotację (w ramach ZPORR) w wysokości 17,6 mln zł (dotacja ta nie została jeszcze uruchomiona).

5.12.5. Lokatorzy parku

Park w obecnej chwili nie posiada lokatorów.

5.12.6. Transfer i komercjalizacja technologii

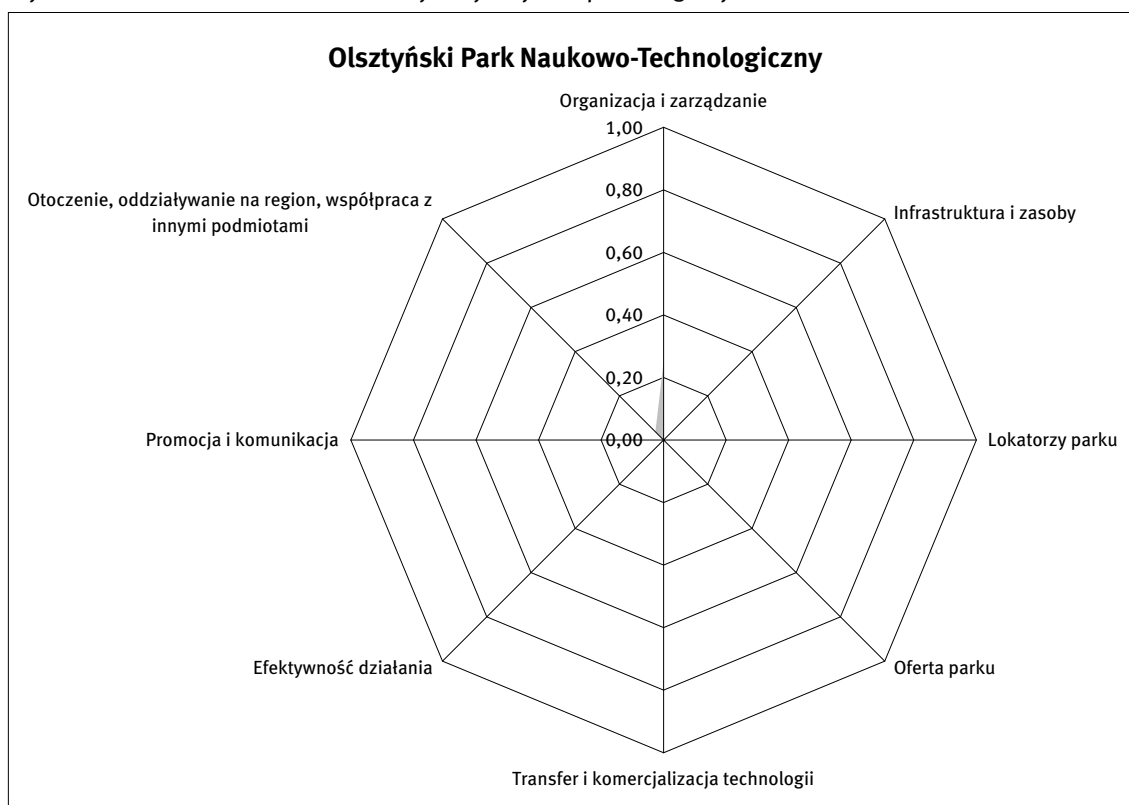
Park jeszcze nie prowadzi działalności w zakresie transferu i komercjalizacji technologii. Głównym zapleczem naukowym parku ma być Uniwersytet Warmińsko-Mazurski.

5.12.7. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Gmina współpracuje z renomowaną firmą konsultingową Deloitte, która opracowuje dokumentację parku. Ponadto pracownicy zaangażowani w projekt utrzymują kontakty z parkiem Technologicznym we Wrocławiu oraz Poznaniu.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 11. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.13. Opolski Park Naukowo-Technologiczny

5.13.1. Informacje podstawowe o parku²²

Nazwa parku	Opolski Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Opolski Park Naukowo-Technologiczny Sp. z o.o.
Dane kontaktowe	ul. Prószkowska 75, 45-710 Opole tel. +48 77 400 04 35 faks +48 77 400 04 30 opnt@po.opole.pl
Strona internetowa	http://www.opnt.po.opole.pl

5.13.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie opolskim w 2006 roku zarejestrowanych było 92,8 tys. podmiotów gospodarczych. Największe znaczenie w gospodarce regionu odgrywają: przemysł paliwowo-energetyczny i elektromaszynowy, cementowo-wapienniczy, spożywczy, mineralny, chemiczny, motoryzacyjny oraz meblarski. W produkcji dominują wyroby, tj.: koks, samochody ciężarowe i ciągniki, cement, odlewy stalowe, porcelit stołowy, kopaczki ciągnikowe elewatorowe. Na Opolszczyźnie w 2006 roku funkcjonowało 21 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło jedynie 2% ogólnej liczby jednostek w kraju.

5.13.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Opolski Park Naukowo-Technologiczny utworzony został z inicjatywy Politechniki Opolskiej. Spółka zarządzająca parkiem oficjalnie rozpoczęła swoją działalność we wrześniu 2006 r. Głównym celem parku jest aktywizacja rozwoju gospodarczego regionu, rozwój przedsiębiorczości oraz wsparcie transferu technologii poprzez wzmocnienie współpracy między światem nauki i biznesu ²³.

5.13.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Zgodnie z założeniami obszar parku ma objąć około 4,5 ha. Teren położony jest w odległości 15 km od Opola (gmina Dąbrowa), w pobliżu głównych dróg w kierunku Wrocławia, Krakowa i Częstochowy i należy do Politechniki Opolskiej. Na obszarze tym znajduje się zabytkowy dwór barokowy.

Na terenie parku powstać mają: inkubatory przedsiębiorczości oferujące powierzchnię biurową i laboratoryjną, sale konferencyjne, hale warsztatowe przeznaczone do produkcji prototypowej, a także zaplecze gastronomiczne i przestrzeń wypoczynkowa.

²² Opolski Park Naukowo-Technologiczny nie wziął udziału w badaniu ze względu na przeprowadzane zmiany organizacyjne. Z tego względu opis parku został oparty na danych wtórnych, pozyskanych z następujących źródeł: strona internetowa parku <http://www.opnt.po.opole.pl>, Portal województwa opolskiego Wrota Opolszczyzny, strona PAIIZ oraz literatury.

²³ Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych. *Opolski Park Naukowo-Technologiczny*. <http://www.paiz.gov.pl/index/?id=378a063b8fdb1db941e34f4bde584c7d>.

5.13.5. Lokatorzy parku

Obecnie na terenie parku nie są zlokalizowane żadne podmioty.

5.13.6. Oferta parku

Aktualnie Opolski Park Naukowo-Technologiczny nie oferuje żadnych usług. Zgodnie z założeniami, jego oferta skierowana będzie do osób planujących założyć firmy oparte na nowoczesnych technologiach, przedsiębiorstw pragnących unowocześnić dotychczasową produkcję, autorów innowacji zainteresowanych wdrożeniem swoich rozwiązań oraz inwestorów zainteresowanych nowoczesnymi gałęziami gospodarki. Miejsce dla siebie znaleźć tu mają także instytucje doradcze, finansowe i szkoleniowe²⁴. Poza funkcją inkubacyjną, park oferować ma także swoim klientom przestrzeń warsztatową i konferencyjną oraz szereg usług doradczych, m.in. pomoc w opracowywaniu biznesplanu, ocenie ryzyka, przygotowaniu wniosków o granty pomocowe, zdobywaniu finansowania, kojarzeniu partnerów, działania marketingowe itp.²⁵.

5.13.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Obecnie park nie prowadzi działalności w tym zakresie, ponieważ działalność statutowa parku nie została jeszcze rozpoczęta. Zgodnie z założeniami, będzie jednym z najważniejszych obszarów działalności parku.

5.13.8. Efektywność działania

Władzom parku udało się pozyskać środki z funduszy strukturalnych dostępne w ramach ZPORR na przygotowanie koncepcji funkcjonowania parku (dofinansowanie w wysokości 159 tys. zł). W ramach projektu przygotowano m.in. biznesplan funkcjonowania parku, analizę otoczenia społeczno-gospodarczego oraz strategię rozwoju OPNT.

5.13.9. Promocja i komunikacja

Park ma swoją witrynę internetową (<http://www.opnt.po.opole.pl>), jednak obecnie serwis jest w budowie i nie udostępnia informacji na temat parku. Podstawowe dane OPNT (dane kontaktowe, profil parku). Po wpisaniu hasła kluczowego „Opolski Park Naukowo Technologiczny” wyszukiwarka Google zwraca 24 wyniki.

5.13.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Ze względu na fakt, że Opolski Park Naukowo-Technologiczny wywodzi się ze środowiska akademickiego, ma on szczególnie silne powiązania ze światem nauki. W spółce zarządzającej parkiem udział ma także Urząd Marszałkowski województwa, co z kolei wiąże się ze wsparciem ze strony struktur samorządowych. Koncepcja OPNT zakłada, że będzie to przestrzeń dla współpracy ośrodków badawczo-rozwojowych, placówek naukowych, podmiotów gospodarczych, instytucji doradczych, finansowych i szkoleniowych²⁶.

²⁴ Portal województwa opolskiego Wrota Opolszczyzny <http://www.wrotaopolszczyzny.pl/pl/przedsiębiorczosc/instytucje+wspomagajace+przedsiębiorczosc/parki+i+inkubatory/OPT.htm>.

²⁵ Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych, <http://www.paiz.gov.pl/index/?id=378a063b8fdb1db941e34f4bde584c7d>.

²⁶ Jakubowska J., *Unia wyłoży kasę na technologie*, Nowa Trybuna Opolska 01/11/2006.

5.14. Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach

5.14.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Park Naukowo-Technologiczny Polska-Wschód w Suwałkach
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Park Naukowo-Technologiczny Polska-Wschód w Suwałkach Sp. z o.o.
Dane kontaktowe	ul. Noniewiczza 10, 16-400 Suwałki tel. +48 87 562 84 77 faks +48 87 562 84 78 park@park.suwalki.pl
Strona internetowa	http://www.park.suwalki.pl

5.14.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie podlaskim w 2006 roku zarejestrowanych było 88,9 tys. podmiotów gospodarczych, z czego 76% w podregionie białostocko-suwałskim. Główne ośrodki przemysłowe to największe miasta regionu – Białystok, Suwałki i Łomża. Poza przemysłem spożywczym duże znaczenie ma produkcja maszyn i urządzeń, produkcja tkanin oraz drewna i wyrobów z drewna. Na Podlasiu w 2006 roku funkcjonowało 21 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło jedynie 2% ogólnej liczby jednostek w kraju.

5.14.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park Naukowo-Technologiczny Polska-Wschód w Suwałkach Sp. z o.o. funkcjonuje od czerwca 2004 r. Założycielem parku było Miasto Suwałki, które posiada 98% udziałów w parku; pozostałe 2% udziałów mają 3 szkoły wyższe (Uniwersytet w Białymstoku, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski i Politechnika Warszawska) oraz 1 instytucja badawczo-rozwojowa (Instytut Łączności w Warszawie). Partnerami umowy podpisanej 24 kwietnia 2004 r. w Suwałkach konsorcjum "Park Naukowo Technologiczny Polska- Wschód" są:

- Uniwersytet w Białymstoku,
- Uniwersytet Warmińsko-Mazurski,
- Politechnika Warszawska,
- Prezydent Miasta Suwałki,
- Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Suwałkach,
- Państwowy Instytut Geologiczny,
- Instytut Łączności.

Partnerzy zakładają utworzenie w najbliższych latach parku naukowo-technologicznego o dużym znaczeniu dla makroregionu Polski Północno-Wschodniej wykorzystującego możliwości współpracy z Litwą, Białorusią i Rosją, a także silne wsparcie ze strony instytucji sektora B+R z Warszawy. Efektem działania PNTP-W będzie również ożywienie gospodarcze, aktywizacja zawodowa społeczności lokalnej oraz wzrost konkurencyjności i poprawa atrakcyjności inwestycyjnej regionu. Przewiduje się utworzenie szeregu nowych miejsc pracy w zupełnie nowych zawodach, powstających w wyniku rozwoju technik informatycznych i Internetu.

Misją parku Naukowo-Technologicznego Polska-Wschód (PNTP-W) jest stymulowanie rozwoju

ekonomicznego regionu poprzez wykorzystanie możliwości współpracy międzynarodowej i wspieranie przedsiębiorczości zorientowanej na zaawansowane technologie.

Celem strategicznym parku jest stworzenie w Suwałkach atrakcyjnego miejsca wzajemnych powiązań pomiędzy nauką a biznesem, umożliwiającego transfer technologii, prowadzenie innowacyjnych form działalności gospodarczej i inwestowania. Do głównych celów działalności parku zalicza się: zapewnienie dogodnych warunków rozwojowych firmom technologicznym, wsparcie rozwoju gospodarczego regionu, umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu oraz promocja regionu.

Zakres czasowy przyjętej strategii rozwojowej parku to lata 2007-2013. Mierzalne cele strategiczne parku to:

- 60 nowych miejsc pracy w parku i 15 firm w inkubatorze do 2007 r. (cel ten został już osiągnięty),
- 50 nowych miejsc pracy w parku do 2008 r.,
- 50 nowych miejsc pracy w otoczeniu parku do 2008 r.

W parku prowadzony jest monitoring osiągniętych sukcesów, realizacji celów zawartych w strategii rozwojowej, rozwoju firm – lokatorów parku oraz firm wychodzących z parku.

Park funkcjonuje w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i ma charakter non-profit. Obecnie park nie jest zorientowany branżowo. Firmy działające w parku to głównie firmy usługowe (biura projektowe, biura rachunkowe, firmy konsultingowe, agencje ubezpieczeniowe, firmy świadczące usługi wydawnicze i informatyczne). Docelowo oferta parku skierowana jest do firm innowacyjnych, działających w obszarze zaawansowanych technologii tzn. informatyki i nowych technologii oraz szeroko rozumianego przekazu danych ukierunkowanych na:

- technologie systemów informatycznych i sieci telekomunikacyjnych,
- elektronikę, w tym optoelektronikę i mikroelektronikę,
- technologie inżynierii materiałowej,
- technologie ochrony zdrowia i inżynierii medycznej (w tym urządzenia i materiały medyczne, farmaceutyka i telemedycyna),
- technologie związane z ochroną środowiska i wykorzystaniem odnawialnych i niekonwencjonalnych źródeł energii, w tym geologia i geoekologia,
- automatyka, aparatura pomiarowa i laboratoryjna, mechanika precyzyjna.

W etapie I inwestycji realizowanej w latach 2005-2007 nastąpiło:

- przygotowanie niezbędnej infrastruktury technicznej i komunikacyjnej zapewniającej możliwość dojazdu, podłączenia do kanalizacji deszczowej i sanitarnej, sieci wodociągowej, energetycznej i telekomunikacyjnej,
- pozyskanie inwestorów, w tym inwestora strategicznego,
- przygotowanie wniosków do funduszy UE.

W etapie II planowanym do realizacji w latach 2007-2009 przewiduje się:

- budowę Inkubatora Technologicznego wraz z laboratorium układów Radio Frequency Identification Devices, przygotowanie powierzchni Centrum Obsługi Inwestora,
- budowę Centrum Edukacyjno-Logistycznego wraz z powierzchnią biurową i siedzibą Międzynarodowego Wschodniego Centrum Innowacji wraz z zapleczem hotelowo-gastronomicznym,
- uruchomienie wszystkich funkcji usługowych.

Firmy zlokalizowane w parku nie mają zastrzeżeń co do jakości zarządzania parkiem.

5.14.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Obecnie park zajmuje IV piętro w budynku przy ul. Noniewiczza 10. Jest to obiekt należący do innego podmiotu i park korzysta z jego na zasadzie wynajmu. Powierzchnia biurowa wynajmowanego piętra wynosi 805 m² i jest w 100% wykorzystana. Około 80% tej powierzchni (650 m²) park podnajmuje zlokalizowanym w nim firmom.

W ramach parku działa Punkt Konsultacyjny (PK), Inkubator Przedsiębiorczości oraz Inkubator Technologiczny. Park dysponuje salami konferencyjnymi i dydaktycznymi oraz pracowniami technicznymi.

Park dysponuje gruntem o powierzchni 8,5 ha (teren typu green field), z czego 30% przeznaczone zostanie pod inwestycje własne parku, zaś 70% – na sprzedaż lub pod dzierżawę wieloletnią. Stan prawny gruntów jest całkowicie uregulowany. Na terenie parku istnieje docelowa infrastruktura techniczna (pełne uzbrojenie terenów z podłączeniem do instalacji miejskiej, drogi dojazdowe, chodniki, place postojowe, ścieżki rowerowe, tereny zielone itp.).

W perspektywie planowana jest budowa Inkubatora Technologicznego o łącznej powierzchni 6.000 m², z ok. 50 lokalami o powierzchni użytkowej 30-150 m², z 3-4 laboratoriami o powierzchni użytkowej łącznie ok. 1.000 m², obiektem logistyczno-magazynowym o łącznej powierzchni ok. 1.000 m² oraz pomieszczeniami biura parku (łącznie z zapleczem konferencyjnym, dydaktycznym i technicznym). Ponadto planowana jest budowa Centrum Edukacyjno-Logistycznego o powierzchni ok. 3.000 m². W związku z opóźnieniem się terminu rozpoczęcia finansowania ze środków PO Rozwój Polski Wschodniej w najbliższym roku nie są planowane żadne zmiany w parku. W zależności od terminu rozpoczęcia realizacji PO Rozwój Polski Wschodniej zostaną uruchomione laboratoria oraz sale konferencyjne i dydaktyczne.

Zasoby kadrowe

W podmiocie zarządzającym parkiem zatrudnionych jest w sumie 9 osób, w tym 3 osoby stanowią kadrę zarządzającą, zaś pozostałe 6 osób to personel administracyjny i techniczny. Wśród zatrudnionych osób 1 posiada tytuł naukowy doktora, zaś 2 są jednocześnie pracownikami uczelni wyższych. Zatrudnienie w parku wzrosło w latach 2005-2007 pięciokrotnie. W 2005 r. zatrudnione były 4 osoby, zaś w 2007 – 20 osób.

Zasoby finansowe

Szacuje się, iż wartość pomocy publicznej uzyskanej w ostatnich 3 latach przez park wynosi ok. 31.718,9 euro (122,7 tys. zł), z tego całość przeznaczona była na rozbudowę infrastruktury. W ostatnich 3 latach parkowi przyznano 121,9 tys. zł pomocy de minimis.

W strukturze przychodów największy udział (ok. 82%) mają środki pochodzące z funduszy UE lub granty z innych organizacji międzynarodowych. Dotacje (subsydia) z budżetu JST lub z budżetu państwa mają 6-procentowy udział w strukturze przychodów, zaś kredyty i pożyczki – 11%. Po-

zostałe 1% przychodów stanowi przychód z usług dla firm nie będących lokatorami. Pomimo, że park wynajmuje powierzchnię biurową zlokalizowaną w nim firmom, środki uzyskane z tego tytułu są automatycznie przesuwane w koszty wynajmu całego piętra w budynku, w którym mieszczą się biura (obiekt nie jest własnością parku). Sam park nie zarabia zatem na wynajmie powierzchni, z której korzystają funkcjonujące w nim przedsiębiorstwa.

W strukturze kosztów parku przeważają zdecydowanie wydatki na działalność inwestycyjną, które stanowią ok. 90% kosztów; wynagrodzenia pracowników parku stanowią ok. 6%, zaś wynagrodzenia pozostałych ekspertów – ok. 2%.

5.14.5. Lokatorzy parku

Park zajmowany jest jedynie przez tzw. firmy lokatorskie (100% obłożenia parku). W parku nie funkcjonuje ani 1 tzw. firma strategiczna.

W 2005 r. w parku nie prowadziła działalności ani 1 firma lokatorska. Rok później na terenie parku zlokalizowanych było 11 firm zatrudniających łącznie 55 osób. W 2007 r. w parku funkcjonowało 18 firm, w których zatrudnionych było w sumie 78 osób.

Firmy działające w parku należą do sektora usług; świadczą m.in. usługi: finansowo-rachunkowe, ubezpieczeniowe, wydawnicze, doradcze, informatyczne, usługi z zakresu obsługi inwestycji. Żadna z firm lokatorskich nie działa w przemyśle średnio-wysokiej ani wysokiej techniki. Spośród wszystkich przedsiębiorstw funkcjonujących w parku 4 można uznać za innowacyjne. Żadne z przedsiębiorstw zlokalizowanych w parku nie prowadzi działalności B+R.

Wszystkie firmy zlokalizowane w parku są mikroprzedsiębiorstwami zatrudniającymi do 9 pracowników. Zdecydowaną większość lokatorów parku stanowią przedsiębiorstwa lokalne (90%), zaś 2 firmy wywodzą się z regionu. Do tej pory ani jedna firma funkcjonująca w parku nie opuściła siedziby parku.

5.14.6. Oferta parku

Park ma w swojej ofercie 10 rodzajów usług; 80% z nich oferuje swoim lokatorom bezpłatnie. Należą do nich:

- obsługa prawna,
- doradztwo technologiczne,
- doradztwo z zakresu zarządzania,
- doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów,
- prowadzenie baz danych przedsiębiorstw,
- pomoc w tworzeniu i uruchamianiu nowych firm technologicznych,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami, a ich potencjalnymi klientami,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami.

Park oferuje częściowo odpłatnie 2 typy usług (20% spośród oferowanych przez park): szkolenia personelu oraz działania marketingowe, związane z promocją i reklamą.

Ankietowane firmy dość dobrze oceniają stopień dopasowania oferty parku do ich potrzeb. Przedsiębiorstwa bardzo wysoko oceniają doradztwo technologiczne i szkolenia personelu.

Nieco gorzej, choć w dalszym ciągu wysoko firmy oceniły: pomoc w zdobywaniu finansowania przez park, pomoc w przygotowywaniu wniosków do programów wspierających innowacyjność i badania zdolności patentowej, pomoc w tworzeniu i uruchamianiu firmy oraz przygotowywanie analiz rynku.

Ankietowane firmy skrajnie różnie oceniają pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami a ich potencjalnymi klientami, pośredniczenie między przedsiębiorstwami a naukowcami, jak również promocję/reklamę i marketing.

5.14.7. Transfer i komercjalizacja technologii

W ramach realizowanych szkoleń dla lokatorów i potencjalnych lokatorów park przeprowadził w 2007 r. jedno szkolenie z transferu technologii (2-godzinne). Dotychczas żadna z firm lokatorskich nie złożyła zgłoszenia patentowego w Urzędzie Patentowym RP, EPO czy też w USPTO.

5.14.8. Efektywność działania

W strukturze przychodów ogółem największy udział (ok. 82%) mają środki pochodzące z funduszy UE lub granty z innych organizacji międzynarodowych, co świadczy o dużej skuteczności w pozyskiwaniu tego typu środków. W ostatnich 3 latach na rozwój infrastruktury technicznej pozyskano ok. 12,5 mln zł (ze środków SPO WKP). Wydatki na działalność inwestycyjną w parku wyniosły w latach 2005-2007 ok. 13 mln zł – zatem w ponad 95% finansowane były ze środków UE.

O efektywności działania świadczy również duży przyrost nowych firm lokatorskich w parku. W 2007 roku liczba firm w parku wzrosła o 64% (z 11 do 18), zaś liczba osób zatrudniona w firmach lokatorskich – o 42% (z 55 do 78).

5.14.9. Promocja i komunikacja

Na przestrzeni 2 lat wydatki parku na promocję zwiększyły się 25-krotnie. W 2005 r. park przeznaczył na cele promocyjne ok. 2 tys. zł, zaś w 2007 r. – ok. 51 tys. zł.

Park promuje się w różnorodny sposób, m.in. poprzez:

- wystawiennictwo na targach,
- foldery informacyjne,
- ogłoszenia w serwisach internetowych,
- udział w konferencjach,
- ogłoszenia w gazetach branżowych.

W 2007 r. ofertę parku prezentowano na ok. 30 konferencjach lub seminariach. Park ma własną stronę internetową: <http://www.park.suwalki.pl>, na którą w ciągu ostatniego roku odnotowano 24.850 wejść. Strona internetowa jest przejrzysta, estetyczna i zawiera wiele istotnych i aktualnych informacji dotyczących działalności parku.

Przy wyszukiwaniu stron internetowych w serwisie Google.com dla zapytania „Park Naukowo-Technologiczny Polska-Wschód” pojawiają się 104 zwroty.

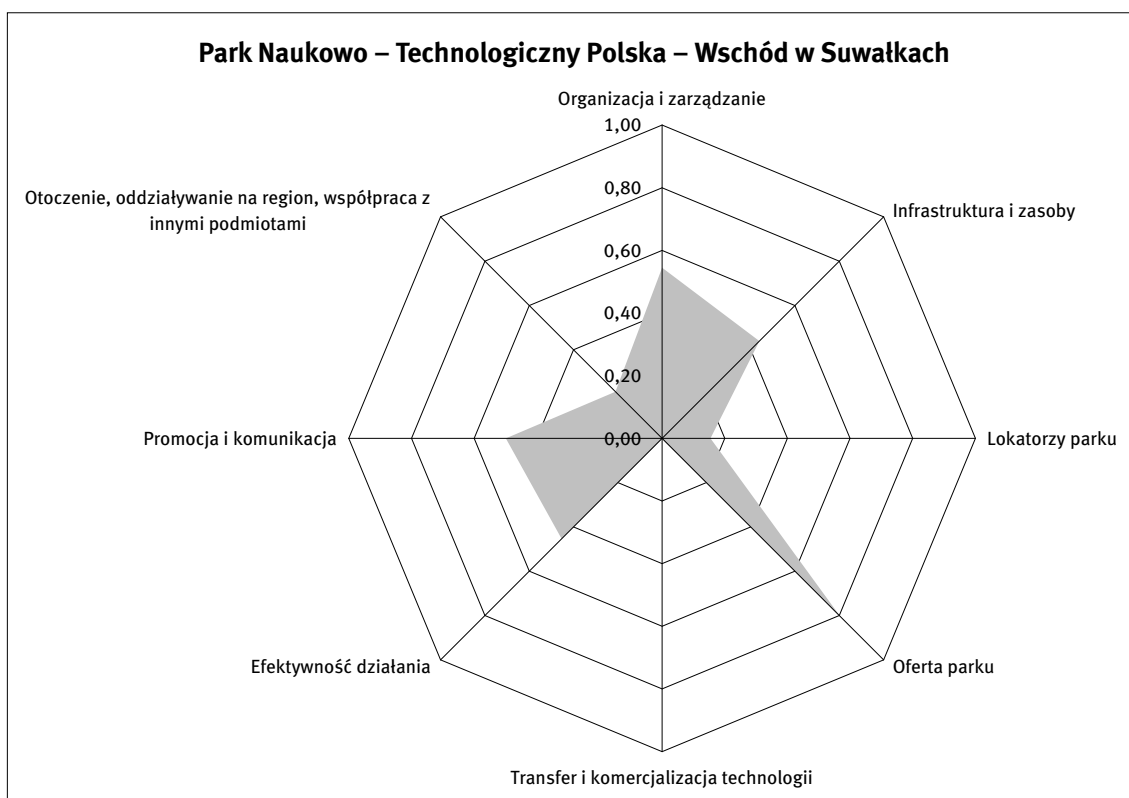
5.14.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park należy do 2 sieci: Międzynarodowego Wschodniego Centrum Innowacji (MWCI) oraz Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce (SOOIPP). Najsilniejsze powiązania park posiada z instytucjami rządowymi i samorządowymi – przede wszystkim z Agencją Rozwoju Przemysłu, Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Urzędem Miasta Suwałki. Od momentu zaistnienia park otrzymał liczne wsparcie ze strony władz samorządowych w formie finansowania działalności (subwencje, dotacje), ulg podatkowych i promocji parku.

Pod względem intensywności współpracy na 2. miejscu plasują się instytucje badawczo-rozwojowe (6 szkół wyższych i 1 jednostka B+R) oraz niezależni eksperci – park ocenia współpracę z wymienionymi podmiotami jako średnio-intensywną.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 12. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.15. Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Sp. z o.o.

5.15.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Park Naukowo-Technologiczny „Technopark Gliwice”
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Park Naukowo-Technologiczny „Technopark Gliwice” Sp. z o.o.
Dane kontaktowe	ul. Konarskiego 18 p. 473, 44-100 Gliwice tel. +48 32 237 24 12 faks +48 32 237 24 12 info@technopark.gliwice.pl
Strona internetowa	http://www.technopark.gliwice.pl

5.15.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie śląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 425,5 tys. podmiotów gospodarczych. 63% tych jednostek zarejestrowanych było w podregionie centralnym śląskim. Region bogaty jest w zasoby surowców mineralnych. Przyczyniło się to do rozwoju przemysłu ciężkiego, głównie górnictwa węgla kamiennego oraz hutnictwa. Coraz prężniej rozwijają się branże, takie jak: przemysł elektromaszynowy, energetyka, ciepłownictwo oraz przemysłu motoryzacyjnego. Ponadto na Śląsku swoją działalność prowadzą przedsiębiorstwa z sektora wysokich technologii (lotnictwo, produkcja lamp elektronowych, urządzeń nadawczych telewizyjnych i radiowych oraz aparatów dla telefonii i telegrafii przewodowej, produkcja komputerów).

W 2006 roku w województwie śląskim funkcjonowało 126 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 12% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.15.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park Naukowo-Technologiczny „Technopark Gliwice” powołany został w kwietniu 2004 r., na mocy umowy zawartej między Politechniką Śląską, miastem Gliwice oraz Katowicką Specjalną Strefą Ekonomiczną o utworzeniu spółki zarządzającej parkiem. Siedziba parku zlokalizowana jest w centrum Gliwic, na terenie miasteczka akademickiego i w sąsiedztwie Centrum Edukacyjno-Kongresowego Politechniki Śląskiej.

Głównym celem parku jest umożliwienie transferu nowoczesnych technologii ze środowiska naukowego do przedsiębiorstw oraz wsparcie powstawania firm technologicznych tworzonych przede wszystkim przez absolwentów uczelni wyższych. Technopark koncentruje się na technologiach informatycznych, technologiach szybkiego prototypowania oraz biotechnologii. Strategia parku zakłada kilka wskaźników realizacji celów, np. liczba inkubowanych firm czy dochody z tytułu świadczenia specjalistycznych usług.

5.15.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Technopark Gliwice zajmuje niewielki teren o powierzchni 0,8 ha. Wybudowano na nim w 2007

roku obiekt o powierzchni 2000 m², który ma łączyć funkcję biurową i warsztatową (wcześniej funkcję tymczasowej siedziby parku pełnił Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Śląskiej). Dla nowopowstałych firm dostępne są pomieszczenia wyposażone w meble i sprzęt biurowy. Część warsztatowa wyposażona jest w podstawowe media oraz meble. Na początku 2008 roku do Technoparku sprowadzono ponadto 2 specjalistyczne maszyny – współrzędnościową maszynę pomiarową oraz drukarkę rapid prototyping. Planowane jest sprowadzenie 2 kolejnych maszyn umożliwiających cięcie i kształtowanie materiałów.

Zasoby kadrowe

W parku zatrudnionych jest 7 osób, z czego 4 pracowników z wykształceniem wyższym technicznym, 1 osoba ze stopniem doktora i 1 osoba, która jest jednocześnie pracownikiem uczelni wyższej. Pół etatu zagospodarowano na działalność badawczo-rozwojową. W latach 2005-2007 zatrudnienie w parku systematycznie wzrastało, mimo to przedstawiciele parku wskazują braki w zapleczu kadrowym jako istotny czynnik stanowiący barierę dla rozwoju.

Zasoby finansowe

Uruchomienie Parku Naukowo-Technologicznego Technopark Gliwice współfinansowane było ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dofinansowanie w wysokości 17,5 mln zł na projekty inwestycyjny i doradczy w ramach SPO WKP). Prace budowlane związane z oddaniem obiektu pochłonęły 13,5 mln zł²⁷.

5.15.5. Lokatorzy parku

Obecnie w parku zlokalizowanych jest 15 przedsiębiorstw. W strukturze firm znajdujących się w parku dominują firmy lokatorzy. Są to mikro i małe przedsiębiorstwa, z których jedna trzecia zatrudnia do 10 osób, a pozostałe – od 10 do 49. Przeważają firmy lokalne (11 przedsiębiorstw). Przedsiębiorstwa funkcjonujące w Technoparku kierują swoją ofertę zarówno do klientów krajowych, jak i zagranicznych. Najczęstszymi bodźcami do przeniesienia działalności do parku są: chęć współpracy z innymi lokatorami parku, oferta doradcza parku, możliwość nawiązania współpracy ze światem nauki oraz korzystna lokalizacja parku. W 2007 roku chęć ulokowania swojej siedziby w parku zgłosiło 25 firm.

Ulokowanie firmy w parku składa się z 2 etapów. Na pierwszym z nich przedsiębiorca wypełnia formularz zgłoszeniowy dostępny na stronie internetowej parku. Następnie, zobowiązany jest on przygotować biznesplan, który podlega ocenie 2 niezależnych recenzentów. Wsparcie parku otrzymują te firmy, których produkt ma szansę utrzymać się na rynku. Oferta skierowana jest przede wszystkim do studentów i absolwentów Politechniki Śląskiej. Po upływie okresu inkubacji firmy powinny opuścić siedzibę Technoparku i działać samodzielnie²⁸.

5.15.6. Oferta parku

Ze względu na niewielką powierzchnię Technoparku Gliwice, oferta związana z lokowaniem firm w parku ogranicza się do inkubacji małych przedsiębiorstw. Firmy mają do dyspozycji wyposażo-

²⁷ „TECHNOPARK” rośnie w oczach – Miejski Serwis Informacyjny Gliwice nr 9/2007 (314), marzec 2007
<http://www.technopark.gliwice.pl/index.php?co=news&ID=60&men=ak&frazza=>

²⁸ Tamże.

ne pomieszczenia biurowe oraz warsztatowe, a także specjalistyczne maszyny znajdujące się w warsztatach zagospodarowanych przez Technopark. Park dysponuje też zaawansowanym oprogramowaniem do projektowania CAD/CAE, z którego firmy mogą korzystać zgodnie z ustalonymi wcześniej warunkami²⁹.

Bezpłatnie oferowane jest doradztwo technologiczne, prowadzenie baz danych, pomoc w tworzeniu firmy i pośredniczenie w kontaktach z klientami oraz światem nauki. W pakiecie usług częściowo płatnych znalazły się szkolenia personelu, pomoc w pozyskaniu unijnych środków finansowych oraz obsługa księgową. Natomiast laboratoria udostępniane są zainteresowanym firmom po cenach rynkowych.

We współpracy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Technopark Gliwice organizuje także cykl szkoleń Inntech, adresowanych do studentów i doktorantów, poświęconych tematyce przedsiębiorczości, komercjalizacji wiedzy, form wspierania działalności gospodarczej itp. Na potrzeby projektu stworzono stronę internetową (<http://www.inntech.pl>), która umożliwi rejestrację na szkolenia a także pobranie materiałów szkoleniowych.

W opinii firm funkcjonujących w parku, atutem jego oferty jest pomoc w zdobywaniu finansowania oraz pośrednictwo w kontaktach z naukowcami. Słabo ocenione zostało natomiast pośrednictwo w kontaktach z potencjalnymi klientami. Wśród oczekiwań względem oferty parku przedsiębiorstwa wymieniają najczęściej szkolenia i doradztwo oraz pomoc w pozyskiwaniu finansowania badań.

5.15.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Ułatwianie transferu technologii jest 1 z głównych zadań Technoparku. Park umożliwia nie tylko lokalizowanie w swoim inkubatorze firm typu spin-off i start-up, ale także korzystanie ze specjalistycznego sprzętu i przestrzeni warsztatowo-laboratoryjnej, pozwalającej na prowadzenie badań i wdrożeń. Organizowane są również szkolenia dotyczące transferu technologii, m.in. w ramach projektu Inntech współfinansowanego przez MNiSW. Ponadto park prowadzi bazę danych technologii i usług dostępnych na Politechnice Śląskiej, z której korzystać można za pośrednictwem strony internetowej parku. Możliwe jest wyszukiwanie technologii według branż i słów kluczowych. Rekordy zawierają m.in. informacje o stanie zaawansowania technologii, warunkach i możliwościach jej wykorzystania oraz zastosowanych środkach ochrony prawnej. Wkrótce uruchomiona ma zostać funkcjonalność umożliwiająca każdemu zarejestrowanemu użytkownikowi udostępnianie informacji o oferowanych przez siebie technologiach.

5.15.8. Efektywność działania

Na obecnym etapie park nie prowadzi jeszcze monitoringu stopnia osiągnięcia celów. Wyznaczono już jednak wskaźniki i wartości docelowe dla nich, dotyczące liczby firm w parku (12)³⁰, dochodów z tytułu świadczenia specjalistycznych usług (400 tys. zł), dochodów z tytułu wynajmu powierzchni (350 tys. zł). Ze względu na fakt, że infrastruktura techniczna parku będzie w pełni dostępna dla użytkowników dopiero w połowie roku 2008, mierniki te nie są jeszcze stosowane.

²⁹ Tamże.

³⁰ Wartość ta została już przekroczona.

Park dość skutecznie wykorzystuje pomoc dostępną w ramach funduszy strukturalnych – utworzenie Technoparku współfinansowane było w ramach 2 projektów (doradczego i inwestycyjnego) SPO WKP (działanie 1.3), z czego na rozbudowę infrastruktury technicznej pozyskano w latach 2006-2007 niemal 11 mln zł. Wykorzystywane jest także wsparcie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (realizacja bezpłatnych szkoleń z zakresu transferu technologii).

Warto zaznaczyć, że 1 z badanych firm złożyła w wyniku współpracy z parkiem wnioski o rejestrację znaku towarowego.

5.15.9. Promocja i komunikacja

Strona internetowa parku dostępna jest pod adresem <http://www.technopark.gliwice.pl>. Serwis zawiera m.in. podstawowe informacje na temat parku i jego władz, kalendarium najważniejszych wydarzeń w historii parku, informacje o instytucjach i firmach, z którymi park współpracuje, galerię zdjęć, informacje na temat oferowanych szkoleń oraz bazę technologii i firm z regionu. Wyszukiwarka Google zwraca 163 wyniki po wpisaniu nazwy parku.

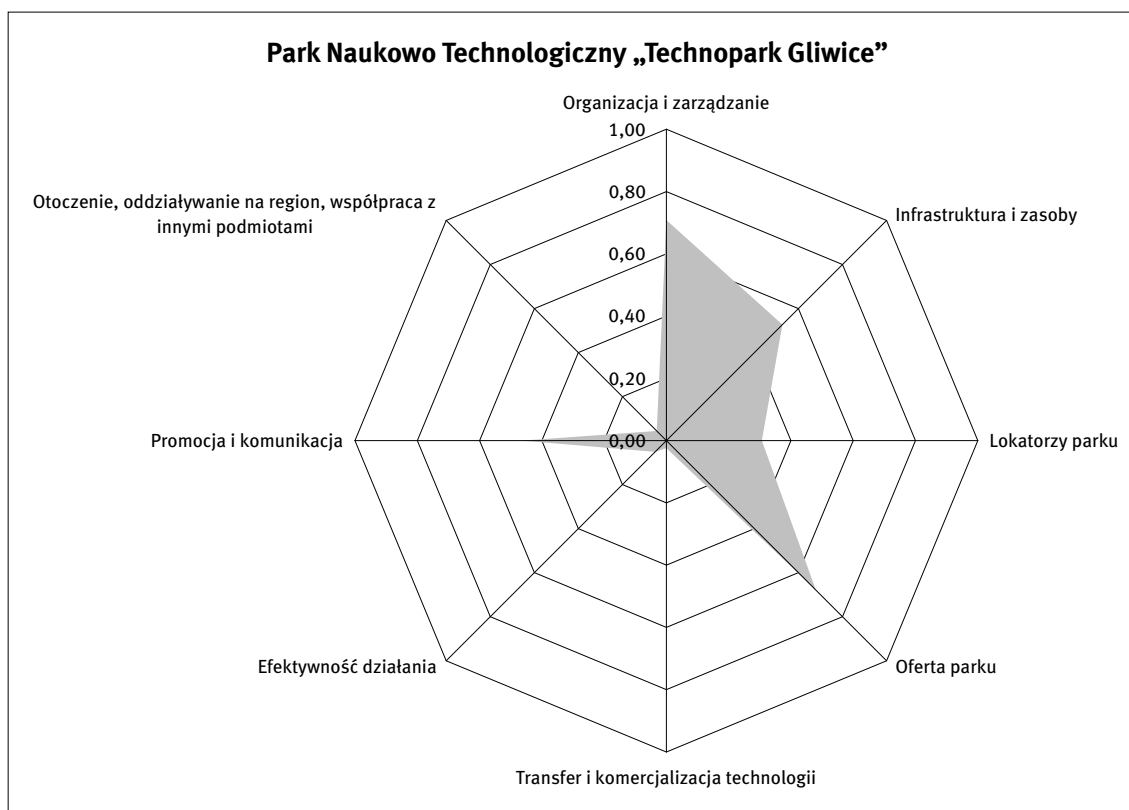
Park promowany jest głównie poprzez zamieszczanie ogłoszeń w gazetach branżowych i przygotowywanie folderów informacyjnych. Do celów promocyjnych wykorzystano także radio. Ponadto, w prasie lokalnej i krajowej, pojawiła się w ostatnich latach seria artykułów dotyczących parku i postępów prac w realizacji projektu inwestycyjnego (teksty dostępne na stronie internetowej parku).

5.15.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park zawarł umowy o współpracy z Centrum Inżynierii Biomedycznej oraz Wydziałem Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej, firmą i3D Sp. z o. o, Centrum Mechanizacji Górnictwa KOMAG, Instytutem Spawalnictwa, Instytutem Metali Nieżelaznych, Instytutem Inżynierii Chemicznej PAN, a także Instytutem Podstaw Inżynierii Środowiska PAN. Za najważniejszą i najbardziej użyteczną park uznaje współpracę z uczelnią, samorządem i centrum transferu technologii. Nieco słabiej oceniono kontakty z jednostkami badawczo-rozwojowymi i niezależnymi ekspertami, natomiast relatywnie najslabiej – współpracę z firmą konsultingową i agencją rozwoju regionalnego. Technopark Gliwice jest członkiem Gate2Growth – międzynarodowej organizacji zrzeszającej instytucje wspierające innowacyjność.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsynteptycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 13. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.16. Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej

5.16.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej
Typ parku	Park naukowo-technologiczny, uczelniany, nastawiony na przedsiębiorczość akademicką
Podmiot zarządzający	Politechnika Koszalińska
Dane kontaktowe	ul. Raławicka 15/17, 75-620 Koszalin blok C, pokój 107 (I piętro) tel. +48 94 34 78 418
Strona internetowa	http:// www.pnt.tu.koszalin.pl

5.16.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie zachodniopomorskim w 2006 roku zarejestrowanych było 209 tys. podmiotów gospodarczych. W podregionie szczecińskim swoją działalność prowadziło 65% ogólnej liczby podmiotów gospodarczych z województwa, natomiast w koszalińskim – 35%. Jedną z najważniejszych dziedzin w gospodarce regionu jest gospodarka morską. Ponadto istotną rolę odgrywają: przemysł chemiczny, produkcja energii elektrycznej, przemysł drzewny, przetwórstwo rolno-spożywcze.

W województwie zachodniopomorskim w 2006 roku swoją działalność prowadziło 17 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 2% wszystkich jednostek w kraju. W przeliczeniu liczby tych jednostek na 1.000 podmiotów gospodarczych region wypada najstabilniej na tle kraju.

5.16.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej stanowi jednostkę organizacyjną uczelni o charakterze non profit. Park powstał w 1998 roku z inicjatywy Politechniki Koszalińskiej, która pozostaje jego jedynym udziałowcem³¹. W ramach parku aktualnie nie ma inkubatora czy centrum transferu technologii, choć część lokatorów parku działa na preferencyjnych warunkach, podobnych jak w inkubatorach. Park posiada jednak centra specjalistyczne, w których funkcjonują firmy. Te centra to: Centrum Nowych Technologii, Centrum Automatyki i Robotyki, Centrum Zastosowań Ergonomii, Centrum Budownictwa, Centrum Inżynierii Środowiska, Centrum Monitoringu Środowiska, Centrum Elektroniki, Centrum Technologii Informacyjnych, Centrum Wdrożeń, Centrum Dynamiki Maszyn i Wibroakustyki, Centrum Rozwoju Obszarów Wiejskich, Centrum Inżynierii Żywności, Centrum Biotechnologii, Centrum Sieci Komputerowych, Centrum Transferu Wiedzy, Centrum Chłodnictwa, Klimatyzacji i Pomp Ciepła, Centrum Urządzeń i Technologii Mobilnych, Centrum Inteligentnych Aplikacji i Inżynierskich Zastosowań Komputerów. Park posiada Radę Programową, która ukierunkowuje jego działanie. Park nie ma formalnej strategii rozwoju, jednak są sformułowane założenia strategiczne parku. Misją parku jest zwiększenie wykorzystania badań naukowych w przemyśle. Szczegółowe cele działalności parku to:

- promocja przedsiębiorczości wśród naukowców,
- zapewnienie dogodnych warunków rozwojowych firmom technologicznym,
- umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu,
- promocja przedsiębiorczości wśród studentów.

Nie zostały określone skwantyfikowane cele działalności parku, ale są wyznaczone priorytety działalności na najbliższy rok. Najbliższe plany parku to zmiana struktury organizacyjnej parku oraz stworzenie centrum transferu technologii, wydzielenie z parku inkubatora oraz stworzenie centrum transferu wiedzy. Planowane zmiany organizacyjne obejmą m.in. zasady określające długość przebywania firm w parku na preferencyjnych warunkach. Aktualnie nie jest w parku prowadzony monitoring rezultatów działalności.

Park nie posiada sformalizowanej strategii współpracy z jednostkami naukowymi, choć ta jest realizowana m.in. poprzez kontakty międzyuczelniane Politechniki. Misją pobudzania współpracy w dziedzinie procesu innowacyjnego między nauką a przemysłem park realizuje m.in., uczestnicząc w projekcie budowy regionalnego systemu innowacyjnego województwa zachodniopomorskiego. Projekt ten stanowi jedno z istotnych wydarzeń w historii rozwoju parku.

5.16.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej mieści się w budynkach Politechniki Koszalińskiej i dysponuje obecnie 250 m² powierzchni biurowej. Własnością parku jest sprzęt znaj-

³¹ <http://www.pnt.tu.koszalin.pl/centra.htm>.

dujący się w centrach specjalistycznych parku, choć powierzchnia tych centrów należy do uczelni. Park nie posiada powierzchni, na której mogłyby firmy budować swoje siedziby ani wydzielonego budynku, a stąd też nie ma projektu architektonicznego zagospodarowania przestrzeni. Obecnie wykorzystane jest 100% powierzchni biurowej parku. Jednak, gdy pojawiają się nowe firmy, powierzchnia dla nich jest szybko znajdowana dzięki możliwości wykorzystania infrastruktury całej Politechniki.

W ramach parku funkcjonują laboratoria świadczące usługi dla lokatorów i innych firm, a także sale konferencyjne i dydaktyczne oraz pracownie techniczne – park może bowiem korzystać z infrastruktury uczelni. Ponadto przy zwalnianiu się powierzchni na Politechnice Koszalińskiej jest ona często przeznaczana pod działalność parku, który może tym samym lokować kolejne firmy. W najbliższym roku planowane jest utworzenie dodatkowych sal konferencyjnych i dydaktycznych dla potrzeb parku.

Zasoby kadrowe

W parku pracuje obecnie 5 osób. Kadra zarządzająca parku to 1 etat. Pozostali pracownicy – 4 osoby, pełnią funkcje personelu administracyjnego i technicznego. 4 osoby zatrudnione w parku mają wykształcenie wyższe techniczne, 1 ma tytuł profesora.

Zasoby finansowe

Zasoby finansowe parku są trudne do określenia, gdyż nie jest prowadzona oddzielna księgowość parku. Finanse parku stanowią element budżetu Politechniki. Wynajem powierzchni w parku odbywa się po cenach rynkowych dla firm z zewnątrz, natomiast po kosztach, na zasadzie użyczenia dla absolwentów uczelni. Finansowanie osób zarządzających parkiem pokrywa w 100% uczelnia i projekt regionalnego systemu innowacji.

5.16.5. Lokatorzy parku

W parku obecnie znajduje się 14 jednoosobowych przedsiębiorstw i instytucji. 4 firmy strategiczne pochodzą spoza uczelni, a 9 to przedsiębiorstwa akademickie założone przez absolwentów. W parku ulokowana jest też 1 fundacja. Liczba firm zwiększyła się w ostatnich latach – w 2005 roku w parku było tylko 5 firm a w 2006 – 7. 4 firmy ulokowane w parku można określić jako innowacyjne i 4 należą do usług wysokiej techniki (są to firmy informatyczne). Żaden z podmiotów w parku nie prowadzi jednak działalności badawczo-rozwojowej. Zarówno firmy strategiczne, jak i lokatorzy pochodzą z Koszalina. Nie ma określonego czasu przebywania firm w parku. Firmy pozostają w parku tak długo, jak to możliwe. Stąd planowane jest wprowadzenie rynkowego czynszu dla firm po pewnym czasie ich przebywania w parku, tak by zachęcić je do dalszego rozwoju poza parkiem.

Firmy raczej dobrze oceniają zarządzanie parkiem i dostosowanie usług parku do ich potrzeb. Z usług oferowanych przez PNT cenią przede wszystkim dostęp do laboratoriów, szkolenia personelu, doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów, pomoc w tworzeniu i uruchamianiu firmy (np. biznes plan), pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami a ich potencjalnymi klientami, pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami, obsługę księgową, przygotowywanie analiz rynku oraz promocję, reklamę i marketing. Jedna z firm podjęła dzięki parkowi współpracę z centrum transferu technologii.

5.16.6 Oferta parku

Park oferuje bezpłatnie usługi następującego rodzaju:

- doradztwo technologiczne,
- przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP) i badania zdolności patentowej,
- pomoc w tworzeniu i uruchamianiu nowych firm technologicznych,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami, a ich potencjalnymi klientami,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami.

Ponadto po cenach rynkowych park oferuje dostęp do laboratoriów.

5.16.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Firmy z parku nie zgłosiły patentów ani znaków towarowych w latach 2005-2007. Park i Politechnika Koszalińska rozwijają jednak współpracę technologiczną z przedsiębiorstwami spoza parku. Współpraca ta obejmuje realizację pewnych zadań dla firm przez studentów i pracowników uczelni przy wykorzystaniu sprzętu parku czy wyposażenia firm. W ostatnich latach park notuje rosnące zainteresowanie przedsiębiorstw spoza parku taką współpracą. Dotyczy to m.in. wzornictwa przemysłowego, jak i specjalizacji parku i Politechniki określonych profilem centrów specjalistycznych. Park obecnie nie spełnia funkcji centrum transferu technologii, ale planowane jest rozszerzenie działalności w tym kierunku.

5.16.8. Efektywność działania

Park wykazuje w ostatnich latach dużą efektywność w zakresie przyciągania nowych firm. W stosunku do 2006 roku liczba lokatorów i pracowników w firmach parku wzrosła dwukrotnie. W 2007 roku w stosunku do 2005 roku wzrost ten był blisko trzykrotny. Niestety niska jest efektywność parku mierzona środkami pozyskanymi na jego rozwój. Jak dotąd żadne pozauczelniane środki nie zostały uzyskane.

5.16.9. Promocja i komunikacja

Park ma własną stronę internetową <http://www.pnt.tu.koszalin.pl>. Przy wyszukiwaniu nazwy Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej przy użyciu wyszukiwarki Google, liczba stron, na których pojawia się bezpośrednio odniesienie do parku, to 35. Park nie posiada wydzielonego etatu do spraw promocji. Promocja jest jednak realizowana w ramach pozostałej działalności parku. Główne formy promocji to wystawiennictwo na targach oraz udział w konferencjach. W 2007 roku park był prezentowany na 2 konferencjach.

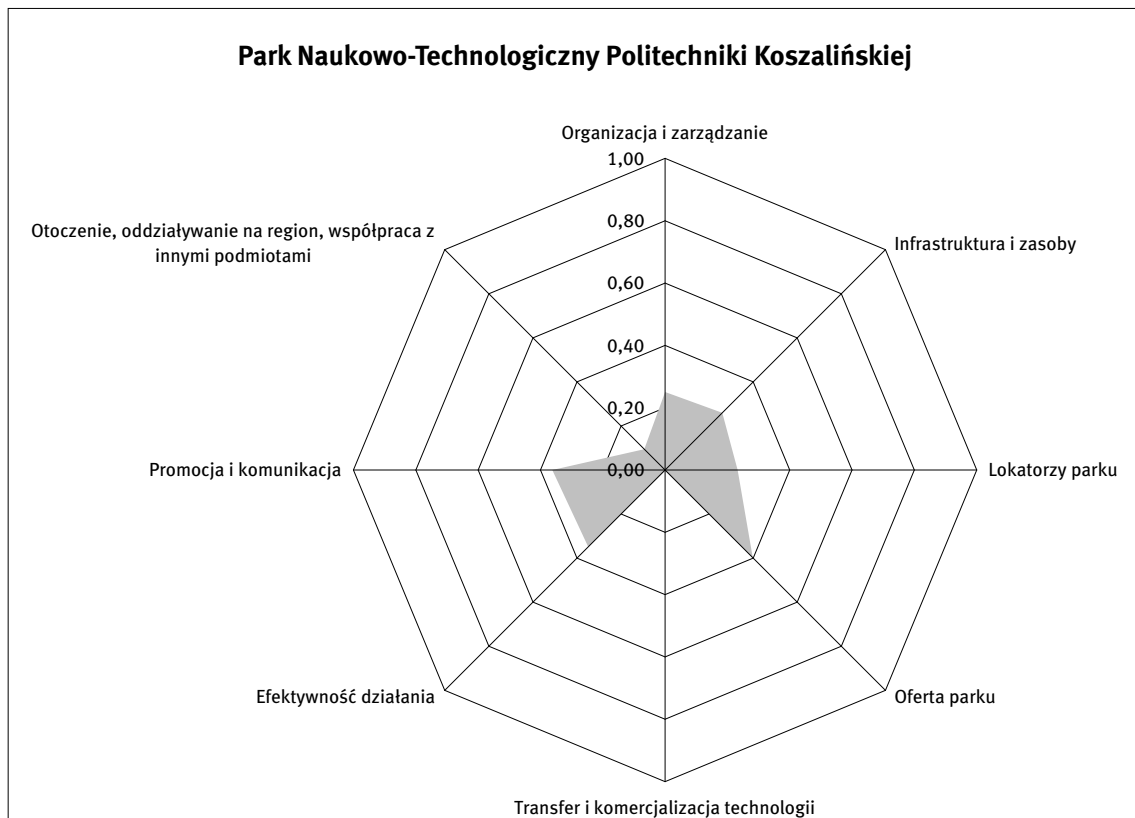
5.16.10 Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

W ostatnich 3 latach park realizował 1 projekt we współpracy z innymi podmiotami, tj. projekt budowy regionalnego systemu innowacyjnego w województwie zachodniopomorskim. W ramach tego projektu park współpracuje z 7 partnerami.

W konferencjach zorganizowanych przez park w ramach tego projektu uczestniczyło około 60 osób. Park jest coraz bardziej rozpoznawany w regionie, o czym świadczy rosnąca liczba zgłoszeń do wynajęcia powierzchni. W 2006 roku były 2 takie zgłoszenia, zaś w 2007 – 7. Firmy te są obecnie lokatorami parku.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 14. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.17. Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie”

5.17.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie”
Typ parku	Park przemysłowy (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Zagłębiowska Agencja Rozwoju S.A. (w likwidacji)
Dane kontaktowe	ul. Sielecka 11, 42-500 Będzin tel. +48 32 761 46 99 faks +48 32 761 46 99 zar@zar.org.pl
Strona internetowa	http://www.zar.org.pl

5.17.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie śląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 425 tys. podmiotów gospodarczych. Region bogaty jest w zasoby surowców mineralnych, co przyczyniło się do rozwoju przemysłu ciężkiego, głównie górnictwa węgla kamiennego oraz hutnictwa. Coraz prężniej rozwijają się branże, tj. przemysł elektromaszynowy, energetyka, ciepłownictwo oraz przemysł motoryzacyjny. Ponadto na Śląsku swoją działalność prowadzą przedsiębiorstwa z sektora wysokich technologii (lotnictwo, produkcja lamp elektronowych, urządzeń nadawczych telewizyjnych i radiowych oraz aparatów dla telefonii i telegrafii przewodowej, produkcja komputerów). W 2006 roku funkcjonowało w województwie śląskim 126 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 12% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.17.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Inicjatywa utworzenia parku przemysłowo-technologicznego „Zagłębie” powstała w 2002 roku i ogłoszona została w ramach projektu „Zagłębie 2003 plus”. Park utworzony został w roku 2003, na mocy porozumienia podpisanego przez 3 samorzady terytorialne, 3 lokalne uczelnie oraz konsorcjum małych i średnich przedsiębiorstw. Spółką zarządzającą parkiem jest Zagłębiowska Agencja Rozwoju S.A., aktualnie w likwidacji. Obecnie nie są znane plany co do pomysłów na zarządzanie parkiem ani dalszych działań w kierunku uruchomienia parku.

Głównymi celami przyświecającym utworzeniu parku były: wsparcie rozwoju gospodarczego regionu poprzez przełamanie monokulturowego charakteru przemysłu na terenie Będzina i Czeladzi, promowanie przedsiębiorczości i wspieranie transferu i komercjalizacji technologii³². Ważna jest też potrzeba aktywizacji terenów poprzemysłowych. Docelowo, na terenie parku mają znaleźć się duże obiekty wielofunkcyjne dla firm usługowych, handlowych i produkcyjnych.

5.17.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Koncepcja Parku Przemysłowo-Technologicznego „Zagłębie” zakłada, że park ma mieć charakter rozproszony – obszar parku znajduje się częściowo na terenie miasta Będzin (17 ha), częściowo zaś – na terenie miasta Czeladź (31 ha). Przeznaczono na ten cel obszary poprzemysłowe – w Będzinie jest to obszar byłej cementowni „Grodziec” i byłej kopalni „Sosnowiec”, w Czeladzi natomiast są to tereny byłej kopalni „Saturn”. Obecnie trwa rekultywacja terenów przeznaczonych pod park, obiekty, które się na nich znajdują nie nadają się bowiem do adaptacji. Konieczna będzie także rozbudowa infrastruktury transportowej. Szansą jest fakt, że teren parku częściowo objęty jest projektem Gospodarcza Brama Śląska, znajdującym się na liście kluczowych inwestycji finansowanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego. Na obecnym etapie nie istnieje plan zagospodarowania przestrzennego parku.

Zasoby kadrowe

Park nie posiada odrębnej struktury organizacyjnej. Działaniami związanymi z parkiem zajmują

³² Urząd Miasta Czeladź. *Strategia rozwoju miasta Czeladź do roku 2015. Program nr 1: Przedsiębiorczość.*

się pracownicy urzędów miejskich w Będzinie i Czeladzi oraz pracownicy Zagłębiowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego, równoległe do innych swoich obowiązków.

Zasoby finansowe

Na wczesnym etapie prace nad koncepcją utworzenia parku zostały sfinansowane przez Komitet Rozwoju Zagłębia. Następnie pozyskano dotację PARP (ok. 119 tys. zł w ramach „Konkursu na wspieranie rozwoju parków naukowo-technologicznych, inkubatorów technologicznych oraz centrów transferu technologii”) na opracowanie biznesplanu, studium wykonalności i oceny oddziaływania na środowisko. Złożony następnie do SPO WKP wniosek aplikacyjny o dofinansowanie utworzenia parku został odrzucony. Informacje na temat finansowania kolejnych etapów prac nie są dostępne.

5.17.5. Lokatorzy parku

W tej chwili na terenie parku nie funkcjonują żadne podmioty. Na etapie tworzenia koncepcji parku zakładano, że najważniejszymi obszarami działalności prowadzonej w parku powinny być inżynieria materiałowa, automatyka, mechanika precyzyjna, ICT, inżynieria medyczna oraz technologie ochrony środowiska³³. Obecnie park poszukuje inwestorów z różnych branż, którzy byliby zainteresowani budową wielkopowierzchniowych obiektów przeznaczonych do celów usługowych, handlowych lub produkcyjnych.

5.17.6. Oferta parku

Obecnie park nie oferuje jeszcze żadnych usług. W planach jest udostępnienie terenów inwestycyjnych, uruchomienie laboratoriów, pracowni technicznych, sal konferencyjnych, oraz eksperymentatorów.

5.17.7. Efektywność działania

Wziąwszy pod uwagę czas, który upłynął od utworzenia parku, i praktycznie brak widocznych efektów prowadzonych działań, efektywność parku ocenić należy za znikomą. Na uwagę zasługuje również fakt, że gminy Czeladź i Będzin aplikowały wspólnie o środki na utworzenie parku do SPO WKP już w 2004 roku, jednak projekt nie otrzymał dofinansowania ze środków unijnych co uniemożliwiło jego realizację³⁴.

5.17.8. Promocja i komunikacja

Do celów promocyjnych wykorzystywano takie środki, jak broszury, ogłoszenia w serwisach internetowych, wystąpienia na konferencjach i seminariach oraz wystawiennictwo podczas targów. Należy przy tym nadmienić, że działania promocyjne dotyczące Parku Przemysłowo-Technologicznego Zagłębie z każdym rokiem są ograniczane. Liczba stron, na których pojawia się odniesienie do nazwy parku po wpisaniu do wyszukiwarki Google to 13.

³³ W. Błasiak, G. Wacławik, *Projekt Przedsięwzięcia Innowacji i Rozwoju „Zagłębie 2003 PLUS”*.

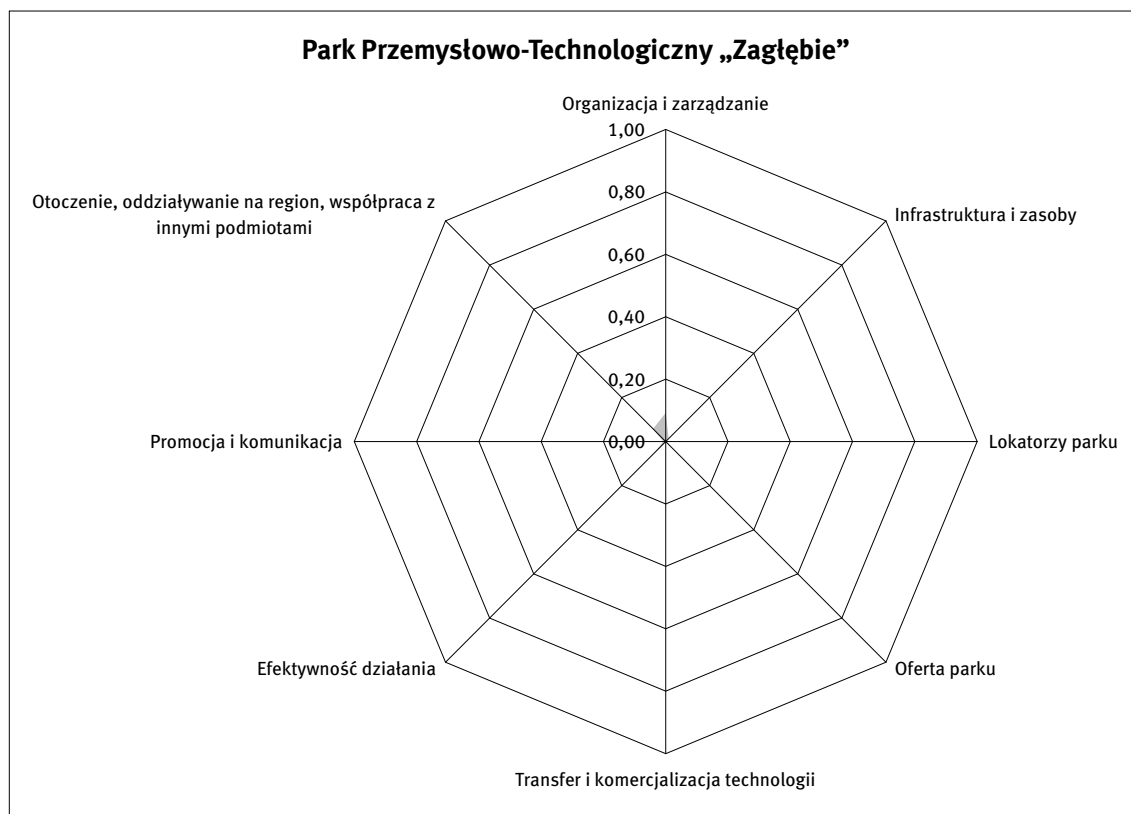
³⁴ Urząd Miasta Czeladź. *Strategia rozwoju miasta Czeladź do roku 2015. Program nr 1: Przedsiębiorczość*.

5.17.9. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park współpracuje z innymi instytucjami w znikomym zakresie. Na etapie przygotowań do utworzenia parku odbyły się wizyty studyjne w parkach we Francji i Niemczech, mające na celu zebranie informacji na temat doświadczeń innych parków i ich dobrych praktyk. W kraju, park współpracuje z 4 szkołami wyższymi, 2 jednostkami badawczo-rozwojowymi i 1 firmą konsultingową, jednak współpracę tę należy ocenić jako mało intensywną.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntetycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 15. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.18. Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park

5.18.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park
Typ parku	Park przemysłowy (park nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Brak
Dane kontaktowe	Fundacja Międzynarodowe Centrum Kształcenia i Rozwoju Gospodarczego ul. Sienkiewicza 1, 39-300 Mielec tel. +48 17 773 18 90 faks +48 17 773 18 89

5.18.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie podkarpackim w 2006 roku zarejestrowanych było 140 tys. podmiotów gospodarczych, z czego 58% w podregionie rzeszowsko-tarnobrzeskim. Największą rolę w gospodarce regionu odgrywa przemysł chemiczny, w tym farmaceutyczny, przemysł mineralny, elektromaszynowy, naftowy, szklarski, hutniczo-metalurgiczny. W województwie podkarpackim w 2006 roku działały 54 jednostki naukowo-badawcze (łącznie z uczelniami), co stanowiło 5% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce. Pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych przypadających na 1.000 podmiotów gospodarczych województwo zajęło 2. miejsce w kraju.

5.18.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

RAD-PARK na obecnym etapie istnieje jedynie w formie projektu parku. Nie została powołana spółka zarządzająca; nie ma działki, na której mógłby powstać. Istnieje projekt stworzony przez Fundację Międzynarodowe Centrum Kształcenia i Rozwoju Gospodarczego. Agencja Rozwoju Regionalnego „MARR” z Mielca stworzyła ekspertyzę na temat jego utworzenia.

Pierwszy projekt parku powstał w 2004 roku i zakłada następujące cele:

- wdrażanie nowych technologii rolniczych i przemysłowych,
- wdrażanie systemu HACCP,
- doprowadzenie do poprawnych zasad współpracy między przemysłem rolno-spożywczym a rolnikami,
- doradztwo w zakresie rozwoju zrównoważonego gminy,
- prace doświadczalne związane z wdrażaniem nowych technologii oraz z GMO,
- szkolenia i doradztwo dla rolników.

Preferowane miały być takie rodzaje działalności, jak: uprawa roślin alternatywnych (Echinacea, Amarantus, wierzba energetyczna itp.), hodowla doświadczalna (np. świniodzików), technologie upraw i przetwórstwa, ubojnie dla ptactwa hodowlanego, badania podstawowe i użytkowe, szkolenia i doradztwo, logistyka itd. Z założenia park miał zapewniać bezpośrednie kontakty między naukowcami a rolnikami.

5.18.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Utworzeniem parku miały zająć się władze gminy Radomyśl Wielki, na terenie której znajduje się większość gruntów pod planowany park. Jednak napotkano znaczne trudności z wykupem ziemi. Część gruntów należy do Agencji Własności Rolnej, reszta – do osób prywatnych. Ze względu na duże rozdrobnienie gospodarstw na terenie będącym obiektem zainteresowania parku, wykup gruntu wiąże się z negocjacjami z wieloma właścicielami. Władzom gminy nie udało się ich sfinalizować. Ostatnio tereny te wykupiła osoba prywatna, która deklaruje chęć wniesienia ich jako udział w spółce. To pozwoliłoby na prowadzenie dalszych prac związanych z tworzeniem parku.

Zasoby kadrowe

Utworzeniem parku miały zajmować się gmina Radomyśl Wielki oraz Fundacja Międzynarodowe Centrum Kształcenia i Rozwoju Gospodarczego. Nie wyznaczono jednak żadnych osób do tego zadania.

5.18.5. Lokatorzy parku

Park nie posiada lokatorów i nie ma możliwości ich przyjęcia w najbliższych latach.

5.18.6. Oferta parku

Park miał służyć jako zaplecze naukowe, logistyczne i produkcyjne dla okolicznego sektora rolno-spożywczego. Park ma świadczyć usługi doradcze i szkoleniowe oraz zapewniać kontakt ze światem nauki.

5.18.7. Transfer i komercjalizacja technologii

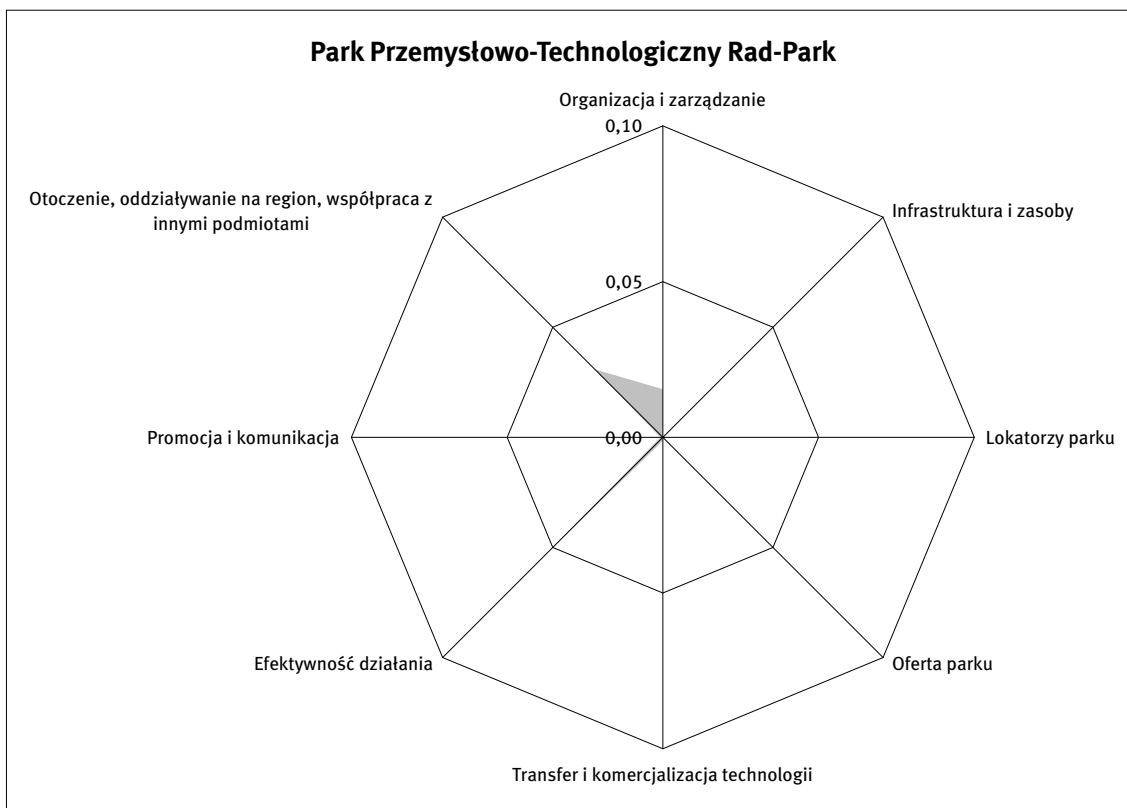
W swym założeniu park ma pomagać rolnikom w ulepszaniu metod hodowli i uprawy. Badania naukowe prowadzone w parku mają wspierać rozwój lokalnego przemysłu rolno-spożywczego. Komercjalizacja technologii, jej wdrażanie było punktem wyjścia dla stworzenia projektu tego parku.

5.18.8. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

W projekcie zakładano, że park pomoże w nawiązywaniu bezpośrednich kontaktów między rolnikami a naukowcami (m.in. miała być podjęta współpraca z Uniwersytetem Rzeszowskim). Ponieważ w chwili obecnej taka współpraca jest bardzo rzadka, więc jej rozwój miałby znaczny wpływ na region.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntezytycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 16. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.19. Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej

5.19.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej
Typ parku	Park przemysłowy
Podmiot zarządzający	Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Bielsku-Białej
Dane kontaktowe	Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej ul. 1 Dywizji Pancерnej 45, 43-300 Bielsko-Biała oraz Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Bielsku-Białej ul. Cieszyńska 365, 43-382 Bielsko-Biała tel./faks +48 33 818 47 79 biuro@arrsa.pl

5.19.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie śląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 425 tys. podmiotów gospodarczych. Przemysł ciężki, dominujący niegdyś w regionie, stopniowo ustępuje miejsca innym branżom – rozwijają się m.in. przemysł elektromaszynowy, energetyka, ciepłownictwo oraz

przemysłu motoryzacyjnego. Ponadto na Śląsku swoją działalność prowadzą przedsiębiorstwa z sektora wysokich technologii (lotnictwo, produkcja lamp elektronowych, urządzeń nadawczych telewizyjnych i radiowych oraz aparatów dla telefonii i telegrafii przewodowej, produkcja komputerów). Pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych województwo śląskie uplasowało się na 2. miejscu w kraju. W 2006 roku funkcjonowało tu 126 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 12% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.19.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Pomysł utworzenia parku zrodził się w 1999 roku. Biuro ds. Integracji Europejskiej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego skierowało wówczas do gmin informację o możliwości wsparcia takiego przedsięwzięcia ze środków Phare. W odpowiedzi Urząd Miejski w Bielsku-Białej we współpracy z Agencją Rozwoju Regionalnego S.A. opracował koncepcję utworzenia parku Przemysłowego i Usługowego w Bielsku-Białej.

Od roku 2005 parkiem zarządza Agencja Rozwoju Regionalnego S.A., która jest jednocześnie 1 z jego lokatorów i na terenie parku utworzyła Beskidzki Inkubator Technologiczny. Właścicielem całego terenu jest miasto Bielsko-Biała, natomiast właścicielami obiektów znajdujących się na terenie parku są poszczególne firmy, które dzierżawią zajmowane przez siebie działki od miasta. Sam Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej nie ma odrębnej struktury organizacyjnej.

Głównym powodem utworzenia parku była potrzeba stworzenia nowych miejsc pracy. Działalność parku ma także na celu wsparcie rozwoju regionu (zakłada się, że park zapoczątkuje działania inwestycyjne w całym rejonie przemysłowym Bielska-Białej, a na tereny znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie parku wkrótce sprowadzą się kolejni inwestorzy), zapewnienie warunków rozwoju firmom technologicznym oraz umożliwienie współpracy świata nauki i biznesu i wsparcie komercjalizacji wiedzy. Park nie ma konkretnej specjalizacji branżowej, ale dominuje w nim przemysł motoryzacyjny.

5.19.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Teren parku obejmuje 5,12 ha. W pierwszym etapie dokonano pełnego uzbrojenia terenu (działania te zostały sfinansowane ze środków budżetu miasta, budżetu państwa oraz Phare). 4 ha parku zagospodarowały 3 duże firmy, które na potrzeby swojej działalności wybudowały tu hale produkcyjne wraz z zapleczem biurowym. Na pozostałym terenie Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Bielsku-Białej wybudowała obiekt Beskidzkiego Centrum Innowacji i Transferu Technologii, w którym znalazł się Beskidzki Inkubator Przedsiębiorczości oferujący pomieszczenia dla nowych firm (2 kondygnacje, 1.600 m²) oraz Beskidzkie Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne wraz z bazą noclegową dla gości. W najbliższym czasie planuje się powiększenie powierzchni obiektu poprzez dobudowanie części laboratoryjnej oraz zaplecza gastronomicznego i rekreacyjnego.

Zasoby kadrowe

Park nie posiada zdefiniowanej struktury organizacyjnej. Za zarządzanie parkiem odpowiadają 2 osoby, które działania w parku realizują równoległe do swoich obowiązków w Agencji Rozwoju Regionalnego w Bielsku-Białej.

Zasoby finansowe

Jednostka zarządzająca Parkiem Przemysłowym i Usługowym w Bielsku-Białej nie prowadzi odrębnej księgowości parku, zatem szczegółowe informacje na temat finansowania parku nie są dostępne. Przygotowanie terenu parku (techniczne uzbrojenie całego terenu w sieci: kanalizacji sanitarnej i deszczowej, wodociągową, ciepłą wodną preizolowaną, teletechniczną oraz drogi, parkingi, chodniki, zieleń) sfinansowane zostało przy wsparciu środków z funduszy Phare 2000 Spójność Gospodarcza i Społeczna. Inwestycja o wartości 1,157 mln euro, otrzymała dofinansowanie na poziomie 56%, w pozostałej części została zaś sfinansowana z budżetu państwa (19%) i budżetu miasta (25%)³⁵. Utworzenie Beskidzkiego Inkubatora Technologicznego otrzymało natomiast wsparcie ze środków Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw (ok. 12 mln zł finansowania z UE przy 2 mln zł wkładu własnego)³⁶.

5.19.5. Lokatorzy parku

W parku funkcjonują obecnie 34 firmy. 4 firmy zlokalizowane w parku to inwestorzy strategiczni, zaś pozostałe firmy prowadzą działalność w ramach Beskidzkiego Inkubatora Technologicznego. W ostatnich latach nastąpił znaczny wzrost zarówno pod względem liczby firm, jak i poziomu zatrudnienia – w 2005 roku były tu zaledwie 2 przedsiębiorstwa, które zatrudniały łącznie około 50 osób. W ciągu trzech lat 6 podmiotów opuściło park. Obecnie 10 firm prowadzi działalność w branżach wysokiej techniki. Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej nie ma specjalizacji branżowej, jednak preferuje się przedsiębiorstwa działające w obszarze wysokich i średniowysokich, innowacyjnych technologii. Wszystkie obiekty znajdujące się na terenie parku przeznaczone dla przedsiębiorców są obecnie w 100% wykorzystywane.

5.19.6. Oferta parku

Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej oferuje wyłącznie tereny gotowe do zagospodarowania, uzbrojone działki inwestycyjne (obecnie w całości zagospodarowane) oraz zwolnienia i ulgi od podatku od nieruchomości (na podstawie Uchwały RM nr XLV/1416/2005)³⁷. Dodatkowe usługi dla przedsiębiorców oferowane są natomiast przez Agencję Rozwoju Regionalnego S.A., która jest jednostką zarządzającą parkiem i która na jego terenie stworzyła Beskidzkie Centrum Innowacji i Transferu Technologii.

Firmy ulokowane w inkubatorze mogą nie tylko korzystać z pomieszczeń biurowych w budynku znajdującym się na terenie parku, ale także z pozostałych obiektów Agencji, w tym z pomieszczeń produkcyjno-wdrożeniowych. Poza pomieszczeniami biurowymi dla nowo powstałych firm, w budynku Beskidzkiego Centrum Innowacji i Transferu Technologii mieści się także Beskidzkie Centrum Szkoleniowo Konferencyjne, na które składają się w pełni wyposażone sale szkoleniowe, konferencyjne, wykładowe i ekspozycyjne (klimatyzacja, nagłośnienie, rzutniki multimedialne, rzutniki dokumentów, ekrany, laptopy, system wideokonferencji, dostęp do Internetu, kabiny tłumaczy itp.). Pomieszczenia dostosowane są do potrzeb osób niepełnosprawnych. W ramach BIT działa też Ośrodek Doradztwa i Transferu Technologii oferujący m.in. dostęp do baz danych o wykorzystywanych technologiach, uczestnictwo w europejskich programach naukowo-badawczych, doradztwo w zakresie finansowania projektów innowacyjnych oraz kojarzenie partnerów z kraju i zagranicy³⁸.

³⁵ http://www.um.bielsko.pl/bb/dzialy/gospodarka/index.jsp?var=park_przem.

³⁶ *Zawsze o krok przed innymi*, Euroregiony nr 61/2007, http://euroregiony.enginepro.pl/?lang=1&menu=1&menu_select=56.

³⁷ http://www.um.bielsko.pl/bb/dzialy/gospodarka/index.jsp?var=park_przem.

³⁸ <http://www.um.bielsko.pl/bb/dzialy/gospodarka/index.jsp?var=bit>.

W niedalekiej przyszłości planowane jest utworzenie specjalistycznych laboratoriów umożliwiających dostęp do nowoczesnego zaplecza techniczno-badawczego. Ponadto Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. oferuje również usługi szkoleniowe, obsługę prawną, doradztwo w zakresie wdrożeń i pomoc w przygotowaniu wniosków do programów wspierających innowacyjność.

5.19.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Obecnie oferta Parku Przemysłowego i Usługowego w Bielsku-Białej nie obejmuje funkcji związanych z transferem i komercjalizacją technologii. Jest to jednak kierunek, w którym przedstawiciele parku upatrują szanse rozwoju Beskidzkiego Centrum Innowacji i Transferu Technologii (zauważając jednocześnie, że procedury związane z patentowaniem i wdrożeniami wymagają dużych nakładów finansowych, co może stanowić istotną barierę). Aktualnie działalność w tym zakresie ogranicza się do organizacji szkoleń i konferencji (np. Dzień informacji o transferze technologii we wrześniu 2007), w przyszłości Agencja chce tu wykorzystać potencjał lokalnej uczelni – Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. Plany rozbudowy istniejącego obiektu BCliTT zakładają uruchomienie centrum transferu technologii, które zlokalizowane ma być w nowej części budynku.

5.19.8. Efektywność działania

Na potrzeby realizacji inwestycji współfinansowanej ze środków Phare (przygotowanie i uzbrojenie terenu pod park) wyznaczono następujące wskaźniki realizacji założeń parku: ulokowanie 28 MŚP w parku i stworzenie 385 miejsc pracy. Cele te zostały już osiągnięte i ze względu na fakt, że teren parku nie pozwala na dalszą rozbudowę firm, jedynym mierzalnym celem jest obecnie zachowanie stałego poziomu zatrudnienia i liczby firm.

5.19.9. Promocja i komunikacja

Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej nie ma własnej witryny internetowej. Informacje dotyczące parku dostępne są na stronach miasta (http://www.um.bielsko.pl/bb/dzialy/gospodarka/index.jsp?var=park_przem). Hasło „Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej” daje jedynie 5 zwrotów w wyszukiwarce Google. „Park Przemysłowy i Usługowy” zwraca 17 wyników, natomiast „Beskidzki Park Technologiczny” – 3 wyniki³⁹.

Ponieważ teren parku jest w całości wykorzystany, działania promocyjne mające na celu przyciągnięcie nowych inwestorów nie są już prowadzone. Na wcześniejszych etapach na potrzeby promocji parku wykorzystywano ogłoszenia w gazetach branżowych i serwisach internetowych oraz foldery informacyjne. Reklamy parku umieszczono także na autobusach miejskich. Obecnie promocja ogranicza się do prezentacji parku podczas konferencji i seminariów.

5.19.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

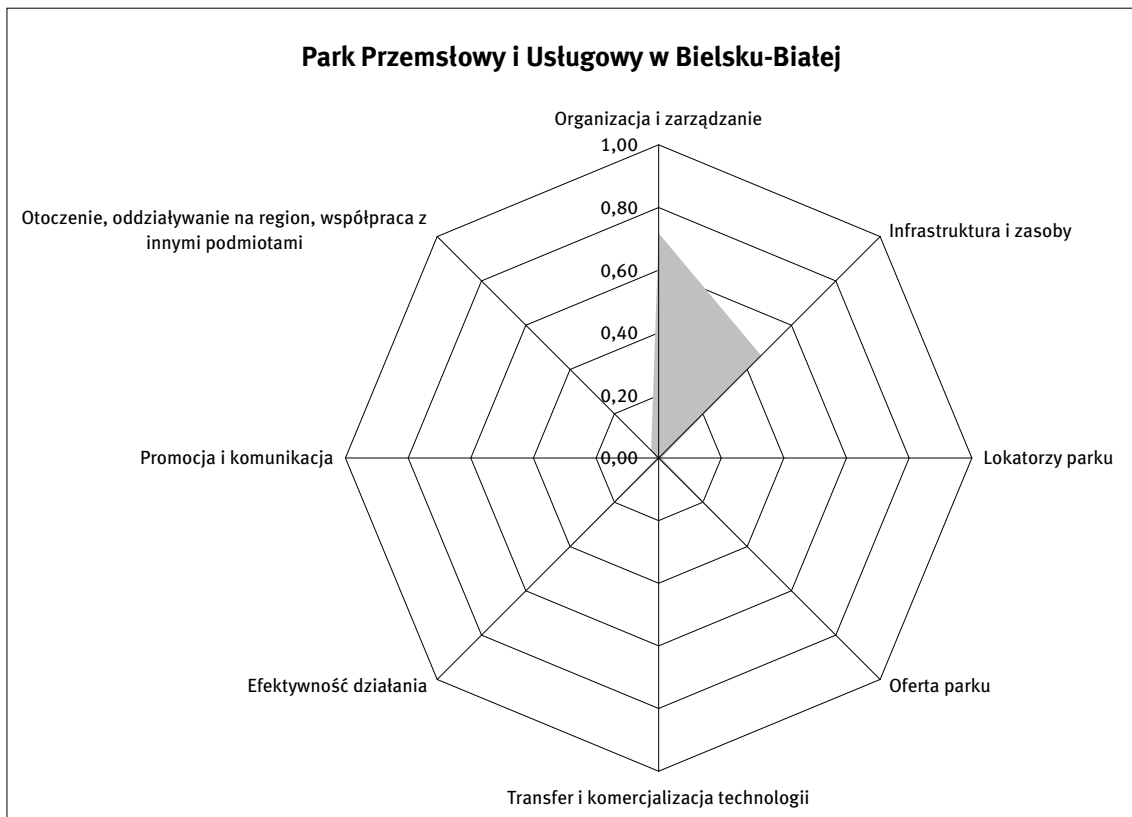
Park zlokalizowany jest w bezpośrednim sąsiedztwie Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej oraz terenów inwestycyjnych Bielska-Białej. Inicjatorzy przedsięwzięcia liczą, że dzięki sukcesowi parku wkrótce tereny z nim sąsiadujące zajmą kolejni inwestorzy. 1 z firm ulokowanych w parku zainteresowana jest już kupnem pobliskiej działki i wybudowaniem na niej dodatkowych obiektów, które pozwolą na zwiększenie produkcji.

³⁹ Wyniki z dnia 12/02/2008.

Współpraca parku z innymi instytucjami opiera się przede wszystkim na kontaktach Agencji Rozwoju Regionalnego, która zarządza PPIU. Agencja jest bowiem częścią lokalnego systemu wsparcia MŚP, w którego skład wchodzi również Stowarzyszenie „Bielski Inkubator Przedsiębiorczości”, Fundusz Pożyczkowy, Fundusz Poręczeń Kredytowych oraz Regionalna Izba Handlu i Przemysłu. Agencja nawiązała także współpracę z Akademią Humanistyczno-Techniczną w Bielsku Białej, która ma na celu rozwijanie funkcji transferu technologii w parku, jednak do tej pory brak niezbędnych środków finansowych oraz brak infrastruktury w parku uniemożliwiły realizację działań w tym zakresie. Beskidzki Inkubator Technologii prowadzony przez Agencję zamierza też rozwijać współpracę międzynarodową – zwłaszcza z uczelniami i jednostkami badawczymi Ukrainy, gdzie upatruje się znaczne możliwości transferu opracowywanych tam technologii na rynki UE, zwłaszcza wzięwszy pod uwagę, że wdrożenie tamtejszych projektów nie wymaga znacznych nakładów finansowych⁴⁰.

W ostatnim czasie park w Bielsku-Białej rozpoczął współpracę z parkami przemysłowymi w Oświęcimiu i w Katowicach – kontakty z parkami polegają przede wszystkim na wymianie doświadczeń dotyczących funkcjonowania parków. Ponadto, PUIP jest członkiem Krajowego Forum Parków Przemysłowych, zainicjowanego przez park Eurocentrum w Katowicach. Dzięki współpracy z miastem oraz MZK udało się ponadto uruchomić linię autobusową, która zapewnia dojazd do parku pracownikom firm zlokalizowanych w nim. Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 17. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

⁴⁰ *Zawsze o krok przed innymi*, Euroregiony nr 61/2007, http://euroregiony.enginepro.pl/?lang=1&menu=1&menu_select=56.

5.20. Park Przemysłowy Police

5.20.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Park Przemysłowy Police
Typ parku	Park przemysłowy
Podmiot zarządzający	Infrapark Police S.A.
Dane kontaktowe	ul. Kuźnicka 1, 72-010 Police tel. +48 91 317 22 00 faks +48 91 317 21 50 zarzad@infrapark.pl infrapark@zchpolice.com
Strona internetowa	http://www.infrapark.pl

5.20.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie zachodniopomorskim w 2006 roku zarejestrowanych było 209 tys. podmiotów gospodarczych. W regionie wyróżniają się 2 ośrodki przemysłowe: Szczecin z Policami, Gryfinem, Stargardem Szczecińskim i Goleniowem oraz Koszalin. 1 z najważniejszych dziedzin w gospodarce regionu jest gospodarka morska. Ponadto istotną rolę odgrywają: przemysł chemiczny, produkcja energii elektrycznej, przemysł drzewny, przetwórstwo rolno-spożywcze.

W województwie zachodniopomorskim w 2006 roku swoją działalność prowadziło 17 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 2% wszystkich jednostek w kraju.

5.20.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park powstał w 2004 roku z inicjatywy: Zakładów Chemicznych „Police” S.A., Gminy Police, Starostwa Powiatu Polickiego, Uniwersytetu Szczecińskiego, Zachodniopomorskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. Z wyjątkiem Starostwa pozostałe instytucje objęły udziały w nowo powstałej spółce z większościowym udziałem (55,02%) po stronie Zakładów Chemicznych Police S.A. Kapitał zakładowy wyniósł: 11.275 tys. zł. Spółka jest instytucją non-profit. Całość wypracowanego zysku ma być reinwestowana w park. Spółka zarządzająca funkcjonuje niejako jako spółka córka w grupie kapitałowej Zakładów Chemicznych Police S.A.

Założyciele zdefiniowali następujące obszary działalności spółki zarządzającej.

1) Przygotowanie terenów pod przyszłe inwestycje, w tym:

- pełna inwentaryzacja i przygotowanie ofert inwestycyjnych,
- kompleksowe uzbrojenie i udostępnienie terenów niezagospodarowanych,
- rozbudowa i modernizacja infrastruktury drogowej oraz technicznej (wodociągi, kanalizacja, sieć ciepłownicza, gazowa, instalacje energetyczne),
- tworzenie warunków pod rozpoczęcie działalności dla kilkudziesięciu firm.

2) Pozyskiwanie inwestorów, w tym:

- strategicznych, określających dynamikę i charakter rozwoju PPP,
- średnich i małych tworzących miejsca pracy na drodze inwestycji bezpośrednich,
- firm usługowych, które będą świadczyć usługi na rzecz przedsiębiorstw działających w PPP i Z.Ch. „Police” SA.

3) Promocja Parku Przemysłowego Police i Inwestorów, w tym:

- kreowanie korzystnego wizerunku PPP w ramach promocji w kraju i za granicą,
- analiza rynku potencjalnych inwestorów z uwzględnieniem preferencji dla branży chemicznej ze względu na bliskość Zakładów Chemicznych „Police” S.A.,
- promocja adresowa w formie ofert kierunkowych,
- współpraca z organizacjami lokalnymi i regionalnymi na rzecz budowania dobrych relacji,
- współpraca z rządowymi i pozarządowymi agendami w zakresie promocji parku.

Park ukierunkowany jest w dużej mierze na branżę chemiczną. Wynika to między innymi ze specyfiki bezpośredniego sąsiedztwa, jakim są Zakłady Chemiczne. Główny udziałowiec parku liczy na lokalizację firm, które nawiążą z nim ścisłą współpracę w zakresie zagospodarowania zarówno jego produktów, jak i odpadów (nawozy, biel tytanowa, kwas siarkowy, kwas fosforowy, amoniak, fosfogipsy itp.). Park należy do klastra chemicznego „Zielona chemia”.

Spółka zarządzająca jest obecnie w trakcie procesu certyfikacji dla norm ISO 9001-2000. Doceľowo park zmierza do przekształcenia się z przemysłowego w technologiczny.

5.20.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park dysponuje obecnie ponad 110 ha gruntów z opcją poszerzenia do 200 ha. Według informacji zarządu spółki wartość ta ulega i będzie ulegać zmianom w związku z wprowadzaniem nowych działek od gminy Police i od Zakładów Chemicznych Police S.A. 20 hektarów jest już zagospodarowane. Niewątpliwą zaletą Polickiego Parku Przemysłowego jest dostępność uzbrojonych terenów bądź możliwość ich stosunkowo łatwego uzbrojenia przy relatywnie niewielkich kosztach.

W tej chwili w pełni uzbrojone i gotowe do użytkowania jest 30 ha gruntu. Całość przeznaczona jest na cele produkcyjno-przemysłowe. Na terenie parku ponad 60 ha gruntu objętych jest programem Natura 2000. Jest to obszar, na którym znajdują się pozostałości zbombardowanej podczas wojny, niemieckiej fabryki benzyny syntetycznej. W jej tunelach rozwinęła się kolonia chronionego gatunku nietoperza. Władze parku nie mają wykrystalizowanej koncepcji na wykorzystanie tego terenu. Niemniej teren ten nie obciąża parku kosztami. Gmina Police zwolniła park z płatności podatku od gruntów od tego terenu.

Park umożliwia lokalizację firm z wąskiej, wysoko wyspecjalizowanej gałęzi przemysłu. Wynika to między innymi właśnie z unikalnej infrastruktury i mediów. W bezpośrednim otoczeniu parku dostępne są np. para technologiczna, duże ilości wody czy sprężone powietrze. Firmy zlokalizowane w parku mogą skorzystać z możliwości odprowadzenia dużych ilości ścieków do jednej z największych w Europie oczyszczalni ścieków (blisko 60 ha powierzchni). Możliwości rozwoju wzmacnia położony w sąsiedztwie, czwarty co do wielkości przeladunku w Polsce, Port Police. Składa się on z 4 elementów: Terminalu Morskiego, Terminalu Barkowego, Terminalu Mijanka oraz Terminalu Gunica. Na terenie parku dobrze rozwinięta jest infrastruktura kolejowa połączona ze stacją kolejowo-towarową „Police Chemia”. Park dysponuje działkami z dostępem do bocznic. Potencjalni inwestorzy mają możliwość skorzystania z ulg wynikających ze współpracy z Kostrzyńsko-Słubicką Specjalną Strefą Ekonomiczną. Jednak może to mieć miejsce po jej uprzednim naniesieniu⁴¹.

⁴¹ Zgodnie z *Ustawą z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych* (tekst jednolity Dz.U. z 2007 Nr 42, poz. 274).

Zasoby kadrowe

W spółce zarządzającej pracuje obecnie 8 osób, w stosunku do lat ubiegłych nastąpił spadek o 4 stanowiska. 2 spośród osób mają wykształcenie wyższe techniczne. Ponadto 1 osoba ma tytuł doktora. Warto zaznaczyć, że 1 z motywów utworzenia parku była chęć znalezienia przyszłych miejsc pracy dla pracowników zwalnianych z restrukturyzowanych Zakładów Chemicznych.

Zasoby finansowe

Wartość aktywów trwałych parku praktycznie potrojiła się w przeciągu 3 lat. W dużej mierze odbywa się to dzięki realizacji projektu inwestycyjnego o wartości bliskiej 33 milionów złotych. Bolączką spółki jest jednak brak stałych źródeł dochodu, co miałyby wpływ na pozytywny wynik finansowy. Park stoi przed problemem, z którym boryka się większość parków, które zdecydowały się na realizację dużych projektów infrastrukturalnych. Z jednej strony będzie właścicielem sieci uzbrojenia, które poprzez amortyzację będą mieć wpływ na wynik finansowy parku. Z drugiej strony, jak większość instytucji tego typu, park jest np. właścicielem elementów sieci energetycznej, niemniej nie posiada certyfikatów zezwalających na handel energią.

5.20.5. Lokatorzy parku

Lokatorami Infraparku Police są między innymi firmy, które funkcjonowały na terenach parku przed jego powstaniem. Właściwie rozumiani lokatorzy parku będący jego grupą docelową rozpoczęli procedurę lokalizacji w ostatnim kwartale 2007 roku. Nie są oni jeszcze w pełni reprezentowani na jego terenie. Pod względem wielkości zatrudnienia 2 z firm klasyfikują się w przedziale poniżej 10 pracowników, a 2 kolejne w przedziale do 50 pracowników.

5.20.6. Oferta parku

W ramach parku działa Punkt Konsultacyjny, w którym firmy nieodpłatnie mogą uzyskać informacje dotyczące realizacji procesów inwestycyjnych czy pomoc w realizacji przetargów. Park bezpłatnie świadczy doradztwo prawne dla firm. Odpłatnie realizuje pomoc w przygotowaniu wniosków do programów wspierających innowacyjność. Władze spółki zarządzającej zmierzają do przekształcenia w park technologiczny i poszerzenia jego oferty.

5.20.7. Efektywność działania

Park jako jeden z pierwszych zakwalifikował się do Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, w ramach którego realizuje projekt inwestycyjny na łączną kwotę blisko 33 milionów złotych. Kolejny duży projekt na kwotę blisko 1 miliona złotych dotyczył poprawy jakości obsługi inwestorów. We wrześniu 2007 park pozyskał pierwszego inwestora.

5.20.8. Promocja i komunikacja

Przy promocji zatrudnione są obecnie 2 osoby. Park promowany jest przez: ogłoszenia w prasie, foldery informacyjne, udział w konferencjach, wystawiennictwo na targach i ogłoszenia w serwisach internetowych. Park ma własną stronę internetową <http://www.infrapark.pl>, na którą odnotowuje się ok. 500 wejść rocznie. Ta stosunkowo niewielka liczba odwiedzin tłumaczona jest ścisłym ukierunkowaniem strony na wąskie grono odbiorców. Po wprowadzeniu do wyszukiwarki Google.com „nazwy Policki Park Przemysłowy Infrapark Police”, otrzymuje się 201 zwrotów.

5.20.9. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

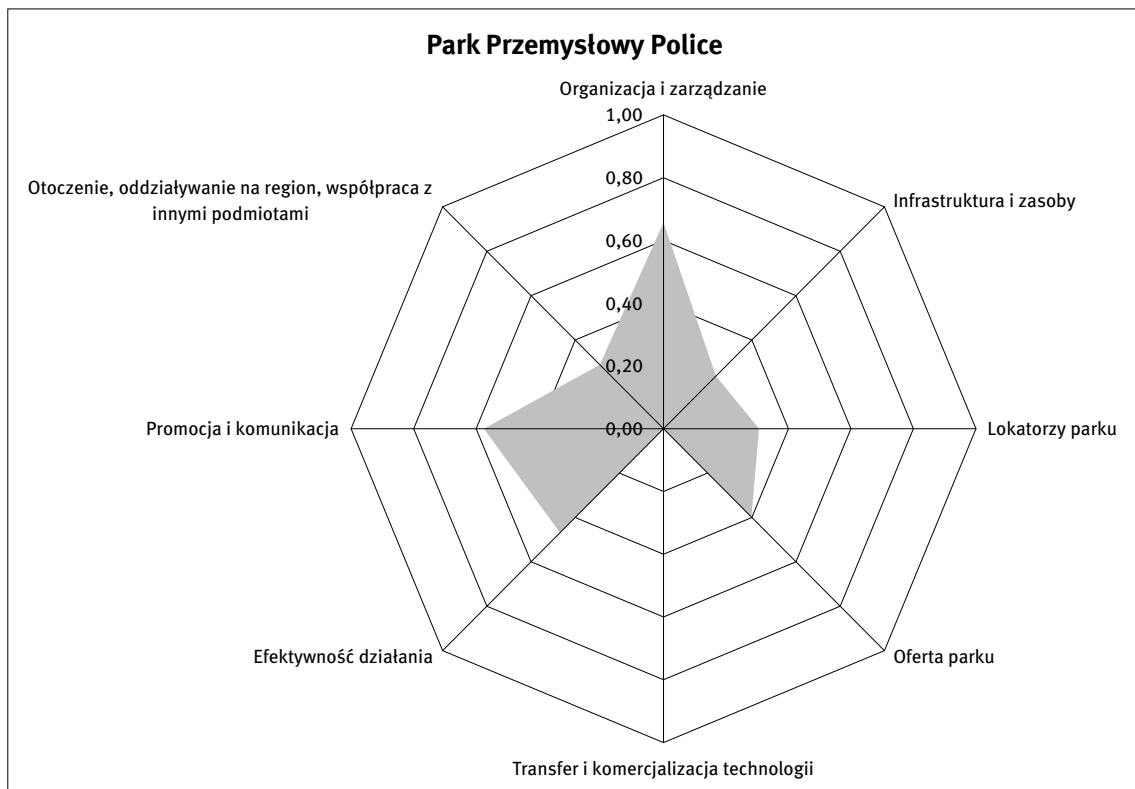
Park współpracuje z 3 szkołami wyższymi i 3 innymi parkami. Uczestniczy w pracach klastra „Zielona chemia”. Jest członkiem Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości (SOOIPP). W ramach Projektu „RSI” INFRAPARK Police SA współpracuje z następującymi partnerami⁴²:

- Politechnika Szczecińska,
- Politechnika Koszalińska,
- Koszalińska Agencja Rozwoju Regionalnego,
- Zachodniopomorskie Stowarzyszenie Rozwoju Gospodarczego w Szczecinie,
- Północna Izba Gospodarcza,
- Akademia Rolnicza w Szczecinie.

Park przemysłowy Police zamierza ewoluować w kierunku Parku Technologicznego i utworzyć „Pomerania Park”. Natomiast położony w odległości ok. 20 km Szczeciński Park Naukowo Technologiczny zamierza utworzyć Park Naukowo Technologiczny „Pomerania”. Może to wskazywać na brak wymiany informacji między parkami lub rywalizację.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntetycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 18. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

⁴² www.infrapark.pl.

5.21. Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny

5.21.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny
Typ parku	Park przemysłowy
Podmiot zarządzający	Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny S.A.
Dane kontaktowe	ul. Zglenickiego 42, 09-411 Płock tel. +48 24 364 03 50 faks +4824 364 03 52 sekretariat@pppt.pl
Strona internetowa	http://www.pppt.pl

5.21.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

Na Mazowszu w 2006 roku zarejestrowanych było 609,6 tys. podmiotów gospodarczych. Główne gałęzie gospodarki województwa mazowieckiego to: przemysł petrochemiczny, motoryzacja, przemysł chemiczny (głównie farmaceutyczny), przemysł wydawniczy i poligraficzny, energetyka, telekomunikacja oraz sektor technologii informatycznych. W województwie mazowieckim w 2006 roku zlokalizowanych było najwięcej, bo 320 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami). Stanowiło to 29% ogólnej liczby jednostek w kraju.

5.21.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park powstał w 2004 roku z inicjatywy Urzędu Miasta Płock oraz firmy PKN Orlen S.A. Oba te podmioty mają po 50% udziałów w parku i jego jednostce zarządzającej, spółce Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny S.A. Z założenia park jest instytucją non-profit. Większość usług oferowanych przez park jest pełnopłatna (po cenach rynkowych), a zyski przeznaczane są na cele statutowe.

Park powstał na wzór parku Hoechst we Frankfurcie nad Menem. Profil technologiczny parku jest bardzo szeroki i dopuszcza lokowanie firm z wielu branż przemysłu, niemniej jednak początkowe założenia odwołują się do działań powiązanych z podstawową działalnością inwestora strategicznego PKN Orlen S.A., a więc takich branż, jak: chemiczna, farmaceutyczna, papiernicza, gumowa, lakiernicza, włókiennicza, samochodowa, ochrona środowiska, logistyka, usługi finansowe i naukowe, informatyka czy telekomunikacja.

Jako 2 najistotniejsze cele działalności parku określono umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu oraz wsparcie rozwoju gospodarczego regionu. Do końca 2009 r. park powinien wygenerować 2.000 nowych miejsc pracy, natomiast liczba firm w tym czasie ma wynosić 43 (licząc łącznie firmy zlokalizowane w centrum administracyjnym i na strefach inwestycyjnych).

Obecnie w ramach parku działa część przemysłowa, zrealizowana w latach 2005-2006 w ramach SPO WKP. W latach 2007-2013 planowany jest rozwój części technologicznej i naukowo-badawczej parku – projekt o wartości 238 mln zł, zakwalifikowany jako kluczowy dla województwa mazowieckiego.

5.21.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park dysponuje 200,4 ha powierzchni, z czego pod inwestycje i działalność B+R przeznaczono 130 ha. Cały ten teren jest uzbrojony i gotowy do użytkowania przez potencjalnych inwestorów. Obecnie wynajęte zostało zaledwie 5% tego terenu. Odmiennie sytuacja wygląda w części administracyjnej (biurowej), gdzie wynajęto całą dostępną powierzchnię biurową (3.800 m²). Na terenie parku na tereny rekreacyjne i zielone przeznaczono jedynie 2% powierzchni. Co spowodowane jest odczuciem, że powierzchni inwestycyjnej w najbliższych latach może zacząć brakować.

Zasoby kadrowe

W spółce zarządzającej pracuje obecnie 13 osób, z czego 6 osób to personel administracyjno-techniczny, 3 – kadra zarządzająca, 1 osoba obsługuje inwestorów, 1 realizuje projekty unijne, 1 osoba to księgowa i 1 – obsługa informatyczna. 2 spośród osób mają wykształcenie wyższe techniczne. Ponadto 1 osoba ma tytuł doktora i 1 pracuje jednocześnie na uczelni.

Zasoby finansowe

Dofinansowanie ze źródeł publicznych (w kwocie 38,085 mln zł) w 100% zostało przeznaczone na rozbudowę infrastruktury. Obecnie całość przychodów parku generowana jest z wynajmu powierzchni. Z roku na rok przychody parku bardzo szybko rosną, a w 2007 r. po raz pierwszy PPPT odnotował zysk z działalności.

Kolejnym zastrzykiem finansowym ze źródeł publicznych (238 mln zł) będzie sfinansowanie drugiego etapu rozwoju parku.

5.21.5. Lokatorzy parku

W 2005 r. w parku działały 4 firmy i liczba ta stale rosta. Szacuje się, że w pierwszej połowie 2008 roku firm zlokalizowanych w parku ma być 15 (w tym 2 firmy nowe). Firmy w 2006 roku zatrudniały łącznie 713 pracowników i szacuje się, że w kolejnych latach liczba ta także rosta.

Tylko niektóre firmy zlokalizowane w parku można zaliczyć do przedstawicieli sektora wysokiej techniki (w 2007 – 2 podmioty), żadna z firm nie została też założona przez studenta bądź naukowca. Na terenie PPPT działa również 1 firma zagraniczna. Większość firm to przedsiębiorstwa pochodzące z regionu i małe (6), ale obecne są także średnie (3) i duże (3) oraz jedno mikroprzedsiębiorstwo.

5.21.6. Oferta parku

W ramach parku działają: Centrum Komercjalizacji Technologii sp. z o.o. oraz Centrum Edukacji sp. z o.o. W przyszłości planowane jest otwarcie Inkubatora (2008-2009) oraz Centrum Technologii Wiedzy a także laboratorium. Obecnie park oferuje szeroki wachlarz usług, ale poza szkoleniami, które są częściowo odpłatne, działalność odbywa się na warunkach w pełni rynkowych.

5.21.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Na polu transferu i komercjalizacji technologii park nie ma jeszcze sukcesów. Podstawowym podmiotem odpowiedzialnym za realizację funkcji wspomagających procesy transferu technologicznego w ramach ogólnej koncepcji PPPT jest Centrum Komercjalizacji Technologii Sp. z o.o. w Płocku, również wchodzące w skład Grupy Kapitałowej PPPT S.A.

5.21.8. Efektywność działania

Park już w czwartym roku działalności osiągnął zysk, co jest bardzo pozytywnym elementem. Centrum Administracyjne zostało szybko i całkowicie wynajęte, jednakże ulokowane tam firmy w większości nie są innowacyjne, co jest już tendencją negatywną. Odmienną sytuację obserwujemy na strefach inwestycyjnych, gdzie wprawdzie dopiero 5% powierzchni zostało wynajętych, natomiast 2 nowe firmy, które rozpoczęły swoje inwestycje w 2008 r. zamierzają ulokować na terenie parku działalność badawczo-rozwojową.

5.21.9. Promocja i komunikacja

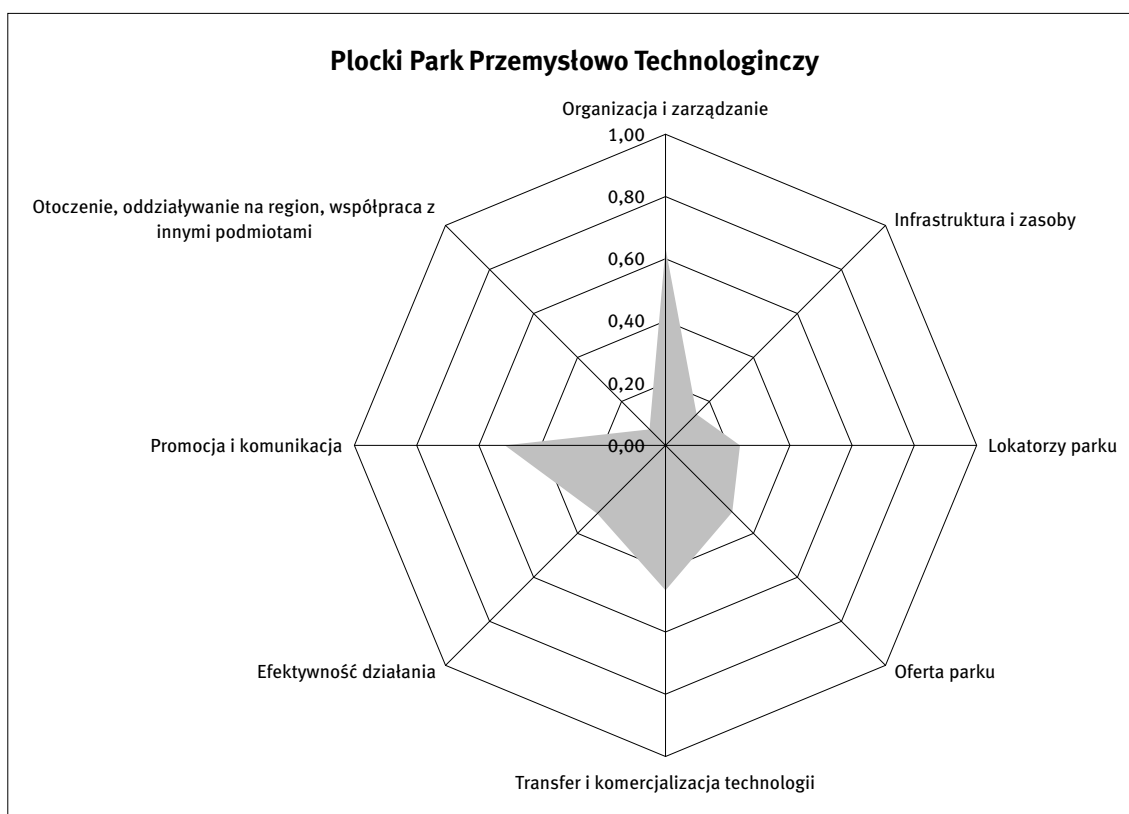
Park promowany jest za pomocą większości najpopularniejszych środków, takich jak: wystawnictwo na targach, foldery informacyjne, ogłoszenia w serwisach internetowych, gazetach branżowych oraz poprzez udział w konferencjach. Park ma własną stronę internetową <http://www.pppt.pl>. Po wprowadzeniu do wyszukiwarki Google.com nazwy parku otrzymuje się 205 zwrotów.

5.21.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park ma podpisane umowy o współpracy z 2 szkołami wyższymi (Politechniką Warszawską i Szkołą Wyższą im. P. Włódkowica w Płocku), a w sumie współpracuje z 3. Współpraca ta jest jednak oceniana przeciętnie, podobnie współpraca z centrum transferu technologii i jednostką badawczą. Nieco lepiej wypada ocena współpracy z firmą konsultingową i Agencją Rozwoju Regionalnego, natomiast bardzo dobrze funkcjonuje tylko współpraca z 2 instytucjami rządowymi i samorządowymi. Park jest członkiem jednej sieci – Sieci Regionów Chemicznych (Interreg).

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsynte-tycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 19. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.22. Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny

5.22.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Centrum Zarządzania Podkarpackim Parkiem Naukowo- Technologicznym
Dane kontaktowe	Rzeszowska Agencja Rozwoju Regionalnego ul. Szopena 51, 35-959 Rzeszów tel./faks +48 17 852 43 76
Strona internetowa	http://www.aeropolis.pl

5.22.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie podkarpackim w 2006 roku zarejestrowanych było 140,6 tys. podmiotów gospodarczych, z czego 58% w podregionie rzeszowsko-tarnobrzeskim. Największą rolę w gospodarce regionu odgrywa przemysł elektromaszynowy (w tym lotniczy). W regionie działają również

przedsiębiorstwa reprezentujące przemysł mineralny, naftowy, szklarski, hutniczo-metalurgiczny oraz z branży chemicznej.

W województwie podkarpackim w 2006 roku działały 54 jednostki naukowo-badawcze (łącznie z uczelniami), co stanowiło 5% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.22.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny AEROPOLIS powstał w 2004 roku. Z propozycją utworzenia parku wystąpili: Rzeszowska Agencja Rozwoju Regionalnego (RARR), Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego, Miasto Rzeszów oraz Politechnika Rzeszowska i Uniwersytet Rzeszowski. Jedynym udziałowcem parku jest RARR. W jej strukturze znajduje się również jednostka zarządzająca parkiem: Centrum Zarządzania Podkarpackim Parkiem Naukowo-Technologicznym.

Główne cele parku to:

- wzmocnienie i wykorzystanie potencjału regionalnego sektora akademickiego i naukowo-badawczego,
- zwiększenie liczby absolwentów szkół wyższych podejmujących działalność gospodarczą,
- zwiększenie skłonności do podejmowania ryzyka działalności gospodarczej przez pracowników sektorów poddawanych restrukturyzacji, w szczególności wychodzących z rolnictwa,
- efektywne zagospodarowanie wolnych obiektów i obszarów oraz świadczenie usług pomocniczych, głównie dla przedsiębiorców w PPNT,
- zwiększenie konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorców działających w obszarze PPNT,
- transfer technologii i pobudzanie innowacyjności wśród przedsiębiorców działających w obszarze PPNT,
- rozwój infrastruktury aktywizującej lokalną i regionalną przedsiębiorczość,
- pozyskanie przedsiębiorców i inwestorów poprzez aktywną promocję i lobbying,
- wykorzystanie potencjału zlokalizowanych na obszarze parku przedsiębiorców dla budowania sieci przedsiębiorców świadczących usługi kooperacyjne i pomocnicze oraz wykonujących produkty komplementarne,
- pomoc przedsiębiorcom PPNT w pozyskiwaniu środków finansowych, w tym pomocowych z UE⁴³.

Wokół Rzeszowa tradycyjnie koncentrował się przemysł lotniczy. Dlatego park jest nastawiony na specjalizację w tej branży. Na Politechnice Rzeszowskiej istnieje Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa, który może dostarczyć wysoko wykwalifikowany personel w tej branży. Jako wsparcie przemysłu lotniczego ma rozwijać się branża elektromaszynowa.

W chwili obecnej jednostka zarządzająca parkiem koncentruje się na ukończeniu uzbrajania terenów. W ramach parku od 2007 roku działa Preinkubator Akademicki.

⁴³ <http://www.rarr.rzeszow.pl/pl/110/>.

5.22.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park posiada 3 działki inwestycyjne o łącznej powierzchni 123 ha. Teren S1 zlokalizowany jest nieopodal lotniska Rzeszów – Jesionka (ok. 70 ha). Jest on w tej chwili całkowicie uzbrojony i całkowicie rozdzielony pomiędzy inwestorów. Niektórzy z nich planują zakończenie swoich inwestycji na tym terenie do końca 2008 roku. Strefa S2 znajduje się ok. 10 km od centrum Rzeszowa i zajmuje powierzchnię ok. 140 ha; obecnie trwają prace uzbrajania na terenie 40 ha. Trzecia działka S3 o powierzchni 3,7 ha należy do Politechniki Rzeszowskiej. Znajduje się tam budynek Preinkubatora Akademickiego, na który składają się hale produkcyjne, 8 pomieszczeń usługowo-produkcyjnych, 3 pokoje biurowe oraz sala konferencyjna. Centrum Zarządzania Parkiem mieści się w budynku RARR.

Zasoby kadrowe

Park nie został wyodrębniony organizacyjnie ze struktur RARR. W konsekwencji większość z osób zaangażowanych w zarządzanie parkiem jest pracownikami Agencji, a pozostali – Urzędu Marszałkowskiego.

Przy zarządzaniu parkiem pracuje 16 osób, w tym 3 osoby kadry zarządzającej. 11 osób ma wykształcenie wyższe techniczne. Personel zajmuje się realizacją projektów bieżących (budowa infrastruktury, pozyskiwanie inwestorów oraz zarządzanie preinkubatorem) oraz zabiegami o nowe środki finansowe. 2 osoby zajmują się promocją parku.

Zasoby finansowe

Zasoby finansowe parku, ze względu na strukturę organizacyjną, nie zostały formalnie wyodrębnione. Nie jest prowadzona oddzielna sprawozdawczość finansowa parku, a jego finanse są ujęte w sprawozdaniach RARR. W 2005 roku park otrzymał dofinansowanie z Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw (SPO WKP), działanie 1.3, na realizację projektu inwestycyjnego. Całkowity koszt tego projektu wyniósł 40 mln zł. W 2006 roku podpisano kolejną umowę na dofinansowanie w ramach działania 1.3 SPO WKP na realizację projektu „Wspomaganie zarządzania Podkarpackim Parkiem Naukowo-Technologicznym” na kwotę 646 tys. zł.

W ostatnich 3 latach funkcjonowania park uzyskał pomoc publiczną w wysokości ok. 8 mln zł, z czego 300 tys. przeznaczono na pomoc doradczą, a resztę na rozbudowę infrastruktury. 87,5% środków przeznaczonych na inwestycje roku pochodziło z SPO WKP, a 12,5% stanowiły środki własne Agencji.

5.22.5. Lokatorzy parku

W tej chwili 100% z terenów uzbrojonych ma już przyszłych lokatorów. Na terenie inwestycyjnym S1 mają zainwestować 3 firmy o znaczeniu strategicznym (BorgWarner, MTU Aero Engines, trzecia nie zezwała jeszcze na ujawnienie nazwy) oraz kilku mniejszych inwestorów. Część z nich planuje rozpoczęcie działalności przed końcem 2008 r. Na terenie preinkubatora zlokalizowanych jest 8 firm zatrudniających w sumie 20 osób. Są wśród nich 3 firmy typu spin-off oraz 5 firm typu start-up. Świadczy to o prowadzeniu selekcji wśród przyjmowanych firm w celu zachowania jego założeń i funkcji transferowej.

Park nie ma problemów ze znalezieniem lokatorów, ponieważ część terenów parku jest objęte specjalną strefą ekonomiczną (SSE). Ma to również związek z atrakcyjną lokalizacją parku w pobliżu lotniska oraz z zapleczem naukowo-technicznym.

5.22.6. Oferta parku

Lokatorzy parku będą mogli korzystać z oferty usługowej RARR. Większość usług oferowanych jest częściowo odpłatnie (doradztwo techniczne, doradztwo z zakresu zarządzania, szkolenia personelu, prowadzenie baz danych przedsiębiorstw, przygotowanie wniosków o dofinansowanie z funduszy UE i budżetu państwa, itd.)

Planowane jest również otwarcie laboratorium. Ma ono być dostosowane profilem do potrzeb dużych inwestorów, co zagwarantuje stałe finansowanie. Będzie ono świadczyć dodatkowe usługi mniejszym firmom.

5.22.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Działania w tym zakresie podejmowane są w ramach preinkubatora akademickiego. Do preinkubatora zostają zakwalifikowane firmy, które mają prowadzić działalność innowacyjną i wywodzą się z uczelni wyższej. Preinkubator zlokalizowany jest tuż obok budynku Politechniki Rzeszowskiej i udostępnia pomieszczenia również studentom dla celów naukowych.

5.22.8. Efektywność działania

W ostatnich latach udało się uzyskać dofinansowanie na 3 projekty związane z funkcjonowaniem parku (infrastrukturalny i doradczy z SPO WKP 1.3 oraz na stworzenie preinkubatora w ramach ZPORR działanie 2.6). Dzięki nim udało się uruchomić preinkubator oraz przygotować całkowicie teren S1 pod inwestycje. Korzystna lokalizacja terenu i ulgi podatkowe w ramach Specjalnej Strefy Ekonomicznej zapewniły całkowite zapewnienie uzbrojonego terenu. Władzom parku udało się pozyskać inwestorów strategicznych o specjalizacji zgodnej z planowanym profilem parku oraz inne mniejsze firmy, które mają zamiar zainwestować na jego terenie.

5.22.9. Promocja i komunikacja

Przy promocji parku zatrudnione są 2 osoby. Park promuje się przez ogłoszenia w serwisach internetowych, wydawanie folderów informacyjnych oraz udział w konferencjach. Jednakże bez szczególnych wysiłków promocyjnych udało się wyczerpać teren obecnie nadający się pod inwestycje. Park ma własną stronę internetową. Do końca 2007 roku funkcjonowała podstrona w ramach strony RARR. Wyszukiwarka Google daje 88 zwrotów po wpisaniu nazwy parku.

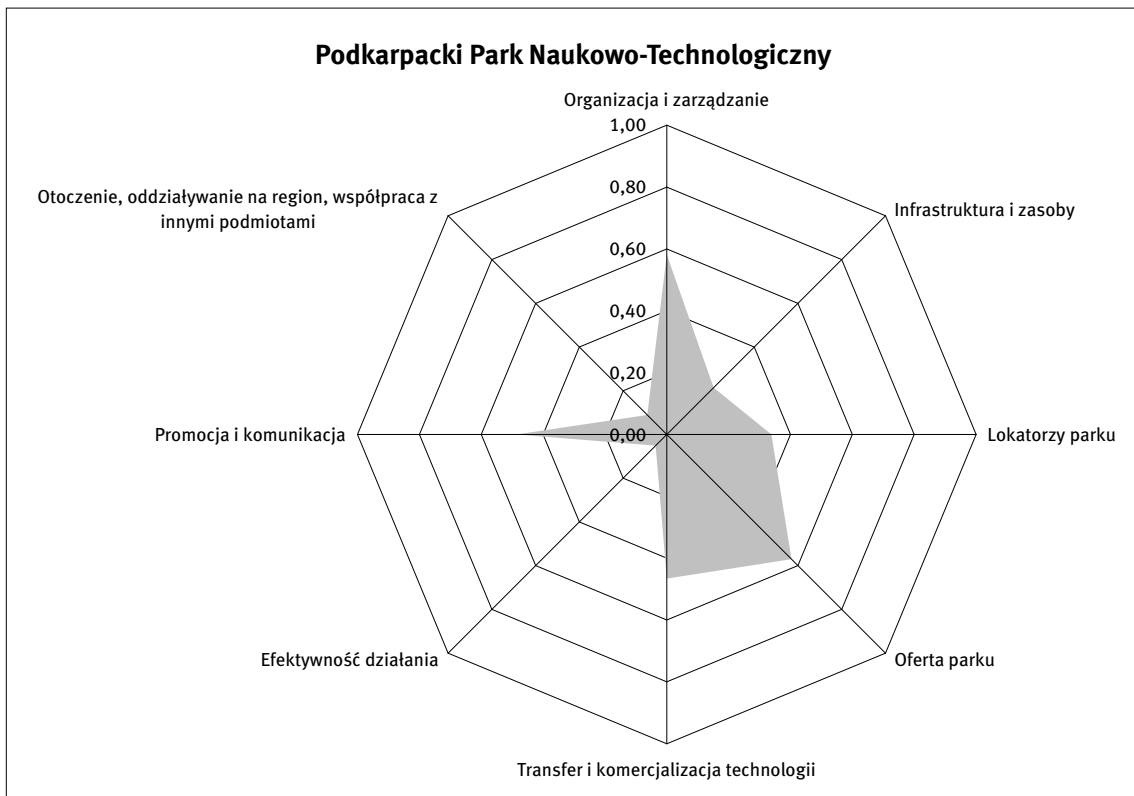
5.22.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park pełni istotną rolę w przyciąganiu inwestorów zagranicznych do regionu, proponując im atrakcyjną lokalizację oraz ulgi podatkowe. Inwestorzy strategiczni, którzy w 2008 roku mają zainwestować w parku, planują zatrudnienie na poziomie 5.000 osób oraz inwestycje rzędu 1,2 mld zł. Ponieważ głównym udziałowcem RARR jest Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego, park ma zapewnione duże wsparcie władz regionalnych.

Park aktywnie współpracuje z regionalnymi uczelniami (Politechniką Rzeszowską – Wydział Maszyn i Lotnictwa oraz Uniwersytetem Rzeszowskim), które mają tworzyć zaplecze naukowe dla przemysłu oraz dostarczać wysoko wykwalifikowane kadry. Istotnym partnerem parku jest również klaster „Dolina Lotnicza” – Stowarzyszenie Grupy Przedsiębiorców Przemysłu Lotniczego, który wspiera rozwój przemysłu lotniczego w regionie.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 20. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.23. Pomorski Park Naukowo-Technologiczny

5.23.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Pomorski Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny, inicjatywa samorządu lokalnego, nastawiony na przedsiębiorstwa innowacyjne i prowadzące prace B+R
Podmiot zarządzający	Gdyńskie Centrum Innowacji
Dane kontaktowe	Al. Zwycięstwa 96/98, 81-451 Gdynia tel. +48 58 735 11 25
Strona internetowa	http://www.ppnt.gdynia.pl

5.23.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie pomorskim w 2006 roku zarejestrowanych było 229 tys. podmiotów gospodarczych. Rozwój przemysłu w regionie opiera się na branżach takich jak przemysł stoczniowy, rafineryjny, maszynowy, transport i usługi portowe. Przemysł stoczniowy, który stanowi potencjał gospodarczy województwa, po restrukturyzacji stał się konkurencyjną dziedziną gospodarki. W województwie pomorskim w 2006 roku działały 53 jednostki naukowo-badawcze (łącznie z uczelniami), co stanowiło 5% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.23.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Pomorski Park Naukowo-Technologiczny stanowi jednostkę organizacyjną samorządu o charakterze non profit. Park powstał w 2001 roku z inicjatywy Urzędu Miasta Gdyni i Stowarzyszenia Pomorskie Centrum Technologii (PCT). Jedynym udziałowcem parku jest gmina Gdynia. W pierwszych latach działalności parkiem zarządzało, na podstawie kontraktu, PCT. Obecnie zarządzanie PPNT jest w całości realizowane przez jednostkę samorządu lokalnego Gdyńskie Centrum Innowacji (GCI).

W parku znajduje się inkubator przedsiębiorstw technologicznych. Jednym z warunków lokalizacji w parku jest bowiem uznanie przez Radę Naukową PPNT innowacyjnego charakteru projektu, jaki chce realizować aplikująca firma. Na terenie PPNT ulokowane są też 2 instytucje zapewniające finansowanie dla firm innowacyjnych, Business Angel Seedfund oraz fundusz załączkowy SCVC Inveno Sp z o.o. Aktualnie PPNT wdraża normę ISO 9001 – 2000. Audyt certyfikujący ma się odbyć w okresie marzec-kwiecień 2008.

Park posiada strategię rozwoju do 2020 roku. Strategia jest długookresowa, ale na bieżąco aktualizowana, zawiera również cele krótkookresowe. Misją Pomorskiego Parku Naukowo-Technologicznego jest rozwój gospodarki opartej na wiedzy poprzez tworzenie efektywnych powiązań pomiędzy nauką i biznesem oraz stymulowanie innowacyjnej przedsiębiorczości w otwartym środowisku partnerskiej współpracy.

Szczegółowe cele działalności parku to natomiast:

- promocja przedsiębiorczości wśród naukowców,
- zapewnienie dogodnych warunków rozwojowych firmom technologicznym,
- wsparcie rozwoju gospodarczego regionu,
- umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu,
- przyspieszenie procesów komercjalizacji wiedzy,
- promocja regionu.

Park jest zorientowany na branżę wysokiej techniki, a w szczególności na biotechnologię i ochronę środowiska, technologie informacyjno-komunikacyjne oraz wzornictwo przemysłowe.

Celem PPNT na najbliższy czas jest rozwój firm i rozbudowa parku. Ze względu na brak dostępnej powierzchni biurowej, zwiększenie liczby lokatorów jest obecnie niemożliwe. W planach na najbliższy rok przewidziano rozbiórkę starych budynków i postawienie nowych (o powierzchni 40 tys. m²). Inwestycja ta ma być współfinansowana ze środków dostępnych w ramach PO Innowacyjna Gospodarka, jednak projekt został przesunięty z listy indykatywnej na listę rezerwową.

PPNT współpracuje z wieloma instytucjami podobnego typu w Europie, zaś na zasadzie twinningu z parkiem z Kłajpedy. Współpraca z innymi parkami obejmuje wspólne szkolenia, konferencje oraz wspólne publikacje. PPNT posiada sformalizowaną strategię współpracy z jednostkami naukowymi oraz umowy o współpracy z większością uczelni i instytutów naukowych z regionu.

Jednym z celów parku jest pobudzanie współpracy między różnymi podmiotami zaangażowanym w proces innowacyjny. PPNT posiada więc wielu partnerów – współpracuje z 5 szkołami wyższymi, 5 parkami technologicznymi, około 40 ekspertami, 5 instytucjami rządowymi i samorządowymi, 10 jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz 2 instytucjami finansowymi ulokowanymi na terenie parku. W ocenie przedstawicieli parku, współpraca z powyższymi typami partnerów ma dla PPNT wysokie znaczenie. Nieco mniej istotna jest współpraca z centrami transferu technologii zrzeszonymi w sieci IRC, a także z Agencją Rozwoju Pomorza i 2 firmami konsultingowymi. Ponadto park współpracuje ze Stowarzyszeniem Talent, POMCERT – Pomorskim Centrum Badań i Technologii Środowiska, Polskim Towarzystwem Astronautycznym i Pomorskim Ośrodkiem Badań Edukacyjnych.

PPNT należy do kilku organizacji branżowych tj. IASP – Międzynarodowego Stowarzyszenia Parków Naukowych, SOOIPP – Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce oraz sieci Gate2Growth, która jednak coraz słabiej działa po zakończeniu projektu. Obecnie PPNT przystępuje do 2 organizacji – Ecsite – The European Network for Science Centres & Museums i ASTC - The Association of Science-Technology Centers.

Najważniejsze wydarzenia w historii PPNT są następujące:

- wprowadzenie pierwszych firm do parku w latach 2002-2003,
- powstanie inkubatora przedsiębiorstw w 2004 roku,
- organizacja Laboratorium Biotechnologii i Ochrony Środowiska w 2005 roku,
- zakończenie modernizacji głównej siedziby parku w 2006 roku,
- uruchomienie Centrum Nauki Experiment w 2007 roku.

Pomorski Park Naukowo-Technologiczny prowadzi monitoring osiągniętych sukcesów, realizacji celów zawartych w strategii rozwojowej oraz rozwoju firm – lokatorów.

5.23.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Pomorski Park Naukowo-Technologiczny posiada obecnie 6 ha uzbrojonej powierzchni, z której 2 ha są gotowe do użytkowania i jednocześnie wykorzystane. Całość parku jest przeznaczona na działalność badawczo-rozwojową. Zaledwie 100 m² to tereny rekreacyjne i zielone. 14 tys. m² stanowi powierzchnia biurowa, z czego 8 tys. m² to powierzchnia wykorzystana przez firmy. Park posiada projekt architektonicznego zagospodarowania przestrzeni dla całego terenu. W najbliższym roku planowana jest rozbudowa PPNT o 4 ha powierzchni biurowo-technologiczno-konferencyjnej.

W ramach parku funkcjonują laboratoria świadczące usługi dla lokatorów i innych firm, a także sale konferencyjne i dydaktyczne oraz pracownie techniczne. Park posiada też centrum kreatywności dla dzieci i młodzieży otwarte w 2007 roku w ramach projektu współfinansowanego przez Europejski Fundusz Społeczny. Ponadto park gdyński posiada galerię prezentującą doświadczenia PPNT oraz sukcesy ulokowanych tutaj firm.

W ostatnich 3 latach Gdyńskie Centrum Innowacji uzyskało około 21.600 tys. zł dotacji na rozwój infrastruktury technicznej parku. Były to dotacje z Funduszu PHARE, z programu INTERREG, z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, środki z kontraktu wojewódzkiego oraz dotacje z gminy. Dotacje te pozwoliły na przeprowadzenie remontu hali, wyposażenie kompleksu konferencyjnego, stworzenie laboratorium biotechnologicznego i centrum Experiment oraz przeprowadzenie remontu inkubatora.

Zasoby kadrowe

W podmiocie zarządzającym PPNT pracuje obecnie 28 osób i planowane jest zwiększenie liczby etatów do 30. 2 osoby to kadra zarządzająca, 12 osób zatrudnionych jest przy pracach badawczo-rozwojowych (z czego 4 w laboratorium), 5 osób to personel administracyjny i techniczny, zaś 9 osób to personel pozostały tj. księgowość i pracownicy centrum Experiment.

Spośród pracowników parku 1 osoba ma wykształcenie wyższe techniczne a 21 osób - wykształcenie wyższe uniwersyteckie, w czym są też osoby reprezentujące kierunki jak biotechnologia czy informatyka. Jedna osoba ma stopień doktora. Nikt z pracowników nie jest jednocześnie pracownikiem uczelni, lecz szkoły wyższe reprezentuje większość współpracujących ekspertów. Zatrudnienie w parku w ostatnich latach stale wzrastało. W 2005 roku pracowało tu 10 osób, w 2006 – 23 osoby, zaś obecnie liczba pracowników parku wynosi 28. Gdyńskie Centrum Innowacji inwestuje w podnoszenie kwalifikacji pracowników.

Zasoby finansowe

Finanse parku stanowią element budżetu miasta Gdynia. Przychód z wynajmu i innych opłat od firm-lokatorów (np. z kontraktów usługowych) oraz z opłat za usługi usług dla firm niebędących lokatorami stanowiły w 2007 roku około 44% przychodów PPNT. Środki pochodzące z funduszy Unii Europejskiej stanowiły około 26%, zaś dotacja od gminy 30%. W strukturze kosztów dominowały wydatki związane z utrzymaniem infrastruktury (poza budową budynków). Koszt wynagrodzeń pracowników PPNT to około 30% wydatków bieżących Gdyńskiego Centrum Innowacji, natomiast 20% to koszty pozostałych usług.

5.23.5. Lokatorzy parku

W parku znajduje się obecnie 70 przedsiębiorstw i 6 instytucji o innym charakterze. Wszystkie firmy korzystają z budynków PPNT. Wśród pozostałych instytucji są 4 stowarzyszenia oraz 2 instytucje związane z finansowaniem przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa obecne w parku reprezentują 4 branże docelowe PPNT. Najwięcej firm (21) zaliczyć można do branży ICT, 9 firm reprezentuje biotechnologię, 8 przedsiębiorstw działa w obszarze ochrony środowiska, a 7 to firmy zajmujące się wzornictwem przemysłowym. 14 przedsiębiorstw reprezentuje inne branże, także zaliczane do wysokiej techniki i innowacyjne. Do tej pory park opuściło 10 firm.

Liczba firm uległa znacznemu zwiększeniu w ostatnich latach, gdyż w 2005 roku w parku było 40 przedsiębiorstw, podczas gdy w 2006 – już 50. W firmach ulokowanych w gdyńskim parku w 2007 roku pracowało 350 osób, w 2006 roku – 220 osób, zaś w 2005 roku – 150 osób. Wszystkie firmy – lokatorzy parku prowadzą działalność badawczo-rozwojową. 6 przedsiębiorstw działających w PPNT to firmy typu spin-off (firmy biotechnologiczne), natomiast 10 to firmy akademickie (start-up). Przeciętnie przedsiębiorstwa przebywają w parku 3 lata (okres ten może zostać prze-

dłużony), w inkubatorze zaś – średnio 2 – 3 lata. 63 firmy w parku to mikro przedsiębiorstwa zatrudniające do 9 osób, natomiast 7 to firmy małe, tj. o liczbie pracowników od 10 do 49 osób. 98% lokatorów PPNT pochodzi z województwa pomorskiego. Pozostałe przedsiębiorstwa wywodzą się z innych regionów kraju. Czynnosc dla firm lokatorów w PPNT jest niższy niż rynkowy.

Firmy dobrze oceniają zarządzanie parkiem, ale trochę słabiej dostosowanie oferty PPNT do ich potrzeb. Dobrze firmy oceniają takie usługi PPNT jak: szkolenia personelu, przygotowanie wniosków do programów UE wspierających innowacyjność oraz pomoc w tworzeniu biznesplanu. Bardzo dobre oceny uzyskały natomiast promocja i reklama, jaką zapewnia park oraz udostępnianie laboratoriów. Jedną ze spółek dzięki obecności w parku podjęła współpracę z firmami produkcyjnymi, doradczymi oraz niezależnymi ekspertami.

Główne bariery rozwoju przedsiębiorstw to trudności w pozyskiwaniu wykwalifikowanych kadr, wysokie koszty pozyskania kapitału, skomplikowane przepisy prawne oraz słaba ochrona własności intelektualnej.

Przedsiębiorstwa oczekują poprawy dostępności wielu z usług oferowanych przez park. Dotyczy to zwłaszcza pomocy w pozyskiwaniu finansowania dla prac badawczych, a także dalszego udostępniania laboratoriów i możliwości kontaktu z innymi firmami. Spółki uważają, że park przyczynił się do ich rozwoju zapewniając dobre warunki startu oraz niski czynsz, szczególnie istotny dla przedsiębiorstw wymagających znacznej powierzchni.

Jednak firmy zlokalizowane w parku samodzielnie wdrażają wynalazki, np. IVO Software zgłosił do ochrony około 20 znaków towarowych. 5 wynalazków firma skomercjalizowała. IMMUNOLAB opracował 75 wynalazków, z czego wszystkie zostały wprowadzone na rynek.

5.23.6. Oferta parku

Park oferuje do 10 godzin bezpłatnych usług dla lokatorów parku, a usługi wykraczające ponad ten wymiar godzin są płatne według cen rynkowych. Usługi jakie oferuje Gdyńskie Centrum Innowacji to:

- obsługa prawna,
- doradztwo technologiczne,
- doradztwo z zakresu zarządzania,
- szkolenia personelu,
- pomoc w zdobywaniu finansowania (venture capital, kredyty),
- doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów,
- prowadzenie baz danych przedsiębiorstw,
- prowadzenie baz danych projektów, dla których poszukiwane jest finansowanie,
- przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP) i badania zdolności patentowej,
- pomoc w tworzeniu i uruchamianiu nowych firm technologicznych,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami a ich potencjalnymi klientami,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami,
- obsługa księgową,
- przygotowywanie analiz rynku,
- promocja/reklama/marketing,

- udostępnianie laboratoriów,
- pomoc przy eksporcie i poszukiwaniu partnerów zagranicznych.

Park przeprowadził liczne szkolenia dla lokatorów. W 2007 roku odbyło się szkolenie z transferu technologii (5 godzin), zaś w latach 2005-2007 GCI zorganizowało szkolenia dotyczące finansowania. Jedną z form tych szkoleń są wideokonferencje.

5.23.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Firmy z parku złożyły w sumie 18 zgłoszeń patentowych w latach 2005-2007 (po 5 w latach 2005-2006 i 8 w 2007 roku). Jedna firma zgłosiła patent w Urzędzie Patentowym Niemiec. Na terenie parku powstało też niedawno Biuro Informacji Patentowej. Gdyńskie Centrum Innowacji oferuje firmom usługi z zakresu doradztwa technologicznego oraz zorganizowało w 2007 roku szkolenie z transferu technologii.

5.23.8. Efektywność działania

Park wykazuje w ostatnich latach dużą efektywność w zakresie przyciągania nowych firm. W stosunku do 2006 roku liczba lokatorów w parku wzrosła o 40%, a liczba osób zatrudnionych w firmach o 60%. W okresie 2005-2007 wzrost liczby firm wyniósł 75%, a pracowników firm-lokatorów – 133% .

Wysoka jest też efektywność parku mierzona środkami pozyskanymi na jego rozwój. W sumie PPNT w ostatnich 3 latach pozyskał 21,6 mln zł na inwestycje. Park nie pokrywa wszystkich swoich wydatków ze środków z tytułu z wynajmu i usług dla firm. Konieczna jest dotacja z gminy. Jednak PPNT został utworzony z misją wspierania firm innowacyjnych i z założenia jest instytucją niekomercyjną.

5.23.9. Promocja i komunikacja

Park posiada własną witrynę internetową <http://www.ppnt.gdynia.pl>. Odnotowana liczba wejść na stronę to obecnie 373.483. Przy wyszukiwaniu przy użyciu wyszukiwarki Google, liczba stron na których pojawia się bezpośrednio odniesienie do parku to około 390. Przy promocji parku zatrudnionych jest 8 osób. Formy promocji są różnorodne i obejmują wystawiennictwo na targach, foldery informacyjne, udział w konferencjach, ogłoszenia w serwisach internetowych i gazetach branżowych, a także inne możliwe formy, jak np. galeria parku. Jedno ze stanowisk kierowniczych PPNT również dotyczy zadań związanych z promocją. Gdyńskie Centrum Innowacji oprócz folderów promocyjnych (np. dotyczących Centrum Experiment), wydaje m.in. polsko-angielski biuletyn PPNT. W 2007 roku park był prezentowany na 20 konferencjach i seminariach. Środki przeznaczone na promocję w 2007 roku to około 50 tys. zł, w 2006 roku około 40 tys. zł, a rok wcześniej około 30 tys. zł. Ponadto PPNT promuje się w ramach realizowanych przez siebie projektów.

5.23.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

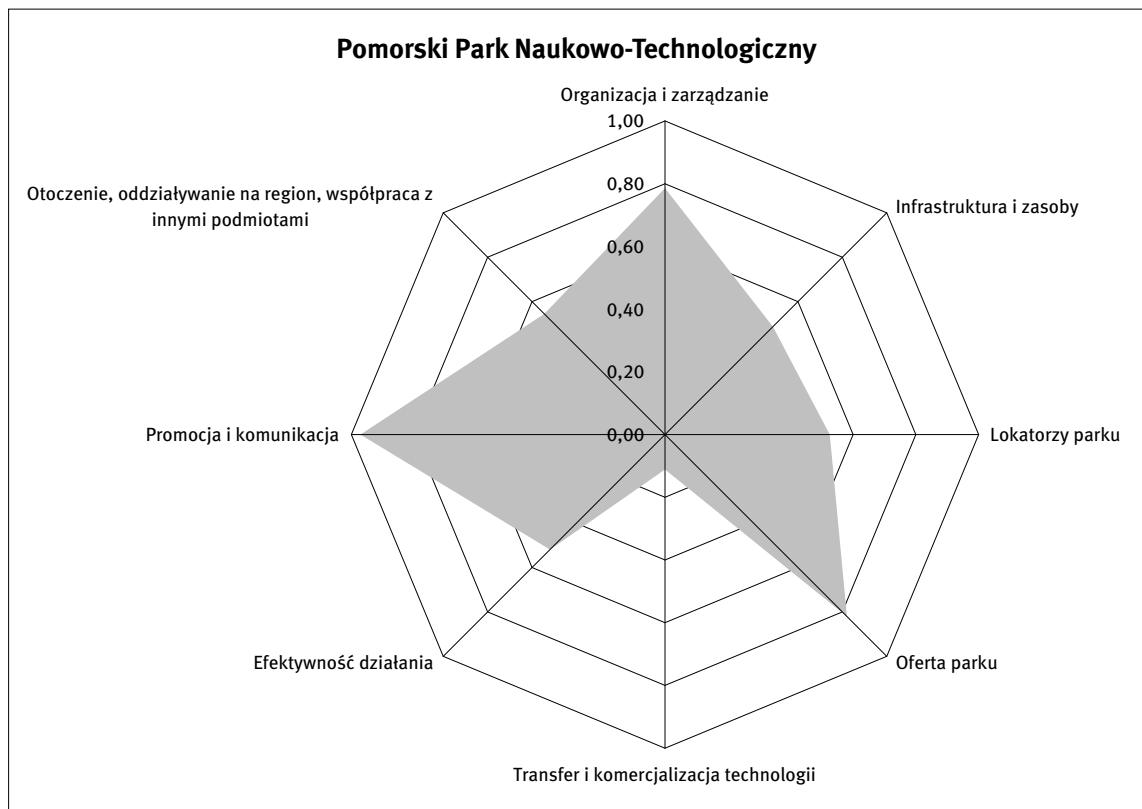
W 2007 roku Gdyńskie Centrum Innowacji realizowało 5 projektów we współpracy z 12 partnerami, zaś w 2006 roku 2 projekty razem z 6 innymi podmiotami. Te projekty to m.in. projekt creActive NET, w ramach którego powstało centrum nauki Experiment. W konferencjach/szkoleniach

zorganizowanych przez park w 2007 roku uczestniczyło około 700 osób. Park jest istotnym elementem regionalnego systemu innowacji, o czym świadczy duża liczba zgłoszeń do inkubatora i wynajęcia powierzchni. W 2005 roku odnotowano 50 zgłoszeń do inkubatora i 40 do wynajęcia powierzchni, w kolejnym roku zgłoszeń do inkubatora było 40, a do wynajmu powierzchni 30, zaś w 2007 roku – odpowiednio 55 i 50.

Od samorządu lokalnego park uzyskał wsparcie w postaci dotacji, a także merytoryczną pomoc w zakresie zarządzania parkiem technologicznym. Ponadto samorząd lokalny działa na rzecz promocji PPNT.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsynte-
tycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 21. Wartości wskaźników subsynte-
tycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.24. Poznański Park Naukowo-Technologiczny

5.24.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza – Poznański Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza (Fundacja UAM)
Dane kontaktowe	ul. Rubież 46, 61-612 Poznań tel. +48 61 827 97 42 faks +48 61 827 97 41 ppnt@ppnt.poznan.pl
Strona internetowa	http://www.ppnt.poznan.pl

5.24.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W Wielkopolsce w 2006 roku zarejestrowanych było 346 tys. podmiotów gospodarczych. Do branż znaczących w województwie należą: produkcja pojazdów mechanicznych, przemysł odlewniczy, farmaceutyczny, meblarski, sprzętu oświetleniowego i gospodarstwa domowego, ceramiczny i szklarski, wyrobów z tworzyw sztucznych dla budownictwa, oponiarski, włókienniczy i odzieżowy. Istotne znaczenie dla gospodarki regionu mają także górnictwo węgla brunatnego, hutnictwo i wytwarzanie energii w okręgu konińskim. Województwo wielkopolskie pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych uplasowało się na 4 miejscu w Polsce. Swoją działalność prowadziło tu 88 (łącznie z uczelniami), co stanowiło 8% wszystkich jednostek w kraju.

5.24.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Poznański Park Naukowo-Technologiczny został powołany uchwałą Zarządu Fundacji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza (UAM) z dnia 16 maja 1995 roku jako jednostka organizacyjna wydzielona w ramach struktury Fundacji. Jednostką zarządzającą parkiem jest fundacja UAM. Park ma charakter non-profit i działa na podstawie Regulaminu zatwierdzonego uchwałą nr 2/2003 Rady Fundacji z dnia 2 kwietnia 2003 r.

Fundacja UAM została powołana we wrześniu 1990 r., a jej celem jest wspieranie Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Do grupy fundatorów należą:

- Urząd Wojewódzki w Poznaniu,
- Wielkopolski Bank Kredytowy S.A.,
- Powszechna Kasa Oszczędności B.P.,
- Międzynarodowe Targi Poznańskie Spółka z o.o.,
- Poznańskie Zakłady Opon Samochodowych "STOMIL",
- Pomorskie Zakłady Materiałów Izolacyjnych "IZOPOL" w Trzemesznie,
- Poznańskie Zakłady Farmaceutyczne "POLFA" S.A.,
- Poznańskie Zakłady Chemiczne im. dr R. Maya w Luboniu,
- Fabryka Kosmetyków "Pollena-Lechia" w Poznaniu.

W ramach działalności statutowej i gospodarczej Fundacji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza na terenie parku wspiera się działalność badawczą i dydaktyczną jednostek organizacyjnych Wy-

działu Chemii, Wydziału Fizyki oraz Wydziału Historii UAM. Misja parku brzmi następująco: „Park to miejsce spotkania nauki, nowoczesnego przemysłu i szeroko rozumianej przedsiębiorczości. Głównym zadaniem parku jest przybliżenie wyników badań naukowych (i ich twórców) do praktyki społecznej i gospodarczej całego regionu Wielkopolski”.

Głównym celem parku jest „tworzenie nowych technologii lub ulepszanie istniejących na podstawie prowadzonych prac technologicznych i prób na instalacjach w oparciu o aparaturę i specjalistyczne wyposażenie parku. Poza tym jego zadaniem jest wspieranie procesu transferu technologii i promocja szeroko rozumianej innowacyjności. Park można i należy traktować także jako inkubator wspomagający powstawanie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw w oparciu o nowe technologie”.

Zakres czasowy przyjętej strategii rozwojowej parku to lata 2008-2012. Park w swej strategii rozwoju ustalił realizację następujących wartości docelowych:

- 15 inkubowanych firm do końca 2008 r.,
- realizacja programu inwestycyjnego na kwotę 60 mln zł do 2012 r.

W parku prowadzony jest monitoring osiągniętych sukcesów oraz realizacji celów zawartych w strategii rozwojowej.

Park posiada sformalizowaną strategię współpracy z instytucjami naukowymi oraz ciało opiniodawczo-doradcze w formie Rady Programowej. W 2007 r. wdrożył system zarządzania jakością zgodny z normą ISO 9001-2000. Ankietowane firmy zlokalizowane w parku pozytywnie oceniają jakość zarządzania parkiem.

Park zorientowany jest na rozwój takich branż, jak chemia i technologie chemiczne. Priorytetowe kierunki działalności parku w obszarze badań i usług to:

- archeologia,
- biotechnologia,
- chemia i technologie chemiczne,
- fizyka,
- nauki ekonomiczne.

Do najbardziej istotnych wydarzeń w działalności PPNTR należą:

- wybudowanie budynku biurowo-laboratoryjnego o wysokim standardzie o powierzchni 2.000 m²,
- wybudowanie segmentu o powierzchni 1.000 m² oraz wielofunkcyjnego nowoczesnego obiektu (680 m²) pełniącego funkcję magazynu archeologicznych materiałów zabytkowych wraz z pracowniami analitycznymi do ich opracowywania,
- przeprowadzenie generalnego remontu hali technologicznej (750 m²) i stworzenie nowej hali na potrzeby Inkubatora Technologii Chemicznych,
- otwarcie Inkubatora Technologicznego.

W ciągu 2008 roku planowane są zmiany organizacyjne w PPNT związane z rozbudową parku. Władze parku planują również w ciągu najbliższego roku rozpocząć współpracę z instytucjami finansowymi dla stworzenia oferty venture capital dla lokatorów.

5.24.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Park zajmuje powierzchnię 26.000 m², z czego 100% jest uzbrojone i gotowe do użytkowania. Park wykorzystuje ok. 77% powierzchni (20.000 m²). Pozostałe 23% powierzchni przeznaczone jest pod inwestycje (6.000 m²). Tereny rekreacyjne i zielone stanowią 38% całkowitej powierzchni parku (10.000 m²). Park dysponuje projektem architektonicznym zagospodarowania przestrzeni dla całości terenu.

Powierzchnia biurowa parku wynosi 5.374 m². Jest ona wykorzystana w 100% i w całości przeznaczona pod wynajem.

W parku działają Centrum Transferu Technologii, Centrum Zaawansowanych Technologii, Punkt Konsultacyjny oraz Inkubator Przedsiębiorczości. Główne działy parku to:

- Inkubator Technologii Chemicznych,
- Zespoły Archeologii Ratowniczej,
- Centrum Badań Akustycznych,
- Centrum Zastosowań Informatyki,
- Centrum Analityki i Diagnostyki Medycznej,
- Laboratorium Aparatury Specjalnej (w organizacji),
- Inkubator Technologiczny (w organizacji),
- Centrum Wspierania Innowacji.

W ramach parku funkcjonują laboratoria jak również sale konferencyjne/dydaktyczne.

Zasoby kadrowe

W podmiocie zarządzającym parkiem zatrudnione są w sumie 72 osoby, z czego 3 osoby stanowią kadrę zarządzającą, 5 osób zatrudnionych jest w dziedzinie B+R, a 15 osób należy do personelu administracyjno-technicznego. Zatrudnienie w parku w latach 2005-2007 wzrosło o 44%.

Wśród ogółu zatrudnionych 13 osób posiada wykształcenie wyższe techniczne, 5 osób – stopień naukowy doktora, a 4 osoby są pracownikami uczelni wyższych. Park inwestuje w podwyższenie kwalifikacji kadry pracowniczej.

Zasoby finansowe

Szacuje się, iż wartość pomocy publicznej uzyskanej przez park w ostatnich 3 latach wynosi ok. 16.777 tys. zł, z tego 26% środków (4.377 tys. zł) przeznaczonych było na projekty miękkie (działalność doradcza i usługowa), zaś 74% funduszy (12.400 tys. zł) wydano na rozbudowę infrastruktury (budowa Inkubatora, zakup aparatury badawczej, modernizacja Centrum Zaawansowanych Technologii). W ostatnich 3 latach parkowi przyznano 55 tys. zł pomocy de minimis.

W strukturze przychodów największy udział mają środki pochodzące z funduszy UE lub granty innych organizacji międzynarodowych (ok. 44%) oraz przychód z usług dla firm niebędących lokatorami (ok. 40%).

5.24.5. Lokatorzy parku

W strukturze lokatorów parku znaczący jest udział firm – 90%. Inne instytucje (jednostki badawczo-rozwojowe, fundacje i stowarzyszenia) stanowią pozostałe 10% lokatorów PPNT. Wśród podmiotów zlokalizowanych w parku 28% stanowią firmy strategiczne (15 podmiotów), zaś 72% (38 podmiotów) to firmy lokatorskie.

W okresie 2005-2007 liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych w parku wzrosła przeszło czterokrotnie, a zatrudnienie w tych firmach wzrosło o 140%. W 2005 r. w parku funkcjonowało 10 firm zatrudniających w sumie 150 osób. W 2006 roku liczba firm lokatorskich wzrosła do 40, a zatrudnienie w tych firmach do 250. Na koniec 2007 roku w PPNT zlokalizowane były 53 firmy, zatrudniające łącznie 360 osób.

Zdecydowana większość (91%) przedsiębiorstw zlokalizowanych w PPNT to firmy innowacyjne. Około 1/3 przedsiębiorstw funkcjonujących w PPNT działa w przemyśle średnio-wysokiej i wysokiej techniki. Wśród lokatorów PPNT wyróżnić można m.in. 2 firmy badawcze (Complete Cardiology Services Ltd, Centrum Badań DNA sp. z o.o.), 10 firm z branży automatycznej oraz 6 jednostek naukowo-badawczych (Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Aparatury Badawczej i Dydaktycznej COBRABiD O/Poznań, Centrum Zaawansowanych Technologii UAM, Instytut Archeologii i Etnologii PAN O/Poznań, Instytut Archeologii i Etnologii PAN – Zespół ds. Ratownictwa Archeologicznego, Zespół Badań Archeologicznych Instytutu Prahistorii UAM, Zespół Projektu Badawczego „AUTOSTRADY” Instytutu Prahistorii UAM).

2 firmy prowadzą własną działalność B+R. Spośród firm funkcjonujących w parku 13% stanowią przedsiębiorstwa spin-off, zaś 55% (29 firm) – przedsiębiorstwa akademickie (typu start-up).

Wszystkie firmy zlokalizowane w Parku reprezentują sektor MŚP, z czego 96% stanowią małe przedsiębiorstwa (w tym ponad połowa – 26 firm – to mikroprzedsiębiorstwa), zaś 4% (2 podmioty) stanowią firmy średnie. W PPNT funkcjonuje 6 firm lokalnych (11%), 19 – z regionu (36%), 24 – z kraju (45%) oraz 4 – z zagranicy (8%). Wśród 15 firm strategicznych dominują przedsiębiorstwa krajowe (8 firm) i przedsiębiorstwa zagraniczne (4 firmy). Jedynie 1 firma strategiczna jest firmą lokalną, a 2 firmy pochodzą z regionu Wielkopolski. Struktura firm lokatorskich jest odmienna – przeważają w niej firmy z regionu (17 firm z Wielkopolski i 5 firm lokalnych).

W PPNT stosuje się podział na lokatorów parku i Inkubatora. W parku zlokalizowanych jest 12 firm, zaś w Inkubatorze – 41. Na 41 firm w Inkubatorze 71% (29 firm) stanowią nowopowstałe przedsiębiorstwa.

W latach 2005-2007 odnotowano 41 zgłoszeń do Inkubatora: 32 zgłoszenia w 2006 roku i 9 zgłoszeń w roku 2007. Do tej pory żadna firma nie opuściła Inkubatora. Przeciętny czas przebywania firmy w parku ustalono na 36 miesięcy.

5.24.6. Oferta parku

Park ma w swojej ofercie 12 rodzajów usług; 75% z nich oferuje swoim lokatorom bezpłatnie. Należą do nich:

- obsługa prawna,
- doradztwo technologiczne,

- doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów,
- prowadzenia baz danych przedsiębiorstw,
- pomoc w tworzeniu i uruchamianiu nowych firm technologicznych,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami, a ich potencjalnymi klientami,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami,
- promocja/reklama/marketing,
- pomoc w przygotowaniu wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP) i badania zdolności patentowej.

Park oferuje po cenach rynkowych 2 typy usług: przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP) i badania zdolności patentowej oraz udostępnianie laboratoriów, zaś częściowo odpłatnie świadczy usługi w postaci przygotowywania analiz rynku.

Spośród usług oferowanych przez park wysoko ocenione zostały: doradztwo z zakresu zarządzania, doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów oraz pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami a ich potencjalnymi klientami, pozostałe usługi zostały ocenione gorzej.

Liczba szkoleń dla lokatorów i potencjalnych lokatorów parku utrzymuje się od paru lat na tym samym poziomie. W okresie 2005-2007 park zorganizował w sumie ok. 30 szkoleń z tematyki transferu technologii i ok. 66 szkoleń z zakresu finansowania.

5.24.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Park przejawia dużą aktywność w zakresie transferu i komercjalizacji technologii. W Parku funkcjonuje Centrum Transferu Technologii jak również Centrum Zaawansowanych Technologii.

W obszarze technologii i jej transferu za priorytetowe uznano następujące dziedziny:

- badania i usługi archeologiczne realizowane na wielkich inwestycjach przestrzennych,
- technologie w dziedzinie chemii w ramach Centrum Zaawansowanych Technologii Chemicznych,
- technologie związków chemicznych o szczególnych właściwościach (w oparciu o granty MEiN, celowe i zamawiane, zlecenia z zakładów pracy oraz programy międzynarodowe),
- rozwiązywanie bieżących problemów technologicznych przedsiębiorstw z regionu,
- promocja innowacji, innowacyjnych przedsiębiorstw i osiągnięć technologicznych regionu (targi, wystawy, publikacje),
- organizacja bazy danych o placówkach naukowych i ich ofertach skierowanych ku praktyce oraz wsparcie ich uczestnictwa w programach europejskich,
- organizacja bazy danych o proinnowacyjnych przedsiębiorstwach i ich zapotrzebowaniu na nowe technologie (spotkania brokerskie, misje gospodarcze, transfer technologii na rynku europejskim i krajowym),
- wdrażanie strategii innowacyjnego rozwoju gospodarczego regionu (głównie w oparciu o środki strukturalne ZPORR),
- wspieranie przedsiębiorczości akademickiej w regionie,
- badania i usługi z dziedziny fizyki medycznej, akustyki i informatyki.

Z przeprowadzonych badań wynika, iż w 2007 roku w wyniku współpracy z parkiem firmy lokatorskie złożyły 2 zgłoszenia patentowe do Urzędu Patentowego RP. Żaden z lokatorów parku w okresie 2005-2007 nie dokonał zgłoszeń znaków towarowych.

5.24.8. Efektywność działania

W ostatnich 3 latach na rozwój infrastruktury technicznej park pozyskał w formie grantów czy dotacji w sumie 12.400 tys. zł. Powyższa kwota stanowi w całości sumę wydatków inwestycyjnych parku z ostatnich 3 lat. Udział wartości środków pochodzących z funduszy strukturalnych lub innych środków pozyskanych jako granty z innych organizacji międzynarodowych do przychodów ogółem wynosi 44%, co oznacza dużą skuteczność na tym polu.

Efektywność działania znajduje swoje odzwierciedlenie w liczbach świadczących o rozwoju parku. W okresie 2005-2007 zatrudnienie w przedsiębiorstwach zlokalizowanych w parku systematycznie wzrastało (w okresie 2005-2007 zatrudnienie wzrosło o 140%). W 2005 roku w parku zatrudnienie w firmach lokatorskich wynosiło 150 osób, w roku 2006 osiągnęło 250 osób, a w kolejnym roku wyniosło już 360 osób.

5.24.9. Promocja i komunikacja

Do działań związanych z promocją parku oddelegowana jest jedna osoba (1 etat). Na cele promocyjne parku przeznaczono w latach 2005-2007 w sumie 50 tys. zł. Park stosuje różnorodne formy promocji, m.in.:

- wystawiennictwo na targach,
- foldery informacyjne,
- udział w konferencjach,
- ogłoszenia w gazetach branżowych.

W 2007 roku ofertę parku prezentowano na ok. 20 konferencjach i seminariach. Park posiada własną stronę internetową: <http://www.ppnt.poznan.pl>. W ciągu ostatniego roku odnotowano 7.000 wejść na stronę. Strona internetowa parku jest przejrzysta, estetyczna i zawiera wiele istotnych i aktualnych informacji dotyczących działalności parku. Przy wyszukiwaniu stron internetowych w serwisie Google.com dla zapytania „Poznański Park Naukowo-Technologiczny” pojawiają się 344 wyniki.

5.24.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park należy do IASP (International Association of Science Parks), Europejskiej Sieci Gate2Growth; współpracuje również z amerykańskim stowarzyszeniem parków badawczych, związanych z uniwersytetami (AURRP). W PPNT mieści się biuro Science Park&Innovation Center Expert Group (SPICE) na Europę Środkową i Wschodnią. Ponadto park należy do Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce (SOOIPP).

W latach 2005-2007 park zrealizował w sumie 75 projektów, w tym 6 projektów w partnerstwie z innymi instytucjami. W kolejnych latach park prowadził po 30 projektów rocznie, w tym 3 projekty w partnerstwie z 7 podmiotami w 2006 roku i 3 projekty w partnerstwie z 15 podmiotami w roku 2007.

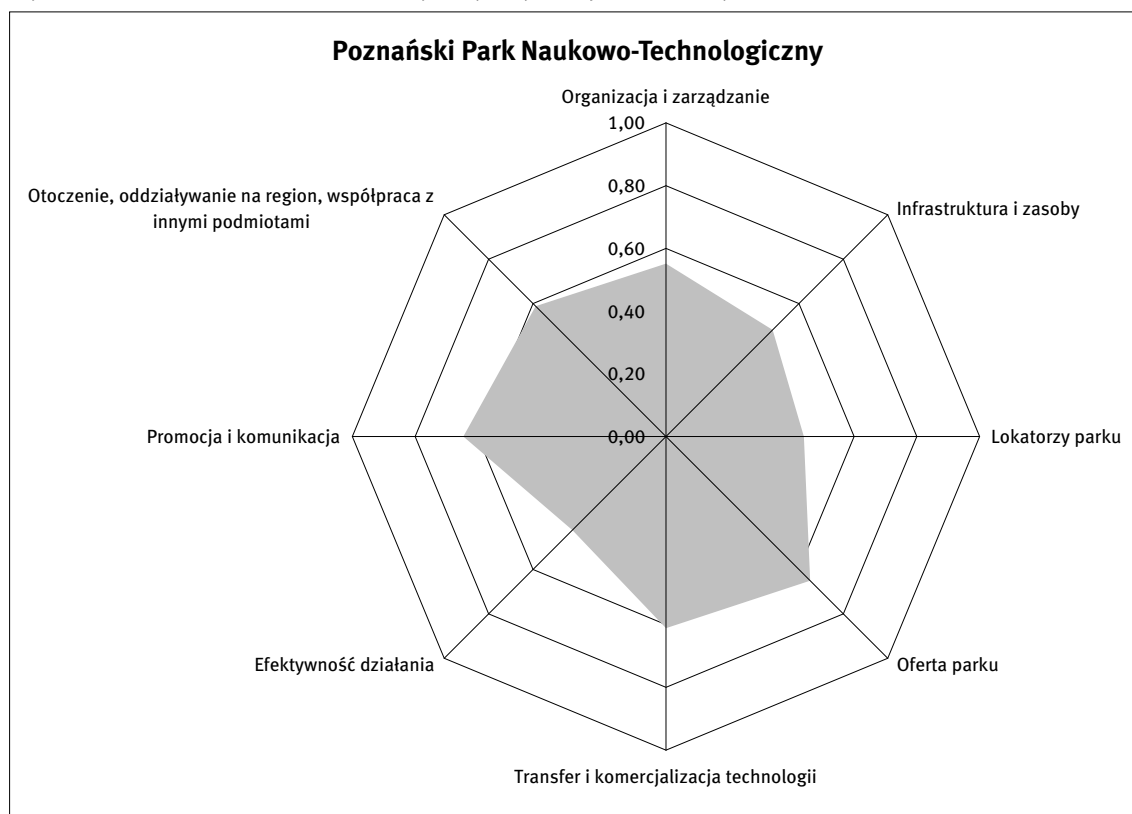
Park przejawia bardzo dużą aktywność na rynku, czego dowodem są silne powiązania z licznymi podmiotami. Park współpracuje z władzami regionu, organizacjami zrzeszającymi małe i średnie przedsiębiorstwa (izby gospodarcze, zrzeszenia, cechy) oraz z uczelniami wyższymi z Wielkopolski. Ponadto wykazuje bardzo dużą aktywność na arenie międzynarodowej.

Na pytanie o intensywność i użyteczność współpracy na pierwszym miejscu park wymienił szkoły wyższe. Park współpracuje z 5 szkołami z Poznania: Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza, Politechniką Poznańską, Akademią Rolniczą, Akademią Ekonomiczną oraz Uniwersytetem Medycznym. W zakresie intensywności i użyteczności współpracy na drugim miejscu plasują się agencje rozwoju regionalnego oraz instytucje rządowe i samorządowe. Park posiada silne powiązania z agencją rozwoju regionalnego i 3 instytucjami samorządowymi/rządowymi. Od momentu rozpoczęcia działalności park otrzymał ze strony władz samorządowych ulgi podatkowe, wsparcie finansowe (subwencje, dotacje) i merytoryczne oraz pomoc w zakresie zarządzania parkiem.

Park współpracuje także z grupą ok. 20 niezależnych ekspertów i 5 jednostkami badawczo-rozwojowymi. Park aktywnie działa w stowarzyszeniu SOOIPP, utrzymując liczne kontakty z wieloma parkami technologicznymi w Polsce, ale współpracuje ściśle z 5 instytucjami tego typu. Ponadto PPNT współpracuje z 4 centrami transferu technologii oraz 3 firmami świadczącymi usługi konsultingowe.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 22. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.25. Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach

5.25.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach
Typ parku	Park przemysłowy
Podmiot zarządzający	Urząd Gminy Polkowice, Wydział Inicjatyw Gospodarczych i Rynku Pracy
Dane kontaktowe	ul. Rynek 1, 59-100 Polkowice tel. +48 76 84 76 166 faks +48 76 845 13 64 gp@ug.polkowice.pl
Strona internetowa	http://www.polkowice.pl/index2.php/strona/26/Regionalny%20Park%3Cbr%3EPrzemysłowo-Techniczny

5.25.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie dolnośląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 303 tys. podmiotów gospodarczych. 43% podmiotów zarejestrowanych było w podregionie jeleniogórsko-wałbrzyskim, 31% we Wrocławiu. Najlepiej rozwiniętymi branżami przemysłu na Dolnym Śląsku są następujące branże: elektromaszynowa, elektroniczna, maszyn elektrycznych, pojazdów mechanicznych, energetyczna, budownictwo, przemysł chemiczny i spożywczy. Duże znaczenie ma przemysł wydobywczy, przede wszystkim eksploatacja rud miedzi i srebra w Legnicko-Głogowskim Okręgu Miedziowym. W województwie dolnośląskim w 2006 roku funkcjonowało 81 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 7% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.25.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny utworzony został z inicjatywy burmistrza Polkowic i byłego prezesa Volkswagen Motor Polska (fabryka firmy ulokowana jest w polkowickiej podstrefie Legnickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej). Poparcie dla utworzenia parku wyraziło 26 podmiotów i instytucji gospodarczych, naukowych, samorządowych i rządowych.

Obecnie park nie ma wyodrębnionej struktury organizacyjnej. Działania związane z parkiem koordynuje Wydział Inicjatyw Gospodarczych i Rynku Pracy w Urzędzie Gminy. Powołanie spółki zarządzającej parkiem zaplanowano na rok 2008, jednak ze względu na wysokie koszty funkcjonowania spółki rozważane są także inne warianty organizacyjne – włączenie parku w struktury Legnickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, Wrocławskiego Parku Technologicznego lub Legnickiego Parku Technologicznego KGHM Letia. Jednostka zarządzająca parkiem będzie nie tylko administrować jego terenem ale także promować działalność instytucji otoczenia biznesu na rzecz firm zlokalizowanych w parku.

Strategia parku obejmuje okres do roku 2011. Na obecnym etapie nie wyznaczono żadnych mierników realizacji celów, ponieważ na wymierne efekty należy poczekać co najmniej kilka lat. Głównym celem parku jest stworzenie najlepszych warunków do inwestowania i zagospodarowanie wolnych terenów, co ma się przyczynić do rozwoju gospodarczego regionu. Park ma też ograniczyć zagrożenia związane z monokulturą przemysłu miedziowego – ma bowiem na celu

wspieranie gałęzi przemysłu, które stanowiłyby dla niego alternatywę, a przez to zapobieżenie ewentualnej zapaści gospodarczej związanej z wyczerpywaniem się złóż miedzi.

5.25.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Teren parku obejmuje 41,6 ha, z czego 29,6 ha obszaru do zagospodarowania. W obecnej chwili znajdują się tu jedynie tereny inwestycyjne. Dzięki wsparciu ze ZPORR przygotowano niezbędną infrastrukturę (drogi dojazdowe wraz z oświetleniem, przejazd przez linię kolejową, przełożenie ciepłociągu i kanalizacji kablowej telefonii). Teren parku zaopatrzonej jest w sieć kanalizacyjną, możliwe jest także podłączenie do sieci elektryczności, wody i gazu. Dostępna jest również bocznicą kolejowa. Planowana jest dalsza rozbudowa dróg.

Zasoby kadrowe

Ponieważ park nie posiada jeszcze odrębnej struktury organizacyjnej, działania związane z jego rozwojem prowadzone są przez pracowników Urzędu Gminy, w skali i formie zależnej od aktualnych potrzeb. Działania koordynuje Wydział Inicjatyw Gospodarczych i Rynku Pracy, ale poszczególne zadania (np. związane z pozyskiwaniem środków UE) wypełniają też inne wydziały urzędu.

Zasoby finansowe

Prace związane z przygotowaniem terenu parku pod inwestycje finansowane były ze środków ZPORR (budowa infrastruktury drogowej), kredytu Banku Ochrony Środowiska, dotacji i pożyczki z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (kanalizacja) oraz z dotacji PARP (studium wykonalności, ocena oddziaływania na środowisko, biznes plan). Gmina zamierza aplikować o środki dostępne w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego 2007-2013 na dalszą rozbudowę infrastruktury drogowej.

5.25.5. Lokatorzy parku

W chwili obecnej na terenie parku znajduje się jedynie hala logistyczna firmy Sitech, która ma swoje zakłady także na terenie sąsiadującej z parkiem Legnickiej Specjalnej Strefy ekonomicznej (podstrefa polkowicka). Miasto stawia przede wszystkim na firmy, które umożliwiłyby rozwój branż alternatywnych do przemysłu miedziowego. Ważnym kryterium jest także tworzenie miejsc pracy dla kobiet. Do gminy wciąż napływają zapytania od potencjalnych inwestorów dotyczące możliwości ulokowania zakładów na terenie parku. Ze względu na fakt, że działalność firm nie może być uciążliwa dla środowiska i mieszkańców miasto zrezygnowało z rozmów z kilkoma inwestorami, którzy byli zainteresowani prowadzeniem działalności w parku.

5.25.6. Oferta parku

Obecnie na terenie parku dostępne są jedynie tereny inwestycyjne. Docelowo, utworzony ma tu zostać również inkubator przedsiębiorczości a także hale wdrożeniowo-produkcyjne wraz z bazą laboratoryjną, które umożliwią współpracę nauki i biznesu na polu transferu technologii (znaczącą rolę ma tu odegrać współpraca z lokalną uczelnią – Dolnośląską Wyższą Szkołą Przedsiębiorczości i Techniki). Urząd Gminy oferuje pakiet usług doradczych dla potencjalnych inwestorów, obejmujący m.in.

pomoc prawną czy w pozyskaniu finansowania na rozwój firmy. Planuje się także szkolenia dla pracowników firm zlokalizowanych w parku oraz wsparcie firm-lokatorów w pozyskaniu pracowników – np. poprzez organizowanie dni otwartych (targi rekrutacyjne) czy uruchomienie systemu staży (miasto mogłoby finansować 6-miesięczne staże w firmach).

5.25.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Obecnie park nie prowadzi działalności w tym zakresie.

5.25.8. Efektywność działania

Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach wykazuje dużą skuteczność w pozyskiwaniu środków z różnych źródeł na rozbudowę infrastruktury technicznej. Infrastrukturę drogową rozbudowano w ramach projektu „Budowa drogi do Regionalnego Parku Przemysłowo-Technologicznego w Polkowicach – etap I i III” dofinansowanego ze środków ZPORR (3.940 tys. zł)⁴⁴. Kredyt Banku Ochrony Środowiska (600 tys. zł), oraz dotacja i pożyczka z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (łącznie 607 tys. zł)⁴⁵ umożliwiły doprowadzenie do parku kanalizacji sanitarno-tłocznej. Gmina zamierza także aplikować o środki dostępne na rozbudowę infrastruktury w nowym okresie programowania w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego.

5.25.9. Promocja i komunikacja

Informacje dotyczące parku znajdują się na stronie internetowej miasta <http://www.polkowice.pl>. Zapytanie „Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach” daje w wyszukiwarce Google 10 zwrotów.

Park promowany jest w folderach informacyjnych kierowanych do potencjalnych inwestorów, a także podczas targów i konferencji. Poza tym oferta dotycząca możliwości ulokowania przedsiębiorstw w parku rozsyłana jest bezpośrednio do przedsiębiorstw. Mogą one także zapoznać się z ofertą inwestycyjną na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Miasta i Gminy (<http://www.bip.ug.polkowice.pl/?ID2=218>).

Ważnym elementem promocji jest też przyznany parkowi w 2007 r. tytuł „Grunt na medal”. Konkurs, organizowany przez Polską Agencję Informacji i Inwestycji Zagranicznych, wyróżnił teren Regionalnego Parku Przemysłowo-Technologicznego jako najbardziej atrakcyjny teren inwestycyjny województwa dolnośląskiego. Nagroda ta wiąże się z promocją terenu na forum międzynarodowym.

5.25.10 Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie polkowickiej podstrefy Legnickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Ze względu na fakt, że obszar ten jest już praktycznie w całości wykorzystany, konieczne było znalezienie nowych terenów pod inwestycje. Poparcie dla utworzenia Regionalnego Parku Przemysłowo-Technologicznego wyraziły m.in. Volkswagen Motor Polska Sp. z o.o., Starostwo Powiatowe

⁴⁴ <http://www.polkowice.pl/index2.php/strona/26/Regionalny%20Park%3Cbr%3EPrzemysłowo-Techniczny>

⁴⁵ *Raport z monitoringu wdrażania „Strategii Rozwoju Zrównoważonego Gminy Polkowice”, Wydział Współpracy Europejskiej i Funduszy Zewnętrznych Urzędu Gminy Polkowice*

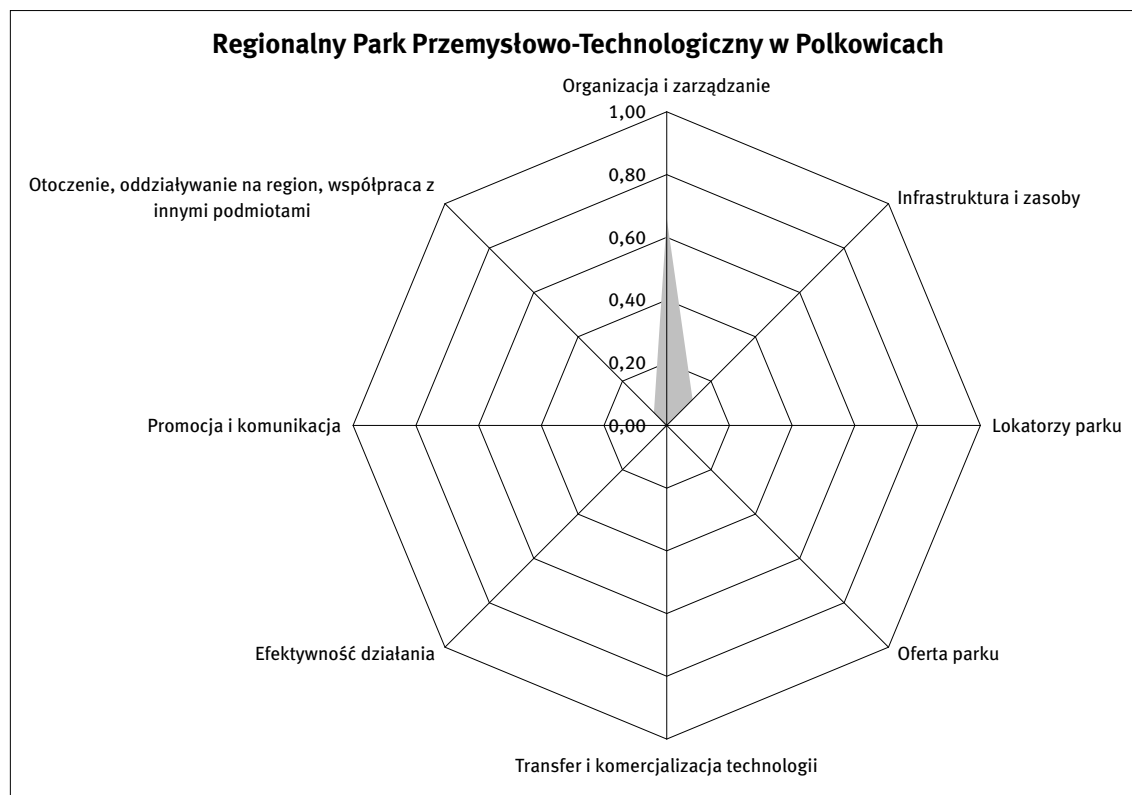
w Polkowicach, Urząd Miejski w Lubinie, Związek Gmin "Zagłębia Miedziowego", VW-Bildungsinstitut, Agencja Rozwoju Regionalnego "ARLEG", Dolnośląski Urząd Wojewódzki, Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego, Ministerstwo Nauki i Informatyzacji, oraz Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy. Gmina Polkowice będzie się starać o włączenie terenu RPPT do Legnickiej Specjalnej Strefy Technologicznej, co wiąże się z dodatkowymi zachętami dla potencjalnych inwestorów.

Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach nie jest zrzeszony w żadnej sieci ani organizacji branżowej. Obecnie prowadzone są rozmowy z 2 innymi parkami technologicznymi zlokalizowanymi w regionie – Wrocławskim Parkiem Technologicznym oraz Legnickim Parkiem Technologicznym KGHM Letia, które być może zaowocują bliższą współpracą (rozważana jest możliwość włączenia RPPT w struktury jednego z parków). Przedstawiciele RPPT śledzą także rozwój Noworudzkiego Parku Przemysłowego.

RPPT chce wykorzystywać wiedzę i doświadczenie Politechniki Wrocławskiej, planuje się bowiem ulokowanie tam ciała opiniotawczo-doradczego dla parku. Ponadto park zamierza rozwijać współpracę z lokalną uczelnią – Dolnośląską Wyższą Szkołą Przedsiębiorczości i Techniki, która mogłaby włączyć się w działania związane z transferem technologii. Jej absolwenci stanowią też potencjalną kadrę pracowniczą przedsiębiorstw, które zdecydują się przenieść swoją działalność do parku.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 23. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.26. Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny

5.26.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Sosnowiecki Park Naukowo Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Urząd Miejski w Sosnowcu, Wydział Rozwoju i Współpracy z Zagranicą
Dane kontaktowe	Aleja Zwycięstwa 20, 41-200 Sosnowiec tel. +48 32 296 04 09 faks +48 32 296 06 05 wrz.rozwoj@um.sosnowiec.pl

5.28.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie śląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 425 tys. podmiotów gospodarczych. 63% tych jednostek zarejestrowanych było w podregionie centralnym śląskim. Coraz prężniej rozwijają się przemysł elektromaszynowy, energetyka, ciepłownictwo oraz przemysł motoryzacyjny. Ponadto na Śląsku swoją działalność prowadzą przedsiębiorstwa z sektora wysokich technologii (lotnictwo, produkcja lamp elektronowych, urządzeń nadawczych telewizyjnych i radiowych oraz aparatów dla telefonii i telegrafii przewodowej, produkcja komputerów). Pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych województwo śląskie uplasowało się na 2. miejscu. W 2006 roku funkcjonowało tu 126 jednostek (łącznie z uczelniami), co stanowiło 12% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.26.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park utworzony został z inicjatywy Urzędu Miejskiego w Sosnowcu, na mocy uchwały miasta z roku 2004. Decyzja o utworzeniu parku podyktowana była przede wszystkim koniecznością restrukturyzacji lokalnej gospodarki po zamknięciu kilku kopalń zlokalizowanych na terenie Sosnowca. Sygnatariuszami porozumienia o utworzeniu parku były gmina Sosnowiec, Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A., Agencja Rozwoju Lokalnego S.A. oraz lokalne uczelnie: Uniwersytet Śląski, Politechnika Śląska i Śląski Uniwersytet Medyczny.

Obecnie działania związane z tworzeniem parku koordynuje Urząd Miejski w Sosnowcu – Wydział Rozwoju i Współpracy z Zagranicą. Pomimo, iż planowane było powołanie spółki zarządzającej parkiem, pomysł ten został czasowo zawieszony ze względu na brak środków finansowych na jej działalność. Także rozmowy prowadzone z przedstawicielami Górnośląskiej Agencji Przekształceń Przedsiębiorstw S.A. w sprawie zarządzania parkiem nie przyniosły pozytywnych rozstrzygnięć. W pierwszych latach działalności (2008-2010) park ma funkcjonować jako jednostka budżetowa miasta. Powołanie spółki zarządzającej planuje się po roku 2010.

Strategia rozwojowa parku obejmuje okres do roku 2017. Misją Sosnowieckiego Parku Naukowo-Technologicznego jest pobudzenie lokalnej przedsiębiorczości i kreowanie nowych miejsc pracy przez zapewnienie przedsiębiorcom korzystnych warunków do prowadzenia działalności gospodarczej, efektywne zarządzanie majątkiem produkcyjnym oraz świadczenie usług infrastrukturalnych i doradczych. Park ma promować wdrażanie nowoczesnych technologii przemysłowych, rozwój innowacyjności i transfer wiedzy z instytucji naukowych do życia gospodarczego. Prefero-

wane będą firmy z branży farmaceutycznej, motoryzacyjnej, maszynowej, chemicznej, informatycznej, oraz zajmujące się budownictwem, geotermią i produkcją urządzeń medycznych.

5.26.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Teren Sosnowieckiego Parku Naukowo Technologicznego obejmuje 11,8869 ha – z czego 5,7681 ha w użytkowaniu wieczystym Gminy Sosnowiec i 6,1188 ha w użytkowaniu Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A. w Katowicach (teren dawnej kopalni Niwka-Modrzejów).

Koncepcja architektonicznego zagospodarowania SPNT opracowana została w roku 2006. Na terenie parku należącym do miasta znajdują się 2 obiekty przemysłowe, które planuje się zmodernizować i przystosować do potrzeb przedsiębiorców. Pierwszy z nich ma zostać zaadaptowany na potrzeby produkcji farmaceutycznej. Drugi (większy) docelowo wykorzystany ma być przez kilku dużych inwestorów. Planuje się także przygotowanie w nim uniwersalnych powierzchni produkcyjnych, laboratoryjnych i biurowych, z których korzystać będą mogły także mniejsze firmy. W tej chwili najpilniejsze zadania to uzbrojenie terenu dla istniejących budynków (dokumentacja budowlana przygotowana zostanie do końca czerwca 2008 r.) i przystosowanie ich do nowych funkcji. Zadania te zostaną zrealizowane przez miasto. Pozostały teren jest obecnie niezabudowany i jego wykorzystanie będzie zależało od przyszłych inwestorów.

Zasoby kadrowe

Ze względu na fakt, że park nie ma jeszcze zdefiniowanej struktury organizacyjnej, w działaniach związanych z jego tworzeniem uczestniczą pracownicy Wydziału Rozwoju i Współpracy z Zagranicą Urzędu Miasta, równolegle do innych obowiązków i w zależności od bieżących potrzeb. W roku 2008, kiedy park rozpocznie funkcjonowanie jako jednostka budżetowa miasta, planuje się odelegowanie kilku pracowników urzędu miasta do zadań ściśle związanych z funkcjonowaniem parku.

Zasoby finansowe

Ponieważ zadania związane z przygotowywaniem SPNT realizowane są w Urzędzie Miasta, są one finansowane ze środków samorządowych. Nie jest jednak prowadzona odrębna księgowość parku, zatem niemożliwe było wyodrębnienie kosztów związanych wyłącznie z pracami nad SPNT. Dotychczas skorzystano także z pomocy oferowanej w ramach konkursu na wspieranie rozwoju parków naukowo-technologicznych, inkubatorów technologicznych oraz centrów transferu technologii organizowanego przez PARP – przyznane w 2003 roku dofinansowanie pozwoliło na opracowanie studium wykonalności, biznes planu i przeprowadzenie akcji promocyjnej parku. W nowej perspektywie finansowej SPNT planuje wykorzystać środki dostępne w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego. Zadanie dotyczące Sosnowieckiego Parku Naukowo-Technologicznego stanowi część projektu „Gospodarcza Brama Śląska – etap I: uruchomienie Zagłębiowskiej Strefy Ekonomicznej”, który znalazł się w wykazie projektów kluczowych dla województwa. Przewiduje się, że wartość inwestycji na terenie parku wyniesie 40,900 mln zł, w tym dofinansowanie z EFRR – 34,765 mln zł.

5.26.5. Lokatorzy parku

Obecnie w parku nie ma żadnych firm. Do Urzędu Miasta wpływają już jednak zapytania od potencjalnych inwestorów, dotyczące możliwości i warunków przeniesienia działalności do SPNT. Przedstawiciele UM zauważają, że współpracą z parkiem zainteresowane są w większości firmy duże – ponieważ tylko one przygotowują plany inwestycji i strategię obejmujące okres kilkuletni. Perspektywa lat 2010-2012 okazuje się zbyt odległa dla mniejszych przedsiębiorstw. Planowane jest powołanie rady naukowej, która opiniować ma przedsiębiorstwa zainteresowane działalnością w parku (opracowane zostały wytyczne działania rady).

5.26.6. Oferta parku

Koncepcja parku zakłada, że podstawową jego funkcją będzie udostępnianie gotowych pomieszczeń i dzierżawa działek dla przedsiębiorstw. Planuje się także wyznaczenie niewielkiego terenu przeznaczonego na inkubator (prawdopodobnie w 1 z budynków istniejących już na terenie parku), jednak będzie to funkcja dodatkowa parku, nie jego główny obszar działalności. W sąsiedztwie jest bowiem zlokalizowany park gliwicki, mocno związany z Politechniką Śląską, którego oferta skupia się właśnie na inkubacji firm. W planach jest również przygotowanie sal konferencyjnych/szkoleniowych.

Obecnie Urząd Miasta oferuje firmom bezpłatne doradztwo z zakresu zarządzania, pomoc w zdobywaniu finansowania a także pośredniczenie w kontaktach między sferą naukową a przedsiębiorcami. Lokatorom parku planuje się także udostępnić usługi biznesowe takie jak usługi doradcze, obsługa prawna, analizy rynku, doradztwo związane z ochroną własności intelektualnej, pośrednictwo w kontaktach i korzystaniu z zasobów know-how partnerów naukowych parku, itp.⁴⁶.

5.26.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Aktualnie park nie prowadzi działalności w zakresie transferu i komercjalizacji technologii. Wśród celów parku wymienia się jednak wsparcie procesów komercjalizacji wiedzy oraz współpracy nauki i biznesu. Planuje się zatem przeprowadzenie badania wśród środowiska naukowego, które zidentyfikuje oczekiwania naukowców względem parku i pozwoli odpowiedzieć na pytanie w jakim stopniu i w jakiej formie środowisko naukowe mogłoby zostać klientem SPNT.

5.26.8. Efektywność działania

Na obecnym etapie rozwoju parku niemożliwe jest zastosowanie ilościowych mierników efektywności działania. SPNT planuje stosowanie wskaźników liczby firm innowacyjnych prowadzących działalność na terenie parku oraz wielkości zatrudnienia w parku – mierniki te będą jednak miały zastosowanie dopiero po uruchomieniu funkcjonowania SPNT.

5.26.9. Promocja i komunikacja

Pomimo że Sosnowiecki Park Naukowo Technologiczny nie zaczął jeszcze funkcjonować, prowadzone są różnego rodzaju akcje promocyjne mające na celu zapoznanie potencjalnych inwestorów z jego ofertą. Działania te realizowane są głównie w ramach promocji gospodarczej miasta i obejmują publikacje w czasopiśmie (również tych kierowanych na rynek zagraniczny, np. The

⁴⁶ <http://www.paiz.gov.pl/index/?id=65fc52ed8f88c81323a418ca94cec2ed>

Warsaw Voice), foldery informacyjne (wielu wersjach językowych), wystąpienia na seminariach i konferencjach (m.in. Międzynarodowe Forum Inwestorów: Inwestycje w Regionie) itp.

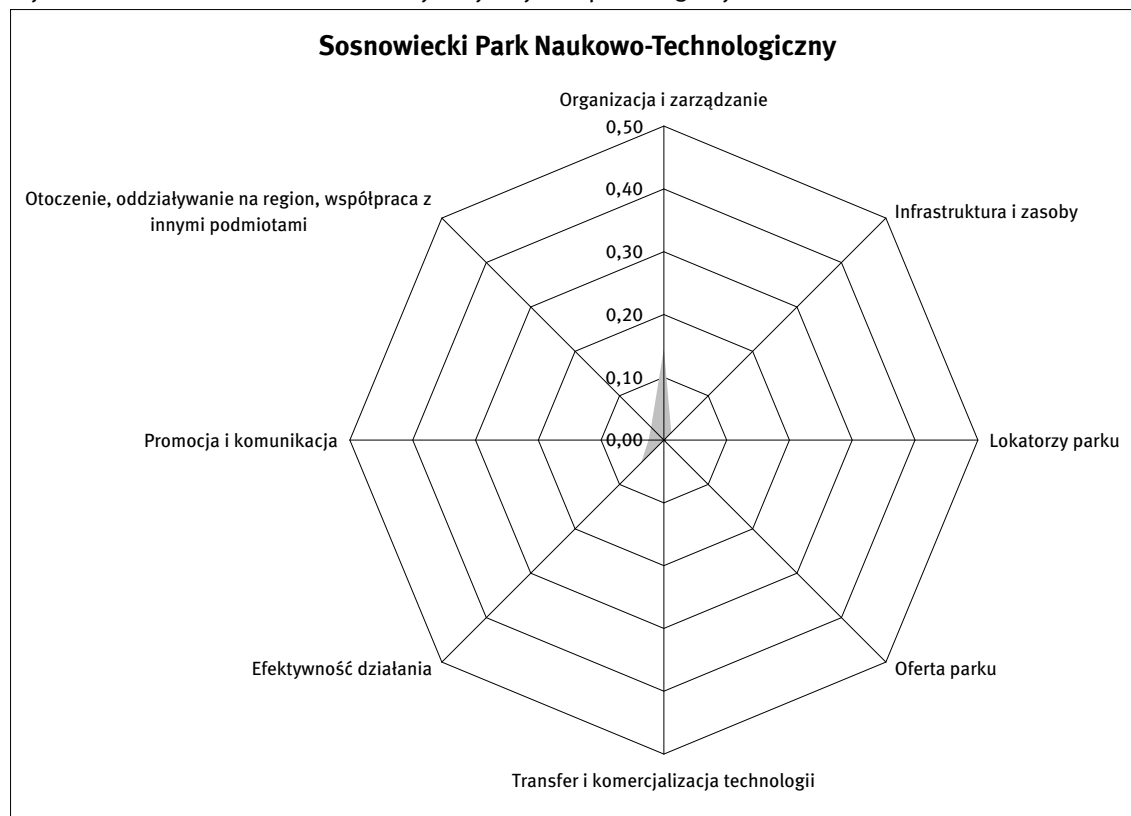
5.26.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Pod względem rozwiązań organizacyjnych SPNT czerpie z doświadczeń Pomorskiego Parku Naukowo-Technologicznego, który funkcjonuje jako jednostka budżetowa miasta (podobnie jak SPNT w najbliższych latach) oraz z IGRETEC, belgijskiej jednostki zarządzającej kilkoma parkami naukowymi i przemysłowymi działającymi w rejonie miasta Charleroi. Ponadto SPNT utrzymuje także kontakty z pobliskim Parkiem Naukowo-Technologicznym w Gliwicach oraz Wrocławskim Parkiem Technologicznym. Parki wymieniają głównie informacje na temat form działania a także sprawdzonych firm konsultingowych.

Park współpracuje z kilkoma firmami konsultingowymi, 3 szkołami wyższymi (sygnatariusze porozumienia o utworzeniu parku) i agencją rozwoju regionalnego. Współpraca z uczelniami owocuje też nowymi kontaktami w środowisku przedsiębiorców (firmy odpryskowe wywodzące się ze środowiska naukowego). Wsparcie struktur samorządowych jest oczywiste i obejmuje obecnie zarówno finansowanie i zarządzanie parkiem jak i jego promocję, ponieważ obecnie to Urząd Miasta odpowiedzialny jest za działania związane z tworzeniem parku. SPNT nie jest natomiast zrzeszony w żadnej organizacji branżowej czy sieci współpracy.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 24. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.27. Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Sp. z o.o.

5.27.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Szczeciński Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Szczeciński Park Naukowo-Technologiczny Sp. z o.o.
Dane kontaktowe	ul. Kolumba 86/89, 70-035 Szczecin tel. +48 91 489 20 50 faks +48 91 433 60 53 biuro@spnt.pl
Strona internetowa	http://www.spnt.pl

5.27.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie zachodniopomorskim w 2006 roku zarejestrowanych było 209,5 tys. podmiotów gospodarczych. W regionie wyróżniają się 2 ośrodki przemysłowe: Szczecin z Policami, Gryfinem, Stargardem Szczecińskim i Goleniowem oraz Koszalin. W podregionie szczecińskim swoją działalność prowadziło 65% ogólnej liczby przedsiębiorstw z województwa, natomiast w koszalińskim – 35%. Jedną z najważniejszych dziedzin w gospodarce regionu jest gospodarka morska. Ponadto istotną rolę odgrywają przemysł chemiczny, produkcja energii elektrycznej, przemysł drzewny, przetwórstwo rolno-spożywcze. W województwie zachodniopomorskim w 2006 roku swoją działalność prowadziło 17 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 2% wszystkich jednostek w kraju. W przeliczeniu liczby tych jednostek na 1.000 podmiotów gospodarczych region ten uzyskuje najniższą pozycję w kraju.

5.27.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Szczeciński Park Naukowo-Technologiczny (SPNT) powstał w 2000 roku i jest zarządzany przez spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością o tej samej nazwie. Jedynym jej udziałowcem jest miasto Szczecin. Spółka ma charakter instytucji non-profit. Całość wypracowanego zysku ma być reinwestowana w park. Przed SPNT postawione zostały następujące cele:

- osiągnięcie wzrostu produkcji sprzedanej opartej na nowych technologiach i istotny wzrost zatrudnienia w regionie,
- stworzenie infrastruktury doświadczalnej do realizacji w Internecie przykładowego (pilotowego) produktu innowacyjnego realizowanego przez grupę firm informatycznych,
- utworzenie w Internecie środowiska do prowadzenia działalności przez grupy rozproszonych firm, obejmującej przedsięwzięcia wytwórcze, usługowe, szkoleniowe itd.,
- opracowanie i realizacja (wspólnie z firmami w regionie) nowych produktów, przewidywanych w programach informatyzacji Unii Europejskiej,
- wykorzystanie infrastruktury internetowej do realizacji produkcji materialnej (nieinformacyjnej),
- udział w opracowaniu modeli i prototypów nowych produktów i nowych technologii w branżach produkcji materialnej⁴⁷.

⁴⁷ Cele spółki zaczerpnięte ze strony internetowej parku – www.spnt.pl

Ze względu na ograniczone zasoby kadrowe i niestabilną sytuację finansową spółka jest w stanie tylko w ograniczonym zakresie realizować postawione zadania. W oparciu o szereg projektów unijnych spółka prowadzi Centrum Edukacji i platformę e-learningową. Centrum Edukacji ukierunkowane jest na współpracę z przedsiębiorstwami poprzez realizację szeroko rozumianych szkoleń komputerowych, w tym m.in. z zakresu handlu w Internecie czy wyszukiwania informacji. Stworzona platforma e-learningowa umożliwiła udostępnienie w Internecie kilkunastu bezpłatnych szkoleń. W ramach działania 2.5 ZPORR spółka realizowała również miękki projekt inkubatora przedsiębiorczości.

Główne obszary dalszego rozwoju spółka zarządzająca widzi w technologiach informatycznych, edukacji w zakresie społeczeństwa informatycznego, biomasie i pracach związanych z plazmą niskotemperaturową. Pierwsze 2 elementy wydają się najbardziej uwypuklone w dotychczasowej działalności parku. Działania związane z plazmą niskotemperaturową są niejako kontynuacją działań związanych z realizowanym wcześniej projektem z Interreg 3A i partnerstwem ze stroną niemiecką. Nowy zarząd spółki nawiązał bardzo ścisłą współpracę z miastem, co dobrze rokuje dla dalszego rozwoju parku. Jednym z przygotowywanych obecnie działań jest stworzenie Parku Naukowo-Technologicznego „Pomerania”. Pierwszym etapem jego realizacji ma być wprowadzenie do spółki gruntów i budynków przeznaczonych pod powierzchnie biurowe.

5.27.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Główna siedziba spółki mieści się nieopodal Dworca Głównego PKP w Szczecinie. Budynek, w którym spółka ma siedzibę, nie jest jednak własnością parku. Do spółki zarządzającej należy natomiast działka w centrum miasta o powierzchni 2.400 m² wraz z budynkiem o powierzchni 717 m² położona przy ulicy Mickiewicza. Powierzchnia biurowa jest tam w 100% wykorzystana pod najem dla firm lokatorów. Budynek ma jednak stosunkowo niski standard. Ponadto park dysponuje szeregiem licencji na oprogramowanie konieczne do obsługi szkoleń internetowych i prowadzenia platformy e-learningowej.

Park Naukowo-Technologiczny w Szczecinie ma jeszcze przed sobą przejęcie terenów pod inwestycje i przeprowadzenie procesu inwestycyjnego. Kluczowym elementem pozostaje tu płynność finansowa. Poważnym obciążeniem w pierwszej fazie mogą być podatki od gruntów. Park Szczeciński miał już okazję się o tym przekonać.

Zasoby kadrowe

W Spółce zarządzającej pracuje obecnie 11 osób. Są to osoby, które w dużej mierze wyspecjalizowały się w pozyskiwaniu środków unijnych i pracy w oparciu o projekty. Tutaj również uwypukla się charakter przyszłych potencjalnych działań. Duża część realizowanych inicjatyw opierała się na świadczeniu usług w Internecie z wykorzystaniem narzędzi internetowych. Zatrudnienie w spółce spadło w przeciągu 3 lat o 9 osób. Obecnie pracuje tu 6 osób z wykształceniem wyższym technicznym. Ponadto 2 osoby są doktorantami na szczecińskich uczelniach.

Zasoby finansowe

Lata 2005 i 2006 zamknęły się ujemnym wynikiem finansowym. W związku z trudną sytuacją finansową spółka zdecydowała się na wyspecjalizowanie w realizacji miękkich projektów. Przeprowadzona reorganizacja funkcjonowania parku pozwoliła na zamknięcie ubiegłego roku bez ujemnego wyniku finansowego. Koszty wynagrodzeń stanowią ponad 31% obciążenia w ogólnej strukturze kosztów.

5.27.5. Lokatorzy parku

W budynku należącym do parku zlokalizowanych jest 12 firm. Jednak z parkiem nie mają one większych powiązań poza stosunkiem najemca – lokator. Jedynie sporadycznie korzystają one z pomocy parku i często nie są w stanie określić zakresu oferowanych przezeń usług. Odmiennie natomiast wygląda sytuacja wśród firm zrzeszonych w klastrze informatycznym. We współpracy z parkiem widzą one okazję do uwierzytelnienia na rynku. Ponadto liczą na pomoc przy rekrutacji kadry, pomoc przy integracji z innymi firmami w branży, przy realizacji projektów oraz poszerzoną ofertę szkoleniową parku.

5.27.6. Oferta parku

Pomimo braku infrastruktury park przez szereg działań był w stanie nawiązać ścisłą współpracę z grupą firm z sektora informatycznego, zrzeszonych w klastrze informatycznym. Park oferuje im szereg szkoleń, w tym z wykorzystaniem platformy e-learningowej. Skierowane są do firm, instytucji i urzędów szkolenia przygotowywane są z reguły przez ekspertów zewnętrznych i obejmują bardzo szeroki zakres tematyczny. Park zapewnia dostęp do narzędzi i platformy e-learningowej. Tylko w ciągu ostatniego roku w szkoleniach wzięło udział blisko 2.000 osób.

Pytani o swoje oczekiwania względem parku, przedstawiciele firm zlokalizowanych z SPNT zwrócili uwagę na następujące zagadnienia:

- konieczność wprowadzenia do gamy usług parku szerszego doradztwa w zakresie ubiegania się o środki unijne,
- wskazanie jak firma mogłaby pozyskać środki finansowe i skąd,
- konieczność poszerzenia wiedzy wśród firm o funkcjonowaniu parku i o możliwościach jakie daje lub jakie powinien rozwinąć.

5.27.7. Efektywność działania

W przeciągu ostatnich 3 lat dał się zaobserwować duży wzrost zainteresowania ofertą projektów realizowanych przez park. W ramach projektu współfinansowanego ze ZPORR dotyczącego promocji przedsiębiorczości liczba zgłoszeń w 2007 roku wyniosła blisko 80, w stosunku do 10 zgłoszeń w 2005 roku. Ze względu na korzystną lokalizację budynku należącego do parku spółka zarządzająca notuje około 20 zgłoszeń od podmiotów zainteresowanych najmem powierzchni rocznie.

5.27.8. Promocja i komunikacja

Przy promocji parku zatrudnione są 2 osoby. Park promuje się poprzez wystawiennictwo na targach, foldery informacyjne, ogłoszenia w serwisach internetowych i udział w konferencjach.

Bardzo ciekawą formą promocji jest udział w produkcjach programów radiowych i telewizyjnych (przy wykorzystaniu wiedzy i narzędzi dostępnych w parku). Koszty promocji stanowią poniżej 0,5% ogólnej struktury kosztów.

Szczeciński Park Naukowo Technologiczny dysponuje własną stroną internetową pod adresem <http://www.spnt.pl>. Wyszukiwarka Google.com daje 219 zwrotów dla wpisu „Szczeciński Park Naukowo Technologiczny”.

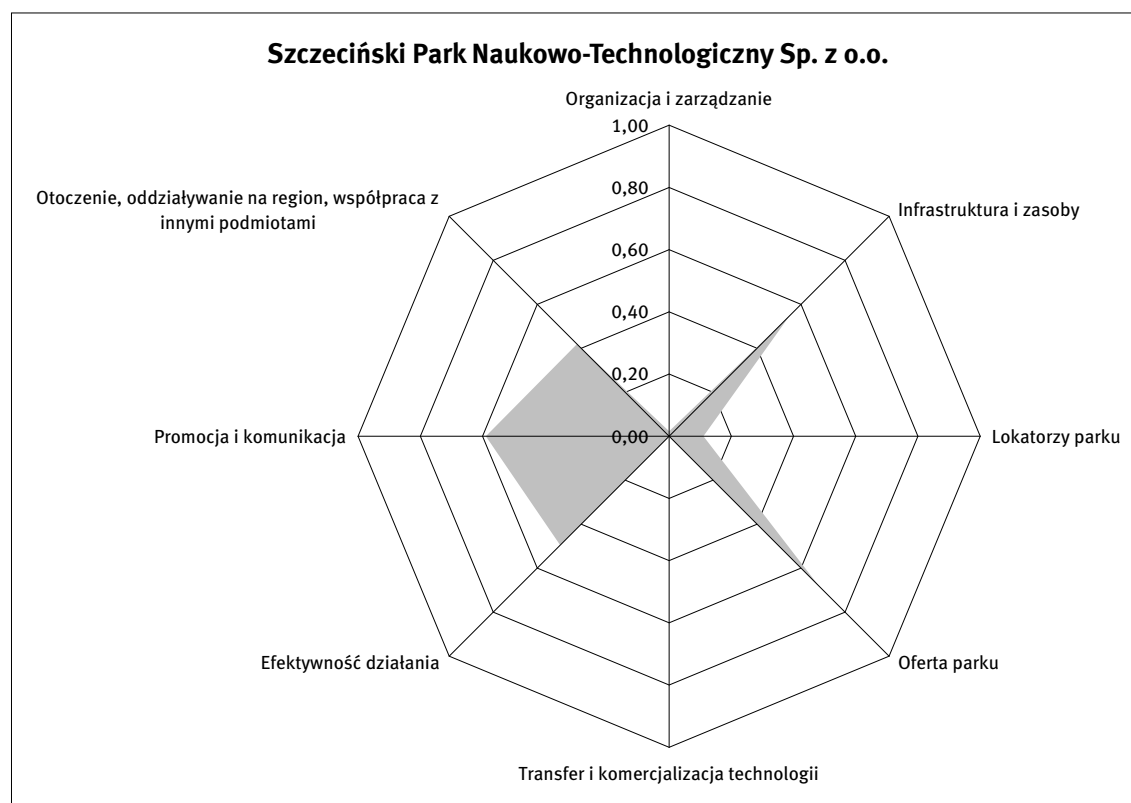
5.27.9. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Szczeciński Park Naukowo-Technologiczny postrzegany jest w otoczeniu głównie jako instytucja doradcza i szkoleniowa. Współuczestniczy w klastrze informatycznym zrzeszającym blisko 100 firm. Przy współpracy z Akademią Rolniczą w Szczecinie prowadzi działania zmierzające do utworzenia klastra biomasy.

Szczeciński Park Naukowo-Technologiczny zamierza utworzyć Park Naukowo-Technologiczny „Pomerania”. Natomiast Park Przemysłowy Police zamierza ewoluować w kierunku Parku Technologicznego i utworzyć „Pomerania Park”. Może to wskazywać na brak wymiany informacji między parkami lub rywalizację. Oba parki oddalone są od siebie o ok. 20 km.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 25. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.28. Świętokrzyski park technologiczny

5.28.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Regionalne Centrum Naukowo-Technologiczne w Województwie Świętokrzyskim
Typ parku	Park naukowo-technologiczny (park jeszcze nie funkcjonuje)
Podmiot zarządzający	Świętokrzyskie Centrum Innowacji i Transferu Technologii sp. z o.o. (ŚCITT)
Dane kontaktowe	Al. 1000-lecia P.P. 7, 25-314 Kielce tel. +48 41 343 29 10 faks +48 41 343 29 12 biuro@it.kielce.pl
Strona internetowa	http://www.it.kielce.pl

5.28.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie świętokrzyskim w 2006 roku zarejestrowanych było 106 tys. podmiotów gospodarczych. W regionie dominują branże: metalowa i maszynowa oraz produkcja materiałów budowlanych. Cechą charakterystyczną województwa jest duża koncentracja przemysłu mineralnego, ze względu na obecne tu złoża gipsu, wapieni i margli. W województwie świętokrzyskim w 2006 roku działalność prowadziło 18 jednostek naukowo badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 2% wszystkich jednostek w kraju.

5.28.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Realizację projektu tworzenia Regionalnego Centrum Naukowo-Technologicznego Województwa Świętokrzyskiego (RCNT) w Podzamczu Chęcińskim, na którą składać się będzie Regionalny Park Naukowo-Technologiczny oraz Regionalny Inkubator Technologiczny, zaplanowano na okres październik 2008 – czerwiec 2012. Rolę jednostki zarządzającej pełni Świętokrzyskie Centrum Innowacji i Transferu Technologii sp. z o.o. (ŚCITT). Konsorcjum założycieli RCNT składa się z 7 regionalnych podmiotów, z czego największe znaczenie mają województwo świętokrzyskie (blisko 50% udziałów) oraz powiat kielecki (blisko 50% udziałów). Udział pozostałych podmiotów jest symboliczny i wynosi poniżej 1%. Są to Politechnika Świętokrzyska, Akademia Świętokrzyska, Staropolska Izba Przemysłowo-Handlowa, ŚCITT oraz gmina Chęciny. Liderem projektu jest województwo świętokrzyskie. Zgodnie z projektem Park będzie miał charakter non-profit.

Obecnie funkcjonowanie parku ogranicza się do działań prowadzonych przez jednostkę zarządzającą – ŚCITT, która w grudniu 2001 została powołana do działalności non-profit przez województwo świętokrzyskie, miasto Kielce, Politechnikę Świętokrzyską i niebędącą już wśród udziałowców Staropolską Izbę Przemysłowo-Handlową. Wsparcie dla ŚCITT stanowić będzie także powołana w styczniu 2008 roku Rada Programowa ds. Innowacji Województwa Świętokrzyskiego.

Cele strategiczne, jakie stawiane są przed powstającym Regionalnym Centrum Naukowo-Technologicznym to:

- osiągnięcie średniego zatrudnienia w firmach zlokalizowanych na terenie parku na poziomie 8 osób i systematyczny wzrost zatrudnienia o 15% rocznie od 2 roku funkcjonowania parku,

- wynajęcie 85% powierzchni inkubatora w trzecim roku działalności (pełne wykorzystanie) i wzrost zatrudnienia w firmach do 20 osób w okresie inkubacji (3 lata obecności w inkubatorze).

5.28.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Główna siedziba spółki zarządzającej parkiem znajduje się w pomieszczeniach Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach. Regionalne Centrum Naukowo-Technologiczne w Województwie Świętokrzyskim ma jeszcze przed sobą przejęcie terenów pod inwestycje i przeprowadzenie procesu inwestycyjnego. Na jego działalność przeznaczona zostanie działka o powierzchni ok. 40 ha wraz z istniejącymi budynkami, znajdująca się w odległości 14 km od Kielc, w bezpośrednim sąsiedztwie międzynarodowej trasy E7 i w bliskim sąsiedztwie terenów wydzielonych dla budownictwa jednorodzinnego, co stanowić ma dodatkową zachętę dla inwestorów. Na 30 ha terenu przeznaczonych pod inwestycje wybudowane zostaną nowe obiekty o łącznej powierzchni ok. 4.600 m². Na terenie parku planowane jest uruchomienie inkubatora i 4 laboratoriów badawczo-wdrożeniowych w dziedzinach inżynierii produkcji, elektrotechniki i automatyki, biotechnologii oraz budownictwa, hali produkcyjno-magazynowej oraz usług dla przedsiębiorców.

Zasoby kadrowe

W spółce zarządzającej pracuje obecnie 13 osób, z czego 9 osób zajmuje się obsługą prowadzonych szkoleń, działań okołobiznesowych, doradczych i proinnowacyjnych a 2 osoby stanowią kadrę zarządzającą. Wykształceniem wyższym technicznym legitymuje się 12 pracowników centrum, a 1 osoba, mająca stopień doktora, pracuje również na uczelni. Centrum widzi potrzebę zwiększenia zatrudnienia, natomiast nie pozwalają na to ograniczone możliwości lokalowe.

Zasoby finansowe

Obecnie koszty działalności stanowią jedynie koszty funkcjonowania ŚCITT, które w kwestiach związanych z funkcjonowaniem parku ograniczają się do kosztów przygotowywania stosownej dokumentacji projektu tworzenia Regionalnego Centrum Naukowo-Technologiczne w Województwie Świętokrzyskim (koszt projektu ma wynieść 56 mln zł). Pracownicy ŚCITT korzystają głównie z bezpłatnych szkoleń oferowanych w ramach sieci współpracy. Pozostała działalność ŚCITT finansowana jest z innych projektów.

5.28.5. Lokatorzy parku

Obecnie w parku nie są zlokalizowane żadne firmy. Planuje się, że lokatorami będą firmy innowacyjne wywodzące się z regionu.

5.28.6. Oferta parku

Działania ŚCITT koncentrują się na pozyskiwaniu środków finansowych z programów pomocowych UE w celu wspierania innowacyjnych rozwiązań w obszarze produkcji, usług, edukacji i zarządzania. Oferta adresowana jest do MŚP, nowopowstających firm, ośrodków naukowo-badaw-

czych, samorządów lokalnych, indywidualnych przedsiębiorców i wynalazców. Najważniejsze z nich to:

- zaangażowanie w proces tworzenia Parku Naukowo-Technologicznego i Inkubatora Przedsiębiorczości w województwie świętokrzyskim,
- uczestnictwo w Krajowym Systemie Usług celem partnerskiego wspierania MŚP i dostarczania im kompleksowej oferty wysokiej jakości usług związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej,
- uczestnictwo w Krajowej i Europejskiej Sieci Innowacji celem dostarczenia klientom wysokiej jakości usług związanych z transferem wiedzy i innowacyjnych technologii,
- uczestnictwo w krajowych sieciach punktów informacyjnych (7 Program Ramowy UE, punkty konsultacyjne) celem dostarczania klientom informacji na temat dostępnych programów pomocowych,
- uczestnictwo w tworzeniu i realizowaniu projektów na rzecz rozwoju regionu („Regionalna Strategia Innowacji”, „INREGIS” „E-Świętokrzyskie”, „RSI PROMONIT”, „Punkt Kontaktowy Inicjatywa Technologiczna1”),
- organizacja szkoleń, kursów i seminariów z zakresu systemu zarządzania jakością, ochrony środowiska, bezpieczeństwa i higieny pracy, systemu HACCP, możliwości pozyskiwania funduszy unijnych, kształcenia ustawicznego, odnawialnych źródeł energii, innowacji i transferu technologii.

W ramach tworzonego Regionalnego Centrum Naukowo-Technologicznego planuje się uruchomienie całego wachlarza usług doradczych i szkoleniowych (m.in. ok. 4 cyklicznych szkoleń branżowych) oraz usług polegających na pomocy administracyjnej. Działania te dla firm zlokalizowanych w Regionalnym Inkubatorze Technologicznym będą w większości bezpłatne. Natomiast firmom będącym lokatorami parku oferowane będą częściowo odpłatnie lub po cenach rynkowych. Dla wszystkich ceny rynkowe będą proponowane za udostępnianie laboratoriów i przygotowywanie analiz rynku.

5.28.7. Transfer i komercjalizacja technologii

W ofercie parku znajdzie się wsparcie firm z zakresu transferu technologii (obecnie odbywa się ono w ramach ŚCITT, w oparciu o współpracę z siecią Innovation Relay Centre).

5.28.8. Efektywność działania

Mówiąc o efektywności działania można brać pod uwagę tylko działania ŚCITT (jako że park jeszcze nie zaczął funkcjonować). Dowodem efektywności działania i zaangażowania ŚCITT jest otrzymanie w 2004 r. Certyfikatu Systemu Zarządzania Jakością (ISO 9001-2001), a także krajowego wyróżnienia w kategorii „Nadzieja Polskiego Rynku 2005” w konkursie organizowanym przez Wydawnictwo Polish Market oraz zajęcie III miejsca wśród „500 najbardziej zorientowanych na innowacyjność firm w Polsce” w 2005 roku (konkurs Polskiej Akademii Nauk).

5.28.9. Promocja i komunikacja

Przy promocji parku zatrudnione są 2 osoby. Park promuje się poprzez wystawiennictwo na targach, foldery informacyjne, ogłoszenia w serwisach internetowych, gazetach branżowych i codziennych oraz poprzez udział w konferencjach. Codziennie stronę WWW ŚCITT odwiedza ok. 55 osób, co daje ok. 20.000 odwiedzin rocznie. Natomiast Regionalne Centrum Naukowo-Tech-

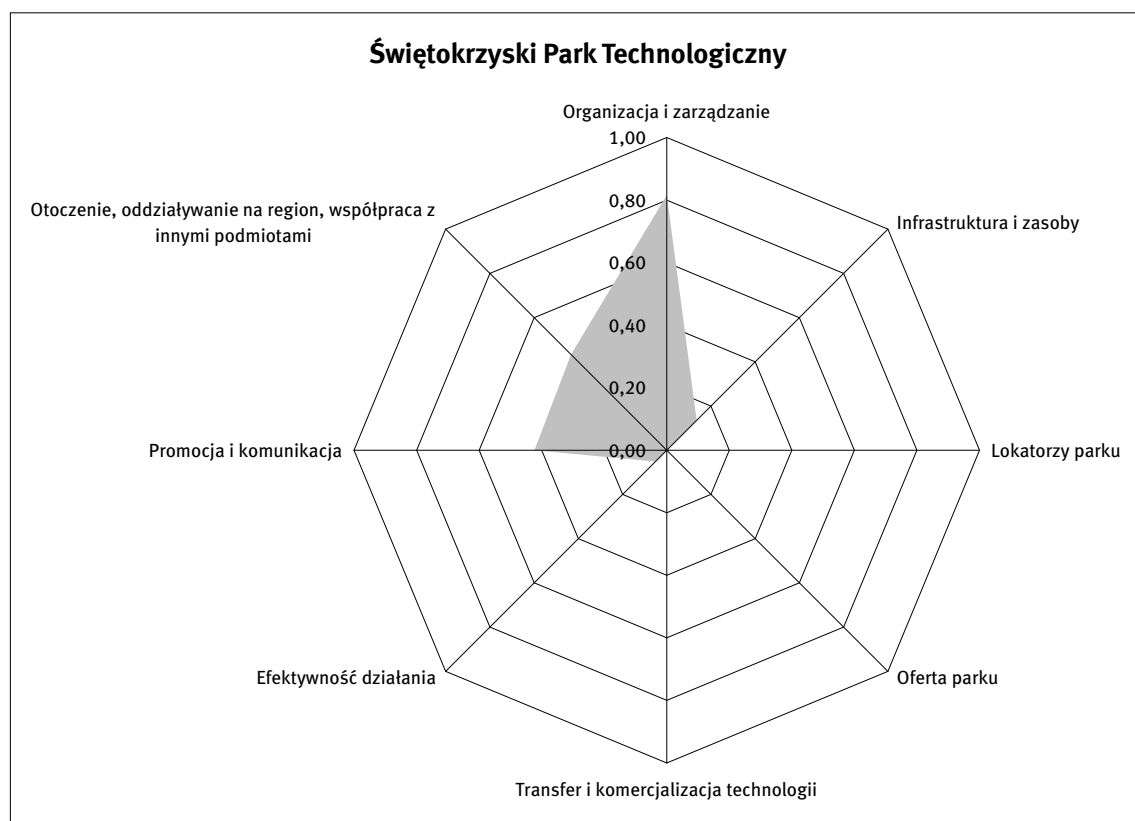
nologiczne Województwa Świętokrzyskiego nie dysponuje jeszcze własną stroną internetową. Wyszukiwarka Google.com daje 8 zwrotów po wpisaniu nazwy parku.

5.28.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

ŚCITT prowadzi współpracę z licznymi podmiotami krajowymi (prywatnymi i publicznymi), a także z zagranicznym inkubatorem technologicznym. Prowadzona współpraca oceniana jest przez zarząd spółki jako bardzo istotna, a jej owocem są m.in. realizowane przez ŚCITT projekty, gdzie przy każdej inicjatywie zaangażowanych jest od 2 do 6 partnerów.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntezytycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 26. Wartości wskaźników subsyntezytycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.29. Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny

5.29.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Tarnowska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
Dane kontaktowe	ul. Szujskiego 66, 33-100 Tarnów tel. +48 14 623 55 09 lskalny@tarr.tarnow.pl
Strona internetowa	http://www.tarr.tarnow.pl/index.php?g=TPNT/informacje

5.29.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W 2006 roku w Małopolsce działalność gospodarczą prowadziło 289 tys. podmiotów gospodarczych. W Krakowie i podregionie krakowskim zarejestrowanych było 72% ogólnej liczby jednostek gospodarczych z województwa. Największą rolę w tym przemyśle regionu odgrywają sektory: spożywczy (w tym tytoniowy), obuwniczy, elektromaszynowy, chemiczny, petrochemiczny i metalowy. Co raz mniejsze znaczenie odgrywa przemysł ciężki. Prężnie natomiast rozwijają się branże wysokich technologii. Województwo małopolskie jest najważniejszym w Polsce producentem kabli, komputerów i wyrobów tytoniowych, odgrywa też istotną rolę na rynku produktów farmaceutycznych, poligrafii, paliw, a także wyrobów spożywczych. Małopolska pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych oraz liczby jednostek naukowo-badawczych przypadających na 1000 podmiotów gospodarczych uplasowała się na 3 miejscu w Polsce. W 2006 roku działało tu 96 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 9% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.29.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny powstał w 2005 roku. Założycielem parku jest Tarnowska Agencja Rozwoju Regionalnego (TARR), która posiada 100% udziału w parku i jest jednostką nim zarządzającą. Głównymi akcjonariuszami agencji są natomiast Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego (78,37%) oraz Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego i to te 2 instytucje w rzeczywistości mają największy wpływ na działalność parku.

W ramach parku działa Wszechnica Edukacyjna, Zespół Informatyczny świadczący usługi doradztwa dla firm w zakresie technologii ICT oraz inkubator przedsiębiorczości. Planowane jest otwarcie inkubatora technologicznego, jednak żadne konkretne działania nie zostały dotychczas podjęte.

Główne cele parku to:

- zapewnienie dogodnych warunków rozwoju firmom technologicznym,
- umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu,
- przyspieszenie procesów komercjalizacji wiedzy.

Główne obszary dalszego rozwoju parku związane są z branżą mechaniczną, informatyczną oraz chemiczną. Branża mechaniczna rozwija się dzięki kontaktom z Wydziałem Mechanicznym Politechniki Krakowskiej oraz z lokalizacją firmy BUMAR w regionie. Branża chemiczna w Tarnowie to głównie produkcja plastiku i związany z nią Klaster „Dolina Plastikowa”. Park ma również ambicje wspierania i rozwijania branży medycznej. Corocznie TARR organizuje jest Krajowy Kongres Ekologiczny Eko-Med, pod auspicjami Światowej Organizacji Zdrowia. Nie można jednak powiedzieć, że park ma jasno określoną specjalizację, ponieważ wymienione branże nie uzupełniają się.

Park posiada Radę Naukową, w której skład wchodzi naukowcy, działacze samorządowi oraz przedstawiciele innych podmiotów związanych z Tarnowem, takich jak jednostki badawczo-rozwojowe czy Terenowy Bank Danych – Polska. Zadania rady to wyznaczanie kierunków działań parku oraz ocena wniosków o przyjęcie do parku.

Park współpracuje głównie z niezależnymi ekspertami w ramach realizowanych projektów oraz z uczelniami: Politechniką Krakowską, Uniwersytetem Jagiellońskim, Akademią Górniczo-Hutniczą oraz Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Tarnowie. Stanowi to zaplecze naukowe dla jego funkcjonowania.

Większość projektów realizowanych przez park dotyczy rozwoju przedsiębiorczości, a w mniejszym stopniu innowacyjności i transferu technologii.

5.29.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

W chwili obecnej park wynajmuje głównie biura w ramach inkubatora przedsiębiorczości. Inkubator mieści się w dwóch budynkach. Pierwsza lokalizacja to siedziba TARR, drugi obiekt znajduje się przy rynku tarnowskim. W sumie powierzchnia biurowa pod wynajem wynosi 484 m², z czego 93% jest wykorzystanych.

W ostatnim czasie przedstawicielom parku udało się podpisać umowy przedwstępne na zakup 5 ha pod działki inwestycyjne. Wykup gruntów jest w tym rejonie problematyczny, ponieważ mamy do czynienia z dużym rozdrobnieniem gospodarstw, tak więc aby kupić jeden większy fragment gruntu należy podpisać umowy z wieloma właścicielami.

Park udostępnia sale konferencyjne oraz pracownie komputerowe. Planowane jest przeprowadzenie remontu istniejących sal konferencyjnych oraz wybudowanie hal produkcyjnych i magazynowych.

Park nie uzyskał finansowania na rozwój infrastruktury, dlatego zdecydował się na zorientowanie swojej działalności na usługi doradcze i wspierające przedsiębiorczość. Planuje się dalszy wykup gruntów i przygotowanie działek dla inwestorów. Park planuje następnie sprzedawać uzbrojone działki, aby zdobyć środki na dalsze inwestycje.

Zasoby kadrowe

5 osób w TARR zajmuje się zarządzaniem parkiem. W latach 2005-2007 liczba osób zajmujących się parkiem spadła z 7 do 5.

Zasoby finansowe

Przez ostatnie 3 lata park ponosił straty. Główne źródła przychodów to środki z funduszy strukturalnych, otrzymane na realizację projektów „miękkich” oraz przychody z wynajmu powierzchni.

5.29.5. Lokatorzy parku

W chwili obecnej w parku zlokalizowanych jest 18 przedsiębiorstw. 15 z nich znajduje się w inkubatorze. Są to przedsiębiorstwa małe, zatrudniające od 1 do 9 osób. Większość działa lokalnie. Firmy te nie są związane z planowaną specjalizacją parku.

5.29.6. Oferta parku

Ponieważ park działa w ramach TARR, wszystkie usługi świadczone przez agencję są również dostępne dla lokatorów. Większość usług świadczonych jest bezpłatnie, a ich zakres jest dość szeroki. Sam park, prowadząc Wszechnicę Edukacyjną, oferuje szkolenia z zakresu przedsiębiorczości. W ciągu ostatnich 3 lat zorganizowano ok. 80 szkoleń. Zespół Informatyczny świadczy natomiast usługi doradcze dla MŚP z zakresu technologii teleinformatycznych.

5.29.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Ten rodzaj działalności jest podejmowany przez park w bardzo ograniczonym zakresie. Nie są prowadzone szkolenia o tej tematyce. Lokatorzy parku i inkubatora nie mają profilu firm zainteresowanych wdrażaniem wysokich technologii.

5.29.8. Efektywność działania

W ciągu ostatnich lat nie udało się uzyskać dofinansowania na rozwój infrastruktury. W dużym stopniu ogranicza to możliwości rozwojowe parku. W związku z tym park skoncentrował się na realizacji różnego rodzaju projektów doradczych i wspierających biznes i jego otoczenie. Obecnie realizowane są 2 projekty, oba w ramach INTERREG III. Dzięki realizacji tych projektów udało się nawiązać wiele kontaktów międzynarodowych.

Park wciąż boryka się z wykupem gruntów. Rozwiązanie tego problemu jest warunkiem dalszego rozwoju parku. Władze parku czekają na otwarcie konkursów w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego oraz Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

5.29.9. Promocja i komunikacja

Strona internetowa parku działa jako podstrona TARR. Przy promocji parku zatrudniona jest 1 osoba. Park promuje się poprzez wystawiennictwo na targach, wydawanie folderów informacyjnych, ogłoszenia w serwisach internetowych, udział w konferencjach oraz ogłoszenia w gazetach branżowych. W ciągu ostatniego roku park prezentowano 12 razy na konferencjach u seminariach.

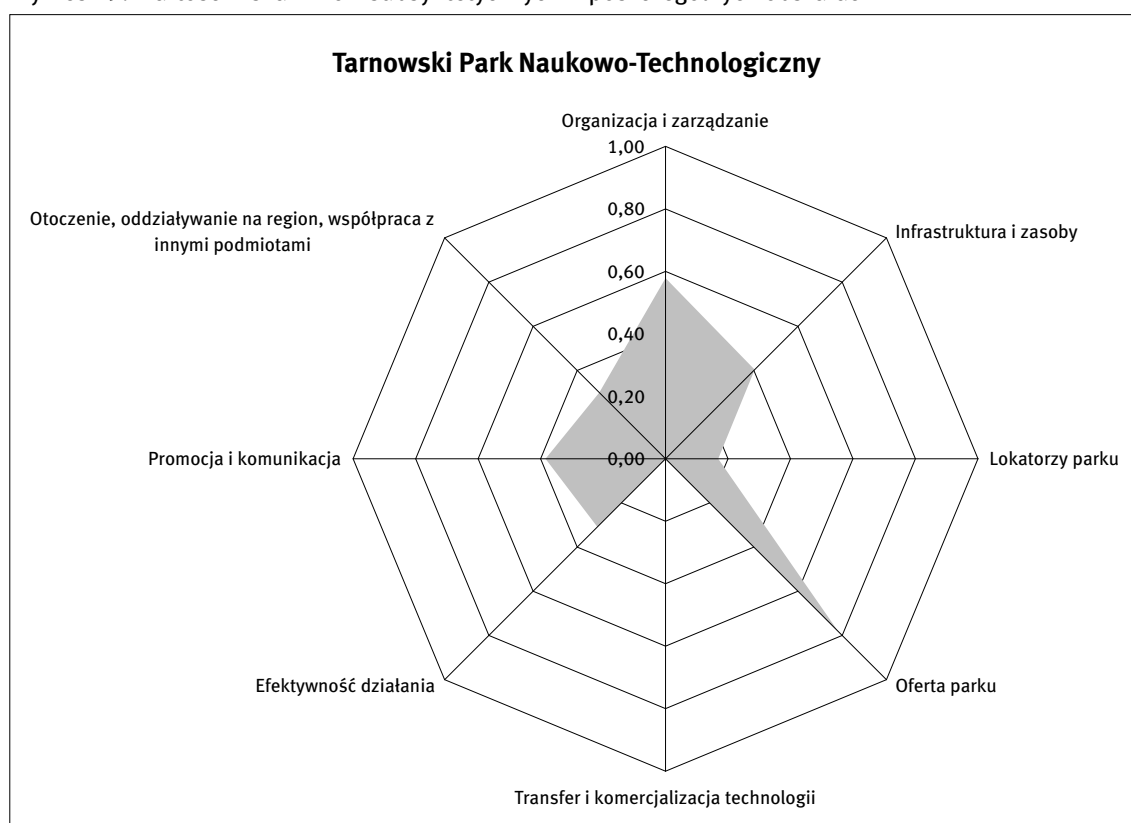
5.29.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park wypełnia lukę rynkową w zakresie wspierania innowacyjności i przedsiębiorczości w subregionie tarnowskim. Dzięki świadczonym usługom doradczym oddziałuje na rozwój MŚP i zwiększenie ich innowacyjności oraz wiedzy i umiejętności drobnych przedsiębiorców.

Park rozwija współpracę głównie z ośrodkami naukowymi w Krakowie. Władze samorządowe na poziomie województwa (jako główny udziałowiec TARR) są znacznie bliższym partnerem parku niż władze lokalne.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntetycznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 27. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.30. Toruński Park Technologiczny

5.30.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Toruński Park Technologiczny
Typ parku	Park technologiczny, nastawiony na rozwój regionalny, z terenami inwestycyjnymi
Podmiot zarządzający	Toruńska Agencja Rozwoju Regionalnego
Dane kontaktowe	ul. Włocławska 167, 87 -100 Toruń tel. +48 56 621 04 21
Strona internetowa	http://www.technopark.org.pl

5.30.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie kujawsko-pomorskim w 2006 roku zarejestrowanych było 186,9 tys. podmiotów gospodarczych. Głównymi ośrodkami przemysłowymi są największe miasta regionu: Bydgoszcz, Toruń, Włocławek, Grudziądz i Inowrocław. Dominujące branże przemysłu to przemysł chemiczny, elektromaszynowy, spożywczy, tekstylny, celulozowy, mineralny i poligraficzny. W województwie w 2006 roku działało 38 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 4% wszystkich jednostek funkcjonujących w kraju.

5.30.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Toruński Park Technologiczny (TPT) stanowi wyodrębnioną komórkę Toruńskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. (TARR). Zarówno TPT jak i TARR mają charakter non profit. Porozumienie na rzecz utworzenia parku zostało podpisane w 2000 roku. W latach 2001-2004 trwała budowa budynku i przygotowanie części terenu TPT, a w 2005 roku został on wyodrębniony w ramach TARR. Udziałowcami agencji i założycielami parku są: Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego Gmina Miasta Torunia, Gmina Miasta Grudziądza, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. oraz Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa.

W ramach parku funkcjonują Regionalne Centrum Wspierania Innowacji i Transferu Technologii, Euro Info Centre PL414, Punkt Konsultacyjny oraz Regionalna Instytucja Finansująca. TPT współpracuje z inkubatorem Uniwersytetu Mikołaja Kopernika oraz inkubatorem miejskim, przyjmując firmy po okresie inkubacji. TPT nie posiada ciała opiniodawczo-doradczego. Jednostka zarządzająca wdrożyła normę ISO 9001 – 2000 na część procesów.

Toruńska Agencja Rozwoju Regionalnego posiada strategię rozwoju do 2015 roku. Misja TPT jest spójna z misją TARR i brzmi: "Toruńska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. działa na rzecz rozwoju gospodarczego regionu kujawsko - pomorskiego, zwracając szczególną uwagę na potrzeby przedsiębiorców w procesie integracji z Unią Europejską".

Szczegółowymi celami działalności parku są:

- promocja przedsiębiorczości wśród naukowców,
- zapewnienie dogodnych warunków rozwojowych firmom technologicznym,
- wsparcie rozwoju gospodarczego regionu,

- umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu,
- przyspieszenie procesów komercjalizacji wiedzy.

Park jest zorientowany na branże narzędziowo-maszynową, IT, drzewno-meblarską oraz przetwórstwo tworzyw sztucznych. W zakresie przetwórstwa tworzyw sztucznych TPT zamierza utworzyć laboratorium wspólnie z instytutem naukowym.

Mierzalne cele TPT na lata 2008-2009 to pozyskanie 8-10 firm na terenach inwestycyjnych, utworzenie przynajmniej 300 miejsc pracy w firmach, utrzymanie obecnej liczby usług i szkolonych osób lub ich zwiększenie (obecnie szkolonych jest około 2.000 osób rocznie). W najbliższym roku TPT zamierza pozyskać inwestorów, uzbroić kolejnych 40 ha terenów i rozbudować 8-9 tys. m² powierzchni biurowo-technologicznej (laboratoria) oraz zapewnić dodatkową powierzchnię przemysłową. TPT zamierza także stworzyć we współpracy z UMK wewnętrzne procedury na uczelni dotyczące komercjalizacji technologii (tak by naukowiec był ich współwłaścicielem).

W procesie tworzenia parku brane były pod uwagę doświadczenia różnych instytucji tego typu. Pracownicy TPT odwiedzili w ramach wizyt studialnych parki niemieckie, francuskie, duńskie i szwedzkie. Planowana jest ściślejsza współpraca z IDEON Science Park ze Szwecji i parkiem Symbion z Danii. Na zasadzie twinningu polegającego na wymianie doświadczeń TPT współpracuje z Poznańskim Parkiem Naukowo-Technologicznym.

TPT podpisał umowy o współpracy z uczelniami i instytutami naukowymi z regionu. Park współpracuje z 3 szkołami wyższymi, ok. 30 parkami technologicznymi zrzeszonymi w SOOIPP, ok. 50 ekspertami, 7 instytucjami rządowymi i samorządowymi, 2 jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz agencją rozwoju regionalnego. Współpraca tymi partnerami postrzegana jest jako bardzo ważna. Toruński Park Technologiczny należy do Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości oraz Konsorcjum Parków Technologicznych. Park zamierza rozwijać dalszą współpracę z organizacjami eksperckimi.

Najważniejsze wydarzenia w historii TPT to:

- realizacja projektu w ramach PHARE 2001 dotyczącego przygotowania infrastruktury biurowo-produkcyjno-technologiczno-konferencyjnej (lata 200-2004),
- przygotowanie 10 ha terenów inwestycyjnych (ukończone w marcu 2007).

Toruński Park Technologiczny prowadzi monitoring osiągniętych sukcesów, realizacji celów zawartych w strategii rozwojowej oraz rozwoju firm – lokatorów parku.

5.30.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Toruński Park Technologiczny posiada 14 ha uzbrojonej i gotowej do użytkowania powierzchni, z której 3,4 ha jest obecnie wykorzystane. Na działalność badawczo-rozwojową przeznaczono 1,5 ha. Działki inwestycyjne obejmują 8,6 ha, na media oraz infrastrukturę drogową przewidziano 1,5 ha.

2,6 tys. m² stanowi powierzchnia biurowa w ramach znajdującego się na terenie parku Centrum Transferu Technologii, z czego 2,2 tys. m² to powierzchnia wykorzystana przez firmy. Obiekt po-

dzielony jest na 86 biur o powierzchni od 13 do 50 m². Oferowana firmom łączna powierzchnia produkcyjno-technologiczna wynosi 4,7 tys. m², w tym 4 hale o powierzchni około 800 m² każda. Hale posiadają zaplecze biurowo-socjalno-techniczne. Powierzchnie przeznaczone dla przedsiębiorstw znajdują się w 6 budynkach o łącznej powierzchni użytkowej 8,6 tys. m², zlokalizowanych na terenie 3,4 hektarów⁴⁸. Około 98% powierzchni biurowej, produkcyjnej i technologicznej jest wykorzystane. Park posiada projekt architektonicznego zagospodarowania przestrzeni dla części terenu. Dla pozostałej części projekt jest dopiero tworzony.

W ramach parku funkcjonują laboratoria świadczące usługi dla lokatorów i innych firm, a także sale konferencyjne i dydaktyczne oraz pracownie techniczne (laboratoria komputerowe dla studentów). Planowana jest dalsza rozbudowa powierzchni laboratoryjnej oraz sal konferencyjnych i dydaktycznych.

W ostatnich 3 latach TPT uzyskał 6 mln zł dotacji na rozwój infrastruktury technicznej parku. Całość inwestycji związanych z parkiem od 2000 roku to 15 mln zł.

Zasoby kadrowe

W jednostce zarządzającej TPT pracuje obecnie 38 osób (w całej TARR 60). Jedna osoba pełni funkcje zarządzające, 3 osoby są zatrudnione przy pracach badawczo-rozwojowych, 4 osoby to personel administracyjny i techniczny, zaś 30 to głównie osoby zatrudnione przy projektach, usługach doradczych i szkoleniach. 6 osób zatrudnionych w parku ma wykształcenie wyższe techniczne. 3 mają stopień naukowy doktora. 3 osoby to personel będący jednocześnie pracownikami uczelni wyższych. Zatrudnienie w parku w ostatnich latach wzrosło. W 2005 roku pracowało tu 12 osób, w 2006 roku – 28, zaś obecnie liczba pracowników parku wynosi 38 osób. TPT inwestuje w podnoszenie kwalifikacji pracowników.

Zasoby finansowe

Toruński Park Technologiczny jest instytucją samofinansującą się. Nie otrzymuje dotacji z budżetów JST lub z budżetu państwa czy od instytucji komercyjnych. Jednak otrzymał w ostatnich 3 latach 9,8 mln zł pomocy publicznej. Pomoc ta miała formę wsparcia na rozbudowę infrastruktury – 6 mln zł, działalność usługową – 3 mln zł, pomoc doradczą – 400 tys. zł. W formie ulg podatkowych park otrzymał ok. 400 tys. zł. Ponadto w jednym z projektów infrastrukturalnych wkład własny zapewniło miasto Toruń w formie aportu (teren).

Wynajmem powierzchni lokatorom jest znaczącym źródłem przychodów, pokrywającym w dużej części koszty związane z wynajmem i utrzymaniem budynków. Część etatów związanych z tą działalnością była refundowana ze środków z projektów współfinansowanych przez Unię Europejską, co pozwoliło w rezultacie osiągnąć zysk z działalności związanej z wynajmem i utrzymaniem budynków TPT. Dodatkowa działalność usługowa, jak też większe inwestycje dla firm lokatorów są finansowane z projektów z funduszy UE. Jednak Toruńska Agencja Rozwoju Regionalnego (a stąd i Toruński Park Technologiczny) jako spółka akcyjna musi samodzielnie sfinansować swoją działalność. W 2007 roku 84,27% przychodów TPT stanowiły środki z funduszy Unii Europejskiej, zaś 15,3% wpływy z wynajmu. Wpływy z usług dla firm niebędących lokatorami to około 0,43% przychodów instytucji. Po stronie kosztów bieżących (bez wydatków inwestycyjnych) dominują wy-

⁴⁸ Toruński Park Technologiczny – folder promocyjny.

nagrodzenia pracowników parku, które w 2007 roku stanowiły około 77% tychże. 5% stanowiły wynagrodzenia ekspertów zewnętrznych, koszty technologii ICT to około 4%, zaś koszty promocji to 3%. Pozostałe koszty bieżące w 2007 roku to około 10% wydatków. Nakłady inwestycyjne w latach 2005-2007 wyniosły średnio 2 mln zł na rok.

5.30.5. Lokatorzy parku

W Parku obecnie znajduje się 28 przedsiębiorstw. Firmy ulokowane w parku reprezentują różne branże charakterystyczne dla regionu. Są to m.in.: przemysł metalowy, narzędziowy, chemiczny, ochrona środowiska, telekomunikacja, automatyka przemysłowa. Są tu także przedsiębiorstwa usługowe zajmujące się logistyką, organizacją imprez, handlem i projektowaniem oświetlenia, jak też firmy badawczo-szkoleniowe. Reprezentowane są takie branże jak: telekomunikacja, ochrona środowiska, usługi badawcze i automatyka przemysłowa. 7 przedsiębiorstw to firmy innowacyjne. 2 firmy to inwestorzy strategiczni, którzy płacą rynkowy czynsz pozwalający na niższe opłaty dla pozostałych firm. Jedno przedsiębiorstwo stanowi własność zagraniczną. Dotychczas 3 firmy opuściły park.

Liczba firm uległa znacznemu zwiększeniu w ostatnich latach. W 2005 roku w parku funkcjonowało 17 firm, a w 2006 roku 22 podmioty. W przedsiębiorstwach ulokowanych w toruńskim parku w 2007 roku pracowało 248 osób, w 2006 roku – 180, zaś w 2005 roku – 120 osób.

7 przedsiębiorstw ulokowanych w parku prowadzi działalność badawczo-rozwojową. 2 firmy to przedsiębiorstwa odpryskowe z uczelni. Jak dotąd przeciętnie przedsiębiorstwa przebywają w parku 2,5 roku, gdyż od tego czasu park przyjmuje lokatorów. Nie ma jednak określonej granicy przebywania w TPT. 23 firmy w parku to mikroprzedsiębiorstwa zatrudniające do 9 osób, zaś 4 to firmy małe zatrudniające od 10 do 49 osób. Jedno przedsiębiorstwo zaliczane jest do średnich podmiotów o zatrudnieniu od 50 do 249 osób. 2 firmy strategiczne to przedsiębiorstwa lokalne. 77% pozostałych lokatorów TPT również pochodzi z Torunia (22 firmy). Z regionu pochodzą 3 podmioty, z kraju – 2, a z zagranicy 1 przedsiębiorstwo.

Przedsiębiorstwa ulokowane w parku, które wzięły udział w badaniu, skłoniły do prowadzenia działalności na terenie parku przede wszystkim dostęp do laboratorium, możliwość współpracy z innymi lokatorami parku, wsparcie parku w zakresie administracyjnym i korzystna lokalizacja parku. Firmy dobrze oceniają zarządzanie parkiem i dostosowanie parku do ich potrzeb. Z usług oferowanych przez TPT cenią przede wszystkim obsługę prawną, przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność (Programy Ramowe UE, programy PARP) i badania zdolności patentowej, dostęp do laboratoriów, przygotowywanie analiz rynku i pomoc w zdobywaniu finansowania. Przedsiębiorstwa dobrze postrzegają też takie działania TPT jak prowadzenie baz danych projektów, dla których poszukiwane jest finansowanie, pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorcami a ich potencjalnymi klientami, pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami oraz reklamę. Promocję, kontakty zagraniczne nawiązane dzięki TPT oraz ogólną pomoc parku firmy uznają za główne kanały jakimi TPT przyczynia się do ich rozwoju. Dość wysoko firmy oceniają też doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów oraz szkolenia personelu oferowane przez TPT.

5.30.6. Oferta parku

Park oferuje bezpłatnie swoim lokatorom następujące usługi:

- obsługa prawna,
- doradztwo technologiczne,
- pomoc w zdobywaniu finansowania (venture capital, kredyty),
- doradztwo w zakresie wdrażania nowych usług i produktów,
- prowadzenie baz danych przedsiębiorstw,
- prowadzenie baz danych projektów, dla których poszukiwane jest finansowanie,
- przygotowanie wniosków do programów wspierających innowacyjność i badania zdolności patentowej,
- pośredniczenie w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami,
- promocja/reklama/marketing,
- pomoc przy eksporcie i poszukiwaniu partnerów zagranicznych,
- prowadzenie baz innowacji oraz bazy danych ofert dla firm.

Częściowo odpłatnie lokatorzy TPT mogą skorzystać z:

- doradztwa z zakresu zarządzania,
- szkoleń personelu,
- udostępniania laboratoriów.

5.30.7. Transfer i komercjalizacja technologii

TPT oferuje firmom usługi z zakresu doradztwa technologicznego oraz zorganizował w latach 2006-2007 roku szkolenia z transferu technologii. TPT realizuje też projekty mające na celu ułatwienie transferu technologii z uczelni do biznesu. Firmy z parku nie zgłosiły jak dotąd patentów we współpracy z TPT, ale w 2007 roku przygotowano 4 wnioski patentowe. Wkrótce ma powstać na terenie Parku Regionalne Centrum Patentowe.

5.30.8. Efektywność działania

Park wykazuje w ostatnich latach wysoką efektywność w zakresie przyciągania nowych firm. W stosunku do 2006 roku liczba lokatorów w parku wzrosła o 27%, a liczba pracowników w firmach o 37%. W 2007 roku w stosunku do 2005 roku wzrost liczby firm wyniósł 164%, a pracowników firm-lokatorów było więcej o 106%.

Wysoka jest też efektywność parku mierzona środkami pozyskanymi na jego rozwój. W sumie TPT w ostatnich 3 latach pozyskał 9,8 mln zł pomocy publicznej, z czego 6 mln zł na inwestycje. Park pokrywa wszystkie swoje wydatki z wynajmu i usług dla firm oraz dotacji ze środków europejskich. TPT obywatel się jednak bez dotacji budżetowych (poza tą zawartą w funduszach europejskich). TARR i TPT są instytucjami samofinansującymi się.

5.30.9. Promocja i komunikacja

Park posiada własną witrynę internetową <http://www.technopark.org.pl>. Liczba odwiedzających stronę w 2007 roku to 12.847. Liczba wszystkich odsłon, razem z wejściem na podstrony portalu to 45.000. Przy wyszukiwaniu przy użyciu wyszukiwarki Google, liczba stron, na których pojawia się bezpośrednio odniesienie do parku wynosi 79.

Przy promocji parku zatrudniona jest 1 osoba (pół etatu). Formy promocji są różnorodne i obejmują wystawiennictwo na targach, foldery informacyjne, udział w konferencjach, ogłoszenia w

serwisach internetowych i gazetach branżowych, a także inne możliwe formy jak np. współpraca z samorządami i centrami obsługi inwestora. Park otrzymał liczne nagrody jak Grunt na medal, HIT 2007, a także jako jeden z 2 parków w Polsce został wysoko oceniony dla potrzeb nagrody Komisji Europejskiej Regio Star. W 2007 roku TPT był prezentowany na 10 konferencjach i seminariach.

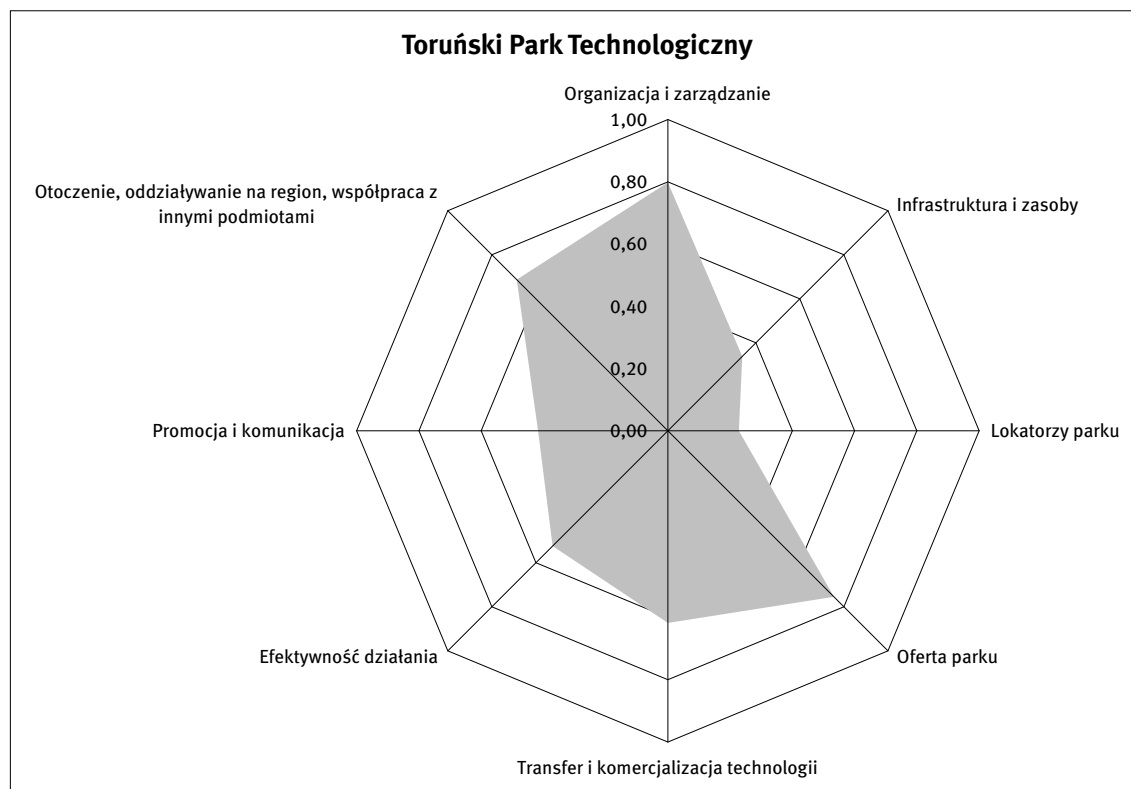
5.30.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

W 2007 roku TPT realizował 12 projektów we współpracy z 6 partnerami, zaś w 2006 10 przedsięwzięć razem z 4 innymi podmiotami. W 2005 roku wspólnie z 2 partnerami TPT zrealizował 6 projektów. Te projekty to m.in. FIRE-UP mający na celu utworzenie mechanizmu wspierającego rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw wywodzących się z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, a także projekt „Klasy branżowe w kujawsko-pomorskim” współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego⁴⁹.

Park od samorządu lokalnego uzyskał wsparcie w postaci ulg podatkowych oraz promocji. Ponadto TPT docenia fakt, że samorząd jest pozytywnie nastawiony do inicjatywy.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 28. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

⁴⁹ Foldery promocyjne projektów

5.31. Warszawski Park Technologiczny

5.31.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Warszawski Park Naukowo-Technologiczny TECHNOPORT
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	TechnoPort Warszawa S.A.
Dane kontaktowe	Al. Niepodległości 186, 00-608 Warszawa tel./faks +48 22 619 48 23
Strona internetowa	http://www.technopark.pl

5.31.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

Na Mazowszu w 2006 roku zarejestrowanych było 609,6 tys. podmiotów gospodarczych. 50% tych jednostek zarejestrowanych było w Warszawie, kolejne 25% – w podregionie warszawskim. Główne gałęzie gospodarki województwa mazowieckiego to przemysł petrochemiczny, motoryzacja, przemysł chemiczny (głównie farmaceutyczny), przemysł wydawniczy i poligraficzny, energetyka, telekomunikacja oraz sektor technologii informatycznych. Jest to najprężniej rozwijający się region w Polsce, m.in. dzięki kapitałowi ludzkiemu. W województwie mazowieckim w 2006 roku zlokalizowanych było najwięcej, bo 320 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami). Stanowiło to 29% ogólnej liczby jednostek w kraju. Jest to jedyne województwo, które pod względem liczby jednostek naukowo-badawczych przypadających na 1000 podmiotów gospodarczych uzyskało wartość 0,5.

5.31.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Technoport został zainicjowany przez Miasto Stołeczne Warszawę oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego jako instrument zwiększający konkurencyjność gospodarki Warszawy i Mazowsza. Spółka zarządzająca parkiem została utworzona w grudniu 2005 r. Obecnie udziałowcem jest w 100% Urząd Miasta Warszawy. Teren, na którym powstanie park przekazało miasto. Park jest ściśle związany z instytucjami naukowymi i wspierany przez Warszawskie Konsorcjum Naukowe, którego członkami są czołowe warszawskie uczelnie, ośrodki badawcze oraz Polska Akademia Nauk. Park jest obecnie w fazie wczesnego rozwoju. Działa w formie spółki akcyjnej o charakterze non-profit, co oznacza w praktyce, że wszystkie zyski są reinwestowane (przeznaczone na cele statutowe).

Za utworzeniem parku przemawiała dostępność największego w kraju potencjału naukowo-badawczego, gospodarczego oraz infrastrukturalnego. Misja parku została więc ukierunkowana na promowanie innowacyjnych technologii i ich przepływu pomiędzy nauką i biznesem, a poprzez tego typu działania stymulowanie rozwoju regionu i wspieranie rozwoju ekonomicznego Warszawy i Mazowsza. Jego działalność zostanie ukierunkowana na tworzenie miejsc pracy w branżach wysokich technologii. Cele przedsięwzięcia są następujące:

- stworzenie infrastruktury dla zapewnienia przedsiębiorcom warunków do prowadzenia działalności gospodarczej,
- pomoc w tworzeniu, rozwoju i promowaniu podmiotów gospodarczych wykorzystujących nowoczesne technologie,
- transfer nowych technologii do podmiotów gospodarczych,

- komercjalizacja wyników badań naukowych,
- promocja regionalnych podmiotów proinnowacyjnych,
- pozyskiwanie inwestorów zagranicznych⁵⁰.

Natomiast mierzalne cele strategiczne są jeszcze przedmiotem ustaleń i pojawią się na kolejnych etapach, po dokonaniu realnej oceny możliwości i uzyskaniu informacji co do uwarunkowań rozwojowych.

Przy wyznaczaniu założeń funkcjonowania parku kierowano się wzorcami zagranicznymi, w szczególności parkiem Technopolis z Helsinek. W założeniach park ma spełniać funkcje inkubatora dla nowopowstających innowacyjnych firm, centrum zaawansowanych technologii, centrum transferu technologii, centrum konferencyjno-szkoleniowego oraz bazy hotelowej dla naukowców. Obecnie, ze względu na początkową fazę rozwoju w parku jedynie działa jedynie inkubator technologiczny.

W rozwój parku zaangażowane jest Warszawskie Konsorcjum Naukowe, które spełnia rolę rady naukowej, a przy inkubatorze technologicznym działa 12-osobowa grupa doradcza inkubatora, w której skład wchodzi przedstawiciele uczelni, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Gospodarki, przedstawiciele organizacji pozarządowych, firm oraz osoby prywatne.

W tej chwili trudno mówić o specjalizacji branżowej parku, jednak plany w tym zakresie zostały już wyraźnie sprecyzowane. W polu zainteresowania zarządu parku znajdują się takie dziedziny jak:

- inteligentny transport,
- bezpieczeństwo i zarządzanie kryzysowe,
- technologie i usługi wspierające imprezy masowe (jako funkcje wspierające rozwój miasta),
- nanotechnologie i optoelektronika (funkcje preferowane w inkubatorze).

Taka orientacja branżowa jest w pełni zgodna z misją parku, widoczne jest wyraźne ukierunkowanie na funkcje specyficznie podporządkowane ograniczeniu barier rozwojowych dużego miasta.

Technoport ze względu na swoją lokalizację i bliskość zaplecza naukowego współpracuje z wieloma uczelniami. Współpraca ma charakter formalny i nieformalny. Duże konsorcjum naukowe zaangażowało się w opracowanie Koncepcji Funkcjonowania Warszawskiego Parku Technologicznego⁵¹.

Park posiada plany rozwojowe uzależnione od kilku czynników, m.in. od pozyskania inwestora strategicznego i od uzyskania wsparcia z funduszy unijnych. Zostanie opracowany biznesplan, który wyznaczy ścieżki rozwoju. Park zamierza zaangażować się w sieci europejskich instytucji otoczenia biznesu, podjąć aktywną współpracę z ośrodkami szkoleniowymi i uczelniami. W dalszej perspektywie planowane jest wejście Technoportu na giełdę papierów wartościowych.

⁵⁰ <http://www.technoport.pl>

⁵¹ Raport nie jest dostępny dla szerokiego grona odbiorców, jednak streszczenie ma zostać udostępnione przez lidera konsorcjum – Ośrodek przetwarzania informacji (OPI).

5.31.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

Siedziba zarządu mieści się tymczasowo w budynku zlokalizowanym w centrum miasta, w bliskim sąsiedztwie OPI oraz SGH. W tym samym budynku zlokalizowany jest inkubator technologiczny. Natomiast sam Park ma powstać na obszarze 44,6 ha. na łuku Siekierkowskim. Założenia te nie zostały jeszcze potwierdzone ostateczną decyzją Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy, co stało się przyczyną przeniesienia projektu Warszawski Park Technologiczny – Warszawskie Centrum Innowacji z kluczowej listy projektów na listę rezerwową. Jest to o tyle niezrozumiałe, że nieruchomości są własnością spółki TechnoPort.

Projekt przewiduje zrealizowanie ok. 300 tysięcy metrów kwadratowych powierzchni użytkowej, na której znajdą się biura, powierzchnie laboratoryjne i produkcyjne, nowoczesne sale konferencyjne, infrastruktura techniczna i sieć punktów serwisowych. Z 44,6 ha, jakie zajmie Park Technologiczny, 30 ha przeznaczono na laboratoria, zaplecze konferencyjne, biurowe i usługowe. Pozostałe 15 ha będą stanowiły tereny zielone z Fortem Augustówka i otaczającym go starorzeczem Wisły. Park dysponuje projektem architektonicznym zagospodarowania przestrzeni.

Zasoby kadrowe

W podmiocie zarządzającym parkiem zatrudnionych jest 11 osób, w tym 2 piastują funkcje zarządcze, a jedna osoba zajmuje się badaniami i rozwojem. Wykształcenie techniczne mają 2 osoby, a 1 – stopień naukowy doktora. Dynamika zatrudnienia w latach 2006-2007 wyniosła 30%. W 2005 r., czyli w momencie powstania spółki, zatrudnionych było 10 osób.

5.31.5. Zasoby finansowe

Obecna faza rozwoju wymaga znacznych inwestycji w majątek trwały. Park od początku istnienia wykazywał ujemny wynik finansowy, który się pogłębia. Koszty działalności operacyjnej rosły z roku na rok, a wartość aktywów trwałych praktycznie nie zmieniała się (w 2006 i 2007 roku pozostawała na niezmiennym poziomie, wartości z 2005 r. nie można jeszcze odnosić do działalności parku). Przychody z wynajmu powierzchni stanowią niski udział w przychodach ogółem i są niewielkie w porównaniu z parkami, które istnieją dłużej. Wynagrodzenia pracowników stanowią ok. 25% kosztów, a promocja ok. 5%. Uzyskanie finansowania na dalszy rozwój parku ze środków funduszy strukturalnych w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka miało w założeniach przyczynić się do szybszego rozwoju projektu. Projekt Warszawski Park Technologiczny – Warszawskie Centrum Rozwoju Innowacji znajdował się na czele listy projektów kluczowych.

Umieszczenie inwestycji w wykazie indywidualnych projektów kluczowych stanowi alternatywny dla konkursu sposób wyboru projektów do wsparcia w ramach programu operacyjnego, a wpisanie inwestycji do tego wykazu jest warunkową deklaracją jego realizacji i związane jest z zarezerwowaniem środków w ramach budżetu programu na realizację projektu. Projekty te nie będą zatem podlegały późniejszej procedurze konkursowej i nie będą konkurowały o środki z pozostałymi projektami. Projekt został jednak przeniesiony z listy projektów kluczowych na listę rezerwową. Powodem przeniesienia był brak ostatecznej decyzji co do lokalizacji projektu. W uzasadnieniu wskazano, że zaproponowana przez Urząd Miasta Stołecznego Warszawy zmiana lokalizacji z łuku Siekierkowskiego na inną wiąże się z koniecznością adaptacji już opracowanych

dokumentów (takich jak studium wykonalności, uwarunkowań środowiskowych, planu zagospodarowania przestrzennego). Przeniesienie na listę rezerwową zmniejsza prawdopodobieństwo otrzymania środków, ale go nie wyklucza.

5.31.6. Lokatorzy parku

Na terenie parku nie funkcjonują jeszcze firmy lokatorzy, ponieważ infrastruktura nie jest na razie przygotowana na ich przyjęcie. Podjęte zostały działania w celu pozyskania inwestorów strategicznych. Działa natomiast inkubator technologiczny, zlokalizowany w tym samym budynku co spółka zarządzająca projektem. W inkubatorze zlokalizowanych jest 14 firm, które zatrudniają łącznie 58 pracowników. Wszystkie należą do grupy mikroprzedsiębiorstw, tzn. zatrudniają nie więcej niż 9 osób. Są to firmy innowacyjne, jedna działa w przemyśle średnio-wysokiej techniki a 13 to firmy działające w przemyśle wysokiej techniki. 3 z 14 firm zostały założone przez osoby wywodzące się z ośrodka akademickiego lub jednostki badawczo-rozwojowej i są firmami typu spin-off, a 11 to firmy typu start-up. Trzy firmy prowadzą własną działalność badawczo-rozwojową. W założeniach firma w inkubatorze będzie mogła przebywać przez okres nie dłuższy niż 3 lata.

5.31.7. Oferta parku

Oferta parku na razie jest jeszcze uboga, a usługi z oczywistych względów są oferowane tylko w inkubatorze technologicznym. Firmy z inkubatora mogą bezpłatnie korzystać z usług promocyjnych oraz z pośrednictwa w kontaktach z naukowcami i potencjalnymi odbiorcami. Częściowo odpłatnie oferowana jest obsługa prawna, szkolenia oraz pomoc w zdobywaniu finansowania. Po cenach rynkowych firmy zlokalizowane w inkubatorze mogą pozyskać usługi z zakresu przygotowania wniosków do programów wspierających innowacyjność jak Programy Ramowe UE oraz badania zdolności patentowej. Mimo że przedsięwzięcie jest w fazie wstępnego rozwoju, funkcjonują już sale konferencyjne i pracownie techniczne.

5.31.8. Efektywność działania

Na obecnym etapie rozwoju parku niemożliwe jest zastosowanie ilościowych mierników efektywności działania.

5.31.9. Promocja i komunikacja

Park ma własną witrynę internetową <http://www.technoport.pl>. Przy wyszukiwaniu przy użyciu wyszukiwarki Google, liczba stron na których pojawia się bezpośrednio odniesienie do parku to 285, Przy promocji parku zatrudnione są 2 osoby. Formy promocji są różnorodne i obejmują wystawiennictwo na targach, foldery informacyjne, udział w konferencjach, ogłoszenia w serwisach internetowych i gazetach branżowych oraz umieszczanie linków na stronach partnerów. Formą promocji są również kontakty nieformalne. W ciągu ostatniego roku prezentowano park na ok. 20 konferencjach i seminariach.

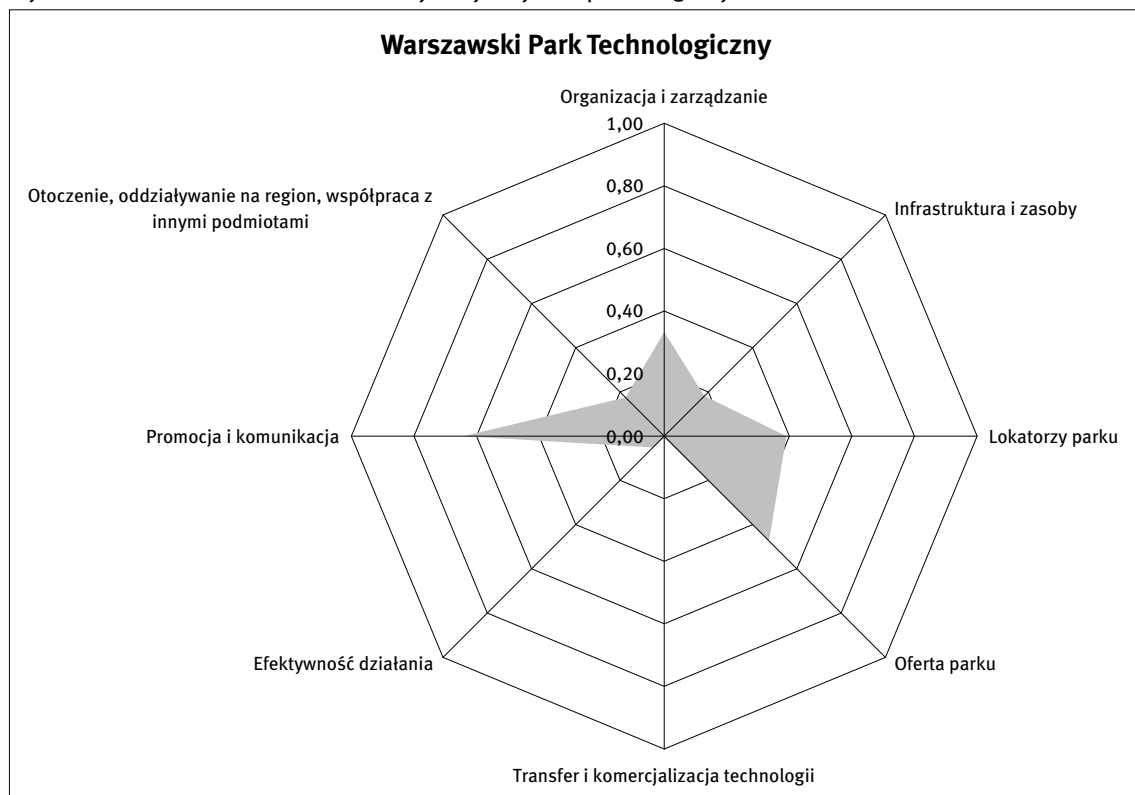
5.31.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Mimo fazy wczesnego rozwoju park może już pochwalić się przynależnością do takich sieci jak Balonet, Plazmanet, IRC. Park jest członkiem SOOIPP i współpracuje z kilkunastoma parkami technologicznymi. Przedstawiciele parku bardzo wysoko oceniają współpracę ze szkołami wyższymi i jednostkami badawczo-rozwojowymi, a także władzami rządowymi i samorządowymi. Wysoko oceniana jest również współpraca z niezależnymi ekspertami. Łączna liczba instytucji, z którymi park współpracuje przekracza 30, w tym najliczniej reprezentowane są centra transferu technologii i uczelnie wyższe.

Mimo że park jeszcze nie wstąpił w fazę pełnej funkcjonalności, ma już chętnych o podjęcia współpracy. W 2007 r. zgłosiło się kilkadziesiąt firm zainteresowanych wynajęciem powierzchni na terenie parku, a do inkubatora zgłosiło się 25 firm (nabór prowadzony był od lipca 2007 r.). Park otrzymuje od władz samorządowych wsparcie finansowe oraz wsparcie w zakresie pozyskiwania inwestorów.

Podsumowanie funkcjonowania parku w opisanych obszarach mierzone wskaźnikami subsyntenicznymi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 29. Wartości wskaźników subsyntenicznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

5.32. Wrocławski Park Technologiczny

5.32.1. Informacje podstawowe o parku

Nazwa parku	Wrocławski Park Technologiczny (WPT)
Typ parku	Park naukowo-technologiczny
Podmiot zarządzający	Wrocławski Park Technologiczny S.A.
Dane kontaktowe	ul. Muchoborska 18, 54-424 Wrocław tel. +48 71 798 58 00 faks +48 71 780 40 34 wpt@technologypark.pl
Strona internetowa	http://www.technologypark.pl

5.32.2. Charakterystyka branżowa regionu, otoczenie gospodarcze i naukowo-badawcze parku

W województwie dolnośląskim w 2006 roku zarejestrowanych było 303 tys. podmiotów gospodarczych. 43% podmiotów zarejestrowanych było w podregionie jeleniogórsko-wałbrzyskim, 31% we Wrocławiu. Najlepiej rozwiniętymi branżami przemysłu na Dolnym Śląsku są branże elektromaszynowa, elektroniczna, maszyn elektrycznych, pojazdów mechanicznych, energetyczna, budownictwo, przemysł chemiczny i spożywczy. Duże znaczenie ma przemysł wydobywczy, przede wszystkim eksploatacja rud miedzi i srebra w Legnicko-Głogowskim Okręgu Miedziowym, węgla brunatnego w Bogatyni, także kamieni drogowych budowlanych, glin ogniotrwałych oraz gazu ziemnego. Głównymi produktami eksportowymi regionu są maszyny i urządzenia energetyczne, wyroby hutnicze metali nieżelaznych, środki transportu samochodowego, meble i wyroby stolarskie, wyroby wyciskane i ciągnione z metali nieżelaznych i ich stopów, odzież i bielizna osobista z tkanin, maszyny i urządzenia elektroenergetyczne, środki transportu szynowego. W województwie dolnośląskim w 2006 roku funkcjonowało 81 jednostek naukowo-badawczych (łącznie z uczelniami), co stanowiło 7% ogólnej liczby tych jednostek w Polsce.

5.32.3. Organizacja, zarządzanie i strategia parku

Park powstał w 1998 roku jednocześnie z powołaną do jego zarządzania spółką Wrocławski Park Technologiczny S.A., w wyniku kilkuletnich dyskusji toczonych w gronie przedstawicieli administracji publicznej, przemysłu, organizacji zrzeszających przedsiębiorców i świata naukowego. Głównym akcjonariuszem parku jest gmina Wrocław dysponująca 90,51% udziałów. Pozostali akcjonariusze to Uniwersytet Wrocławski, BZ WBK Inwestycje Sp. z o.o., Politechnika Wroclawska, Agencja Rozwoju Przemysłu, Uniwersytet Przyrodniczy, Fundacja Rozwoju Politechniki Wrocławskiej, Dolnośląska Izba Gospodarcza i Skarb Państwa. Na działalność parku przeznaczono korzystnie zlokalizowaną działkę inwestycyjną o powierzchni 10 ha. Wrocławski Park Technologiczny znajduje się w strefie znacznej aktywności gospodarczej Wrocławia dobrze skomunikowanej z centrum miasta, międzynarodowym portem lotniczym, autostradą oraz siecią dróg krajowych i tranzytowych.

Celami WPT są:

- kreowanie warunków dla wykorzystania naukowego i przemysłowego potencjału Wrocławia i regionu oraz stymulacja rozwoju przemysłu zaawansowanych technologii,
- ułatwienie budowania prototypów i wytwarzania innowacyjnych produktów i usług oraz stymulacja komercjalizacji wyników badań naukowych,

- promocja przedsiębiorstw innowacyjnych, pozyskiwanie inwestorów zagranicznych.

5.32.4. Infrastruktura i zasoby

Zasoby rzeczowe

WPT udostępnia powierzchnię biurową, laboratoryjną i produkcyjną w Dolnośląskim Inkubatorze Naukowo-Technologicznym (DINT) oraz Inkubatorze – Centrum Technologii (I-CT).

Pod względem funkcjonalnym budynek I-CT dzieli się na następujące grupy pomieszczeń:

- powierzchnia podstawowa – na działalność o charakterze biurowo-laboratoryjnym z uwzględnieniem produkcji nieuciążliwej, łączna powierzchnia – ok. 5300 m²,
- powierzchnia podstawowa – hala produkcyjna o powierzchni 625 m²,
- powierzchnia uzupełniająca do hali – pomieszczenia bezpośrednio przylegające do hali produkcyjnej, łączna powierzchnia ok. 700 m²,
- powierzchnia obsługująca, przeznaczona do obsługi firm: sala konferencyjna (120 m²) oraz pokoje gościnne,
- powierzchnia pomocnicza – łącznie 983 m².

Budynek DINT dzieli się na następujące grupy pomieszczeń:

- powierzchnię podstawową, przeznaczoną na działalność produkcyjną o charakterze biurowo-laboratoryjnym z uwzględnieniem produkcji nieuciążliwej, łączna powierzchnia 4.301 m²,
- powierzchnię podstawową – uzupełniającą, w postaci parterowej hali produkcyjnej o powierzchni 889 m²,
- powierzchnię obsługującą, przeznaczoną do obsługi firm: sala konferencyjna (220 m²), oraz część gastronomiczna (130 m²)
- powierzchnię pomocniczą (983 m²)
- powierzchnię biurową, przeznaczoną dla zarządu i administracji Parku Technologicznego (75 m²).

Na terenie Wrocławskiego Parku Technologicznego działa ponadto 6 laboratoriów i pracowni:

- Laboratorium Diagnostyczne Właściwości Fizycznych, Mechanicznych i Elektrycznych,
- Laboratorium Niskich Temperatur, Wysokich Ciśnień i Próżni,
- Laboratorium Fotooptyczne,
- Laboratorium i Prototypownia Procesów Biotechnologicznych,
- Pracownia Wytwarzania i Diagnostyki Płytek oraz Obwodów Elektronicznych,
- Prototypownia Obróbki Mechanicznej.

Zasoby kadrowe

Pracami Wrocławskiego Parku Technologicznego S.A. kieruje trzyosobowy zarząd, przy którym działa dziesięcioosobowa rada nadzorcza. Ogółem w spółce zarządzającej parkiem zatrudnionych jest 11 osób.

Zasoby finansowe

Kapitał początkowy parku wynosił w 1998 r. 171 tys. zł. W 2004 r. został powiększony przez udziałowca – miasto Wrocław. W 2000 r. pozyskano od władz samorządowych województwa

2 mln zł na budowę Dolnośląskiego Inkubatora Naukowo-Technologicznego (powstał w 2004 r.). Z kolei budowa Inkubatora – Centrum Technologii (ukończona w 2006 r.) pochłonęła 25 mln zł. Umowę na realizację inwestycji podpisała Agencja Rozwoju Przemysłu a środki pochodziły z dofinansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Unii Europejskiej. Park pozyskał ponadto 370 tys. zł z SPO WKP na wsparcie zarządzania. Obecnie główne źródło dochodu parku stanowią przychody osiągnięte z wynajmu powierzchni. W latach 2005-2006 działalność parku zaowocowała rosnącymi zyskami.

5.32.5. Lokatorzy parku

Obecnie lokatorami WPT jest 79 firm, co stanowi znaczący wzrost względem roku 2006, kiedy to w parku zlokalizowanych było 20 przedsiębiorstw.

Oferta WPT jest skierowana do przedsiębiorstw z sektorów takich jak:

- telekomunikacja, elektronika, komputery, informatyka,
- przetwórstwo rolno-spożywcze,
- biotechnologia, inżynieria genetyczna, biologia molekularna,
- urządzenia i materiały medyczne, farmaceutyka,
- ochrona środowiska,
- energetyka,
- chemia, nowe materiały,
- tworzywa sztuczne,
- technologie kriogeniczne, wysokich ciśnień, próżni,
- automatyka, aparatura pomiarowa i laboratoryjna, mechanika precyzyjna.

5.32.6. Oferta parku

Oferta parku to przede wszystkim udostępnianie wysokiej jakości powierzchni biurowej, dostosowanej do potrzeb innowacyjnych przedsiębiorstw, a także laboratoriów badawczych. Dodatkowo park współpracuje z firmami-lokatorami, oferując wsparcie w komercjalizacji technologii.

Nową inicjatywą Wrocławskiego Parku Technologicznego jest Dolnośląski Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, zlokalizowany na I piętrze budynku Inkubatora – Centrum Technologii (I-CT). Oferuje on na specjalnych warunkach finansowych wynajem powierzchni biurowo-produkcyjno-warsztatowej młodym przedsiębiorcom. DAIP dysponuje bogatym zapleczem biurowo-socjalnym na powierzchni 443 m².

5.32.7. Transfer i komercjalizacja technologii

Park oferuje przedsiębiorstwom wsparcie na polu transferu i komercjalizacji technologii. Niektóre firmy już z tego typu pomocy skorzystały, z pozytywnym skutkiem w postaci uzyskanego patentu lub zastrzeżenia wzoru użytkowego.

5.32.8. Efektywność działania

Firmy ulokowane w parku, które odpowiedziały na pytania zawarte w ankiecie dotyczącej opinii na temat funkcjonowania WPT, były raczej niezadowolone z działalności parku. Podstawowe zarzuty to złe zarządzanie parkiem i niedopasowana oferta parku do potrzeb zlokalizowanych tam firm.

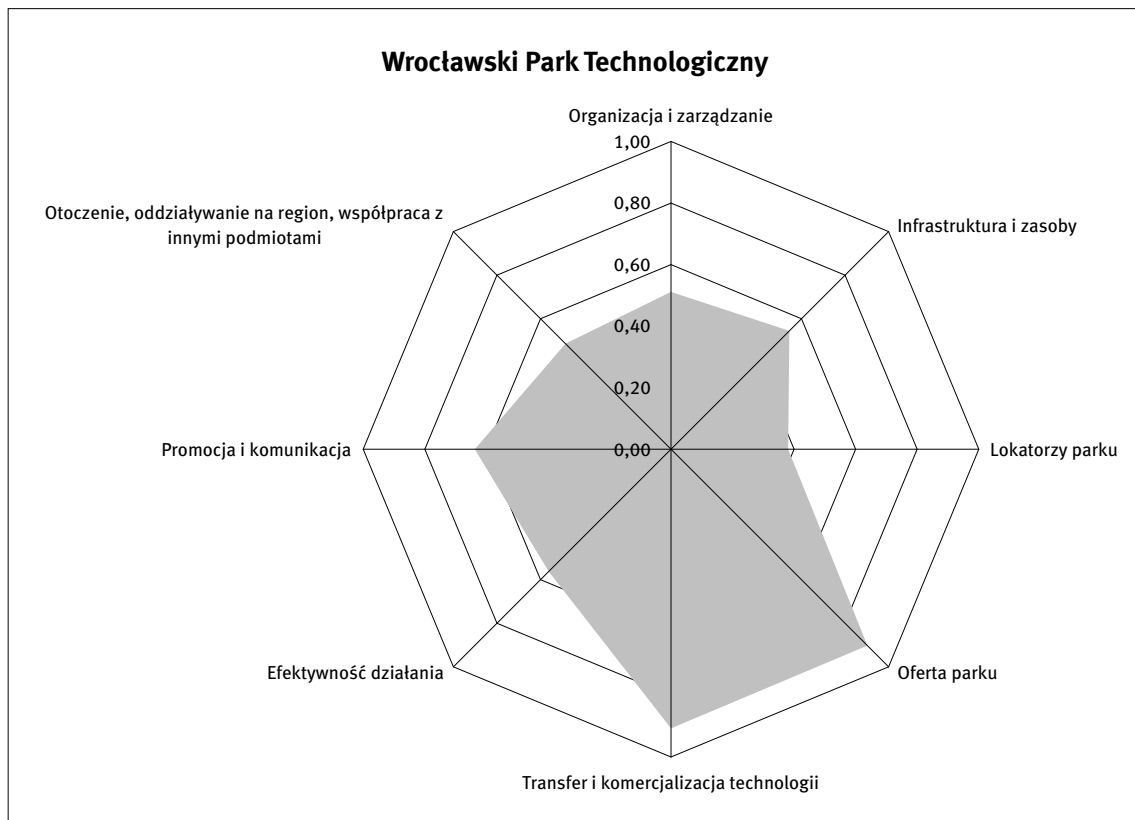
5.32.9. Promocja i komunikacja

Park promowany jest za pomocą większości najpopularniejszych środków, takich jak foldery informacyjne, ogłoszenia w serwisach internetowych i gazetach branżowych oraz poprzez udział w konferencjach. Park posiada też własną stronę internetową <http://www.technologypark.pl>. Po wprowadzeniu do wyszukiwarki Google.com nazwy „Wrocławski Park Technologiczny” otrzymuje się 333 zwroty.

5.32.10. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Już na etapie wypracowywania koncepcji parku we współpracę włączyły się 4 uczelnie z Wrocławia, spośród których 3 (poza Akademią Ekonomiczną) znajdują się również na liście akcjonariuszy parku. Są to Uniwersytet Wrocławski, Politechnika Wroclawska oraz Uniwersytet Przyrodniczy. Park współpracuje również ze Stowarzyszeniem Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce (SOOIPP).

Wykres 30. Wartości wskaźników subsyntetycznych w poszczególnych obszarach

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych

Tabela 3. Zestawienie podstawowych danych dotyczących badanych parków technologicznych

Nazwa parku	Rok powstania	Specjalizacja	Forma prawna i struktura własności	Forma prawna podmiotu zarządzającego	Lokatorzy	Instytucje działające w parku
Belchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny	2003	brak	urząd miasta/gminy – 32,3% uczelnia wyższa – 22,2% agencja rozwoju regionalnego – 23,3% przedsiębiorstwa – 22,2%	Sp. z o.o.	32	centrum transferu technologii, inkubator przedsiębiorczości, inkubator technologiczny
Dolnośląski Park Technologiczny	2008	motoryzacja, budownictwo, informatyka, elektronika, telekomunikacja, medycyna uzdrowiskowa	urzędy miast/gmin – 58,45% przedsiębiorstwa – 4,8% osoby fizyczne – 0,102% Agencja Rozwoju Przemysłu – 36,53%	S.A.	-	-
Elbląski Park Technologiczny	2005	brak	urząd miasta/gminy – 100%	urząd miasta	-	-
Gdański Park Naukowo-Technologiczny	2006	brak	Pomorska Specjalna Strefa Ekonomiczna – 100%	Sp. z o.o.	14	centrum transferu technologii, centrum zaawansowanych technologii, Punkt Konsultacyjny, inkubator technologiczny
KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny	2007	branża miedziowa, metalowa, górnicza, motoryzacyjna, elektro-maszynowa, ochrona środowiska, nanotechnologie	urząd marszałkowski – 5% uczelnia wyższa – 0,05% przedsiębiorstwa – 94,95%	S.A.	-	-
Krakowski Park Technologiczny	1998	informatyka	urząd miasta/gminy – 2% urząd marszałkowski – 26% urząd wojewódzki – 26% uczelnie wyższe – 45% przedsiębiorstwa – 1%	Sp. z o.o.	8	Punkt Konsultacyjny inkubator przedsiębiorczości, inkubator technologiczny
LG Park Technologiczny	2006	brak	-	brak	9	-

Lubelski Park Naukowo-Technologiczny	2003	biotechnologia, ochrona środowiska	urząd miasta/gminy – 21%* urząd marszałkowski – 21%* uczelnie – 47,2%* instytucja badawczo-rozwojowa – 5,2%* przedsiębiorstwa – 2,6%* urząd marszałkowski – 27,6%** uczelnia wyższa – 72,4%**	Sp. z o.o. / S.A.	-	-
Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny	2003	telekomunikacja, informatyka, elektroenergetyka	urząd miasta/gminy – 95,87% urząd marszałkowski – 0,59% uczelnie – 2,95% inne – 0,59%	Sp. z o.o.	14	inkubator technologiczny
Nickel Technology Park Poznań	2006	IT	przedsiębiorstwa – 100%	Sp. z o.o.	16	inkubator przedsiębiorczości
Olczyński Park Naukowo-Technologiczny	2006	brak	urząd miasta/gminy – 100%	urząd miasta	-	-
Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej	1998	brak	uczelnia wyższa – 100%	jednostka organizacyjna uczelni	14	centra specjalistyczne
Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach	2004	brak	urząd miasta/gminy – 98% uczelnie wyższe – 1% instytucja badawczo rozwojowa – 1%	Sp. z o.o.	18	Punkt Konsultacyjny, inkubator przedsiębiorczości, inkubator technologiczny
Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice”	2004	ICT, technologie szybkiego prototypowania, biotechnologia	urząd miasta/gminy – 44% uczelnia wyższa – 48,5% przedsiębiorstwa – 7,5%	Sp. z o.o.	15	inkubator technologiczny
Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie”	2003	brak	urzędy miast/gmin – 51,37% powiat Będzin – 12,29% przedsiębiorstwa – 33,18% osoby fizyczne – 0,07% inne – 3,09%	S.A.	-	-

Nazwa parku	Rok powstania	Specjalizacja	Forma prawna i struktura własności	Forma prawna podmiotu zarządzającego	Lokatorzy	Instytucje działające w parku
Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej	2005	brak	-	S.A.	35	Punkt Konsultacyjny, inkubator technologiczny
Park Przemysłowy Police	2004	Branża chemiczna	urząd miasta/gminy – 44,35% uczelnia wyższa – 0,53% agencja rozwoju regionalnego – 0,09% przedsiębiorstwa – 55,02%	S.A.	7	Punkt Konsultacyjny
Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny	2004	brak	urząd miasta/gminy – 50% przedsiębiorstwa – 50%	S.A.	13	centrum transferu technologii, centrum edukacyjne
Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny	2004	branża lotnicza, elektromaszynowa	agencja rozwoju regionalnego – 100%	S.A.	8	centrum transferu technologii, Punkt Konsultacyjny, fundusz pożyczkowy, preinkubator
Pomorski Park Naukowo-Technologiczny	2001	biotechnologia, ochrona środowiska, IT, wzornictwo przemysłowe	urząd miasta/gminy – 100%	jednostka organizacyjna samorządu	70	inkubator przedsiębiorczości, inkubator technologiczny
Poznański Park Naukowo-Technologiczny	1995	chemia i technologie chemiczne	-	fundacja	53	centrum transferu technologii, centrum zaawansowanych technologii, Punkt Konsultacyjny, inkubator przedsiębiorczości
Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach	2004	brak	urząd miasta/gminy – 100%	urząd miasta	1	-
Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny	2004	brak	urząd miasta/gminy – 100%	urząd miasta	-	-

Szczeciński Park Naukowo Technologiczny	2000	IT, edukacja w zakresie spoteczestwa informacyjnego, biomasa, plazma niskotemperaturowa	urząd miasta /gminy – 100%	Sp. z o.o.	12	Punkt Konsultacyjny, inkubator przedsiębiorczości, centrum edukacji
Świętokrzyski park technologiczny	2009	brak	urząd marszałkowski – 50% powiat kielecki – 50%	Sp. z o.o.	-	-
Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny	2005	branża mechaniczna, chemiczna, informatyczna, medyczna	-	S.A.	18	inkubator przedsiębiorczości, wszechnica edukacyjna
Toruński Park Technologiczny	2000	przemysł narzędziowo-maszynowy, IT, branża dizewno-mebliarska, przetwórstwo tworzyw sztucznych	urzędy miast /gmin – 36,09% urząd marszałkowski – 55,23% uczelnia wyższa – 0,46% Agencja Rozwoju Przemysłu – 8,15% inne – 0,07%	S.A.	28	centrum zaawansowanych technologii, Regionalna Instytucja Finansująca, fundusz pożyczkowy
Warszawski Park Technologiczny	2005	inteligentny transport, bezpieczeństwo	urząd miasta /gminy – 100%	S.A.	14	inkubator technologiczny
Wrocławski Park Technologiczny	1998	ICT, przetwórstwo rolno-spożywcze, przemysł chemiczny, ochrona środowiska, energetyka, przemysł elektro-maszynowy	Gmina Wrocław – 90,51% Uniwersytet Wrocławski – 2,20% BZ WBK Inwestycje Sp. z o.o. – 2,17% Politechnika Wroclawska – 1,78% Agencja Rozwoju Przemysłu – 1,74% Uniwersytet Przyrodniczy – 1,45% Inne – 0,15%	S.A.	79	DoInośląski Inkubator Naukowo-Technologiczny (DINT) oraz Inkubator – Centrum Technologii (I-CT), laboratoria
Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park	-	Rolno-spożywcza	Brak (w tej chwili jest to jedynie projekt parku)	Brak podmiotu zarządzającego	Nie dotyczy	Brak

Źródło: opracowanie własne

* - struktura udziałowców Lubelskiego Parku Naukowo Technologicznego Sp. z o.o.

** - struktura akcjonariuszy Lubelskiego Parku Naukowo-Technologicznego Województwa Lubelskiego S.A.

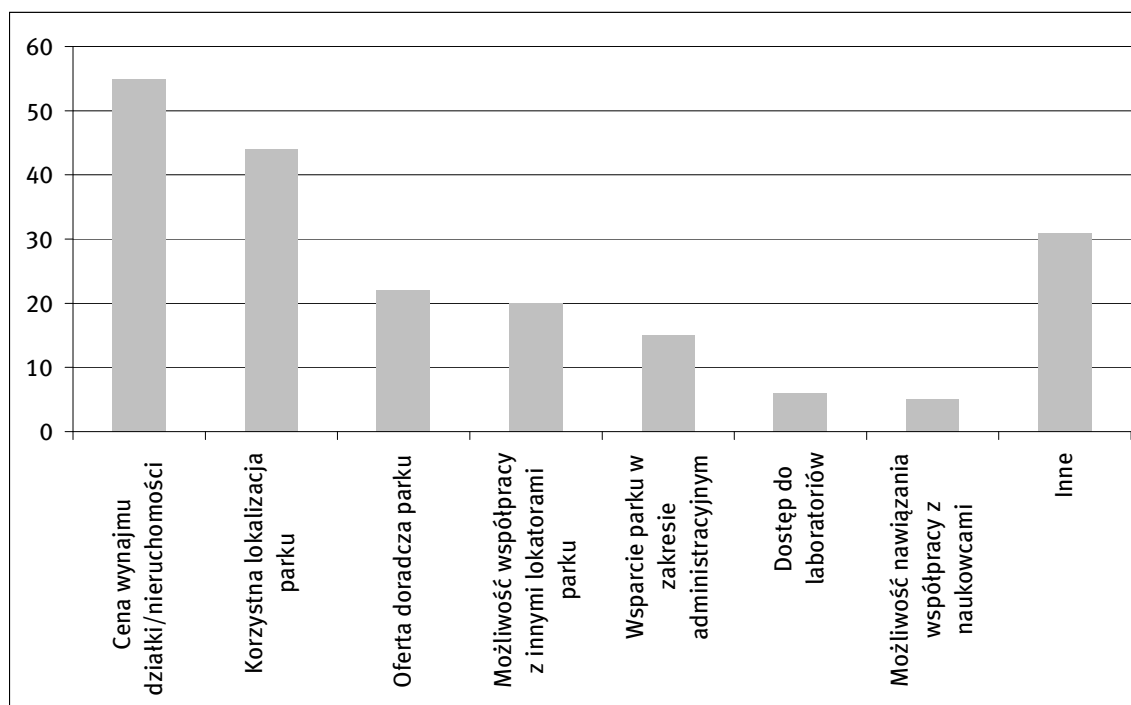
6. Badanie przedsiębiorstw zlokalizowanych w parkach – wyniki analizy

Badanie objęło 260 firm zlokalizowanych w parkach technologicznych. Metody badawcze zastosowane do poznania opinii lokatorów o ofercie parków i stopniu jej dostosowania do potrzeb lokatorów były prowadzone w formie indywidualnych wywiadów bezpośrednich w 2 wybranych firmach w parku oraz w formie wywiadów telefonicznych, prowadzonych na podstawie ustrukturyzowanego kwestionariusza (pozostałe firmy). Poniżej opisane wyniki bazują na 105 wywiadach (pozostałe firmy nie wyraziły chęci uczestniczenia w badaniu).

Najstarsze przedsiębiorstwo objęte badaniem powstało w 1951 roku. Znaczną grupę stanowiły firmy utworzone w okresie ostatnich 2 lat – powstałe w 2007 roku stanowiły 27%, w 2006 – 18%. Wśród badanych przedsiębiorstw 47% weszło do parku w 2007 roku, natomiast 26% – w 2006 roku. Badane firmy reprezentowały różnorodne branże – od wysokich technologii przez transport po szeroko rozumiane doradztwo. Najsilniej reprezentowaną branżą była informatyka.

Zdecydowana większość (77%) przedsiębiorstw posiada główne siedziby w parku technologicznym. Nieliczną grupę wśród lokatorów parku stanowią firmy, które istniały wcześniej na tym terenie, gdzie obecnie funkcjonuje park.

Wykres 31. Czynniki, które wpłynęły na decyzje o ulokowaniu działalności w parku naukowo-technologicznym

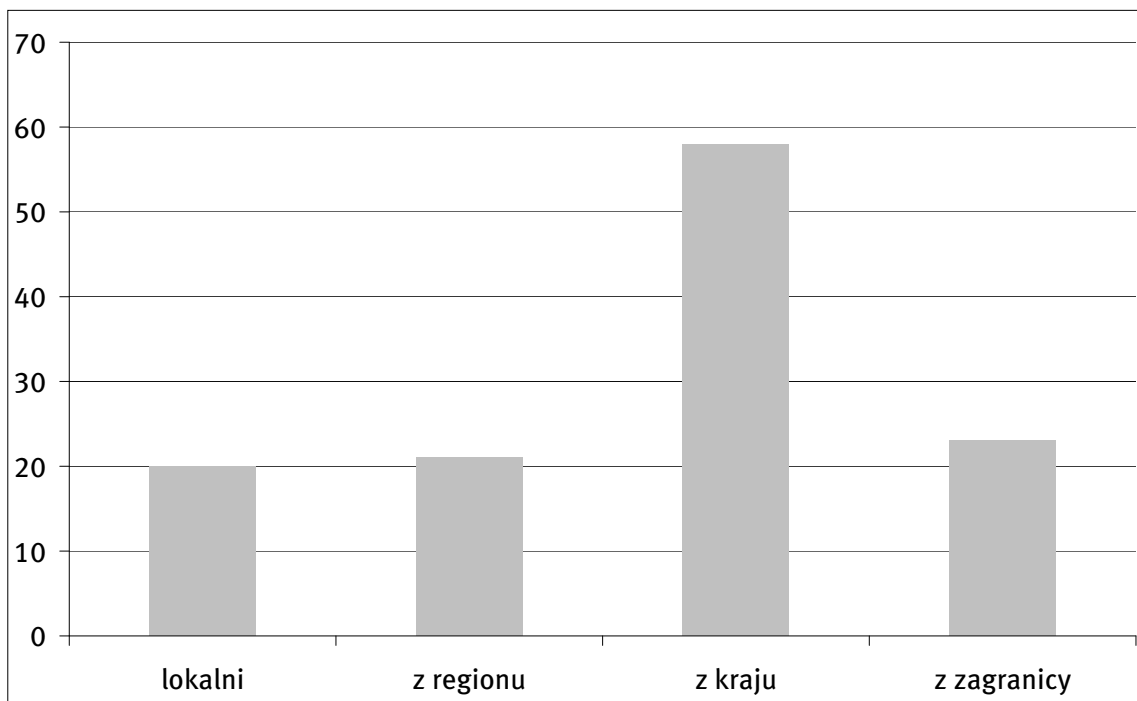
Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań

Najbardziej motywującym bodźcem przy podjęciu decyzji o ulokowaniu działalności w parku były ceny wynajmu działki bądź nieruchomości. Został on wskazany przez 58% firm. Kolejnym bardzo ważnym czynnikiem była korzystna lokalizacja parku, którą wzięto pod uwagę 46% przedsiębiorstw. Istotną rolę odegrała też oferta parku oraz możliwość współpracy z innymi lokatorami parku. Na te elementy zwróciło uwagę odpowiednio 23% i 21% firm.

Przedsiębiorstwa wskazywały również na inne czynniki, które przyczyniły się do rozpoczęcia działalności w parku. Najczęściej wymieniane były: obecność inkubatora przedsiębiorczości, rozwój firmy, problemy lokalowe. Kilka firm wygrało konkurs, w którym nagrodą była lokalizacja w parku. Wśród pozostałych czynników znalazły się: dostęp do sieci bezprzewodowej, szkolenia, branża pasująca do parku, infrastruktura telekomunikacyjna, udział w programie technostarterzy, klienci w otoczeniu parku, prestiż parku, zwolnienie z podatku, środki unijne i przyjazna obsługa.

Największą grupę klientów badanych przedsiębiorstw stanowią podmioty krajowe. 61% firm objętych badaniem posiada klientów z terytorium kraju. Odbiorcami produktów i usług oferowanych przez lokatorów parku są również klienci zagraniczni (dla 24% firm) a także lokalni i regionalni – odpowiednio 21% i 22%.

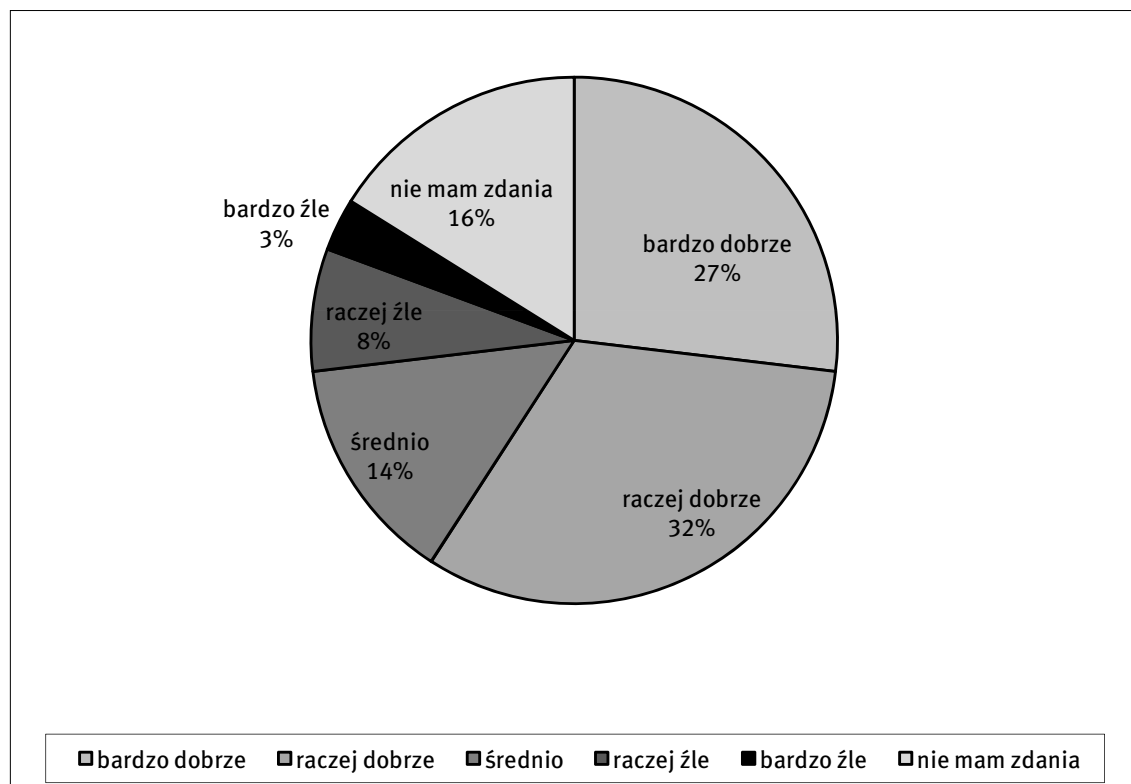
Wykres 32. Klienci podmiotów gospodarczych zlokalizowanych w parkach naukowo-technologicznych

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań

Uogólniając, firmy zlokalizowane w parkach, które uczestniczyły w badaniu, wyrażają pozytywne opinie na temat jakości zarządzania parkiem, w którym prowadzą działalność. Raczej dobrze bądź bardzo dobrze ocenia jakość zarządzania odpowiednio 32% i 27% firm, negatywnie – 3%. Grupa 16% respondentów nie podjęła się oceny jakości zarządzania parkiem.

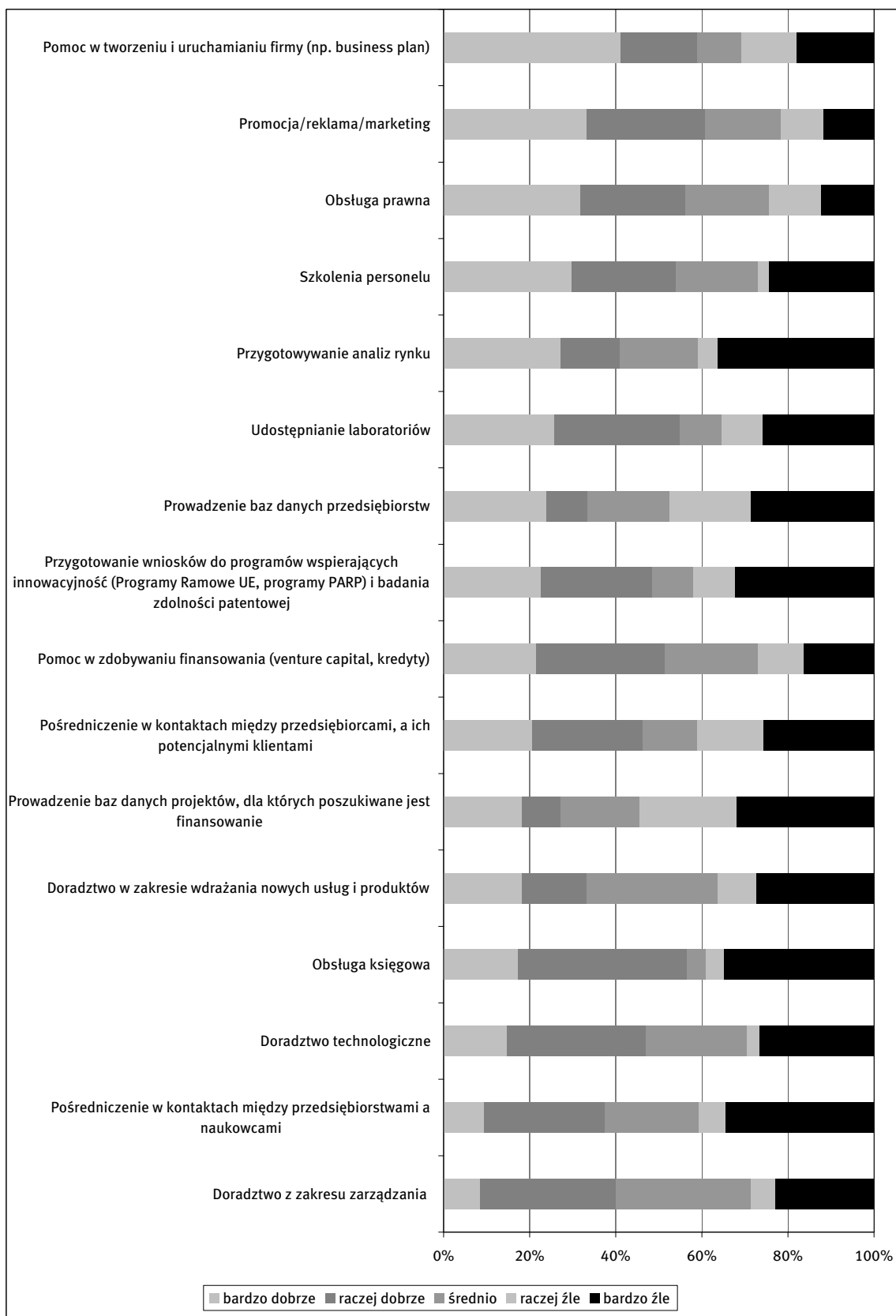
Wykres 33. Jakość zarządzania parkami naukowo-technologicznymi w ocenie lokatorów

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań.

Firmy korzystają z oferty parku w zależności od własnych potrzeb, zatem swoje opinie na temat jakości usług wyrażały te przedsiębiorstwa, które z nich korzystały. Pytanie o jakość usług, oprócz ich faktycznej oceny, umożliwiło również zidentyfikowanie tych usług, z których lokatorzy parku najczęściej korzystają. Wśród najpopularniejszych usług znalazła się promocja, reklama i marketing oraz obsługa prawna. Najmniej popularne prowadzenie baz danych przedsiębiorstw oraz baz danych projektów, dla których poszukiwane jest finansowanie, a także przygotowywanie analiz rynku (wynika to z faktu, że niewiele parków oferuje tego typu usługi). Największa grupa przedsiębiorstw zlokalizowanych w parkach technologicznych doceniła pomoc w tworzeniu i uruchamianiu firmy. Aż 41% oceniło tę usługę bardzo dobrze, a 18% – dobrze. Jednak również 18% oceniło tę usługę źle. Wysoko oceniono promocję, reklamę i marketing oraz obsługę prawną. Pierwszą z wymienionych usług bardzo dobrze oceniło 33% firm, raczej dobrze – 27%, drugą – bardzo dobrze oceniło 32% firm, raczej dobrze – 24%. Najwięcej ocen negatywnych otrzymało przygotowywanie analiz rynku. Aż 36% respondentów oceniło tę usługę bardzo źle. Jednocześnie 27% przedsiębiorstw wskazało ocenę bardzo dobrą. Biorąc pod uwagę drugą ocenę, usługa ta znalazła się w pierwszej piątce najlepiej ocenionych. Duży odsetek podmiotów niezadowolonych jest z jakości obsługi księgowej – 35% oraz pośredniczenia w kontaktach między przedsiębiorstwami a naukowcami – 34%.

Wykres 34. Jakość oferowanych przez parki naukowo-technologiczne usług w ocenie przedsiębiorstw.

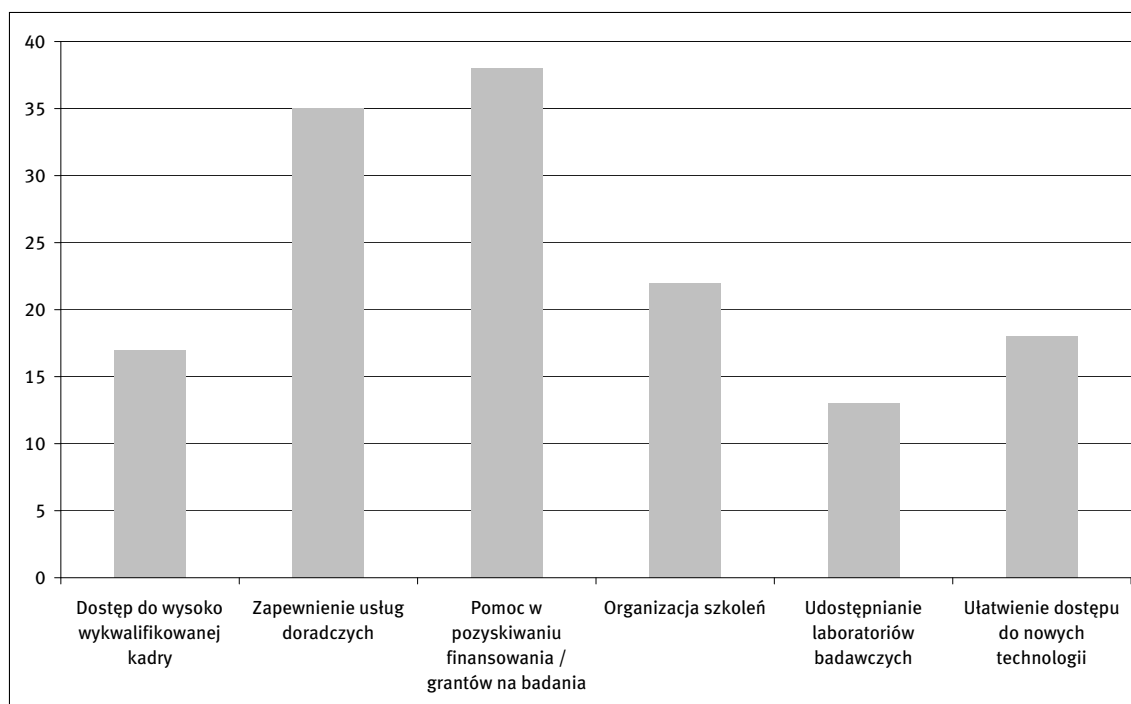
Źródło: Opracowanie własne na podstawie ankiet i wywiadów

Biorąc pod uwagę wszystkie opinie w zakresie jakości świadczonych przez parki usług, można generalnie ocenić ich poziom jako dobry. W ogólnej liczbie ocen bardzo dobre i raczej dobre stanowiły 48%, raczej złe i bardzo złe – 34%, średnie – 18%.

Większość przedsiębiorstw uważa, że oferta parku odpowiada ich zapotrzebowaniu. 51,5% firm objętych badaniem oceniła stopień dopasowania jako bardzo dobry bądź raczej dobry. Oferta parku okazała się nieadekwatna do potrzeb 8,5% firm. Taki sam odsetek firm był średnio zadowolony z oferty parku, co nie potrafił jej ocenić – po 20%.

Na pytanie, czy dzięki obecności w parku firmy podjęły współpracę z innymi podmiotami, ponad połowa odpowiedziała przecząco – 54%. Jednakże 6% respondentów z tej grupy wskazało, że planuje nawiązać współpracę. Spośród firm, które twierdząco odpowiedziały na pytanie aż 95% rozpoczęło współpracę z inkubatorem przedsiębiorczości, 40% – z firmami produkcyjnymi. Z uczelnią wyższą oraz z niezależnymi ekspertami nawiązał współpracę taki sam odsetek respondentów – 16%.

Wykres 35. Podmioty, z jakimi dzięki obecności w parku naukowo-technologicznym podjęły współpracę firmy

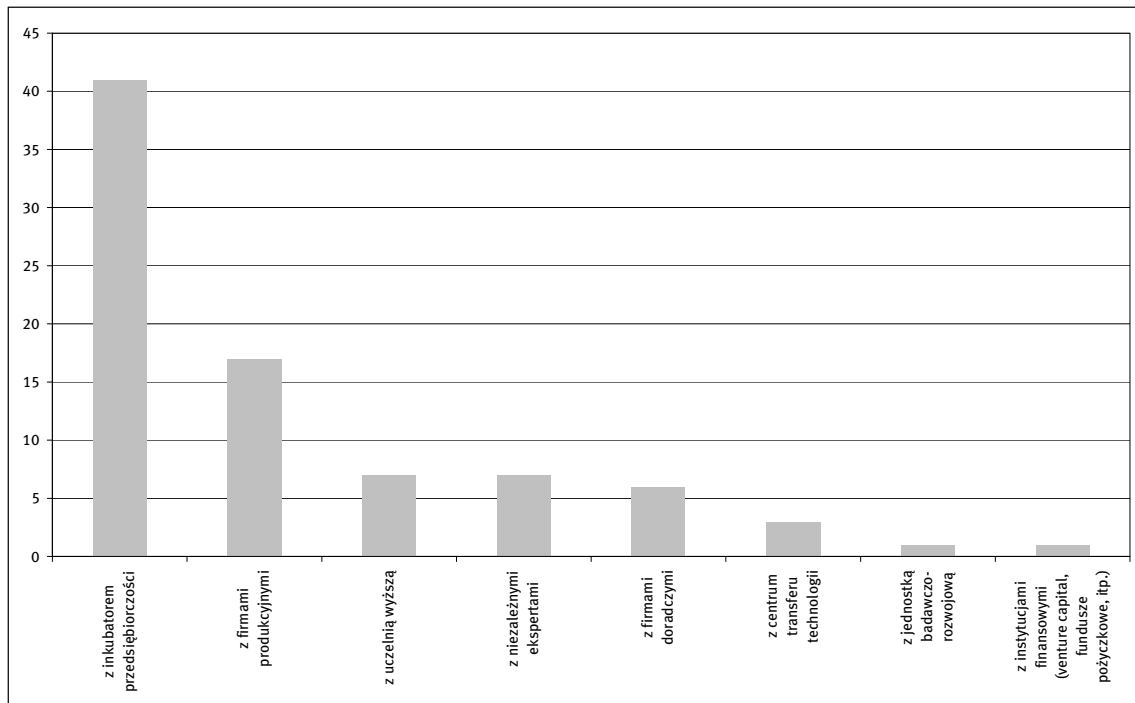

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ankiet i wywiadów

Wśród innych odpowiedzi przedsiębiorstwa wymieniały przede wszystkim firmy usługowe, telekomunikacyjne oraz informatyczne.

Badanie lokatorów parków naukowo-technologicznych pozwoliło na zidentyfikowanie oczekiwań przedsiębiorstw wobec parku. Firmy przede wszystkim liczą na pomoc w pozyskiwaniu finansowania, grantów na badania – 45% oraz zapewnienie usług doradczych – 42%. Wiele firm chętnie skorzystałoby ze szkoleń – 26%.

Wykres 36. Oczekiwania przedsiębiorstw wobec parków naukowo-technologicznych

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ankiet i wywiadów

Firmy pośród swoich oczekiwań wskazują również pomoc skierowaną do nowych podmiotów, pomoc administracyjną i pomoc w znalezieniu personelu. Lokatorzy szczególną uwagę zwracają na dostępne powierzchnie – oczekują usprawnienia sieci technicznej lokalów, większych powierzchni do wynajęcia, czynszu, który nie będzie wzrastał, a także dodatkowych powierzchni parkingowych.

7. Ranking parków technologicznych w Polsce

Ranking parków technologicznych w Polsce daje możliwość porównania parków w poszczególnych, opisanych poniżej, obszarach. Został przygotowany dla 30 parków, które wzięły udział w badaniu. Opolskiego Parku Naukowo-Technologicznego oraz LOTOS Park Technologiczny nie uwzględniono, ponieważ nie wypełniły one kwestionariusza, na którym bazuje ranking. Wyniki dla Lubelskiego Parku Naukowo-Technologicznego stanowią sumę (a niekiedy średnią – w zależności od charakteru wskaźnika) wyników dla Lubelskiego Parku Naukowo-Technologicznego Sp. z o.o. oraz dla Parku Naukowo-Technologicznego Województwa Lubelskiego S.A. Zdecydowano się na takie przedstawienie tego parku, ponieważ obie spółki zajmują jedną działkę i w efekcie reprezentują jeden park⁵².

Ranking parków został przygotowany na podstawie badań ankietowych przeprowadzonych w parkach oraz w firmach w nich zlokalizowanych. Do wyliczenia rankingu użyto wskaźników, które zostały opisane w części metodologicznej. W każdym rankingu wyróżniono 5 grup rankingowych, do których zakwalifikowano poszczególne parki. Aby lepiej uchwycić różne aspekty działalności parków, oprócz rankingu syntetycznego, stworzono rankingi parków w 8 obszarach.

W tabeli 4. przedstawiono ranking syntetyczny podsumowujący wyniki z 8 obszarów. Liderzy zakwalifikowani do 1. grupy rankingowej to parki funkcjonujące już od kilku lat, posiadające wysoką pozycję konkurencyjną. W większości przypadków rozwinęły już funkcje parku technologicznego (lub technologiczno-przemysłowego) i uzyskały dobre lub bardzo dobre wyniki w każdym z analizowanych obszarów działalności. Grupy 2 i 3 obejmują parki, które już działają lub dopiero rozpoczynają funkcjonowanie. Charakteryzuje je mocna pozycja w jednym lub dwóch obszarach, podczas gdy w pozostałych wypadają przeciętnie lub słabo. Jest to grupa największa i z tego względu najbardziej zróżnicowana. Większość parków z tej grupy potencjalnie wykazuje możliwości rozwojowe w dość krótkiej perspektywie czasowej. Grupy 4 i 5 to parki, które są w fazie planowania, więc nie realizują wielu z funkcji ocenianych w rankingu.

W grupach parki prezentowane są w kolejności alfabetycznej.

Tabela 4. Ranking parków technologicznych

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Pomorski Park Naukowo-Technologiczny Poznański Park Naukowo-Technologiczny Toruński Park Technologiczny Wrocławski Park Technologiczny	1
Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny	2

⁵² Sytuacja w Lublinie została szczegółowo opisana w rozdziale 5 niniejszego raportu.

Krakowski Park Technologiczny Gdański Park Naukowo-Technologiczny Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowy Police Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny Warszawski Park Technologiczny	3
Dolnośląski Park Technologiczny Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Świętokrzyski park technologiczny	4
Elbląski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny LG Park Technologiczny Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Organizacja i zarządzanie

W tym rankingu uwzględniono takie sfery działalności parku jak strategia działania i współpracy z naukowcami, zarządzanie jakością czy monitoring realizacji celów. Liderzy w tym obszarze nie są grupą jednorodną. Zakwalifikowały się do niej zarówno parki istniejące, jak i dopiero tworzone. W przypadku Dolnośląskiego Parku Technologicznego czy Świętokrzyskiego parku technologicznego, które jeszcze nie funkcjonują, oznacza to bardzo sprawną organizację jednostki tworzącej park i skuteczność jej działania. W drugiej grupie znalazły się parki funkcjonujące lub przynajmniej prowadzące inkubatory.

W pierwszej grupie uplasowały się następujące parki: Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny, Dolnośląski Park Technologiczny, Nickel Technology Park Poznań, Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT oraz Toruński Park Technologiczny. Osiągnęły one wysokie wartości wskaźnika istnienia strategii współpracy z naukowcami, wskaźnika wdrożonych norm i procedur zarządzania jakością, wskaźnika jakości zarządzania oraz wskaźnika monitorowania realizacji celów.

Tabela 5. Ranking parków technologicznych – organizacja i zarządzanie

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Dolnośląski Park Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Pomorski Park Naukowo-Technologiczny Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT Toruński Park Technologiczny	1
Krakowski Park Technologiczny Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowy Police Poznański Park Naukowo-Technologiczny Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny Wrocławski Park Technologiczny	2
Gdański Park Naukowo-Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Warszawski Park Technologiczny	3
Elbląski Park Technologiczny LG Park Technologiczny Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny Szczeciński Park Naukowo Technologiczny	4
Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Infrastruktura i zasoby

W tym obszarze najlepsze wyniki osiągnęły parki, które jednocześnie inwestują w wysoko wykwalifikowany personel (ze stopniem doktora, pracownicy uczelni wyższych), prowadzą inkubator, laboratoria oraz w pełni wykorzystują powierzchnię, którą mają do dyspozycji.

Do pierwszej grupy zakwalifikowały się 3 parki: Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice”, Szczeciński Park Naukowo Technologiczny oraz Wrocławski Park Technologiczny. Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” osiągnął wysoką wartość wskaźników: stosunek powierzchni gotowej do użytkowania do powierzchni całkowitej parku, obecność inkubatora i obecność laboratorium oraz jeden z wyższych wyników dla wskaźnika udziału pracowników z wykształceniem wyższym technicznym w ogóle zatrudnionych. Szczeciński Park Naukowo Technolo-

giczny został zakwalifikowany do tej grupy ze względu na wysoką wartość wskaźników: stosunek powierzchni obecnie wykorzystanej do powierzchni całkowitej parku, stosunek powierzchni gotowej do użytkowania do powierzchni całkowitej parku, obecność inkubatora oraz obecność laboratorium. Wrocławski Park Technologiczny osiągnął wysokie wartości wskaźników: stosunek powierzchni gotowej do użytkowania do powierzchni całkowitej parku, udział powierzchni wykorzystanej, obecność inkubatora i obecność laboratorium.

Tabela 6. Ranking parków technologicznych – infrastruktura i zasoby

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Wrocławski Park Technologiczny	1
Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Pomorski Park Naukowo-Technologiczny Poznański Park Naukowo-Technologiczny	2
Betchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Gdański Park Naukowo-Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny Toruński Park Technologiczny	3
Krakowski Park Technologiczny Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny AEROPOLIS Park Przemysłowy Police Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT Warszawski Park Technologiczny	4
Dolnośląski Park Technologiczny Elbląski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny LG Park Technologiczny Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Lokatorzy parku

W tej kategorii oceniano wielkość, zasięg działalności oraz innowacyjny charakter lokatorów parku. Firmy prowadzące działalność badawczo-rozwojową czy spin-off zlokalizowane w parku wpływały na jego wyższe notowania w rankingu.

W pierwszej grupie znalazł się Krakowski Park Technologiczny osiągający bardzo wysokie wartości dla wskaźników udziału firm innowacyjnych oraz udziału firm prowadzących działalność B+R.

Tabela 7. Ranking parków technologicznych – lokatorzy parku

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Krakowski Park Technologiczny	1
Pomorski Park Naukowo-Technologiczny	2
Gdański Park Naukowo-Technologiczny LG Park Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowy Police Poznański Park Naukowo-Technologiczny Toruński Park Technologiczny Warszawski Park Technologiczny Wrocławski Park Technologiczny	3
Betchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny	4
Dolnośląski Park Technologiczny Elbląski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Oferta parku

Na pozycję rankingową w tym obszarze wpływ miał zakres oferowanych usług, liczba typów usług oraz ich odpłatność. Im więcej usług park oferuje po cenach niższych niż rynkowe, tym wyższa jego pozycja rankingowa. Wzięto również pod uwagę ile park zorganizował szkoleń w okresie ostatnich 3 lat. W pierwszej grupie znalazł się jedynie Wrocławski Park Technologiczny dzięki wysokim wartościom wskaźników: liczby oferowanych usług, udziału usług oferowanych bezpłatnie lub częściowo odpłatnie w ogólnej liczbie usług oferowanych w Parku oraz wskaźnika dynamiki szkoleń.

Tabela 8. Ranking parków technologicznych – oferta parku

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Wrocławski Park Technologiczny	1
Belchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Pomorski Park Naukowo-Technologiczny Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny Toruński Park Technologiczny	2
Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny Poznański Park Naukowo-Technologiczny Szczeciński Park Naukowo Technologiczny	3
Gdański Park Naukowo-Technologiczny Krakowski Park Technologiczny Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Park Przemysłowy Police Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny Warszawski Park Technologiczny	4
Dolnośląski Park Technologiczny Elbląski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny LG Park Technologiczny Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Transfer i komercjalizacja technologii

W tym rankingu oceniano czy parki realizują założenia parków technologiczno-naukowych, czyli czy zajmują się transferem technologii z nauki do biznesu. Badano tu, czy park posiada Centrum Transferu Technologii albo Centrum Zaawansowanych Technologii, czy prowadził szkolenia z zakresu transferu technologii oraz czy firmy zlokalizowane w parku zgłosiły wnioski patentowe lub o zastrzeżenie znaków towarowych.

Do pierwszej grupy zakwalifikował się Wrocławski Park Technologiczny, który osiągnął wysokie wartości wskaźników dotyczących obecności funkcji proinnowacyjnych oraz liczby godzin szkoleń z zakresu transferu technologii, wskaźników liczby znaków towarowych zgłoszonych przez lokatorów w efekcie współpracy z parkiem. W drugiej grupie rankingowej znalazły się Poznański

Park Naukowo-Technologiczny oraz Toruński Park Technologiczny, oba dzięki wysokim wartościom wskaźników: obecność funkcji proinnowacyjnych oraz liczba godzin szkoleń z zakresu transferu technologii.

Tabela 9. Ranking parków technologicznych – transfer i komercjalizacja technologii

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Wrocławski Park Technologiczny	1
Poznański Park Naukowo-Technologiczny Toruński Park Technologiczny	2
Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Gdański Park Naukowo-Technologiczny Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny	3
Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Pomorski Park Naukowo-Technologiczny	4
Dolnośląski Park Technologiczny Elbląski Park Technologiczny Krakowski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny LG Park Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Park Przemysłowy Police Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny Warszawski Park Technologiczny	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Efektywność działania

W tym obszarze brano pod uwagę czy park jest skuteczny w aplikowaniu o środki z funduszy strukturalnych i innych źródeł Unii Europejskiej oraz z budżetu państwa. Poza tym oceniano liczbę zgłoszeń do parku oraz jak kształtowało się zatrudnienie w jednostce zarządzającej. Wysokie wartości dla tych wskaźników świadczyły o tym, że park się rozwija, potrafi zachęcić nowych lokatorów oraz ponosi inwestycje, które umożliwią dalszy wzrost.

Do pierwszej grupy rankingowej zakwalifikowały się następujące parki: Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej, Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, Szczeciński Park Naukowo Technologiczny, Toruński Park Technologiczny oraz Wrocławski Park Technologiczny. Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej oraz Szczeciński Park Naukowo Technologiczny uzyskały średnie wyniki dla wszystkich wskaźników⁵³ i dzięki temu zakwalifikowały się do pierwszej grupy. Toruński Park Technologiczny uzyskał wysokie wartości wskaźników dynamiki zatrudnienia w firmach zlokalizowanych w parku oraz stosunku wartości środków pochodzących z funduszy strukturalnych lub innych środków z Unii Europejskiej lub pozyskanych w jako granty z innych organizacji międzynarodowych do przychodów ogółem. Pomorski Park Naukowo-Technologiczny wyróżnił się szczególnie dzięki wartości wskaźnika dynamiki zatrudnienia w firmach zlokalizowanych w parku. Wrocławski park Technologiczny uzyskał wysokie wartości wskaźników dynamiki zatrudnienia w firmach zlokalizowanych w parku oraz udziału środków pozyskanych na rozwój infrastruktury technicznej w ostatnich 3 latach w wydatkach inwestycyjnych ogółem.

Tabela 10. Ranking parków technologicznych – efektywność działania

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Pomorski Park Naukowo-Technologiczny Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Toruński Park Technologiczny Wrocławski Park Technologiczny	1
Betchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Gdański Park Naukowo-Technologiczny Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Park Przemysłowy Police Poznański Park Naukowo-Technologiczny	2
Dolnośląski Park Technologiczny Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny	3
Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Nickel Technology Park Poznań	4

⁵³ Inne parki o wysokiej pozycji rankingowej miały wysokie wartości dla jednego, dwóch wskaźników w danym obszarze, a niskie dla pozostałych wskaźników. Przeciętne wartości dla wszystkich wskaźników w danym obszarze sumarycznie zapewniły pierwszą pozycję w rankingu.

Elbląski Park Technologiczny Krakowski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny LG Park Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT Warszawski Park Technologiczny	5
---	---

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Promocja i komunikacja

Kolejny przebadany obszar funkcjonowania parku to działalność promocyjna. Na pozycję w rankingu miało wpływ czy park ma własną stronę internetową, jak jest pozycjonowany w wyszukiwarce internetowej, ile osób zatrudniono bezpośrednio przy promocji parku. Niektóre parki np. podkarpacki, znalazły się nisko w tym rankingu, ponieważ nie prowadzą aktywnej promocji, a mimo to mają dużo zgłoszeń do parku, co wynika z wysokiego popytu w regionie na usługi tego typu.

W pierwszej grupie rankingowej znalazł się Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, który uzyskał wysokie wartości dla wszystkich wskaźników.

Tabela 11. Ranking parków technologicznych – promocja i komunikacja

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Pomorski Park Naukowo-Technologiczny	1
Krakowski Park Technologiczny	2
Park Przemysłowy Police Poznański Park Naukowo-Technologiczny Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Warszawski Park Technologiczny Wrocławski Park Technologiczny	3

Bechatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Dolnośląski Park Technologiczny Elbląski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny Toruński Park Technologiczny	4
Gdański Park Naukowo-Technologiczny LG Park Technologiczny Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Przy ocenie tego obszaru uwzględniono kontakty z organizacjami branżowymi oraz z ekspertami, projekty prowadzone w partnerstwie z innymi instytucjami oraz liczbę osób przeszkolonych przez park. Parki zajmujące wysokie pozycje w rankingu tworzą sieci powiązań, z których mogą korzystać firmy w nich zlokalizowane.

W pierwszej grupie znalazły się 3 parki: Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, Poznański Park Naukowo-Technologiczny oraz Toruński Park Technologiczny. Pomorski Park Naukowo-Technologiczny uzyskał wysokie wartości dla wskaźników: liczba sieci i organizacji branżowych, do których przynależy park oraz liczba organizacji eksperckich współpracujących z parkiem. Poznański Park Naukowo-Technologiczny uzyskał najwyższe wartości dla wskaźników: liczba projektów realizowanych przez park technologiczny w partnerstwie z innymi instytucjami i liczba uczestników szkoleń i konferencji organizowanych przez park. Toruński Park Technologiczny wyróżnił się znacznie dzięki wskaźnikom: liczba organizacji eksperckich współpracujących z parkiem oraz liczba uczestników szkoleń i konferencji organizowanych przez park.

Tabela 12. Ranking parków technologicznych
– otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Nazwa parku technologicznego	Grupa rankingowa
Pomorski Park Naukowo-Technologiczny Poznański Park Naukowo-Technologiczny Toruński Park Technologiczny	1
Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Świętokrzyski park technologiczny ŚCIT Wrocławski Park Technologiczny	2
Belchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Dolnośląski Park Technologiczny Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny Park Przemysłowy Police Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny	3
Gdański Park Naukowo-Technologiczny Krakowski Park Technologiczny Lubelski Park Naukowo-Technologiczny Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach Warszawski Park Technologiczny	4
Elbląski Park Technologiczny KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny LG Park Technologiczny Nickel Technology Park Poznań Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice” Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie” Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny	5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

Macierz perspektyw

Na podstawie rankingu stworzono klasyfikację parków, w której zostały podzielone na 4 kategorie, ze względu na ich obecną sytuację (pozycja w rankingu) oraz na możliwości i perspektywy rozwojowe. Oceniając perspektywy rozwojowe wzięto pod uwagę: możliwości ekspansji przestrzennej, możliwości pozyskania kapitału, sytuację formalno-prawą oraz jakość zarządzania. Perspektywy oceniano na podstawie bieżącej sytuacji parków.

Perspektywy rozwojowe Duży potencjał	<p>ZNAKI ZAPYTANIA</p> 	<p>GWIAZDY</p>
Perspektywy rozwojowe Niewielkie	<p>LIŚCIE</p> 	<p>KAMIENIE</p>
	<p>Sytuacja obecna Grupa rankingowa 4-5</p>	<p>Sytuacja obecna Grupa rankingowa 1-3</p>

„**Liście**” to parki, które w rankingu syntetycznym zostały zakwalifikowane do grupy czwartej lub piątej, a ich perspektywy rozwojowe oceniono na niskie. Znalazły się tu:

- Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie”,
- Park Przemysłowo-Technologiczny Rad-Park,
- LG Park Technologiczny,
- Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej.

„**Kamienie**” to parki, które w rankingu znalazły się w grupie pierwszej, drugiej lub trzeciej, czyli ich sytuację uznano za bardzo dobrą lub dobrą, jednak ich rozwój jest ograniczony przez możliwości ekspansji przestrzennej lub kłopoty finansowe. Do tej grupy należą następujące parki:

- Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej,
- Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice”,
- Poznański Park Naukowo-Technologiczny,
- Warszawski Park Technologiczny,
- Szczeciński Park Naukowo Technologiczny Sp. z o.o.

„**Znaki Zapytania**” to parki, które mimo niskiej pozycji w rankingu zostały ocenione jako posiadające wysoki potencjał. Mają one szansę w przyszłości stać się dobrze funkcjonującymi jednostkami, o ile poprawią te obszary działalności, w których, wg rankingu, wypadły słabiej.

„Znaki zapytania” to:

- Dolnośląski Park Technologiczny,
- Świętokrzyski park technologiczny,
- Elbląski Park Technologiczny,
- KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny,
- Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny,
- Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach,
- Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny.

„Gwiazdy” cechuje wysoka pozycja rankingowa oraz duże perspektywy rozwojowe. Już obecnie uznane za odnoszące sukcesy, a ich sytuacja i funkcjonowanie mogą się jeszcze polepszyć. Zaliczono do nich:

- Pomorski Park Naukowo-Technologiczny,
- Toruński Park Technologiczny,
- Wrocławski Park Technologiczny,
- Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny,
- Krakowski Park Technologiczny,
- Gdański Park Naukowo-Technologiczny,
- Lubelski Park Naukowo-Technologiczny,
- Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny,
- Nickel Technology Park Poznań,
- Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach,
- Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny,
- Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny,
- Police Park - Park Przemysłowy Police,
- Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny.

Podsumowanie rang w 8 obszarach funkcjonowania parku przedstawia tabela 13.

Tabela 13. Podsumowanie klasyfikacji rankingowej parków technologicznych

Nazwa Parku	Ranking syntetyczny	Organizacja i zarządzanie	Infrastruktura i zasoby	Lokatorzy parku	Oferta parku	Transfer i komercjalizacja	Efektywność działań	Promocja i komunikacja	Otoczenie
Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny	2	1	3	4	2	3	2	4	3
Dolnośląski Park Technologiczny	4	1	5	5	5	5	3	4	3
Elbląski Park Technologiczny	5	4	5	5	5	5	5	4	5
Gdański Park Naukowo-Technologiczny	3	3	3	3	4	3	2	5	4
KGHM LETIA Legnicki Park Technologiczny	5	3	5	5	5	5	5	4	5

Krakowski Park Technologiczny	3	2	4	1	4	5	5	2	4
LG Park Technologiczny	5	4	5	3	5	5	5	5	5
Lubelski Park Naukowo-Technologiczny	3	2	4	5	3	4	4	4	4
Łódzki Regionalny Park Naukowo Technologiczny	3	2	3	3	3	5	5	4	3
Nickel Technology Park Poznań	3	1	4	3	3	5	4	4	5
Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny	5	4	5	5	5	5	5	5	5
Park Naukowo – Technologiczny Polska – Wschód w Suwałkach	3	3	2	4	2	5	2	4	4
Park Naukowo Technologiczny „Technopark Gliwice”	3	2	1	3	3	5	5	4	5
Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej	4	4	4	3	4	5	3	4	5
Park Przemysłowo-Technologiczny „Zagłębie”	5	4	5	5	5	5	5	5	5
Park przemysłowo-Technologiczny Rad-Park	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej	3	2	2	5	4	5	1	5	5
Park Przemysłowy Police	3	2	4	3	4	5	2	3	3
Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny	3	2	4	3	4	3	3	4	5
Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny	3	2	4	3	3	3	5	4	5
Pomorski Park Naukowo-Technologiczny	1	1	2	2	2	4	1	1	1
Poznański Park Naukowo-Technologiczny	1	2	2	3	3	2	2	3	1
Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny w Polkowicach	5	2	4	5	5	5	5	5	5
Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny	5	4	5	5	4	5	5	5	5
Szczeciński Park Naukowo Technologiczny	3	4	1	4	3	5	1	3	2
Świętokrzyski park technologiczny	4	1	4	5	5	5	5	4	2
Tarnowski Park Naukowo-Technologiczny	3	2	3	4	2	5	3	4	3
Toruński Park Technologiczny	1	1	3	3	2	2	1	4	1
Warszawski Park Technologiczny	3	3	4	3	4	5	5	3	4
Wrocławski Park Technologiczny	1	2	1	3	1	1	1	3	2

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet

8. Najlepsze praktyki krajowe

Na podstawie rankingu zostały wytypowane najlepsze praktyki krajowe w 8 analizowanych obszarach działalności parku. Biorąc pod uwagę fakt, że większość polskich parków technologicznych znajduje się we wstępnej fazie rozwoju, nie ma jeszcze wiele przykładów dobrych praktyk, które mogłyby stanowić wzorce do naśladowania i być wykorzystywane w praktyce przez inne parki. Na zidentyfikowane najlepsze praktyki należy więc patrzeć przez pryzmat stopnia rozwoju parków - na obecnym etapie należy je traktować raczej jako przykłady ciekawych rozwiązań, które parki zaczynają wdrażać, niż jako najlepsze praktyki w pełnym znaczeniu tego terminu.

8.1. Organizacja i zarządzanie

Wytworzenie odpowiedniego otoczenia innowacyjnego jest procesem długotrwałym i wymagającym konsekwentnego zaangażowania wielu aktorów, w tym władz samorządowych, instytucji otoczenia biznesu, przedsiębiorstw i instytucji naukowych. Konieczny jest dialog pomiędzy tymi instytucjami, aby usługi wspierające przedsiębiorstwa odpowiadały ich wymaganiom i aby możliwe było stworzenie infrastruktury technicznej i instytucjonalnej pozwalającej na transmisję i adaptację innowacji. Przykładem takiego modelowego współdziałania różnych instytucji zaangażowanych w projekt jest Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny Sp. z o.o. Inicjatorem jego powstania była gmina miejska Bełchatów. Udziałowcami BKPPT Sp. z o.o. są samorządy terytorialne (Starostwo Powiatowe w Bełchatowie, gmina miejska Bełchatów, gmina Kluki, gmina Rząśnia), Fundacja Rozwoju Gminy Kleszczów, przedsiębiorstwa (BOT Elektrownia „Bełchatów” S.A., Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” S.A.) oraz Politechnika Łódzka. W strukturze udziałowców utrzymywana jest równowaga (Urząd Miasta posiada 32,3% udziałów, Agencja Rozwoju Regionalnego – 23,3% przedsiębiorstwa – 22,2% a uczelnia wyższa – 22,2%). Utrzymywanie równowagi w strukturze udziałowców było jednym z czynników sukcesu parku w Manchesterze, którego opis znalazł się w kolejnym rozdziale.

8.2. Lokatorzy parku

Ważnym czynnikiem sukcesu parku jest odpowiedni dobór jego lokatorów. Aby park mógł spełniać swoje zadania w zakresie transferu technologii i rozwijać się w tym kierunku, konieczni są klienci, którzy będą zdecydowani korzystać z usług tego typu. Dlatego też część parków decyduje się przyjmować lokatorów o określonym profilu. W tym celu w Krakowskim Parku Technologicznym organizowany jest konkurs na biznesplany i projekty technologiczne. Główną nagrodą w konkursie jest półroczny bezpłatny pobyt w inkubatorze technologicznym, ponadto autorom zgłoszonych projektów oferowane jest doradztwo ekspertów, a dla 6 najlepszych pomysłów opracowywane są specjalistyczne raporty technologiczne. W pierwszej edycji konkursu zwyciężyły projekty z branży automatyki i mechaniki oraz automatyki i budownictwa. Przygotowanie biznesplanu jest także warunkiem ulokowania firmy w inkubatorze Parku Naukowo Technologicznego „Technopark Gliwice”. Projekt oceniany jest przez 2 niezależnych recenzentów. Dzięki temu park może wyselekcjonować przedsiębiorstwa o najwyższym potencjale i największych szansach utrzymania się na rynku w późniejszym okresie.

8.3. Oferta parku

Oryginalnym elementem parkowej oferty jest Centrum Nauki Experiment zlokalizowane w Pomorskim Parku Naukowo-Technologicznym. To placówka, której zadaniem jest promowanie nauki poprzez zabawę. W centrum otwartym w 2007 roku dostępne są stanowiska, przy których zwiedzający mogą samodzielnie przeprowadzać doświadczenia i eksperymenty skupione wokół 5 obszarów tematycznych: fizyka, środowisko, człowiek, dźwięki oraz optyka. Dzieci poznają tu w praktyce podstawowe prawa przyrody czy zasady funkcjonowania takich urządzeń jak kolejka elektryczna napędzana energią wiatru. Centrum organizuje lekcje tematyczne dla szkół, uczestniczy także w projekcie CreActive NET mającym na celu promowanie współpracy Gdyni i Kłajpedy w zakresie aktywnej edukacji dzieci i młodzieży poprzez naukę i zabawę. Uczestniczy także w organizacji Bałtyckiego Festiwalu Nauki. Choć placówka nie stanowi elementu oferty skierowanej do potencjalnych inwestorów, Centrum cieszy się dużym zainteresowaniem i bez wątpienia stanowi istotny element promocji parku.

Ciekawym elementem oferty skierowanej do firm zlokalizowanych w parku oraz ich pracowników jest projekt stworzenia na terenie Nickel Technology Park Poznań przedszkola. Rozwiązanie takie pozwala pracownikom na łatwiejsze godzenie obowiązków zawodowych i rodzicielskich, a firmom gwarantuje stabilniejszą i bardziej elastyczną kadrę. Przedszkole stanowi alternatywę dla zatrudniania niani i stanowi ważny czynnik podnoszenia komfortu pracy. Poza pracownikami firm zlokalizowanych z Nickel Technology Park Poznań, z usług przedszkola skorzystać będą mogli również rodzice z pobliskich osiedli. Placówka, która ma zostać otwarta w nowym biurówcu NTPP we wrześniu 2008 zająć ma ok. 200 m². Zaplanowano także duży, ogrodzony plac zabaw.

8.4. Transfer i komercjalizacja technologii

Jednym z kluczowych zadań parków technologicznych jest wsparcie dyfuzji i komercjalizacji transferu technologii. Działania prowadzone w tym kierunku mogą dotyczyć m.in. doradztwa w zakresie ochrony praw własności intelektualnej. Przykładem dobrej praktyki na tym polu jest utworzone w Pomorskim Parku Naukowo-Technologicznym Biuro Informacji Patentowej. Konsultacje prowadzone tu przez rzeczownika patentowego pozwalają zainteresowanym dowiedzieć się, jakiego typu produkty i technologie warto patentować, a także na czym polega patentowanie czy ochrona znaku towarowego oraz z jakimi procedurami się wiąże. Ponadto, w siedzibie Pomorskiego Parku Naukowo-Technologicznego, organizowane są również szkolenia i warsztaty dotyczące prawa patentowego i skierowane zarówno do MŚP, jak i przedstawicieli środowiska naukowego.

Kolejną dobrą praktyką z zakresu transferu technologii może być projekt Fire-up realizowany przez Toruński Park Technologiczny, mający na celu wspieranie innowacyjnych przedsiębiorstw wywodzących się z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika (UMK). W ramach projektu zostały przygotowane procedury organizacyjne i prawne regulujące proces komercjalizacji wyników badań naukowych na UMK. Procedury zostały zapisane w projektach przekazanych władzom uczelni „Regulaminu zarządzania i wykorzystania własności intelektualnej oraz ochrony prawnej dóbr intelektualnych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika” i „Regulaminu tworzenia spółek spin-off w UMK”. Regulamin określa m.in. zasady ochrony własności intelektualnej wytworzonej na uczelni, procedurę komercjalizacji wynalazku poprzez licencjonowanie lub utworzenie w tym celu firmy spin-off oraz podział praw do dochodów generowanych w wyniku komercjalizacji rezultatów

badania w proporcjach korzystnych dla autorów wynalazku. Podczas realizacji projektu na UMK zostało zidentyfikowanych 7 opracowań o potencjale rynkowym z obszaru chemii, ekonomii, medycyny i informatyki. Dla wszystkich opracowań naukowych zostały przygotowane analizy biznesowe, a dla najlepszego projektu biznesplan, wykorzystany przy poszukiwaniu finansowania na dalszy komercyjny rozwój. W wyniku projektu pracownicy uniwersytetu uzyskali m.in. wiedzę jak oceniać potencjał komercyjny prac badawczych. Projekt był realizowany do grudnia 2007 roku.

8.5. Efektywność działania

Dobrą praktyką z zakresu efektywności działania jest wyznaczanie mierzalnych celów i monitorowanie ich realizacji. Pozwala to podnosić efektywność funkcjonowania parku i lepiej ukierunkować dostępne środki na osiągnięcie celów. Konsekwentne mierzenie stopnia osiągnięcia celów jest podstawą do racjonalnego i obiektywnego podejmowania decyzji na temat działalności parku i planowania wydatków. Cele mierzalne wyznaczył m.in. Bełchatowsko Kleszczowski Park Technologiczny, który do 2012 r. zamierza: stworzyć 23 nowe miejsca pracy, zapewnić lokalizację 45 nowym firmom, pozyskać 4 inwestorów, którzy ulokują się w strefie.

Cele mają również swój wymiar finansowy – park dąży do tego, aby środki zainwestowane przez przedsiębiorstwa zewnętrzne w rozwój parku osiągnęły wartość z określonego przedziału. Kolejnym celem tego typu jest pozyskanie środków finansowych na rozwój infrastruktury społecznej i technologicznej parku w wysokości ok. 7 mln zł.

Wyznaczone cele mierzalne obejmują również kwestie nie do końca zależne od wysiłków pracowników parku, co jest zgodne z metodologią wyznaczania wskaźników pozwalających na monitorowanie osiąganych celów. Celem tego typu jest na przykład wprowadzenie 11 nowych produktów, 19 innowacji, 2 technologii przez przedsiębiorstwa funkcjonujące w parku. Ustalona została również powierzchnia inkubatora, jaką park powinien dysponować w 2012 roku.

Wyznaczenie celów mierzalnych, wraz w wartościami docelowymi i okresem, w jakim mają być zrealizowane, jest elementem zarządzania opartego na rezultatach, pozwalającego na poprawę skuteczności, efektywności i przejrzystości działania instytucji.

8.6. Promocja i komunikacja

Ważnym narzędziem promocji jest strona internetowa parku. 1 z najciekawszych przykładów jest tu witryna Pomorskiego Parku Naukowo-Technologicznego. Dostarcza ona wszystkich niezbędnych informacji na temat funkcjonowania parku, możliwości skorzystania z jego oferty oraz działających w nim firm. Informacje na temat wydarzeń mających miejsce w parku są na bieżąco aktualizowane. Za pośrednictwem strony internetowej możliwe jest także przesłanie wniosku aplikacyjnego do parku, inkubatora lub laboratorium. Co więcej, park wykorzystał produkty zlokalizowanych w nim firm do stworzenia postaci oprowadzającej internautów po witrynie PPNT. Dzięki oprogramowaniu stworzonemu przez 2 przedsiębiorstwa funkcjonujące w PPNT stworzono „Innowację”, która głosem syntezatora mowy opowiada o parku i jego ofercie. Rozwiązanie to pozwala promować park poprzez produkty firm, ale także promować firmy, których oprogramowanie wykorzystano, za pośrednictwem strony internetowej parku.

8.7. Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Większość parków technologicznych w swoich strategiach czy misji deklaruje chęć pozytywnego oddziaływania na region i otoczenie. Współczesne teorie (i coraz częściej praktyka) wskazują na konieczność budowy sieci współpracujących ze sobą instytucji i przedsiębiorstw, dzięki którym poprawia się przepływ informacji, technologii i następuje rozwój innowacji. Niektóre parki działające w Polsce doskonale rozumieją to podejście i poprzez inicjatywy różnego typu stymulują nie tylko współpracę przedsiębiorstw zlokalizowanych w parku technologicznym, ale także współpracę z innymi partnerami w regionie.

Krakowski Park Technologiczny oraz Tarnowski Park Technologiczny poprzez Agencję Rozwoju Regionalnego w Tarnowie są zaangażowane w Międzyregionalny Klaster Innowacyjnych Technologii "MINATECH", który powołany został w celu wzmocnienia efektu współdziałania przedsiębiorstw zaawansowanych w technologii branży inżynierii medycznych, mikrotechnologii i nanotechnologii, władz samorządowych, uczelni wyższych oraz instytutów naukowych i regionalnych agencji rozwoju poprzez realizację wspólnych projektów badawczo-wdrożeniowych.

Misją Klastra MINATECH jest poprawa jakości życia poprzez rozwój i wykorzystanie nowych technik i technologii ze szczególnym nakierowaniem na mikro- i nanotechnologię oraz inżynierię biomedyczną. Porozumienie o utworzeniu klastra podpisało 21 partnerów, tworząc w ten sposób platformę współdziałania przedsiębiorstw, samorządu, uczelni wyższych i instytucji otoczenia biznesu dla poprawy jakości życia poprzez rozwój i wykorzystanie nowych technik i technologii ze szczególnym nakierowaniem na mikro- i nanotechnologię oraz inżynierię biomedyczną. Co bardzo istotne, porozumienie reguluje kwestie związane z prawami własności intelektualnej.

Przykładem podjęcia próby oddziaływania na region poprzez przyciąganie inwestorów zagranicznych do regionu jest rozwiązanie zastosowane przez Rzeszowską Agencję Rozwoju Regionalnego S.A. – podmiot zarządzający Podkarpackim Parkiem Naukowo Technologicznym. W ramach struktur RARR S.A. funkcjonuje Centrum Obsługi Inwestora. Jest to jednostka będąca jednocześnie oficjalnym partnerem Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych. COI jest podmiotem, który w praktyce zajmuje się pierwszym kontaktem z inwestorem zainteresowanym inwestowaniem na Podkarpaciu. Centrum dysponuje pełną bazą terenów inwestycyjnych, powierzchni biurowych i magazynowych. Ponadto ma bezpośredni dostęp do władz miasta i regionu.

Kompleksowa obsługa wypracowana w oparciu o standardy PAIIZ doprowadziła do tego, że w krótkim czasie większość terenów inwestycyjnych Parku (120 ha) została już rozdysponowana pod westerów. Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie parku www.coi.rzeszow.pl

9. Najlepsze praktyki zagraniczne

– studia organizacji i działania parków

Parki Technologiczne w regionie Asturia w Hiszpanii

Region Asturia położony jest na północy Hiszpanii. Zajmuje powierzchnię 10.603,57 km². Gęstość zaludnienia jest tu dość niska i wynosi 101,37 osób/km². Region ten jest jednym z najszybciej rozwijających się terytoriów Hiszpanii, przyciągającym dużo inwestycji zagranicznych. Asturia należała do najslabiej rozwiniętych obszarów UE, ale obecnie, m.in. dzięki bardzo dobremu wykorzystaniu środków z funduszy strukturalnych, określany jest czasem jako region ciągłego wzrostu⁵⁴. Przy ograniczaniu dofinansowania Asturii ze środków europejskich kontynuacja działań na rzecz wsparcia przedsiębiorstw i innowacyjności jest finansowana ze środków samorządu regionalnego, lokalnych i państwa. W regionie udaje się transformacja w kierunku gospodarki opartej na wiedzy i innowacjach. Sprzyjają temu m.in. obecne tutaj parki technologiczne tj. Park Technologiczny Regionu Asturia i Park Naukowo-Technologiczny w Gijon.

I Park Technologiczny Asturii – promujący innowacyjność firm

Park Technologiczny regionu Asturia (PTA) jest zlokalizowany w centrum obszaru metropolitalnego, na który składają się Oviedo, Gijon i Aviles. Park jest połączony autostradą z głównymi ośrodkami miejskimi, przemysłowymi i uniwersyteckimi oraz z lotniskiem i 2 portami morskimi Asturii, położonymi w promieniu około 40 km.

Park powstał w czerwcu 1991 roku bezpośrednio z inicjatywy Rządu Autonomicznego Regionu Asturia. Całość inwestycji związanych z parkiem wyniosła 12 mln euro. Park jest elementem polityki zarządu regionu przygotowywania powierzchni inwestycyjnych dla inwestorów zagranicznych, krajowych i lokalnych. Park zajmuje powierzchnię 443.117 m², z czego 44.250 m² jest przeznaczone do zabudowy. Powierzchnia dróg i usługowa wynosi 150.000 m². Przedsiębiorstwa inwestujące w parku mogą wykorzystać działki o powierzchni od 2000 m² do 12.000 m².⁵⁵ Na terenie parku znajduje się budynek inkubatora technologicznego, w którym mogą się lokować nowe firmy technologiczne. Inkubator posiada 918 m² powierzchni biurowej. Pomieszczenia przeznaczone na biura są modułowe, tj. można je dzielić na mniejsze powierzchnie. Dostępne powierzchnie biurowe – moduły, to 16, 25, 50 i 75 m². Pomieszczenia są wyposażone w sieci telekomunikacyjne, szerokopasmowy Internet (4 Mb/s), elektryczność itp. W budynku inkubatora znajdują się między innymi: sala spotkań z możliwością prowadzenia wideokonferencji, sala ze skrzynkami pocztowymi, klasa szkoleniowa, klasa informatyczna. Do wykorzystania przez firmy są też faks, skaner i kopiarka. Dla najstarszych przedsiębiorstw oferowane są biura wyposażone w podstawowe umeblowanie. W 2004 roku działało tam 16 firm⁵⁶.

Park zarządzany jest przez Instytut Rozwoju Ekonomicznego Regionu Asturia (IDEPA), powiązany ściśle z Uniwersytetem Oviedo oraz regionalnymi centrami badawczo-rozwojowymi. Grupa IDEPA

⁵⁴ http://www.european-american-business.com/2006/p_158.php.

⁵⁵ APTE (2005) Directory of companies and institutions, <http://www.apte.org>.

⁵⁶ Wizyta studialna w parku w grudniu 2006 roku; <http://www.ceei.es>;
APTE (2004) Directory of companies and institutions, <http://www.apte.org>.

obejmuje różne instytucje działające na rzecz rozwoju regionalnego w Asturii, tj.:

- Agencję rozwoju – IDEPA,
- Stowarzyszenie venture capital – SRP,
- Fundusz gwarancyjny i pożyczkowy – ASTURGARD,
- CEEI Asturias (Europejskie Centrum Przedsiębiorczości i Innowacji) oferujące wsparcie dla powstawania i rozwoju firm oraz firm innowacyjnych, zarządzające inkubatorem w parku technologicznym,
- ASTUREX – handel międzynarodowy – stowarzyszenie ds. promocji regionu Asturia za granicą.

Nie ma osobnej strony internetowej parku technologicznego, informacje o nim znajdują się na portalu IDEPA. Wynika to z faktu, że park jest jedną z wielu inicjatyw IDEPA na rzecz wsparcia przedsiębiorstw i rozwoju regionu. IDEPA posiada swoją główną siedzibę na terenie parku technologicznego. IDEPA stanowi też punkt obsługi inwestorów zagranicznych, gdzie w jednym miejscu mogą oni załatwić wszystkie kwestie związane z lokalizacją swojego zakładu w Asturii. Obecnie w PTA zlokalizowanych jest ponad 100 firm i innych instytucji zatrudniających w sumie około 2.300 pracowników. Park stanowi całkowicie uzbrojony teren i oferuje nowoczesne usługi dla firm: podziemne sieci energetyczne, sieci telekomunikacyjne, miejsca konferencyjne, wynajem biur, usługi promocji przedsiębiorstw, co sprzyja lokalizacji wysoko technologicznych i innowacyjnych firm. Na terenie parku znajdują się też restauracja oraz system zabezpieczeń (ochrona). Uniwersytet i centra doskonalenia zawodowego obecne w regionie sprawiają, że łatwo tutaj o wykwalifikowanych pracowników dla inwestujących firm. Jedynie firmy w inkubatorze mają preferencyjny czynsz, pozostałe przedsiębiorstwa natomiast kupują działki na terenie parku i same budują swoje obiekty. Korzystają jednak z niższych cen mediów, które są zapewniane od razu dla całego parku i negocjowane przez instytucję zarządzającą.

Firmy ulokowane w parku reprezentują różnorodne branże. Są tutaj takie sektory, jak: przemysł środowiskowy – energia alternatywna, branża telekomunikacyjna, ICT, przemysł kosmetyczny, firmy nanotechnologiczne, firmy związane z branżą lotniczą, meblarską (systemy magazynowe), przemysł elektryczny, firmy inżynierskie czy związane z branżą turystyczną.

Na terenie parku znajdują się też główne podmioty działające na rzecz rozwoju przedsiębiorstw w regionie – IDEPA, Regionalna Agencja Promocji Gospodarczej, ASTURGARD, Regionalna Rada Promocji, Europejskie Centrum Biznesu i Innowacji (fundacja CEEI), Centrum Technologii Materiałowych, Rada Promocji Zagranicznej Regionu Asturia działająca na rzecz promocji wchodzenia firm na rynki zagraniczne, Regionalna Rada Turystyczna promująca walory turystyczne regionu. Park Technologiczny Regionu Asturia współpracuje z innymi podobnymi instytucjami w kraju (poprzez Stowarzyszenie Parków Technologicznych w Hiszpanii) oraz na świecie. Przez to umożliwia firmom nawiązywanie współpracy z partnerami biznesowymi z całego świata.

Wsparcie innowacyjności

Wizją Parku Technologicznego Asturii (PTA) jest park promujący innowacyjność firm. PTA jest pełnym członkiem Hiszpańskiego Stowarzyszenia Parków Technologicznych (APTE) jako 1 z 25 parków w Hiszpanii (47 parków hiszpańskich ma status stowarzyszonych z APTE). Pełnym członkiem APTE jest też Park Naukowo-Technologiczny z Gijon. Status ten osiągają parki, które m.in. są wyspecjalizowane w świadczeniu usług proinnowacyjnych. Dokładne wymagania dla pełnego członkostwa w APTE są następujące:

- 1) musi istnieć odpowiednio przygotowana powierzchnia parku oraz przynajmniej 1 budynek zawierający takie pomieszczenia służące wszystkim lokatorom parku, jak: sale spotkań, audytorium, inne usługi ogólne dla firm, jak skrzynki pocztowe, sala komputerowa, wyposażony w zaawansowaną infrastrukturę telekomunikacyjną,
- 2) park musi dowieść, że na jego terenie istnieje infrastruktura wspierająca innowacyjność, jak np.: instytucje związane z uczelniami, centra technologiczne, laboratoria, centra biznesu i innowacji, inkubatory przedsiębiorczości i technologiczne,
- 3) park powinien formalnie i rzeczywiście współpracować z uniwersytetami, centrami badawczymi i innymi instytucjami edukacji szczebla wyższego,
- 4) w przedsiębiorstwie czy instytucji zarządzającej parkiem musi funkcjonować zespół specjalistów zajmujących się transferem technologii i wspieraniem innowacji oraz współpracy w procesie innowacyjnym między przedsiębiorstwami i organizacjami zlokalizowanymi w parku, a także zajmujących się takimi zadaniami, jak planowanie, rozbudowywanie, promocja i marketing parku; zespół ten ma świadczyć usługi dla wszystkich podmiotów z parku,
- 5) park musi dowieść obecności na jego terenie innowacyjnych firm i działających na ich rzecz instytucji.

APTE pełni funkcje promocyjne dla swoich członków i jest partnerem dla władz publicznych w zakresie realizacji grantów badawczo-rozwojowych przez parki. Wiele z tych grantów realizowanych jest w sieciach instytucji członkowskich APTE, koordynowanych przez stowarzyszenie. APTE otrzymuje też centralne dotacje na promocję idei parków technologicznych. Ponadto realizuje projekty, które mogą przyczynić się do podniesienia sprawności działania wszystkich parków, jak opracowanie standardów projektów badawczo-rozwojowych czy firm lokatorów, jak na przykład projekt mający na celu powstanie sieci przedsiębiorstw ICT. Stowarzyszenie wydaje corocznie katalog zawierający informacje o parkach i firmach ulokowanych na ich terenie. APTE organizuje też iberyjskie spotkania parków naukowo-technologicznych, a także ułatwia współpracę międzynarodową swoich członków, m.in. będąc aktywnym członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Parków Technologicznych (IASP), a także organizując międzynarodowe konferencje⁵⁷. Za członkostwo w APTE parki uiszczają coroczną opłatę wynoszącą w przypadku pełnych członków 2.400 euro, a w przypadku stowarzyszonych 1.200 euro (netto)⁵⁸.

Na rzecz wspierania procesów innowacyjnych w PTA, poza instytucją zarządzającą IDEPA, działa też wiele innych instytucji, m.in. fundacja CEEI, a także Fundacja Prointec. IDEPA poprzez swój Departament ds. Innowacji stawia sobie za cel przyspieszenie zmiany tradycyjnych przemysłów o niskiej wartości dodanej w branżę wykorzystujące zaawansowane technologie. Departament ds. Innowacji IDEPA działa m.in. na rzecz włączenia małych i średnich przedsiębiorstw w korzyści wynikające z informatyzacji poprzez centra SAT. 1 z takich centrów zlokalizowane jest na terenie Parku Technologicznego Asturia.

Centra Zaawansowanych Technologii – SAT to sieć 8 centrów zlokalizowanych w różnych częściach regionu Asturia, które oferują bezpłatne doradztwo lokalnym przedsiębiorstwom – głównie małym i średnim, we wszystkich aspektach związanych z włączeniem technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) do ich działalności. Obecnie centra SAT są finansowane przez samorząd regionalny poprzez Regionalny Instytut Rozwoju Gospodarczego IDEPA, zaś zarządzane przez Fundację CTIC działającą na rzecz promocji społeczeństwa informacyjnego. Centra SAT oferują

⁵⁷ APTE (2005) Directory of companies and institutions; <http://www.apte.org>.

⁵⁸ Opłaty członkowskie są wnoszone w odstępach półrocznych; <http://www.apte.org>.

firmom rozwiązania dostosowane do ich indywidualnych potrzeb oraz modelu działalności. W centrach poza doradztwem przedsiębiorcy mogą skorzystać z szerokopasmowego Internetu. Centra dysponują też sprzętem do organizowania wideokonferencji. Główne usługi oferowane przez centra przedsiębiorcom to:

- pomoc w radzeniu sobie ze zmianą technologiczną, wprowadzanie w użytkowanie Internetu i pomoc w dostosowywaniu się do wymogów społeczeństwa informatycznego i gospodarki cyfrowej,
- doradztwo w zakresie realizacji projektów biznesowych i doradztwo technologiczne dotyczące infrastruktury ICT oraz integracji sprzętu i procesów zarządzania w oparciu o ICT,
- seminaria dotyczące specyficznych kwestii będących obiektem zainteresowania MSP, bazujące na praktycznych rozmowach mających na celu promocję technik i rozwiązań, które ułatwią przedsiębiorstwom włączenie ICT do ich działalności,
- wystawy – centra organizują prezentacje różnych usług opartych o ICT,
- konsulting dla indywidualnych przedsiębiorstw w zakresie ich specyficznych problemów.

Ponadto razem z APTE Park Technologiczny Asturii oferuje przedsiębiorstwom Sieć Transferu Technologii. Sieć ta działa zarówno dla firm z parku, jak i zewnętrznych. Sieć pomaga w znalezieniu partnerów na rzecz procesu innowacyjnego w firmach. PTA przy wsparciu Ministerstwa Przemysłu, Turystyki i Handlu oraz APTE oferuje bezpłatne usługi dla firm z zakresu:

- transferu technologii,
- poszukiwania partnerów do narodowych i europejskich projektów,
- dostępu do subsydiów,
- poszukiwania partnerów i dostawców,
- wysyłania ofert i zapytań o technologię,
- prawo uczestnictwa w lokalnych i narodowych konferencjach przed zaaranżowaniem bezpośrednich spotkań z przedstawicielami innych firm,
- członkostwo w sieci narodowych firm, która obecnie obejmuje 24 parki naukowo-technologiczne i która wkrótce obejmie kolejne 30 parków obecnie tworzonych,
- spersonalizowane miejsce na stronie internetowej <http://reddt.apte.org/>,
- automatyczne usługi alertowe umożliwiające otrzymywanie informacji o zapytaniach, wydarzeniach, możliwych projektach etc.,
- usługi dotyczące przetargów publicznych.

Instytut zarządzający PTA – IDEPA realizuje też projekt DEMANTIC, którego celem jest promocja projektów z zakresu badań i rozwoju oraz informacji zaprojektowanych i prowadzonych wspólnie przez firmy potrzebujące produktów i usług ICT zlokalizowane w różnych parkach technologicznych Hiszpanii – partnerach projektu. DEMANTIC został zaplanowany jako usługa Parku Technologicznego dla firm zlokalizowanych w parku i jego okolicy dla pokrycia ich potrzeb z zakresu ICT. W stopniu, w jakim te potrzeby mogą spełnić przedsiębiorstwa z sektora ICT zlokalizowane na terenie parków, instytucja zarządzająca pomaga w kontaktowaniu się tych firm z potencjalnymi klientami, przy uznaniu możliwości wyboru przez firmę zgłaszającą zapotrzebowanie najlepszej oferty.

IDEPA jest też zaangażowana w promocję wzornictwa w Asturii. W tym zakresie stawia sobie 3 podstawowe cele: promocję uznania wzornictwa jako strategicznego czynnika wyróżniającego firmę, zachęcanie do zatrudniania firm zajmujących się wzornictwem i specjalistów z regionu Asturia oraz rozpowszechnianie kultury wzornictwa w społeczeństwie. IDEPA promuje także implementację systemów zarządzania jakością, systemów integracji i doskonałości biznesowej w

przedsiębiorstwach Asturii, a także działa na rzecz promocji ekologicznych przemysłów.

Na terenie Parku znajdują się też inne instytucje świadczące usługi związane z procesem innowacyjnym, jak np. Fundacja Prodentec. Fundacja posiada 3 działy skupiające się na wzornictwie i wsparciu działalności badawczo-rozwojowej (B+R), wsparciu konkurencyjności firm poprzez implementację najnowszych technologii oraz dział zarządzania projektami B+R, nadzoru technologicznego, umiędzynarodawiania B+R oraz poszukiwania finansowania dla projektów badawczo-rozwojowych.

Promocja zagraniczna

Bardzo ważnym aspektem działalności IDEPA, jak też innych instytucji zlokalizowanych na terenie parku jest promocja regionu i parku technologicznego za granicą, a także pomoc we wchodzeniu na rynki zagraniczne firm z parku.

Międzynarodowy Portal IDEPA, który jest częścią Programu Promocji Zagranicznej Regionu Asturia w latach 2005-2008, stanowi źródło informacji dla wszystkich przedsiębiorstw regionu zainteresowanych rynkami zagranicznymi. Portal dostarcza informacji odnoszących się do działań IDEPA w zakresie promocji zagranicznej, jak też działań innych instytucji administracji regionalnej oferowanych przedsiębiorstwom poprzez Agencję Promocji Zagranicznej Regionu Asturia (Asturex S.A.). Jedną z takich usług jest Czerwony Exterior (sieć zewnętrzna). Dostępne są także wiadomości, archiwum dokumentów, katalog eksporterów (katalog firm Asturii działających na rynkach zagranicznych według rodzaju działalności). Portal pełni także zadanie promocji regionu wśród potencjalnych inwestorów zagranicznych. Jednym z linków na stronie Międzynarodowego Portalu IDEPA jest link do projektu DEVA, który stanowi miejsce spotkań i przestrzeń dla współpracy wszystkich przedsiębiorców i profesjonalistów działających na świecie o korzeniach w regionie Asturia.

IDEPA świadczy też usługi związane z integracją europejską. Czyni to poprzez Centrum Euro Info oraz biuro IDEPA w Brukseli⁵⁹.

II Park Naukowo-Technologiczny w Gijon

Na terenie regionu Asturia działa też Park Naukowo-Technologiczny w Gijon. Park ten położony jest bezpośrednio przy technicznych wydziałach Uniwersytetu Oviedo, które są tam zlokalizowane. Jest on mniejszy niż Park Technologiczny Asturii i stanowi inicjatywę samorządu lokalnego. Park ten został zapoczątkowany 30 października 2000 roku. Park został pomyślany jako rozszerzenie kampusu uniwersyteckiego.

Całkowita powierzchnia parku wynosi 15 ha. Park jest usytuowany w bliskiej odległości od centrum miasta, bardzo dobrze skomunikowany za pomocą linii autobusowych, a także znajduje się niedaleko autostrady. W pobliżu parku są też tereny rekreacyjne – plaża w Gijon, port, pola golfowe, ogród botaniczny. Park oferuje wynajem biur i laboratoriów w dwóch budynkach inkubatora przedsiębiorstw, których powierzchnia wynosi 1.300 m². W grudniu 2006 roku wynajęte były dla firm 23 pomieszczenia oraz 2 laboratoria. Pierwszy budynek stanowiący własność parku został

⁵⁹ <http://www.idepa.es>.

oddany do użytku w 2000 roku. W budynku oprócz pomieszczeń dla firm znajdują się też sala do spotkań, kawiarnia i laboratoria. Ma tu także swoją siedzibę zarząd parku. Własnością parku jest też drugi budynek przeznaczony na prace badawczo-rozwojowe, który również zawiera pomieszczenia inkubatora technologicznego oraz sale spotkań. Ponadto park oferuje uzbrojony teren dla firm, które chcą tutaj zbudować dla siebie siedzibę. Teren ten jest sprzedawany zainteresowanym podmiotom po udowodnieniu, że będą one prowadzić działalność związaną z rozwojem nauki i technologii. Firmy mogą kupować działki o powierzchni od 1.052 m² do 7.135 m². Na terenie parku jest 39 działek o powierzchni 1.052 m².

Do zabudowy na terenie parku przygotowane jest jeszcze 50 tys. m². Miasto wyznaczyło plan urbanistyczny dla budowanych siedzib firm. Budynki muszą mieć maksymalnie 3 piętra – 12 m wysokości i zajmować maksymalnie 33% działki. Zabronione jest lokowanie pomieszczeń przemysłowych. Budynki muszą odzwierciedlać charakter kampusu uniwersyteckiego. Sprzedawane działki są uzbrojone i gotowe do użytkowania, zapewniony jest dostęp do sieci telekomunikacyjnych i szerokopasmowego dostępu do Internetu. Budynki zajmują około 20% powierzchni parku, natomiast resztę terenu stanowią drogi i tereny zielone.

Pod koniec 2006 roku w parku działało 30 firm – 21 wynajmujących powierzchnię w budynkach parku i 9 posiadających swoje własne budynki. W firmach tych zatrudnionych było 550 osób i 70% z nich stanowiły osoby z wyższym wykształceniem⁶⁰. Przychód firm zlokalizowanych w parku w 2006 roku wyniósł około 175 mln euro. Branże, jakie reprezentują przedsiębiorstwa to automatyka przemysłowa, usługi dla firm, informatyka i telekomunikacja oraz biotechnologia. W parku ulokowana jest m.in. firma TELECABLE zajmująca się tworzeniem sieci szerokopasmowej w Asturii, firma EUROLAB BIOCONSULTING czy firma z automatyki przemysłowej ITRESA⁶¹.

Na terenie parku swój budynek posiada również Fundacja CTIC – Centrum Technologii Informatycznych i Komunikacyjnych⁶². Wspiera ona rozwój społeczeństwa informacyjnego w Asturii. Fundacja jest instytucją non-profit założoną przez samorząd regionalny Asturii wraz z konsorcjum prywatnych przedsiębiorstw regionu związanych z technologiami informatycznymi. Fundacja obecnie zatrudnia 200 pracowników pełnoetatowych i w wyniku 10-letniego doświadczenia w realizacji projektów na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego stanowi obecnie główne centrum konsultingowe w tym zakresie. CTIC posiada 3 główne działy tj.:

- dział zajmujący się promocją technologii informatycznych w społeczeństwie wraz z rozwojem e-businessu,
- dział zajmujący się badaniami i rozwojem oraz innowacjami,
- dział technologiczny, głównie skupiający się na standardach w sieci oraz dostępnością Internetu.

Zarząd fundacji usytuowany jest na terenie parku technologicznego w Gijon. Część pracowników CTIC to jednocześnie pracownicy naukowcy uniwersytetu, co ułatwia transfer rozwiązań naukowych do gospodarki i społeczeństwa. Ponadto pracownicy fundacji pracują w lokalnych telecentrach zajmujących się upowszechnianiem Internetu wśród społeczeństwa i firm.

⁶⁰ Prezentacja Parku podczas wizyty studialnej w regionie Asturia w grudniu 2006 roku.

⁶¹ APTE (2004) Directory of companies and institutions, <http://www.apte.org>; <http://www.gijon.es>.

⁶² <http://www.fundacionctic.org>.

Park Naukowo Technologiczny Berlin Adlershof – Miasto Nauki, Gospodarki i Mediów

W 1991 roku władze świeżo połączonych Berlina zdecydowały o utworzeniu „zintegrowanego miasta wiedzy i gospodarki”. Powstało ono na bazie byłej Akademii Nauk NRD, która posiadała w Adlershof 9 instytutów specjalizujących się w zakresie nauk chemicznych i fizycznych oraz funkcjonującej tu od 1952 roku Państwowej Telewizji NRD. W samej tylko Akademii zatrudnionych było ponad 6.500 pracowników naukowych. Dało to podwaliny pod utworzenie Parku Naukowo Technologicznego Adlershof wzorowanego w dużej mierze na francuskim parku Sophia Antipolis. W krótkim czasie powstały centra technologiczne: Ośrodek Fotoniki i Technologii Optycznych, Biotechnologii, Energii i Technologii Ochrony Środowiska, Technologii Informacyjnych i Mediów, Technologii Materiałowych i Mikrosystemowych. Ośrodek telewizyjny nie został organizacyjnie włączony w struktury parku, nawiązana jednak została bardzo ścisła współpraca.

Ze względu na świeże połączenie Republiki Federalnej Niemiec z byłym NRD rozłożenie sił w przemyśle było i nadal jeszcze jest mocno nierównomierne. Główne ośrodki przemysłowe i finansowe skupiają się w landach zachodnich. Model federalny funkcjonowania Państwa sprawia, że w odróżnieniu od Polski większość siedzib dużych firm zlokalizowana jest poza stolicą. Dla przykładu – jeszcze dziś Berlin ze swoim zadłużeniem bliskim 60 miliardom euro jest siedzibą praktycznie tylko jednej dużej państwowej firmy – Deutsche Bahn.

Decyzja o utworzeniu parku była w dużej mierze polityczna. W 1991 roku ówczesne siły polityczne w Berlinie doszły do porozumienia w tym względzie i co bardzo ważne, wspierały go w długim przedziale czasowym. Postawiony cel zakładał utworzenie wokół parku nowoczesnych, nowych gałęzi przemysłu. Odbyło się to nie przez próbę przyciągnięcia nowych dużych inwestorów, ale poprzez stworzenie od podstaw własnej grupy małych przedsiębiorstw, ściśle współpracujących z zapleczem naukowym. Wyniki tego są dziś doskonale widoczne. Od początku utworzenia parku powstało tu blisko 250 firm typu start-up.

Ze względu na ogromny zakres zadań park zarządzany jest przez 3 spółki – firmę WISTA MANAGEMENT GMBH i jej 2 spółki córki: Adlershof Projekt GmbH i Adlershof Facility Management GmbH. Adlershof Projekt odpowiedzialna jest za zagospodarowanie przestrzeni, realizację koncepcji urbanistycznej przygotowanie infrastruktury i sprzedaż gruntów. Zgodnie z wcześniejszymi założeniami jej rola kończy się w 2008 roku. Adlershof Facility Management GmbH zajmuje się opieką i nadzorem nad istniejącą infrastrukturą. Do zadań głównej spółki WISTA MANAGEMENT GMBH należy generalne zarządzanie parkiem. Spółka w 98% należy do Landu Berlin⁶³.

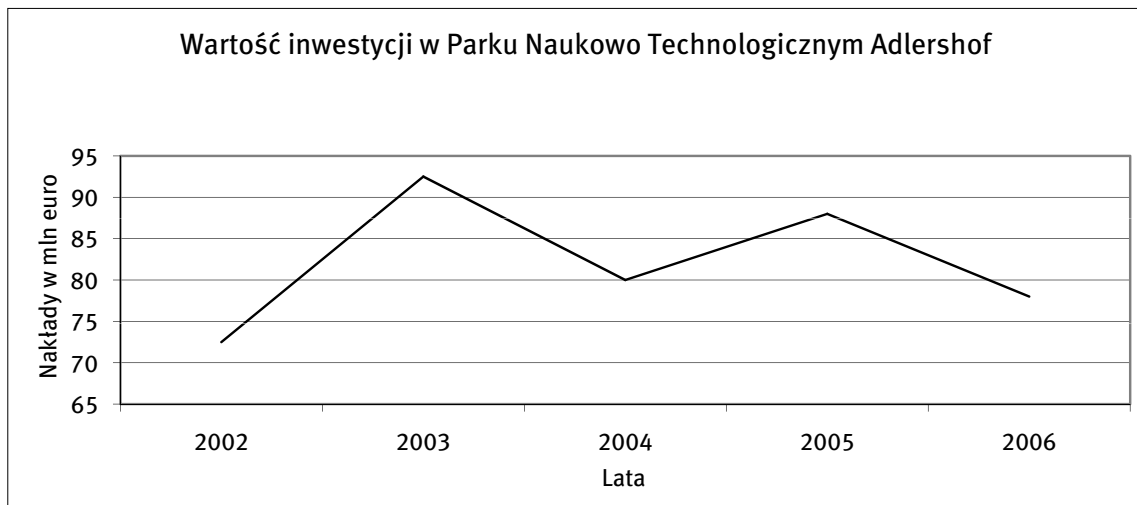
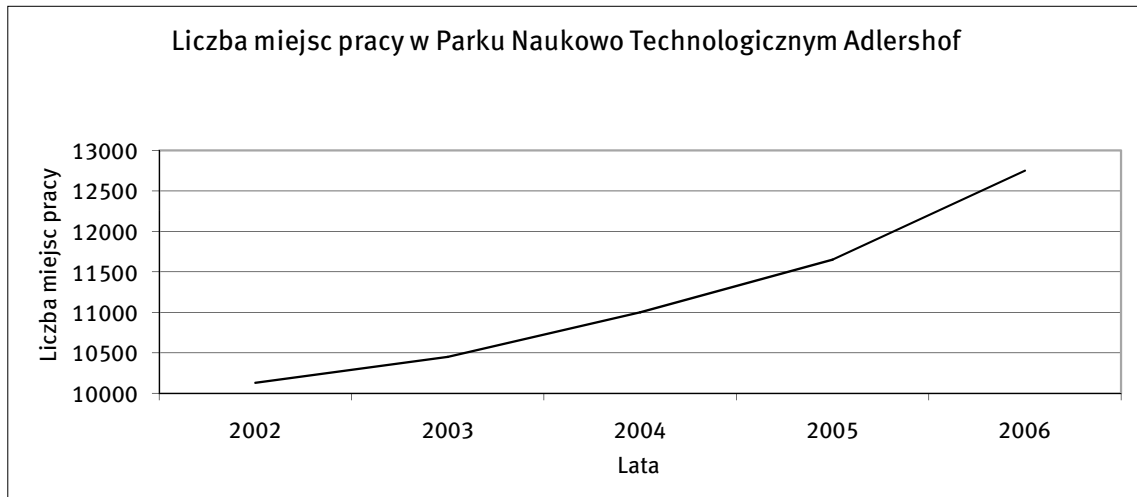
Wspieranie finansowe funkcjonowania Parku trwało od 1991 do 2000 roku. Od tego czasu środki zewnętrzne przeznaczane są już tylko na nowe zadania inwestycyjne.

Do końca 2000 roku na terenie Parku zrealizowano inwestycje na łączną kwotę ponad 325 mln euro. Szybki rozwój sprawił, że w 2005 łączna suma inwestycji zrealizowanych przez podmioty naukowe i gospodarcze różnego rodzaju zamknęła się już łączną kwotą ponad 1,4 miliarda euro, z czego inwestycje firmy zarządzającej Adlershof stanowiły zaledwie 17%. W 2006 roku na inwestycje wykorzystano ponad 78 mln euro. W tym obszarze park może liczyć na dofinansowanie z 2 źródeł: ze środków finansowych Landu Berlin i środków UE przeznaczonych na innowacje. Wkład własny w projekty zapewniany jest ze środków wynikających z dodatniego wyniku finansowego

⁶³ Opracowanie roczne wyników spółki Wista GmbH.

spółki, który w ostatnim roku zamknął się kwotą ponad 25 mln euro. Warto podkreślić, że według wyliczeń niemieckiego Investitionsbank Berlin, każde 1 euro zainwestowane w Adlershof przyniosło 1,8 euro podatku do kasy miasta. Warto także zauważyć, że przy spadku wsparcia środkami finansowymi wartość zatrudnienia ciągle rośnie. W 2007 roku znalazło tu zatrudnienie kolejne 1.700 osób, a ogólna liczba miejsc pracy w stosunku do 1996 roku praktycznie podwoiła się.

Wykres 37. Dynamika inwestycji i liczby miejsc pracy

Źródło: WISTA GmbH

Pod koniec 1991 roku podjęto decyzję o przeniesieniu do Adlershof części wydziałów Uniwersytetu Humboldta w Berlinie. W ten sposób do końca 2003 roku powstał tu kampus akademicki z wydziałami: matematyki, fizyki, chemii, informatyki, geografii i psychologii. Głównym ośrodkiem kampusu stało się Centrum imienia Erwina Schrödingera wyposażone w jedną z najnowocześniejszych bibliotek w Europie. Dostępna jest ona zarówno dla kadry naukowej, jak i dla przedsiębiorstw zlokalizowanych w parku.

Adlershof to obecnie ponad 420 ha gruntu przygotowanego pod inwestycje i w dużej mierze zagospodarowanego. To ponad 400 firm znajdujących się w parku i kolejne 300 ściśle kooperujących z nim, zlokalizowanych w jego bezpośrednim otoczeniu. Pracuje tu obecnie ponad 12.000

wysoko wykwalifikowanych pracowników. To największy park naukowo-technologiczny w Niemczech i jednocześnie jeden z największych w Europie. W parku znajduje się 12 pozauniwersyteckich instytutów badawczych i 6 instytutów Uniwersytetu Humboldta.

4 główne obszary i centra rozwoju technologii to:

- Fotonika i Technologie Optyczne,
- Technologie Materiałowe i Mikrosystemowe,
- Biotechnologie, Energia i Technologie Ochrony Środowiska,
- Technologie Informacyjne i Media.

Adlershof z ponad 120 firmami z obszaru Technologii Informacyjnych i Mediów to obecnie 1 z najmocniejszych ośrodków tego typu w tej części Europy.

Dalszy rozwój parku, oparty na strategii „Wizja 2010”, zakłada rozbudowę dotychczasowych centrów oraz powstanie nowych:

- Centrum Cienkich Warstw i Nanotechnologii w Fotowoltaice,
- Centrum Nowych Materiałów i Mikrosystemów,
- Centrum Zintegrowanych Technologii w Mediach.

Adlershof rozwija się obecnie w kierunku samodzielnie funkcjonującego organizmu. Obok firm, zajmujących się typową dla ww. dziedzin działalnością, znajdują się tu: szereg firm usługowych, banki, sklepy dużych sieci handlowych, stołówki, restauracje, biblioteki, apteki czy nawet piekarnie, gabinety dentystyczne i szkoły nauki jazdy. Firmy związane z głównymi obszarami działania parku i określane przez spółkę zarządzającą jako „firmy strategiczne” stanowią około 40% ogólnej liczby przedsiębiorstw.

Od początku funkcjonowania władze parku postawiły na współpracę ze znanymi architektami, konsekwentnie zmierzając do realizacji założonej koncepcji urbanistycznej. Zakłada ona remont i przystosowanie starych budynków, budowę nowych przy jednoczesnym nastawieniu na maksymalny wzrost użyteczności i atrakcyjność architektoniczną. Duży nacisk kładzie się właśnie na architekturę i współpracę ze znanymi w Niemczech i Europie projektantami. Zakłada się, że będzie to również przyszła wizytówka zlokalizowanych tu firm. Jest to dobrze widoczne w kontaktach z przedsiębiorcami, którzy uważają, że jest to jeden z ważnych czynników mających wpływ na wizerunek ich firm.

Część infrastruktury realizowanej przez park po wykonaniu przekazywana jest we władanie miastu Berlin. Odbywa się to na mocy porozumienia z landem (Berlin jako miasto jest jednocześnie jednym z 16 niemieckich landów). W głównej mierze dotyczy to infrastruktury komunikacyjnej, takiej jak np. ulice. Na terenie Adlershof trwa rozbudowa stacji kolejki miejskiej a w 2008 roku rozpoczną się prace nad budową linii tramwajowej łączącej park z doskonale rozwiniętą siecią komunikacyjną Berlina. Na terenie parku w tej chwili kursuje kilka linii autobusowych łączących Adlershof z innymi częściami miasta i lotniskiem położonym nieopodal.

Jedną z mocnych stron Adlershof jest jego lokalizacja. Park leży w południowo-wschodniej części Berlina, w dzielnicy Treptow-Köpenick w niewielkiej odległości od 1 z 3 berlińskich lotnisk – Berlin Schönefeld. Obecnie trwają prace nad jego przekształceniem w 1 z największych lotnisk w Europie – Berlin Brandenburg International. Adlershof graniczy bezpośrednio z autostradą A113.

Wista Menagment GmbH jest organizatorem dorocznej europejskiej konferencji funduszy kapitału podwyższonego ryzyka – European Venture Capital Conference czy spotkań grup tzw. Bussines Angels.

Firma zarządzająca nie zapewnia takich usług, jak: doradztwo technologiczne, obsługa prawna, szkolenia personelu czy doradztwa w zakresie wdrażania rozwiązań, opierając się w tym wypadku na bezpośredniej współpracy firm z podmiotami prywatnymi. W porównaniu do parków nowo powstających w Polsce, Adlershof nie kładzie również wielkiego nacisku na rozwój kolejnych instrumentów wsparcia przedsiębiorstw, skupiając się raczej na dalszym rozwoju infrastruktury udostępnianej firmom. Zarząd Wista GmbH za ważne uważa obecnie np. promocję, marketing, udostępnienie szerokiej gamy laboratoriów czy pomoc w poszukiwaniu partnerów zagranicznych. Wynika to w dużej mierze z faktu nagromadzenia w parku dużej ilości wysoko wyspecjalizowanych firm, co samo w sobie jest czynnikiem przyciągającym kolejnych inwestorów. Opłaty wynikające z funkcjonowania w parku nie odbiegają znacząco od wartości funkcjonujących w na rynku berlińskim, który jednak w generalnym porównaniu rynku niemieckiego jest stosunkowo tańszy. Znacząca różnica pojawia się przede wszystkim w inkubatorach.

Rolę podmiotów wykorzystujących instrumenty wsparcia dla przedsiębiorstw przejęły 2 duże inkubatory przedsiębiorczości. Pierwszy z nich – Centrum Innowacji i Inkubacji (IGZ), utworzony został w 1991 roku. Oferuje on szeroki wachlarz usług, m.in. w zakresie doradztwa, korzystania z infrastruktury techniczno-organizacyjnej i powierzchni biurowych. W budynkach IGZ o łącznej powierzchni ok. 16.500 m² funkcjonuje obecnie ponad 70 firm.

Na szczególną uwagę zasługuje drugi z inkubatorów – Międzynarodowe Centrum Inkubacji (OWZ). Utworzony został w 1997 roku jako instytucja mająca na celu wsparcie firm zagranicznych w szczególności z Europy Środkowej i Wschodniej. Założeniem działania inkubatora jest ułatwienie małym firmom wejścia na rynek niemiecki, a przy okazji ulokowanie ich w bezpośrednim otoczeniu Berlina. OWZ oferuje obecnie ok. 4.800 m² powierzchni, w której funkcjonuje ponad 30 firm z 11 państw. Pomimo bezpośredniej bliskości Polski, przez ostatnie 2 lata polskie firmy nie były tu reprezentowane, można natomiast było znaleźć firmy np. z Chin czy Japonii.

Ciekawym udogodnieniem stosowanym przez inkubatory jest system rozliczeń dotyczących mediów. Każdy inkubator rozlicza się z ogólnej wartości zużytych mediów. Reguluje on opłaty po niższych stawkach wynikających z wielkości zamówienia. Poszczególne firmy obciążane są wartością wynikającą z ich zapotrzebowania. Pozwala to na znaczne oszczędności dla firm wynikające z rozliczenia po niższej stawce a dodatkowo zwalnia przedsiębiorcę z uciążliwej konieczności rozliczeń z poszczególnymi dostawcami.

Park dysponuje ponad 162.000 m² powierzchni pod najem, które zajęte są blisko w 91%. Rozdrobnienie pozostałej powierzchni powoduje, że spółka zarządzająca zmuszona jest do ograniczenia lub przesunięcia w czasie wejścia nowych firm. Mimo to rok 2006 zamknął się wejściem kolejnych 53 nowych firm.

Mając na uwadze potrzebę zwiększenia ilości powierzchni biurowych, w styczniu 2008 oddano do użytku pierwszą część modułowego budynku Europa-Center, zwiększając tym samym ilość dostępnych powierzchni o kolejne 9.300 m² z opcją docelowej rozbudowy do blisko 30.000 m². Budynek już w chwili budowy był w większości zarezerwowany pod kolejnych najemców. Obecnie wprowadzają się tam pierwsze firmy i oddział banku.

O popularności i sile parku świadczyć może również mocno rozbudowana strona internetowa <http://www.adlershof.de> z blisko 150 tys. wizyt i ponad 1,1 mln odsłon miesięcznie⁶⁴. Nagromadzenie informacji zmusiło zarządzającego do rozpoczęcia prac nad przebudową strony.

Podsumowując, w momencie tworzenia, przed Parkiem Naukowo-Technologicznym Adlershof postawiono cały szereg zadań. Stał się narzędziem, którego zadaniem było nie tylko zapewnienie nowych miejsc pracy czy lepsze powiązanie nauki z przemysłem. Berlin bez silnego rdzenia przemysłowego nie był w stanie przyciągnąć kolejnych dużych firm. Chęć zagospodarowania wykwalifikowanej kadry naukowej pozostającej po Akademii Nauk DDR zdecydowała o ukierunkowaniu na nowo powstające innowacyjne firmy. Wymagało to dużego zaangażowania i większej ilości czasu, ale w efekcie pozwoliło na stworzenie w tym regionie zupełnie nowej, nie istniejącej dotąd gałęzi przemysłu, związanej z fotoniką i optyką. Rozwinęły się tutaj firmy, które tylko w niewielkiej części związane są z produkcją na skalę przemysłową, a raczej z nastawieniem na wysoką innowacyjność rozwiązań. Jest to rzecz jasna w interesie twórców parku, którzy obawiali się exodusu firm w poszukiwaniu taniej siły roboczej. Powstanie parku wpłynęło pozytywnie na rozwój firm nie tylko w samym Berlinie, ale także w otaczającym go sąsiednim landzie – Brandenburgii. Firmy z obu landów stworzyły najmocniejszy w Niemczech klaster optyczny – Optec BB. Według wyliczeń firmy konsultingowej DIW econ GmbH powstanie parku doprowadziło do powstania 12.000 miejsc pracy na jego terenie i ponad 8.000 miejsc w jego otoczeniu. Każde zainwestowane 1 euro przyniosło 1,8 euro podatków do kasy Berlina. Na koniec warto jednak dodać, że nawet tak wielkie instytucje nie są wolne od problemów. Do tej pory park może pochwalić się jedynie niewielką ilością firm typu spin-off. Dalszy rozwój kadry naukowej w dużej mierze ukierunkował się na badania, niż na tworzenie własnych firm. Wynika to z podobnego spojrzenia naukowców, zarówno w Niemczech, jak i w Polsce, na kwestie łączenia prac naukowych i prowadzenia własnego biznesu. Jest to 1 z ważniejszych wyzwań, jakie stawiają sobie obecne władze Adlershof.

Park Przemysłowy Frankfurt – Höchst

Park Przemysłowy Frankfurt – Höchst to szczycąca się 140-letnią historią siedziba szerokiej gamy przemysłu. Na powierzchni ponad 460 ha zlokalizowanych jest ponad 90 dużych i małych przedsiębiorstw, które tylko w ciągu ostatnich 7 lat zainwestowały tu ponad 2,7 miliarda euro. Park dysponuje 60 ha wolnych, uzbrojonych terenów, gotowych pod nowe inwestycje. Pracuje tu blisko 22.000 pracowników. Pomimo swej nazwy park mocno ukierunkowuje się na naukę i innowacje. Działalność badawczo-rozwojowa rozwinęła się bardzo szeroko. Warto zaznaczyć, że około 4.000 zatrudnionych pracuje w obszarze badań i rozwoju. Obecnie znajduje się tu ponad 80 budynków laboratoryjnych i biurowych.

W parku znajduje się blisko 800 budynków przygotowanych pod najem i produkcję. Szereg zabudowań oferuje łącznie ponad 300 tys. metrów kwadratowych powierzchni magazynowej. W ogólnej liczbie – niewiele jest starych budynków, które zaadaptowane zostały do nowych potrzeb. W większości zdecydowano się na wyburzenia i budowę nowych. Inwestycje te tylko w niewielkiej części wspierane były środkami unijnymi, w głównej mierze opierając się na środkach należących do prywatnych firm. W parku bardzo dobrze rozwinięta została sieć światłowodowa, która umożliwia dostęp do łączy sieci internetowej o dużej przepustowości. Jest tu ponad 120 wyspecjalizowanych instalacji produkcyjnych. Ponad 800 kilometrów systemu połączeń rurowych i kanalizacyjnych zaopatruje przedsiębiorstwa z branży chemicznej, biotechnologicznej i farmaceutycznej w duży zakres mediów przemysłowych. Jest to blisko 60 różnego rodzaju substancji

⁶⁴ <http://www.adlershof.de>.

o różnym stężeniu i ciśnieniu, np. para przemysłowa, chłodziwa, woda pitna i przemysłowa, gaz ziemny, chlor, aceton, amoniak czy różnego rodzaju kwasy. Wewnętrzna sieć transportowa to ponad 72 kilometry dróg i 57 kilometrów linii kolejowych⁶⁵.

Spółka zarządzająca

Główne obszary rozwoju Parku Przemysłowego Frankfurt-Höchst to chemia, farmaceutyka, biotechnologia. Jest on zarządzany przez spółkę Infracerv GmbH & Co., która powstała w 1998 roku z inicjatywy 8 przedsiębiorstw, które jednocześnie objęły udziały w spółce. Infracerv jest obecnie wspierana przez grupę 5 wyspecjalizowanych spółek córek. Zapewniają one bieżące funkcjonowanie parku i świadczą szeroki zakres usług. Do ich zadań należą: logistyka, zapewnienie dostaw energii, ochrona środowiska, zabezpieczenie i wywóz śmieci, zaopatrzenie, szkolenia i doradztwo, zarządzanie infrastrukturą. Infracerv zwalnia w ten sposób przedsiębiorstwa z działalności odbiegającej od ich bezpośrednich działań, mając jednocześnie na uwadze maksymalną optymalizację kosztów. O skali realizowanych zadań świadczyć może liczba miejsc pracy w grupie. Infracerv wraz ze spółkami córkami zatrudnia obecnie blisko 2.700 osób⁶⁶. Wspólnie osiągają one roczny obrót rzędu 833 mln euro.

Park podzielony jest na 4 podstrefy:

- Park Przemysłowy Północny Zachód – obszar, w którym skupia się produkcja chemii specjalistycznej i chemii gruntu i gdzie znajdują się specjalne zbiorniki magazynowe i instalacje zaopatrzeniowe,
- Park Przemysłowy Północny Wschód – strefa komercyjna, skupiająca biochemię, nowe technologie, elementy badań i rozwoju, firmy usługowe i zarządcze,
- Park Przemysłowy Południowy Wschód – „Wioska Nauki” – odpowiedzialna za szeroko rozumiane badania i rozwój oraz nowe technologie,
- Park Przemysłowy Południowy Zachód – obszar odpowiedzialny za logistykę, na którym znajdują się centra logistyczne, port i terminal kontenerowy z połączeniem kolejowym.

Lokalizacja

Mocną stroną parku jest jego lokalizacja. Jest on położony w zachodniej części Niemiec, w środku ważnego finansowo i gospodarczo regionu, Hesji. Stolica Landu – Frankfurt uważany jest za jedno z najważniejszych niemieckich centrów finansowych. To tutaj znajduje się niemiecka giełda.

Centralne położenie parku zarówno w Niemczech, jak i w Europie stwarza możliwość wykorzystania szeregu dogodnych połączeń i dostęp do większości ważniejszych miast. Warto zaznaczyć, że park oddalony jest o kilka do kilkunastu minut drogi autem od portu lotniczego Frankfurt Rhein-Main, drugiego co do wielkości w Europie, i od dworca kolejowego z jego szybkimi pociągami ICE. Lotnisko obsługuje 4.500 samolotów tygodniowo. Ma ono połączenia z 300 miastami w 104 krajach. W ciągu roku odprawiane jest tu ponad 1,5 miliona ton frachtu powietrznego co daje Frankfurtowi pierwsze miejsce na liście lotnisk cargo w Europie.

Park leży tuż obok skrzyżowania autostrad A3 Kolonia – Monachium i A5 Hamburg – Bazylea. Rozwinięta sieć kolejowa (w tym kolej wysokich prędkości) stanowi dla parku doskonałe udogodnienie. Dziennie 1.800 pociągów przewozi tu ponad 350 tysięcy pasażerów. Park połączony jest

⁶⁵ <http://www.industriepark-hoechst.com>.

⁶⁶ <http://www.infracerv.com>.

z systemem komunikacji miejskiej przez sieć linii autobusowych i kolejkę miejską (S-Bahn). Ogólnie system ten otwiera możliwość szybkiej komunikacji praktycznie z całym światem. W tym względzie park za swoje mocne strony uważa:

- krótki czas przejazdu produktów czy pracowników parku,
- szybki i wydajny system transportowy,
- łatwy dostęp do lokalnego, krajowego i międzynarodowego rynku,
- bliskość dostawców, partnerów kooperacyjnych i klientów.

Zgodnie z nowym podejściem Park Przemysłowy Frankfurt – Höchst stawia na rozwój transportu multimodalnego, zakładając, że najlepszą wydajność osiągnie się poprzez połączenie różnych środków transportu. W tym celu stale rozwijany jest port kolejowo-wodno-samochodowy nazywany trójmodalnym. Dzięki jego funkcjonowaniu poprawiono dostępność do portów morskich na Morzu Północnym (Rotterdam, Antwerpia, Amsterdam) i na Morzu Czarnym przez kanał łączący Ren z Dunajem. Ogólna powierzchnia portu wynosi obecnie blisko 46 tys. metrów kwadratowych. Obecnie dokonuje się tu przeladunku blisko 20 tys. kontenerów i ponad 700 tys. ton różnego rodzaju ładunków rocznie.

Centrum Idei

Ciekawym rozwiązaniem było stworzenie przez Infracor „Centrum Idei”. Pracownicy firm zlokalizowanych w Parku mają możliwość zgłosić tu swoje wnioski racjonalizatorskie. Są one zgłaszane przy współpracy z firmą. Za wnioski przynoszące wymierne korzyści, bowiem pracownik otrzymuje premię od firmy. Jednak nie wszystkie zgłoszenia przekładają się na zysk finansowy. Aby więc zachęcić pracowników do realizacji nowych rozwiązań, wraz ze zgłoszeniem firma wpłaca do Centrum kwotę 3 euro za jedno zgłoszenie. Ta niewielka kwota kumulowana jest do ogólnej puli środków, zdeponowanych w Centrum przy okazji innych zgłoszeń. Według określonych reguł ogólna kwota rozlosowywana jest wśród osób, które zgłosiły wnioski racjonalizatorskie, dając szansę na wygraną rzędu 600-1.300 euro. W 2007 roku zgłoszono ponad 7.800 wniosków, z czego 25% dotyczyło poprawy bezpieczeństwa a 16 % poprawy jakości wykonywanych produktów i usług. Same wnioski zgłoszone w zakresie energii i kosztów pozwoliły na oszczędności rzędu 7,7 milionów euro.

Spółka zarządzająca pracuje obecnie nad największym do tej pory projektem inwestycyjnym w parku. Za ponad 300 mln euro chce ona zbudować spalarnię selekcjonowanych odpadów. Z jednej strony pozwoli to zmniejszyć produkcję śmieci i wpłynie na poprawę ochrony środowiska, a z drugiej – dostarczy do parku ponad 70 megawatów energii i parę. Nowo powstająca instalacja ma spalać blisko 675 tys. ton odpadów rocznie i tym samym będzie największą tego typu instalacją w Niemczech. Od 2009 roku zatrudnionych będzie tu 40 osób. Dzięki bezpośredniemu połączeniu z autostradą nie przewiduje się znaczącego zwiększenia ruchu pojazdów związanego z funkcjonowaniem tej dużej instalacji. Zadanie to wpisuje się w realizację projektu unijnego „Zero Regio“, zakładającego nacisk na pozyskanie dodatkowych odnawialnych źródeł energii. W ramach realizacji tej strategii park otworzy wkrótce nowoczesną stację paliw z dostępem do wodoru. W budowie są również:

- instalacja do produkcji gazu przy procesie oczyszczania ścieków w oczyszczalni (zakładany uzysk gazu to ponad 30.000 m³ na dzień, koszt inwestycji to 15 mln euro),
- elektrownia wykorzystująca turbinę gazową (zakładana moc 40 Megawatów, koszt 23,5 mln euro).

Park rozwija się nie tylko w kierunku sfery badawczej czy produkcyjnej. Obok przedsiębiorstw funkcjonują tu centrum handlowe, restauracje, kafejki czy nawet biuro podróży. Warto zaznaczyć, że park dysponuje własną stacją pogotowia.

W regionie funkcjonuje 13 uczelni wyższych w tym 5 uniwersytetów, na których kształci się blisko 160.000 studentów. Park funkcjonuje w środowisku, w którym znajduje się blisko 2.000 instytucji badawczych i jednostek firm zajmujących się badaniami i rozwojem.

Park Przemysłowy Frankfurt – Höchst dysponuje rozbudowaną stroną internetową, <http://www.industriepark-hoechst.com>. W dużej mierze skierowana jest ona do przedsiębiorców i w jasny sposób tłumaczy zalety funkcjonowania w parku.

Park naukowy Manchesteru (Manchester Science Park – MSP)

Prace nad utworzeniem MSP rozpoczęły się na początku lat 80. XX wieku z inicjatywy University of Manchester (UM) oraz rady miejskiej Manchesteru (Manchester City Council – MCC). W celach studyjnych złożono wówczas wizytę w powstającym już Parku Naukowym Cambridge. Organizowane wówczas parki miały jednak zasadniczo inne cele niż przyświecały inicjatorom MSP. Były one tworzone przy uniwersytetach w celu przynoszenia wymiernych korzyści swoim jednostkom macierzystym. Natomiast MSP od początku miał koncentrować swoje działania na wzmacnianiu gospodarczego i technologicznego bogactwa regionu Manchesteru, który wcześniej, mocno uprzemysłowiony, borykał się z problemami związanymi z restrukturyzacją (wysokie bezrobocie, stagnacja gospodarcza).

W 1981 r. powołano grupę zarządzającą MSP (Manchester Science Park Steering Group). Początkowo inicjatywa tworzenia MSP nie spotkała się z powszechną aprobatą ze strony zarówno władz, jak i uczelni. Niemniej jednak osoby zaangażowane w przedsięwzięcie (kluczową rolę odegrał przewodniczący Komitetu ds. Rozwoju Gospodarczego MCC) wykazały niezawodną determinację w działaniu.

Istotnym założeniem przyjętym przez pierwszego prezesa MSP i konsekwentnie realizowanym w całej dalszej historii parku była konieczność nawiązania ścisłej współpracy z sektorem prywatnym, który powinien równoważyć zaangażowanie 2 pozostałych partnerów, czyli administracji publicznej i sektora nauki. Przyjęta została zasada równego udziału trzech sektorów w przedsięwzięciu tworzenia MSP.

Teren przeznaczony na budowanie parku został oddany przez MCC w wieloletnią dzierżawę (125 lat z możliwością przedłużenia na kolejne 25), przy czym MSP uiszczal opłaty tylko za tereny już wynajęte firmom. Na budowę pierwszego budynku MSP przyznany został specjalny grant MCC (Urban Development Grant). W ten sposób rozpoczęła się budowa pierwszego budynku MSP – Enterprise House, a do zarządzania parkiem powołano spółkę Manchester Science Park Ltd. Nie miała ona jednak praw własności do zarządzanych terenów i inwestycji, a jedynie uprawnienia do zarządzania powierzonym majątkiem.

Budowa Enterprise House trwała od 1981 do 1984 roku. Od razu po zakończeniu budowy stworzono wewnętrzną linię telefoniczną z uniwersytetem, licząc, że usprawni ona współpracę lokowanych firm z naukowcami i studentami.

Oficjalnie MSP został otwarty w 1984 r., a podstawowym zadaniem w tym czasie było zapewnienie budynku oddanego do użytku firmami. Pokusą, przede wszystkim pod względem finansowym, było dopuszczenie do parku firm znanych, ale niekoniecznie powiązanych z nowymi technologiami. Ostatecznie jednak zdecydowano się postawić sztywne warunki potencjalnym lokatorom parku: firmy lub organizacje zainteresowane wynajęciem powierzchni w parku musiały wykazać się oferowaniem produktów bądź usług opartych na wysokich technologiach lub zapewniać usługi dla organizacji tego typu. Trzymanie się tych kryteriów nie było łatwe, ale zaowocowało uznaniem MSP za 1 z istotnych elementów Inicjatywy „Kapitał wiedzy Manchesteru”.

W tym czasie MSP ciągle jeszcze nie przełamał granicy samowystarczalności finansowej. Podążając jednak w tym kierunku postanowiono konsekwentnie rozbudowywać park. W tym celu ponownie z pomocą przyszła MCC przyznając drugi grant (Urban Development Grant), który wsparty nieznacznymi środkami własnymi MSP oraz emisją preferencyjnych udziałów parku pozwolił na uzyskanie pożyczki bankowej, dzięki której udało się domknąć budżet planowanej, nowej inwestycji. W ten sposób w 1988 r. ruszyła druga faza rozbudowy parku.

Początkowo w parku zatrudnione były tylko 4 osoby. Sprawne gospodarowanie parkiem nie byłoby przy tych nakładach pracy możliwe gdyby nie istotne wsparcie ze strony pobliskiego uniwersytetu, który zapewniał pracowników ochrony, urządzenie zieleni i dbał o sprawy związane z rozliczaniem prac zarządu.

Poczynając już od drugiego otwieranego budynku (1989 r.) normą stał się fakt, że w dniu oficjalnego otwarcia i oddania do użytku inwestycji, była już ona w zdecydowanej większości wynajęta. Taki rezultat można było osiągnąć przez wysiłki zarządu związane z indywidualnymi kontaktami z firmami i skuteczną reklamą, a w rezultacie oznaczało to, że budynki, niedługo po oddaniu, zaczynały na siebie zarabiać. Tak więc dla MSP kluczowe determinanty sukcesu to ludzie-osobowości, zaangażowane w prace nad rozwojem parku oraz zlokalizowane w nim zaawansowane technologicznie firmy i ich „głód sukcesu”. Zapewnianie kolejnych budynków stanowiło zachętę do dalszej rozbudowy parku. Środki finansowe na ten cel były pozyskiwane od zewnętrznego inwestora (Greater Manchester Property Venture Fund), który zgodził się wybudować kolejny budynek. Postanowił samodzielnie nim zarządzać. Jak się później okazało, nie było to skuteczne rozwiązanie, gdyż zanim udało się dopełnić wybudowany w 1993 r. Synergy House, 2 kolejne budynki zostały wybudowane przez park i wkrótce w pełni wynajęte.

Dla dalszego rozwoju parku kluczowa była współpraca z organizacją Hume Regeneration Ltd.⁶⁷ (HRL) i University Computer Centre, której owocem było pełne szerokopasmowe przyłączenie parku do sieci Internet. W tym zakresie MSP stał się pionierem w Wielkiej Brytanii, a w 1996 r. park dysponował już własną stroną internetową, co na ówczesne czasy było przełomowym osiągnięciem.

Kolejna, czwarta faza rozwoju MSP bazowała na środkach pozyskanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (ERDF), wspartych pożyczką bankową. W 1995 r. park był już właścicielem 2 budynków i zarządzał kolejnymi 2, co zapewniło osiągnięcie „masy krytycznej” i dało po raz pierwszy długookresową zdolność finansową.

Pod koniec lat 90. grono udziałowców MSP powiększono o kolejną uczelnię (do 3) Manchester

⁶⁷ MSP obecnie kontynuuje współpracę z Hulme Regeneration, w celu dalszego wypracowywania odpowiednich działań na terenie parku naukowego, znajdującego się w centrum Hulme, zmierzających do rozwoju upośledzonego terenu.

Metropolitan University (MMU). Owozem tej współpracy był nowy projekt utworzenia dla Manchesteru Wschodniego nowej inicjatywy, w nowej lokalizacji: „One Central Park”. Oznaczało to rozszerzenie działalności MSP o nową lokalizację. Zgodnie z założeniem o równowadze 3 sił w strukturze MSP, wzmocnienie wśród świata naukowego musiało zostać zrównoważone wzrostem zaangażowania sektora prywatnego. Wówczas do grona udziałowców udało się pozyskać: National Westminster Bank plc oraz 3i Group plc. Zmiany te gwarantowały dodatkową korzyść dla firm- lokatorów przybliżając je do instytucji oferujących kapitał podwyższonego ryzyka oraz dających możliwości kredytowania. Na tym, już zaawansowanym, etapie rozwoju zmieniono status zarządzającej parkiem spółki z funkcji jedynie zarządczych na funkcje gospodarowania posiadanymi zasobami inwestycyjnymi.

Po kolejnej, piątej fazie rozbudowy, w czasie której MSP przybyły 2 kolejne budynki, dotychczasowy teren parku został zagospodarowany i w latach 1998-2001 park zmierzał do osiągnięcia punktu pełnego zapewnienia. Zaowocowało to poprawiającą się kondycją finansową parku, który zaczął wykupywać od swoich fundatorów starsze budynki znajdujące się na jego terenie. W ten sposób odkupiono od MCC pierwszy budynek parku – Enterprise House.

Ponieważ potrzeba ekspansji nadal była znaczna, MSP zawiązała joint-venture z Pochin's Plc, rodzinną firmą zajmującą się budownictwem i działalnością developerską. W ten sposób w 1999 roku powołano do życia Manchester Technopark Ltd, która utworzyła w Manchesterze, w niedalekiej odległości parku naukowego, park technologiczny. Inwestycja była bezpośrednią odpowiedzią na potrzeby ekspansji firm związanych z MSP i pozwoliła na dalsze rozszerzanie działalności parku.

W ostatnich latach MSP zaangażował się także we współpracę z MCC przy tworzeniu Rządowych Akademii Miejskich na miejscu upadającej szkoły średniej. Finansowanie tej inwestycji zapewniło partnerstwo z MCC oraz United Learning Trust, do którego otrzymano wsparcie finansowe ze strony rządu, na nowy budynek szkoły.

Działalność MSP odbywa się obecnie w 3 lokalizacjach w Manchesterze i w 3 postaciach:

- 1) Manchester Science Park (MSP) (1984) – park naukowy – 20.000 m² przestrzeni biurowej i laboratoriów w sąsiedztwie University of Manchester. Na terenie 2 z 7 budynków są przeznaczone dla firm początkujących „early stage companies”. Zawiera Manchester International Innovation Centre (MIIC).
- 2) Techopark (Tp) (2001) – park technologiczny – 6.977 m² powierzchni w 3 budynkach, w których w 2007 r. zajętych było 64% powierzchni. Zawiera: centrum danych – wykorzystane obecnie w 100% i przy całkowitym wykorzystaniu energii elektrycznej dostępnej w parku.
- 3) One Central Park⁶⁸ (OCP) (2005) – centrum innowacyjnej edukacji i przedsiębiorczości opartej na wiedzy – 930 m² powierzchni. Zawiera Centrum Technologiczne, w części kierowanej przez MSP zajęte jest w 60% przez 5 firm.

Obecnie (luty 2008) w MSP działa 106 firm, które utworzyły ponad tysiąc miejsc pracy na terenach objętych programem „regeneracji” (w tym 8 w Technoporcie i 5 w One Central Park). Spo-

⁶⁸ Wspólnie kierowane przez MSP i University of Manchester Inkubator Company.

śródt tych firm 26 to przedsiębiorstwa nowe, z czego 12 pochodzi z zagranicy. W sumie w MSP działa już 20 zagranicznych firm z 9 krajów świata.

Firmy zlokalizowane na terenie MSP, Tp i OCP reprezentują następujące dziedziny:

- ochrona zdrowia (19),
- usługi dla biznesu (18),
- komputery/telekomunikacja (41),
- media cyfrowe (6),
- technologie przemysłowe (12),
- konsultacje techniczne (5),
- środowiskowe (3),
- sektor publiczny (2).

Ok. $\frac{2}{3}$ firm ulokowanych w MSP współpracuje z uniwersytetami Manchesteru i wiele z nich rekrutuje absolwentów bezpośrednio z uczelni. Do realizacji poszczególnych projektów zatrudniani są również studenci.

Park znajduje się obecnie w fazie dojrzałości i stanowi przykład dla innych parków na całym świecie. Kadra zarządzająca parkiem została rozbudowana do 26 osób w 2004 r. Misją parku jest nadal zwiększenie gospodarczego i technologicznego potencjału Manchesteru, a główne cele działalności to: koncentracja na zapewnieniu rozwoju MSP, poprawa jakości oferowanych usług w celu maksymalizacji komercyjnego sukcesu MSP i jego lokatorów oraz wzmacnianie marki MSP, aby była postrzegana jako najbardziej pożądana lokalizacja w Europie dla firm wysoko-technologicznych.

W 2006 r. MSP osiągnął £1 mln zysku brutto i był to już kolejny rok, kiedy zanotowano zyski tego rzędu.

Technopolis Oulu

Technopolis Group powstała na bazie parku technologicznego w Oulu – Technopolis Oulu. Park technologiczny Technopolis w Oulu powstał w 1982 r. z inicjatywy lokalnych przedsiębiorców i działaczy samorządowych. Celem przedsięwzięcia było utworzenie ośrodka nowoczesnych technologii, stanowiącego podstawę dla rozwoju miasta i regionu. Park w Oulu budowano na wzór amerykańskich parków (z Doliny Krzemowej i okolic Bostonu), uwzględniając specyfikę Finlandii. Sukces parku skłonił Technopolis do otwarcia następnego ośrodka – Medipolis. Park technologiczny zlokalizowany został w północnej części miasta – Linnanmaa (obok Uniwersytetu w Oulu i ośrodków badawczych VTT), zaś Medipolis w pobliżu szpitala uniwersyteckiego.

Technopolis Group jest również spółką matką dla Innopoli Ltd, spółki zarządzającej Technopolis Innopoli. Technopolis Innopoli składający się z Innopoli I, Innopoli II i Technopolis Ventures zlokalizowany jest w Otaniemi w regionie Helsinek – w samym sercu najbardziej znanego i największego fińskiego klastra technologicznego (w bliskim sąsiedztwie działa ok. 25 tys. firm IT). W 2003 r. Technopolis Group przejęła Innopoli I, zaś w 2007 – Innopoli II. Technopolis Ventures (były park naukowy Otaniemi) założony w 1986 r. przez 10 lat był jedynym inkubatorem w regionie Helsinek, a obecnie jest największym inkubatorem w Finlandii. Na powierzchni ok. 4 tys. m² inkubatora funkcjonuje ok. 180 przedsiębiorstw high-tech zatrudniających łącznie prawie 1 tys. osób. Wśród firm przyjmowanych przez inkubator ok. $\frac{1}{3}$ stanowią firmy typu start-up (założone przez studentów Helsinki University of Technology HUT), ok. $\frac{1}{3}$ – firmy założone przez absolwen-

tów HUT, a pozostała $\frac{1}{3}$ to firmy spin-off. W ciągu 10 lat działalności parki Innopoli I i II oraz Technology Ventures wykreowały ponad 5 tys. nowych miejsc pracy. Podstawą działalności Innopoli Ltd. jest program Spinno, w ramach którego realizowane są liczne szkolenia i projekty. Spinno umożliwia świadczenie szerokiego wachlarza usług wspierających działalność biznesową lokatorów oraz realizację inwestycji wysokiego ryzyka.

Do Grupy Technopolis należą również inne jednostki, m.in. Technopolis Hitech Ltd., przedsiębiorstwa Oulutech Ltd., li Micropolis Ltd. oraz Technocenter Kempele Oy. Technopolis jest spółką publiczną, notowaną na giełdzie, a jej kapitał akcyjny wynosi ponad 28 mln euro. W lutym 2008 r. struktura udziałowców grupy Technopolis przedstawiała się następująco:

- City of Oulu – 5,3%,
- City of Tampere – 3,4%,
- OP Life Assurance Company Ltd. – 2,1%,
- Varma Mutual Pension Insurance Company – 1,7%,
- OP Bank Group Pension Fund – 1,5%,
- Sitra – 1,5%,
- City of Vantaa – 1,4%,
- OP Bank Group Pension Foundation – 1,3%,
- Finnish Cultural Foundation – 1,2%,
- Odin Finland – 1,2%.

Misją parku Technopolis Oulu (jak i całej Grupy Technopolis) jest umożliwienie rozwoju i stworzenie optymalnego otoczenia dla przemysłu wysokotechnologicznego poprzez dostarczenie kompleksowych usług biznesowych i zapewnienie nieruchomości (powierzchni lokalowych). Technopolis posiada radę nadzorczą złożoną z wybitnych naukowców i praktyków przemysłu.

Na terenie technopolii Oulu działają głównie firmy z sektora high-tech. Wśród lokatorów parku przeważają branże: telekomunikacyjna, elektroniczna, optoelektronika, informatyczna, biotechnologia, farmaceutyczna oraz związane z ochroną środowiska.

Infrastruktura i zasoby

Technopolis Group dysponuje nowoczesną infrastrukturą, którą dostosowuje się do wymagań i potrzeb klientów. Technopolis Group funkcjonuje w Oulu, Helsinkach-Vantaa, Espoo Otaniemi, Jyväskylä, Lappeenranta, Tampere oraz w Rosji – w St. Petersburgu, a centra technologiczne grupy należą do najbardziej nowoczesnych ośrodków w Finlandii i w całej Europie.

Grupa dysponuje 40 budynkami o łącznej powierzchni ok. 200 tys. m² (prawie w całości wykorzystane). Powierzchnie wynajmowane firmom wahają się od 10 m² do 40 tys. m² i są to głównie powierzchnie biurowe. Powierzchnie produkcyjne mają w tej strukturze niewielki udział.

W Helsinki-Vantaa – w budynku o łącznej powierzchni 64 tys. m² funkcjonują firmy zatrudniające łącznie około 3 tys. osób, w klastrze Innopoli – we wszystkich budynkach o powierzchni 43 tys. m² pracuje ok. 1,8 tys. osób.

W spółce zarządzającej parkiem pod koniec marca 2004 r. pracowało 95 osób, z czego większość zatrudniona była w usługach projektowych, a reszta przy pracach związanych z zarządzaniem nieruchomościami i w usługach biznesowych. Całkowite przychody grupy w 2003 roku wyniosły 28,48 mln euro, zaś zysk netto za ten okres blisko 6%.

W regionie Oulu Technopolis działa w 5 lokalizacjach:

1) Technopolis Linnanmaa

- 4 tys. ekspertów,
- 2 tys. firm funkcjonujących w klastrze,
- 4 budynki (różnorodne pomieszczenia konferencyjne, 2 audytoria),
- inkubator,
- Narodowe Centrum Badań Technicznych (VTT-Technical Research Centre of Finland),
- Uniwersytet Oulu.

2) Technopolis Kontinkangas

- zlokalizowane w pobliżu centrum Oulu,
- ważne centrum technologiczne, ukierunkowane na rozwój branży informatycznej i medycznej,
- 50 firm lokatorskich zatrudniających 600 osób,
- 1 budynek (6 sal konferencyjnych, 1 audytorium, restauracja),
- bliskie sąsiedztwo Nokia Peltola oraz Oulu University Hospital.

3) Technopolis Airport

- klaster, w którym funkcjonuje 15 firm i zatrudnionych jest 700 osób,
- 1 budynek (7 sal konferencyjnych, 1 restauracja),
- oferowane lokale do wynajęcia o pow. 25-850 m².

4) Technopolis Laanila

- trzon stanowią centrum badawcze Kemira Oyj's i przedsiębiorstwa high-tech,
- ukierunkowane na ochronę środowiska,
- zatrudniające 200 osób,

5) Technopolis Oulu City Center

- zlokalizowane w centrum Oulu,
- budynek Technopolis Oulu City Center o pow. 11 tys. m².

Na terenie parku Technopolis Oulu, w budynkach o łącznej powierzchni ok. 81 tys. m² funkcjonuje ponad 200 przedsiębiorstw zatrudniających ok. 3,2 tys. osób. Nokia Telecommunications i Nokia Mobile Phones rozbudowują dział B+R w Oulu – na obszarze parku Technopolis Oulu budowany jest 9 tys. m² budynek Nokia Mobile Phones oraz 12,5 tys. m² budynek Nokia Telecommunications.

Lokatorzy parku

W Technopolis Oulu funkcjonują przede wszystkim małe przedsiębiorstwa, zatrudniające do 50 pracowników. Firmy mają średnio 10-letnie doświadczenie. Najbardziej znaczące firmy działające w parku to Nokia zatrudniająca w Oulu ok. 5 tys. osób i Elektrolit, zatrudniająca ok. 500 osób.

Ze względu na pochodzenie firm w Technopolis Oulu, największy udział mają firmy krajowe, zaś ok. 10% przedsiębiorstw ulokowanych w parku stanowią firmy zagraniczne (m.in. amerykańskie i szwedzkie). Znaczna część lokatorów parku ma silne powiązania ze światem nauki i wywodzi się ze środowiska B+R – są to firmy odpryskowe z Uniwersytetu w Oulu lub Narodowego Centrum Badań Technicznych. Park stosuje odpowiedni system doboru lokatorów na podstawie ustalonych kryteriów (m.in. poziom innowacyjności, potencjał rozwoju, specjalizacja branżowa, ukierunko-

wanie na rynki międzynarodowe, jakość biznes planu). Około 90-95% firm opuszczających park „przeżywa” – funkcjonuje z powodzeniem na rynku.

Oferta parku

Firmy w Technopolis Oulu działają w sektorach zaawansowanych technologii i potrzebują wsparcia w zakresie doradztwa i szkoleń. Park zapewnia im dostęp do zasobów akademickich (przede wszystkim do naukowców), czemu sprzyja bliskość silnych ośrodków naukowych.

Park w Oulu oferuje firmom wysokiej jakości pomieszczenia biurowe i przemysłowe wraz z infrastrukturą, usługi wspomagające prowadzenie biznesu, usługi związane z utrzymaniem pomieszczeń (remonty, sprząatanie), usługi logistyczne (łączność telekomunikacyjna, Internet), usługi administracyjne (repcja, obsługa biurowa), doradztwo w dziedzinie biznesu i aktualnej sytuacji w danym sektorze. Technopolis pośredniczy również w poszukiwaniu pracowników. Ponadto park organizuje dla swoich klientów liczne szkolenia, konferencje i seminaria.

Wszystkie usługi oferowane przez park są pełnopłatne, świadczone po cenach rynkowych i nie wchodzi w skład czynszu. Pomimo iż czynsz w parku jest wyższy niż w innych miejscach w regionie, firmy chętnie lokują się w parku ze względu na prestiż i kontakty ze światem nauki oraz innymi lokatorami parku. Poprzez ulokowanie w parku przedsiębiorstwa budują własną markę na bazie marki Technopolis.

Dla porównania – Innopoli ma bardzo podobną ofertę; swoim klientom zapewnia dostęp do usług administracyjno-logistycznych (repcja, telefony, usługi pocztowe, sieci komputerowe), sal konferencyjnych i wykładowych, obsługi prawnej. Oprócz tego na terenie Innopoli funkcjonują: restauracja, sauna, agencja turystyczna i sala gimnastyczna. Technopolis Ventures oferuje firmom lokatorskim usługi wspierające działalność biznesową: m.in. usługi finansowe, doradztwo oraz pomoc w nawiązywaniu międzynarodowych kontaktów (za pośrednictwem Innovation Relay Centre).

Promocja i komunikacja

Technopolis w Oulu należy do najbardziej znanych parków technologicznych w Europie. Oulu nazywane jest Krzemową Doliną Północy, a park technologiczny Oulu jest stawiany za wzór i źródło dobrych praktyk dla innych parków. Grupa posiada własną stronę internetową: <http://www.technopolis.fi/>.

Otoczenie, oddziaływanie na region i współpraca z innymi podmiotami

Park Technopolis w Oulu przynależy do TEKEL (Fińskie Stowarzyszenie Parków Technologicznych). Parki technologiczne i naukowe należące do TEKEL są niezależnymi przedsiębiorstwami, nie są finansowane ze środków budżetu państwa. Technopolis Oulu współpracuje z wieloma różnymi partnerami, w tym również z instytucjami B+R. Park posiada powiązania zarówno z zagranicznymi ośrodkami badawczymi, jak i z regionalnymi i krajowymi instytucjami (Uniwersytet w Oulu, Narodowe Centrum Badań Technicznych, Centrum Doskonałości Regionu Oulu). Również silna jest współpraca wewnątrz parku. Firmy zlokalizowane w Technopolis Oulu współpracują ze sobą w wielu projektach, co jest ułatwione bliskością lokalizacyjną. Powyższe powiązania są inicjowane przez park poprzez organizację licznych seminariów, konferencji i szkoleń.

Czynniki sukcesu i dobre praktyki

Na bazie sukcesów Technopolis Oulu zostały zebrane czynniki sukcesu oraz dobre praktyki (najlepsze wzorce):

Czynniki sukcesu

- Obecność silnego ośrodka akademickiego i licznych centrów badawczych, duży potencjał naukowy w zróżnicowanych dziedzinach high-tech, wysoko wykwalifikowani absolwenci (Uniwersytet w Oulu, Narodowe Centrum Badań Technicznych, Centrum Badawcze Kasetli).
- Współdziałanie nauki z przemysłem: wypracowana metodyka zdobywania wiedzy i umiejętności i przekazywanie ich do powszechnego społecznego wykorzystania.
- Rozbudowana infrastruktura wsparcia biznesu: wysoki poziom rozwoju sieci ośrodków (w szczególności parków technologicznych) wspierających innowacyjne firmy.
- Obecność innowacyjnych i kreatywnych przedsiębiorców, rozwój innowacyjnych firm i technologii, rozwinięta przedsiębiorczość: Nokia, posiadająca w pobliżu wiele ośrodków badawczych i produkcyjnych (Nokia Mobile Phones, Nokia Cellular Systems, Nokia Communications, Nokia Networks).
- Publiczny kapitał: spójny, przewidywalny system finansowania poszczególnych etapów badań, począwszy od badań podstawowych po prace wdrożeniowe.
- Stałe monitorowanie postępu prac naukowo-badawczych (jednostka odpowiedzialna – Johtoryhmä lub Project Management Group, składającą się z przedstawicieli wszystkich stron finansujących badania).
- Finansowanie nauki oparte na grantach, dopłatach do badań realizowanych w konsorcjach przez instytucje rządowe, pożyczkach dla firm podejmujących prace wdrożeniowe, finansowaniu badań na zamówienie firm i konsorcjów. Najnowsze osiągnięcia powstające z publicznych środków Finlandii dostępne są dla fińskich firm.
- Prywatny kapitał: obecność prywatnych inwestorów, kapitału wysokiego ryzyka, środki budżetowe zarządzane przez odpowiednie firmy na zasadach rynkowych (np. SITRA The Finnish National Fund for Research and Development).
- Rozbudowana infrastruktura fizyczna.
- Zaangażowanie władz lokalnych, współpracujących przy tworzeniu infrastruktury i wspierające innowacyjne działania.
- Atrakcyjne warunki życia.

Dobre praktyki

- Marketing i public relations: Park ma własny biznesplan i opracowaną strategię. Ponadto w parku wydzielona jest komórka organizacyjna powołana do promocji parku i kontaktów z innymi podmiotami na rynku.
- Dobre kontakty z klientami, odpowiednia selekcja lokatorów: w parku istnieją odpowiednie procedury dotyczące kontaktowania się z potencjalnymi lokatorami i selekcji lokatorów (na podstawie ustalonych kryteriów).
- Rozpoznanie potrzeb klienta: duży nacisk w parku położony jest na negocjacje z klientami. Z jednej strony park stara się właściwie ocenić swoje możliwości względem potrzeb klienta. Z drugiej strony, w oparciu o te potrzeby, stara się dopasować swoją ofertę.
- Zawieranie umów satysfakcjonujących dla obu stron: bardzo ważnym elementem jest odpowiednie sporządzenie umowy, która byłaby satysfakcjonująca zarówno dla parku, jak i dla lokatora. W umowie tej zawierają się prawa i obowiązki każdej ze stron. Dzięki temu firma lo-

lokatorska ma zapewniony dostęp do odpowiednich zasobów parku (administracja, szkolenia, doradztwo itp.), zaś park oprócz przychodów z tytułu wynajmu powierzchni może (w zależności od zapisów w umowie) korzystać z wyników pracy firmy (np. prawa do patentu, przychody ze sprzedaży licencji itp.)

- Wsparcie eksperckie, biznesowe i finansowe od początku działalności firmy do momentu opuszczenia przez nią parku.
- Przyciągnięcie źródeł kapitału do parku.
- Inicjowanie współpracy między światem nauki a przemysłem przez park.
- Specjalizacja branżowa.
- Pomiar satysfakcji firm lokatorskich, intensywny monitoring firm zlokalizowanych w parku.
- „Follow-up” i „feedback”: w parku przeprowadza się pomiar zadowolenia lokatorów z oferty parku. Każda firma lokatorska opuszczająca park proszona jest o wyrażenie opinii na temat pobytu w parku. W ten sposób osoby zarządzające parkiem otrzymują informację zwrotną na temat zarządzania parkiem i mogą reagować w razie negatywnych opinii. Ponadto park prowadzi zaawansowany monitoring rozwoju firm, które opuściły park.
- Osiedlanie się firm opuszczających park w pobliżu parku, stała współpraca tych firm z parkiem.

10. Wnioski i rekomendacje

Parki technologiczne stały się jednym z istotnych elementów regionalnych systemów innowacyjnych, a przez to narzędziem transformacji w stronę gospodarki opartej na wiedzy, gdzie innowacje i nowe technologie odgrywają coraz większą rolę. Już sam fakt ich powstania jest istotny dla rozwoju regionu poprzez przyciągnięcie inwestorów, pomoc w nawiązaniu pierwszych kontaktów pomiędzy środowiskami, które docelowo powinny stworzyć efektywny system przepływu technologii.

Obraz parku technologicznego w Polsce, który wyłonił się po przeprowadzeniu swego rodzaju „inwentaryzacji”, przedstawia się następująco.

1. Prawie wszystkie parki poddane badaniu działają jako instytucje non-profit. W zdecydowanej większości parki zarządzane są przez spółki akcyjne, niewiele rzadziej przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Niestety w części parków struktura organizacyjna i forma zarządzania nie są zbyt przejrzyste, np. jednym parkiem zarządzają 2 podmioty lub jednostka zarządzająca w ogólnie nie istnieje. Sytuacja taka może prowadzić do rozmywania odpowiedzialności i nakładania się kompetencji.
2. Prawie jedna trzecia z badanych parków to w rzeczywistości projekty, a nie działające parki technologiczne. Ich przyszłość jest jeszcze niejasna, choć większość z tych projektów budzi duże nadzieje na szybki i profesjonalny start. Jeżeli do tej grupy dołączymy parki znajdujące się w fazie wczesnego wzrostu, to okaże się, że tylko połowa faktycznie realizuje funkcje parków technologicznych czy przemysłowych.
3. Duża część parków objętych badaniem jest trudna do zakwalifikowania jako park technologiczny, park naukowy czy park przemysłowy. Pierwszą przyczyną jest wspomniana wyżej duża grupa parków, w których ocenie mogą podlegać tylko założenia i plany co do faktycznej działalności. Drugą przyczyną jest nieczęste występowanie parków w czystych formach, większość z nich łączy funkcję parku technologicznego i naukowego lub technologicznego i przemysłowego. Może to być wynikiem dopasowania do potrzeb firm w regionie lub mało sprecyzowanych założeń czy strategii, częstych zmian zarządu i w konsekwencji zmieniających się koncepcji funkcjonowania parku.
4. Na terenie funkcjonujących parków tworzone są instytucje mające na celu wspieranie funkcji proinnowacyjnych parku. Najczęściej parki decydują się na otwarcie na swoim terenie:
 - inkubatora technologicznego (w 9 parkach),
 - inkubatora przedsiębiorczości (w 8 parkach),
 - punktu konsultacyjnego (w 8 parkach),
 - centrum transferu technologii (CTT) (w 6 parkach).

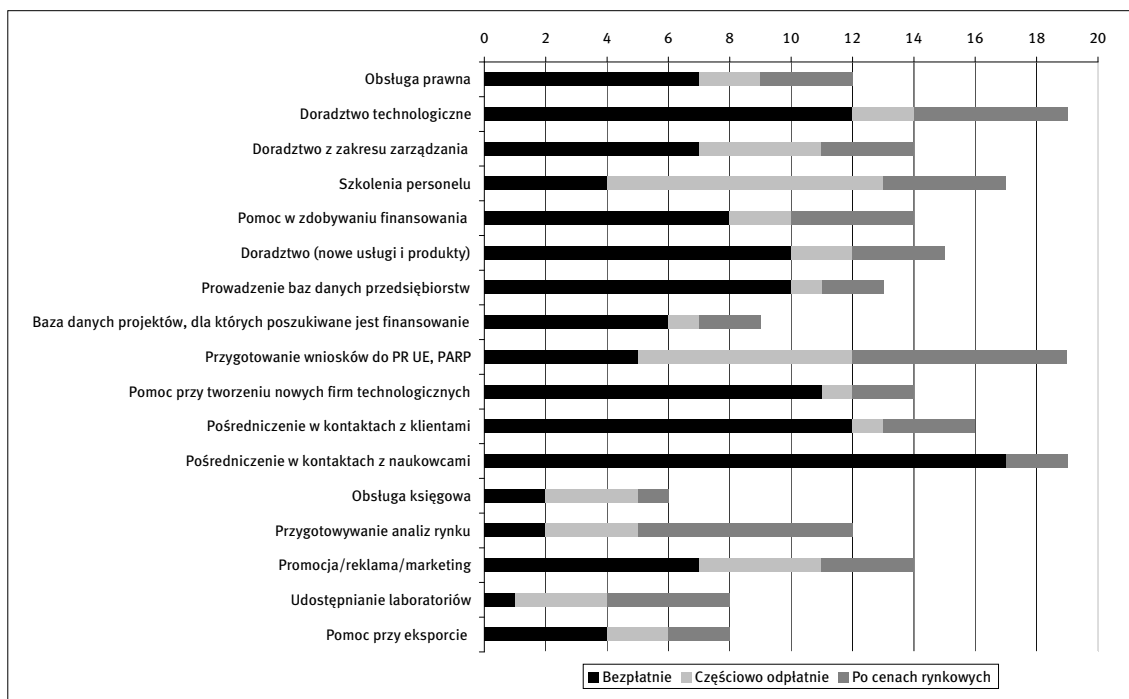
Natomiast w żadnym z badanych parków nie działają centrum doskonałości, fundusz poręczeniowy, fundusz kapitału podwyższonego ryzyka (venture capital). Ale za to w jednym z parków działa Regionalna Instytucja Finansująca. Dane te ukazują pierwszą ze słabych stron parków funkcjonujących w Polsce, a mianowicie: brak współpracy z instytucjami, które mogłyby wspierać finansowo rozwój lokatorów parku.

5. W tworzenie parków bardzo często angażują się uczelnie wyższe, w niewielu przypadkach jednostki badawczo-rozwojowe. Jest to zjawisko z jednej strony pozytywne, bo pozwala uczelniom na formalne zaangażowanie się we współpracę z firmami zlokalizowanymi w parku. Sprzyja to poprawie kontaktów środowiska biznesu ze środowiskiem naukowym i lepszemu ukierunkowaniu oferty badawczej uczelni pod kątem potrzeb innowacyjnych firm. Z drugiej jednak strony niewielkie zainteresowanie jednostek badawczo-rozwojowych współpracą z parkami skutkuje niewielką liczbą zlokalizowanych w parkach firm spin-off i niską aktywnością patentową lokatorów parku. Brak zaangażowania jednostek badawczo-rozwojowych może jednak świadczyć bardziej o ich wewnętrznych problemach.
6. Coraz powszechniejsze staje się wdrażanie norm zarządzania jakością. 10 parków już uzyskało stosowne certyfikaty, a kolejne 3 planuje wprowadzenie norm. Jest to również pozytywne zjawisko, świadczące o podnoszeniu jakości zarządzania. Kolejnym etapem powinno być zachęcanie firm lokatorów do wprowadzania podobnych systemów, co dodatkowo powinno poprawić współpracę z parkiem.
7. Większość parków zdecydowała się na wybór specjalizacji, na której będzie koncentrować swoje wysiłki (budując odpowiednie laboratoria) i zgodnie z którą dobierani powinni być lokatorzy parku. Podejście takie wydaje się słuszne, bowiem orientacja branżowa pozwala parkom na większe wykorzystanie potencjału regionu, lepsze dostosowanie oferty parku do potrzeb firm, chociażby poprzez odpowiednie wyposażenie laboratoriów, pozwala również inicjować współpracę między firmami. Ten ostatni aspekt jest szczególnie istotny w kontekście pobudzania innowacyjności i tworzenia systemów innowacyjnych. Wachlarz obranych dziedzin jest w większości przypadków dość szeroki, a najczęściej wybierane dziedziny to informatyka i technologie informacyjne oraz ochrona środowiska. Orientacja branżowa większą rolę odgrywa w parkach naukowo-technologicznych, a mniej istotna jest w przemysłowych.
8. Wśród najczęściej wyznaczanych celów funkcjonowania parków można wymienić:
 - zapewnienie dogodnych warunków rozwojowych firmom technologicznym (24 parki),
 - umożliwienie lepszej współpracy świata nauki i biznesu (24 parki),
 - wsparcie rozwoju gospodarczego regionu (23 parki).
9. Stosunkowo rzadko parki współpracują z parkami bliźniaczymi na zasadzie twinningu. Współpracę tego typu zadeklarowało 6 parków. Jeżeli współpraca tego typu została już nawiązana, to opiera się głównie na wspólnych szkoleniach i udziale w konferencjach. Zdarzają się także wspólne publikacje (2 przypadki), oraz wymiana baz technologii (1) czy poszukiwanie dostawców i kooperantów (1). Dodatkowo parki wymieniają doświadczenia i korzystają z porad partnerów. Nawet na etapie tworzenia koncepcji budowy parku założyciele rzadko czerpali inspiracje z doświadczeń innych parków. Przy zakładaniu tylko 4 parków w Polsce wykorzystano sprawdzony zagraniczny model parku.
10. Parki są instytucjami, które w głównej mierze powinny ułatwiać powstawanie sieci współpracy w regionie. Dlatego też stopień zaangażowania w kooperację z przedstawicielami zarówno władz, przedsiębiorstw, jaki i sektora naukowo-badawczego ma bardzo istotne znaczenie. Przeprowadzone badania wykazały, iż wszystkie badane parki współpracują z uczelniami wyższymi i najczęściej bardzo wysoko oceniają znaczenie tej współpracy. Rzadszą praktyką jest współpraca z innymi parkami technologicznymi, jednocześnie ocena tej współpracy jest

nieceo gorsza niż w przypadku uczelni wyższych. Z kolei 21 parków współpracuje z instytucjami samorządowymi i rządowymi, oceniając ten rodzaj współpracy zdecydowanie najwyżej. Często jest to jednak kwestia powiązań związanych z istotnym wsparciem finansowym i majątkowym oferowanym przez samorządy, niekoniecznie dotyczy wspólnej realizacji projektów rozwojowych. Współpracę z jednostkami badawczo-rozwojowymi deklaruje 18 parków, natomiast tylko 5 deklaruje współpracę z instytucjami venture capital.

11. Wynagrodzenia pracowników parku stanowią średnio 27,6% kosztów działalności jednostki, a koszty promocji to średnio ok. 5,2% ponoszonych kosztów. Przychód z wynajmu zapewnia parkom ok. 24% całkowitych przychodów. Zdecydowanie większe znaczenie mają środki pochodzące z funduszy Unii Europejskiej lub granty z innych organizacji międzynarodowych (ok. 53%). Taka struktura przychodów może w przyszłości generować trudności w finansowaniu działalności parków. Ograniczanie wsparcia z funduszy strukturalnych spowoduje za kilka lat konieczność znalezienia nowych, komercyjnych źródeł finansowania usług i infrastruktury.
12. Średnie zatrudnienie w parkach wynosi obecnie 15 osób. Kadre zarządzającą stanowią przeciętnie 2 osoby. Większość parków nie zatrudnia pracowników badawczo-rozwojowych. W sumie w przebadanych parkach pracuje 76 pracowników z wykształceniem wyższym technicznym, 21 doktorów, a 24 osoby są jednocześnie pracownikami uczelni wyższych. Dynamika zatrudnienia w badanych parkach wyniosła 47% w 2006 i 58% w 2007 r.
13. O stopniu rozwoju parków w ostatnich latach świadczy liczba firm w nich zlokalizowanych. Od 2005 r. wzrosła ona o ponad 370% i obecnie firmy te zatrudniają 5,3 razy więcej osób niż w 2005 r. W tej grupie 54% firm to firmy innowacyjne, 6,5% to firmy typu spin-off a 20,4% to start-upy. 29,5% firm, działając w parkach, prowadzi własne prace badawczo-rozwojowe. Struktura firm pod względem zatrudnienia przedstawia zdecydowaną dominację sektora MSP: 72% firm to mikroprzedsiębiorstwa, 20% firmy małe, a po 4% stanowią firmy średnie i duże.
14. Swoim lokatorom parki najczęściej oferują możliwość korzystania z sal konferencyjnych (18 parków), pracowni technicznych (8), laboratoriów (7). Tylko w 2 badanych parkach dostępne było eksperymentatorium, a w jednym centrum kreatywności. W planach na przyszłość najczęściej mówi się o uruchamianiu laboratoriów (14) i sal konferencyjnych (11). W pojedynczych przypadkach tworzone będą pracownie techniczne (2), eksperymentatoria (2) i centra kreatywności dla dzieci i młodzieży (3). Warto zwrócić uwagę na strukturę oferowanych przez parki usług.

Wykres 38. Oferta parków w podziale na usługi bezpłatne i płatne (we wszystkich parkach uczestniczących w badaniu (suma))

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań przeprowadzonych w parkach

Okazuje się, że większość parków przynajmniej część usług oferuje przedsiębiorstwom zlokalizowanym w parku bezpłatnie lub po cenach niższych niż rynkowe. Jest to więc działanie o charakterze pomocy publicznej, polegające na bezpośrednim przysporzeniu przedsiębiorstwom korzyści finansowych, uprzywilejowując je w stosunku do innych.

Działania o charakterze pomocy publicznej są najbardziej skomplikowaną formą pomocy dla przedsiębiorstw, ponieważ jej udzielanie podlega bezpośrednio przepisom unijnym. Ponadto, często interpretacja czy dane działanie jest pomocą publiczną, nie jest wcale oczywista. Przesłanki, przy zaistnieniu których wsparcie finansowe stanowi pomoc publiczną, podlegającą notyfikacji do Komisji Europejskiej, zostały określone w art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE).

Tryb postępowania w sprawach związanych z pomocą publiczną na szczeblu krajowym reguluje ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach pomocy publicznej⁶⁹. Jednostki udzielające pomocy zgodnie z tą ustawą są zobowiązane do przedstawiania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) sprawozdań o przyznanej pomocy. Powinny one zawierać informacje dotyczące beneficjentów pomocy oraz jej rodzajów, form, wielkości i przeznaczenia.

⁶⁹ Dz.U. Nr 123, poz. 1291.

Świadczenie usług po cenach niższych niż rynkowe staje się więc dość istotnym problemem. Z jednej strony wpisuje się bowiem w koncepcję i funkcje parku, z drugiej jest ograniczane przepisami o pomocy publicznej. W części badanych parków świadomość ta nie jest powszechna, w innych natomiast żadne usługi nie są świadczone po cenach niższych niż rynkowe ze względu na istniejące przepisy dotyczące pomocy publicznej.

15. Nieco inaczej wygląda sprawa w przypadku pomocy świadczonej na rzecz parku jako podmiotu (i beneficjenta pomocy) przez instytucje rządowe czy samorządowe. Interpretacja przepisów i ich stosowanie w odniesieniu do parków technologicznych była przedmiotem dyskusji i licznych analiz ze strony Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki oraz agencji rządowych, które przekazują pomoc różnego typu dla parków. Ze względu na fakt, że park jest w tym procesie zwykle jedynie instytucją transferową, a pomoc jest kierowana dalej do firm, to zwykle nie podlega ona przepisom o pomocy publicznej.
16. Istotnym zadaniem parków jest wsparcie transferu technologii. Na tym polu parki nie osiągają jeszcze sukcesów. Świadczy o tym fakt, iż parki (za wyjątkiem Pomorskiego Parku Naukowo-Technologicznego – 7 zgłoszonych patentów) właściwie nie mogą pochwalić się sukcesami w zakresie wsparcia firm w patentowaniu. W sumie w 2007 r. do Urzędu Patentowego RP złożono 10 wniosków patentowych, do Europejskiego Urzędu Patentowego tylko 1, tak samo do urzędu patentowego w innym kraju. Zgłoszono również tylko 4 znaki towarowe do ochrony (wynik ten jest zasługą parku z Bełchatowa).
17. Przeprowadzone badania skłaniają do potwierdzenia tezy o wpływie uwarunkowań ekonomicznych na powodzenie realizacji strategii i jej oddziaływania na wzrost konkurencyjności regionu. Parki, które powstały w oparciu o dobrą bazę ekonomiczną i naukową rozwijają się najlepiej. Należą do nich: Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, Poznański Park Naukowo-Technologiczny, Toruński Park Technologiczny, Wrocławski Park Technologiczny, Bełchatowsko Kleszczowski Park Przemysłowo Technologiczny, Krakowski Park Technologiczny. Wszystkie te parki pozostały w dużych aglomeracjach miejskich, posiadających znaczące zaplecze nadawczo-naukowe, lub w ich pobliżu. Na marginesie warto zaznaczyć, że parki, które dopiero są na etapie planowania, powinny strąć się o jak najlepszą lokalizację – wszystkie parki zagraniczne opisane w rozdziale 10. są świetnie skomunikowane i położone blisko centrum metropolii miejskiej.

Wnioski zebrane w toku realizacji badania pozwalają na sformułowanie rekomendacji adresowanych z jednej strony do samych parków technologicznych i związanych z usprawnieniem ich działania, z drugiej zaś strony do instytucji, które mogą odegrać kluczową rolę w rozwoju tego typu podmiotów, oferując im wsparcie merytoryczne i finansowe.

Ważnym aspektem jest zapewnienie ciągłości i spójności działań parku. Gwarantem takiej konsekwencji w realizacji zadań jest przede wszystkim stabilność podmiotu zarządzającego parkiem i jego niezależność od wpływów politycznych. Skuteczne zarządzanie jest bardzo trudne przy częstych zmianach ludzi odpowiedzialnych za realizację strategii rozwojowej parku. W przypadku tych parków, gdzie większościowym udziałowcem jest instytucja, której działanie uzależnione jest od zmian politycznych, takie ryzyko jest szczególnie widoczne. Dlatego też warto zapewnić możliwie zróżnicowany i wyważony skład poszczególnych udziałowców, wzorem Manchester Science Park czy Bełchatowsko Kleszczowskiego Parku Przemysłowo Technologicznego, gdzie

udział w zarządzaniu parkiem mają zarówno organy administracji publicznej jak i sektor prywatny oraz środowisko naukowe. Równowaga między tymi grupami podmiotów zapewni stabilne i obiektywne zarządzanie parkiem, uwzględniające potrzeby wszystkich stron. Równowaga taka pozwala nie tylko utrzymać konsekwencję w realizacji strategii, ale także stanowi podstawę współpracy różnych środowisk zaangażowanych w rozwój regionu.

W ramach zwiększenia współpracy między parkami warto zainicjować powstawanie sieci przedsiębiorstw np. z branży ICT, IT, biotechnologii lub innych, funkcjonujących we wszystkich parkach i szerzej w kraju, w celu inicjowania współpracy. W danym parku może bowiem działać tylko kilka firm tego typu, a więc lepszą synergię osiągniemy, łącząc ich ponad parkami w sieci. Sieci byłyby prowadzone, wspierane i promowane przez parki, tak by firmy nie były obciążane kosztami i dodatkową pracą, a jedynie czerpały korzyści ze współpracy.

Obserwacje poczynione w ramach badania skłaniają do wniosku, że polskie parki nie przywiązują wagi do terenów rekreacyjnych, co ma, wbrew pozorom, duże znaczenie dla przyciągania firm, zwłaszcza spoza regionu lub zagranicy, kiedy o wyborze lokalizacji nie decyduje wybór parku najbliższego, jak to zapewne ma miejsce w przypadku firm lokalnych, a najatrakcyjniejszego. Dostęp do terenów zielonych stanowi pozytywny wyróżnik parku na tle innych i powoduje, że miejsce jest atrakcyjniejsze do inwestowania.

Podobnie powinno się brać pod uwagę zagospodarowanie terenu, użyteczność i atrakcyjność architektury w parku, które stanowią o wizerunku firm w nim zlokalizowanych. W wielu parkach spotykamy budynki o bardzo niskim standardzie. Natomiast budynki, w których lokalizowane są firmy w parkach zagranicznych, to często ciekawe, futurystyczne konstrukcje. Oczywiście jest to związane z poniesieniem wyższych kosztów, ale inwestycja w dobry wizerunek może okazać się opłacalna. O cięciu kosztów można pomyśleć na innych polach. Aby uniknąć ponoszenia kosztów podatków od nieruchomości, warto najpierw przygotować teren dla inwestora, a dopiero na późniejszym etapie wnieść go do parku, np. w drodze porozumienia. Wtedy pierwotny właściciel (gmina) nie obciąża spółki zarządzającej podatkiem od nieruchomości. Po przygotowaniu gruntu można go wnieść do parku i możliwie szybko wydzierżawić.

Kolejna dobra praktyka to wspólne rozliczanie mediów przez firmy i park. Z tytułu hurtowego poziomu zużycia, park może negocjować niższe ceny usług z dostawcą. Firmy płacą wówczas zgodnie ze swoim udziałem w całkowitym zużyciu parku, co oznacza dla nich niższe stawki. Park może też, idąc za przykładem Centrum Idei z Parku Przemysłowego Frankfurt – Höchst, zachęcać pracowników do wprowadzania pomysłów racjonalizatorskich pozwalających na obniżenie kosztów funkcjonowania parku.

Niezwykle istotnym zadaniem stojącym przed polskimi parkami jest wzmocnienie współpracy na szczeblu międzynarodowym. Pomogłaby ona samym parkom, dając przykłady skutecznego zarządzania i funkcjonowania parku, ale także stanowiła dodatkową formę międzynarodowej promocji, która mogłaby skutkować przyciągnięciem zagranicznych inwestorów. Korzystałyby na tym również firmy krajowe, dla których park mógłby poszukiwać zagranicznych partnerów.

W tym kontekście ważną funkcją, którą mogą spełniać parki jest przyciąganie inwestorów zagranicznych do regionu. Atrakcyjna lokalizacja, ulgi podatkowe czy pomoc doradcza oferowana inwestorom mogą okazać się kluczowymi usługami decydującymi o przeniesieniu działalności do parku. Jednak aby dotrzeć do potencjalnych inwestorów z informacją na temat dostępnych udo-

godnień, warto by parki współpracowały ściśle z takimi instytucjami jak Centra Obsługi Inwestorów. Funkcjonujące głównie w strukturach urzędów marszałkowskich i agencji rozwoju regionalnego centra są miejscem pierwszego kontaktu dla zainteresowanych inwestowaniem w regionie i mogą stanowić istotne źródło informacji na temat oferty parku dla inwestorów zagranicznych. Dla parków natomiast pozyskanie lokatorów strategicznych jest często jednym z kamieni milowych w ich działalności, oznacza bowiem stabilność finansową parku i możliwość dalszego rozwoju.

Najwięcej parków w Polsce powstało w latach 2004-2006, czyli w czasie realizacji programów pomocowych w ramach perspektywy budżetowej 2004-2006. Można przypuszczać, że większość parków nie powstałaby, gdyby nie środki z funduszy pomocowych. W tym kontekście nasuwa się oczywiste pytanie o motywacje podmiotów tworzących parki i rzeczywiste potrzeby tworzenia parków technologicznych. Pytanie to jest szczególnie istotne w regionach słabiej rozwiniętych gospodarczo, gdzie procesy tworzenia regionalnych systemów innowacyjnych są jeszcze w fazie początkowej. Kwestie te pozostawiają szerokie pole do kolejnych, bardziej pogłębionych badań, m.in. o cele tworzenia parków – czy chodzi o wsparcie przedsiębiorstw i ich technologiczny rozwój, o integrację środowisk naukowych ze środowiskiem biznesowym, czy jedynie o mobilizację różnych partnerów do składania projektów kwalifikujących się do dofinansowania.

W kontekście wykorzystania funduszy unijnych warto zaznaczyć, że w wypadku realizacji dużych projektów inwestycyjnych powinno dopuścić się możliwość zmian we wskaźnikach realizacji projektu. Wynika to z tego, że przy relatywnie długim czasie realizacji i ogromnej liczbie zmiennych mających wpływ na realizowane zadania, konieczne jest dopuszczenie zmian i optymalne dostosowanie projektu do zaistniałych potrzeb parku.

Bez wątplenia jednak stan zaawansowania parków technologicznych w Polsce wskazuje, że instytucje te wymagają wsparcia finansowego, by móc dalej się rozwijać i w efekcie, wspierać rozwój gospodarczy poszczególnych regionów. Instytucje dysponujące środkami na wsparcie projektów związanych z rozwojem parków technologicznych powinny jednak podejmować decyzje alokacyjne rozważnie i z uwzględnieniem takich elementów jak potencjał rozwojowy danego parku czy jasno określone cele proponowanego projektu. Narzędziem, które mogłoby ułatwić proces decyzyjny w zakresie wsparcia finansowego parków technologicznych mogą stać się cyklicznie prowadzone badania postępów w rozwoju parków, które wskażą te instytucje potrafiące w sposób efektywny i zgodny z wcześniejszymi założeniami spożytkować środki publiczne z korzyścią dla otoczenia na poziomie lokalnym bądź regionalnym, a tym samym roszą największe nadzieje na polu wsparcia innowacyjnej gospodarki.

Należy również zastanowić się nad uporządkowaniem struktury parków w Polsce. Korzystnym rozwiązaniem byłoby stworzenie pewnych wytycznych dla instytucji, które mają aspiracje pełnienia roli parków technologicznych, naukowych bądź przemysłowych w kraju. Obecna sytuacja pozwala na pełną dowolność w stosowaniu nazewnictwa niezależnie od prowadzonej działalności parku. Uporządkowanie polegałoby na konieczności ubiegania się parków o akceptację ich statusu, którą powinna wydać wyznaczona instytucja/stowarzyszenie zraszające parki (np. SOIIPP), na podstawie określonych kryteriów, takich jak np. dla parku technologicznego: odpowiednio duża powierzchnia przygotowana do inwestycji, min. 1 nowoczesnie wyposażony budynek, występowanie infrastruktury wspierającej innowacyjność, nawiązana współpraca z uniwersytetami, centrami badawczymi i edukacyjnymi (należałoby wykazać, że taka współpraca ma miejsce), skład zarządu parku (powinni być to specjaliści w dziedzinie transferu technologii), czy w parku działają firmy innowacyjne i/lub firmy lub instytucje je wspierające. Tego typu klasy-

fikacja stanowiłaby także ułatwienie dla inwestorów zagranicznych poszukujących najlepszej dla siebie lokalizacji, ułatwiając im analizę wszystkich możliwości lokalizacyjnych.

Przedstawiony obraz parków pozwala na wysnucie wniosku, że parki technologiczne pozytywnie oddziałują na gospodarkę regionalną. Ponieważ innowacyjność przedsiębiorstw w Polsce jest jeszcze na dość niskim poziomie, parki mają do odegrania ogromną rolę w przyszłości. Aby śledzić postępy w rozwoju parków i ich oddziaływanie na region, w którym są zlokalizowane, konieczne będzie przeprowadzenie systematycznych badań i analizowanie czynników, które przyczyniają się do sukcesu lub porażki parków przedstawionych w niniejszym raporcie stanowiącym swoiste podsumowanie stanu bazowego.

Literatura

1. *Analiza specjalnych stref ekonomicznych oraz parków przemysłowych i technologicznych w Polsce*. Raport KPMG, 2006.
2. *A National Benchmarking Analysis of Technology Business Incubator Performance and Practices*, The National Business Incubation Association, 2003
3. *Benchmarking Industry-Science Relations – The Role of Framework Conditions*. European Commission, Enterprise Directorate General, 2001
4. *Benchmarking of Business Incubators. Final Report*. Centre for Strategy and Evaluation Services, European Commission Enterprise Directorate General, 2002
5. *Benchmarking: the Search for Innovation Relay Centres' Effective Marketing Practices*, INNOVA Europe, 2003.
6. Benko G., *Geografia technopolii*, PWN, Warszawa 1993.
7. Błasiak W., Wactawik G., *Projekt Przedsięwzięcia Innowacji i Rozwoju „Zagłębie 2003 PLUS”*.
8. Costa-David J., Malan J., Lalkaka R., *Improving Business Incubator Performance through Benchmarking and Evaluation: Lessons Learned from Europe*. Materiały 16. Międzynarodowej Konferencji Inkubatorów Przedsiębiorczości, 28.04 – 01.05.2005 Toronto, Kanada.
9. Dzierżanowski M., Szulika, S., Tamowicz, P., Wojnicka, E. *Analiza stanu i kierunków rozwoju parków naukowo-technologicznych, inkubatorów technologicznych i centrów transferu technologii w Polsce*, Raport końcowy z badań, IBnGR, Warszawa 2005.
10. Dubey M.P. *Benchmarking of Technology Park/Incubator: The new paradigm for SMEs*. (working paper).
11. *Evaluation of the past & future economic contribution of the UK Science Park Movement*, United Kingdom Science Park Association, 2003.
12. Guliński J, Zasiady K. (red.), *Innowacyjna Przedsiębiorczość akademicka – światowe doświadczenia*, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2005.
13. *Innowacje i przedsiębiorczość dla przyszłości*, SOOIPP Annual, 2006.
14. Jakubowska J., *Unia wyłoży kasę na technologie*, Nowa Trybuna Opolska 01/11/2006.
15. Mackiewicz M., Gomułka M., *Działalność firm odpryskowych (spin-off) w: Weresa, M (red.) Transfer wiedzy z nauki do biznesu. Doświadczenia regionu Mazowsze*, Szkoła Główna Handlowa, Warszawa 2007.
16. Matusiak K.B., *Business Incubators in Poland w: International Journal of Entrepreneurship and Innovation Management* tom 3, nr 1/2, 2003.
17. Matusiak, K.B., *Parki technologiczne. Instytucjonalne wspieranie przedsiębiorczości, procesów innowacyjnych i rozwoju regionalnego*. Fl., Łódź 1995.
18. Matusiak, K.B. (red.) *Innowacje i transfer technologii – słownik pojęć*, PARP, Warszawa 2005.
19. *Nauka i technika w 2004 r.*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2005.
20. *Raport z monitoringu wdrażania „Strategii Rozwoju Zrównoważonego Gminy Polkowice”*, Wydział Współpracy Europejskiej i Funduszy Zewnętrznych Urzędu Gminy Polkowice. 2005.
21. Rubiralta M., Vendrell M., *Benchmarking of Science Parks. A New Model of Science Park: Barcelona Science Par.*, Biospain 2004.
22. *Strategia rozwoju miasta Czeladź do roku 2015. Program nr 1: Przedsiębiorczość*, Urząd Miasta Czeladź, 2007.
23. *Technology transfer institutions In Europe. An overview*. European Commission, Enterprise Directorate General, 2004.
24. *„TECHNOPARK” rośnie w oczach*. Miejski Serwis Informacyjny Gliwice. 9/2007 (314), marzec 2007.

25. *The Identification of "Best Practice"*, European Trend Chart on Innovation, 2003.
26. *Ustawa z 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji*, Dz.U. Nr 41, 2002, poz. 363, nr 141, art. 2, p. 15, poz. 1177 oraz DzU Nr 159, 2003, poz. 1537.
27. *Ustawa z 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych*. Dz. U. Nr 42, 2007, poz. 274.
28. *Ustawa z 29 sierpnia 2003 o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji oraz ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców*, Dz.U. Nr 159, 2003 r. poz. 1537.
29. Weresa M., *Formy i metody powiązań nauki i biznesu w: Weresa, M (red.) Transfer wiedzy z nauki do biznesu. Doświadczenia regionu Mazowsze*. Szkoła Główna Handlowa, Warszawa 2007.
30. *Zwiększanie innowacyjności gospodarki w Polsce do 2006 roku*, Ministerstwo Gospodarki, 1999.

Źródła internetowe

1. Agencja Rozwoju Regionalnego w Asturias, <http://www.idepa.es>
2. Asociación de Parques Científicos y Tecnológicos de España (APTE), <http://www.apte.org>.
3. *Avista buduje drugie contact center*. Strona PR Time. http://media.netpr.pl/notatka_87166.html.
4. Broszkiewicz J., *Zawsze o krok przed innymi*. Wywiad z Prezesem Zarządu Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Bielsku-Białej, Euroregiony nr 61/2007. http://euroregiony.enginepro.pl/?lang=1&menu=1&menu_select=56.
5. Centro Europeo de Empresas e Innovación del Principado de Asturias, <http://www.ceei.es>.
6. European American Business 2006. Spain. *A region in permanent growth*, http://www.european-american-business.com/2006/p_158.php.
7. Fundacja CTIC, <http://www.fundacionctic.org>.
8. Industriepark Frankfurt-Höchst, <http://www.industriepark-hoechst.com>.
9. Infraserf Höhst, <http://www.infraserf.com>.
10. Międzynarodowe Stowarzyszenie Parków Naukowych IASP, <http://www.iasp.ws/publico/jsp/herramientas/lstHerramienta.jsp?cp=1&id=1&chm=120&ca=-1&cu=-1&v=1&cdp=-1&ch=120&cd=91>.
11. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, <http://www.mrr.gov.pl>.
12. Park Naukowo-Technologiczny Politechniki Koszalińskiej, *Centra w Parku Naukowo-Technologicznym*, <http://www.pnt.tu.koszalin.pl/centra.htm>.
13. Park Naukowo-Technologiczny Województwa Lubelskiego S.A, <http://www.pntwl.lublin.pl>.
14. Policki Park Przemysłowy, <http://www.infrapark.pl>.
15. Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych, *Opolski Park Naukowo-Technologiczny*, <http://www.paiz.gov.pl/index/?id=378a063b8fdb1db941e34f4bde584c7d>.
16. Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych, *Sosnowiecki Park Naukowo-Technologiczny*, <http://www.paiz.gov.pl/index/?id=65fc52ed8f88c81323a418ca94cec2ed>.
17. Portal województwa opolskiego Wrota Opolszczyzny, *Opolski Park Naukowo-Technologiczny*, <http://www.wrotaopolszczyzny.pl/pl/przedsiębiorczosc/institucje+wspomagajace/przedsiębiorczosc/parki+i+inkubatory/OPT.htm>.
18. Rzeszowska Agencja Rozwoju Regionalnego. *Podkarpacki Park Naukowo-Technologiczny*, <http://www.rarr.rzeszow.pl/pl/110/>.

19. Strona miasta Gijon, <http://www.gijon.es>.
20. Strona miasta i gminy Polkowice, *Regionalny Park Przemysłowo-Technologiczny*, <http://www.polkowice.pl/index2.php/strona/26/Regionalny%20Park%3Cbr%3EPrzemysłowo-Techniczny>.
21. Strona Urzędu Miasta Bielska-Białej, *Beskidzki Inkubator Technologiczny (BIT)*, <http://www.um.bielsko.pl/bb/dzialy/gospodarka/index.jsp?var=bit>.
22. Strona Urzędu Miasta Bielska-Białej, *Park Przemysłowy i Usługowy w Bielsku-Białej*, http://www.um.bielsko.pl/bb/dzialy/gospodarka/index.jsp?var=park_przem.
23. *Szansa dla studentów* w: Portal miasta Legnica, <http://fakty.lca.pl/wiadomosci/more/12829>.
24. Szczeciński Park Naukowo-Technologiczny, <http://www.spnt.pl>.
25. Technopark Berlin Adlershof, <http://www.adlershof.de>.
26. Warszawski Park Technologiczny, <http://www.technoport.pl>.